

Liahona

A photograph of President Russell M. Monson, a man in a dark suit and blue patterned tie, smiling and standing with two young boys. The boy on the left is wearing glasses and a dark suit with a blue striped tie. The boy in the foreground is also in a dark suit with a blue patterned tie. They are outdoors with a blurred background of greenery and other people.

Toespraken algemene conferentie

President Monson
dringt aan op
zendingsvoorbereiding
en dienen

Walter Rane, *Hij zalfde de ogen van de blinde*

Met ontferming bewogen over een blindgeborene spuwde [de Heiland] op de grond en maakte slijk van dit speeksel en Hij legde hem het slijk op de ogen, en zeide tot hem: Ga heen, was u in het badwater Siloam. (...) Hij dan ging heen, wies zich en kwam ziende terug' (Johannes 9:6-7).

- 2 Beknopt overzicht van de 180e algemene oktoberconferentie

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

- 4 Nu we elkaar weerzien
President Thomas S. Monson
- 6 Wegens uw geloof
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 9 Blijf op het pad
Rosemary M. Wixom
- 11 Gehoorzaamheid aan de profeten
Ouderling Claudio R. M. Costa
- 13 Lerend onderwijs in het evangelie
David M. McConkie
- 16 Bespiegelingen over een toegewijd leven
Ouderling D. Todd Christofferson
- 19 De belangrijkste dingen
President Dieter F. Uchtdorf

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 23 Steunverlening aan kerkfunctionarissen
President Henry B. Eyring
- 24 Keuzevrijheid: essentieel in het levensplan
Ouderling Robert D. Hales
- 27 Laat er licht zijn!
Ouderling Quentin L. Cook
- 31 Geloof — de keuze is aan u
Bisschop Richard C. Edgley
- 34 Ons leven hangt ervan af
Ouderling Kevin R. Duncan
- 36 De eeuwige spiegels van de tempel: een getuigenis over families
Ouderling Gerrit W. Gong
- 39 Hem nimmer verlaten
Ouderling Neil L. Andersen
- 43 De karaktervormende kracht van geloof
Ouderling Richard G. Scott

PRIESTERSCHAPSBIJEEKOMST

- 47 Wees een voorbeeld voor de gelovigen
Ouderling Russell M. Nelson
- 50 'Kom tot Mij met een volmaakt voornemen des harten, dan zal Ik u genezen'
Ouderling Patrick Kearon
- 53 Hij leert ons dat wij de natuurlijke mens moeten afleggen
Ouderling Juan A. Uceda

- 55 Hoogmoed en het priesterschap
President Dieter F. Uchtdorf

- 59 Dienen met de Geest
President Henry B. Eyring

- 67 De drie aspecten van keuzes
President Thomas S. Monson

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST

- 70 Vertrouw op God, ga dan heen en doe
President Henry B. Eyring
- 74 De binnenste schotel reinigen
President Boyd K. Packer
- 77 De Heilige Geest en openbaring
Ouderling Jay E. Jensen
- 80 Wees een voorbeeld voor de gelovigen
Mary N. Cook
- 83 Twee communicatielijnen
Ouderling Dallin H. Oaks
- 87 De goddelijke gave van dankbaarheid
President Thomas S. Monson

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 91 Het priesterschap van Aäron
Ouderling L. Tom Perry
- 94 Ontvang de Heilige Geest
Ouderling David A. Bednar
- 98 Onverschrokken ouderschap
Ouderling Larry R. Lawrence
- 101 Rust voor uw ziel
Ouderling Per G. Malm
- 103 De valstrik van zonde vermijden
Ouderling Jairo Mazzagardi
- 105 Wat heb je met mijn naam gedaan?
Ouderling Mervyn B. Arnold
- 108 O, dat geslepen plan van de boze
Ouderling M. Russell Ballard
- 111 Tot weerzien
President Thomas S. Monson

ALGEMENE ZHV-BIJEEKOMST

- 112 'Dochters in mijn koninkrijk': de geschiedenis en het werk van de ZHV
Julie B. Beck
- 116 Standvastig en onveranderlijk
Silvia H. Allred
- 119 En weest ook barmhartig jegens sommigen, die twifelen
Barbara Thompson
- 122 De liefde vergaat nimmermeer
President Thomas S. Monson
- 64 Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
- 125 Register conferentieverhalen
- 126 Algemene presidiums hulporganisaties
- 126 Leringen voor onze tijd
- 127 Kerknieuws

Beknopt overzicht van de 180e algemene oktoberconferentie

ZATERDAGMORGEN, 2 OKTOBER 2010, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson. Leiding: president Henry B. Eyring. Openingsgebed: ouderling Octaviano Tenorio. Slotgebed: ouderling Eduardo Gavarret. Muziek door het Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Andrew Unsworth en Clay Christiansen, organisten: 'Guide Us, O Thou Great Jehovah', *Hymns*, nr. 83; 'Let Zion in Her Beauty Rise', *Hymns*, nr. 41; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns*, nr. 19, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'Put Your Shoulder to the Wheel', *Hymns*, nr. 252; 'Tell Me the Stories of Jesus', *Children's Songbook*, 57, arr. Murphy, ongepubliceerd; 'The Morning Breaks', *Hymns*, nr. 1, arr. Wilberg, ongepubliceerd.

ZATERDAGMIDDAG, 2 OKTOBER 2010, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson. Leiding: president Henry B. Eyring. Openingsgebed: ouderling Claudio D. Zivic. Slotgebed: ouderling Jorge F. Zeballos. Muziek door een familiekoor uit Sandy en Draper (Utah); Timothy Workman, dirigent; Linda Margetts, organist: 'Come, Ye Children of the Lord', *Hymns*, nr. 58, arr. Lyon, pub. Jackman; 'Beautiful Zion, Built Above', *Hymns*, nr. 44; 'Lord, I Would Follow Thee', *Hymns*, nr. 220; 'Home', *Children's Songbook*, 192, arr. Dayley, ongepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 2 OKTOBER 2010, PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson. Leiding: president Dieter F. Uchtdorf. Openingsgebed: ouderling Marcos A. Aidukaitis. Slotgebed: ouderling James J. Hamula. Muziek door een priesterschapskoor uit het opleidingscentrum voor zendelingen in Provo; Douglas Brenchley en Ryan Eggett, dirigenten; Richard Elliott, organist: 'Hark, All Ye Nations!', *Hymns*, nr. 264, arr. Ipson, ongepubliceerd; 'Go, Ye Messengers of Heaven', *Hymns*, nr. 327; 'High on the Mountain Top', *Hymns*, nr. 5; 'Called to Serve', *Hymns*, nr. 249, arr. Boothe, ongepubliceerd.

ZONDAGMORGEN, 3 OKTOBER 2010, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson. Leiding: president Dieter F. Uchtdorf. Openingsgebed: ouderling Gérald Caussé. Slotgebed:

ouderling Carlos A. Godoy. Muziek door het Tabernakelkoor; Mack Wilberg, dirigent; Clay Christiansen en Richard Elliott, organisten: 'Truth Eternal', *Hymns*, nr. 4; 'Jehovah, Lord of Heaven and Earth', *Hymns*, nr. 269; 'Dear to the Heart of the Shepherd', *Hymns*, nr. 221, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'Redeemer of Israel', *Hymns*, nr. 6; 'Love One Another', *Hymns*, nr. 308, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'Now Let Us Rejoice', *Hymns*, nr. 3, arr. Wilberg, ongepubliceerd.

ZONDAGMIDDAG, 3 OKTOBER 2010, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson. Leiding: president Dieter F. Uchtdorf. Openingsgebed: ouderling Lawrence E. Corbridge. Slotgebed: Bishop H. David Burton. Muziek door het Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Bonnie Goodliffe, organist: 'Come, Rejoice', *Hymns*, nr. 9, arr. Murphy, ongepubliceerd; 'Lead, Kindly Light', *Hymns*, nr. 97, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'I Am a Child of God', *Hymns*, nr. 301; 'Sing We Now at Parting', *Hymns*, nr. 156, arr. Wilberg, ongepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 25 SEPTEMBER 2010, ALGEMENE ZHV-BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson. Leiding: Julie B. Beck. Openingsgebed: Sharon L. Eubank. Slotgebed: Marsha G. Beck. Muziek door een ZHV-koor uit ringen in Kearns (Utah); Cathy Jolley, dirigent; Linda Margetts, organist: 'Count Your Blessings', *Hymns*, nr. 241, arr. Kasen, pub. Jackman; 'Carry On', *Hymns*, nr. 255, arr. Nielsen en Boothe, ongepubliceerd (Franse hoorns: Kristina Orcutt Tollefson, Mary Lampros,

en Claire Grover); 'More Holiness Give Me', *Hymns*, nr. 131, arr. Beebe, pub. Larice; 'The Spirit of God', *Hymns*, nr. 2, arr. DeFord, ongepubliceerd (fluit: Tia Jaynes en Natalie Hall; vocale solisten: Katherine Dowse, Olivia Dowse, Megan Dowse Broughton, Jayni Dowse, Sally Dowse Duffin, en Sofia Lee Dowse).

CONFERENTIE TOESPRAKEN VERKRIJGBAAR

Voor de conferentietoespraken in veel talen gaat u naar conference.lds.org of languages.lds.org. Kies daarna een taal. Doorgaans binnen twee maanden na de conferentie zijn de audio-opnamen op dvd bij het distributiecentrum verkrijgbaar.

HUISONDERWIJS- EN HUISBEZOEKBOODSCHAPPEN

Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak uit die tegemoet komt aan de behoeften van wie u bezoekt.

OP DE OMSLAG

Voorkant: Foto Les Nilsson. Achterkant: foto Welden C. Andersen

FOTO'S CONFERENTIE

De foto's van de algemene conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Craig Dimond, Welden C. Andersen, John Luke, Matthew Reier, Christina Smith, Les Nilsson, Scott Davis, Lindsay Briggs, Cody Bell, Mark Weinberg, Weston Colton, Rod Boam, en Sarah Carabine; in Argentinië door Lucio Fleytas; in Brazilië door Lauren Fochetto en Ana Claudia Soli; in Dominicaanse Republiek door Krista Groll; in Ierland door Farris Gerard; in Italië door Alessandro Dini Ciacci; in Nieuw-Zeeland door Victoria Taupau; in Zuid-Afrika door Kevin Cooney; in Zweden door Jens Rydgren; en in Uruguay door Abel Gómez Pereyra. Portret president Monson Busath Photography

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Paul B. Pieper
Adviseurs: Stanley G. Ellis, Christoffel Golden Jr., Yoshihiko Kikuchi

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie: Vincent A. Vaughn
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofddirecteur: R. Val Johnson
Assistent-hoofddirecteurs: Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Mederedacteur: Ryan Carr
Assistent-redactrice: Susan Barrett
Redactiemedewerkers: David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Larry Hiller, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBergh, Julie Wardell
Directiesecretaresse: Laurel Teuscher

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Eric P. Johnson, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Evan Larsen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
European Distribution Ltd., Magazine Service,
Steinmühlstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland
Tel.: 00800 3478 3388, fax: 00 49 6172 492860
E-mail: orderseu@ldschurch.org

Jaarabonnement: € 7,50 De volgende betalingswijzen zijn mogelijk:
Creditcard (bel of e-mail EDL; zie Distributie hierboven)
Overschrijving per bank op de volgende rekening:
Dresdner Bank, IBAN: DE42 5008 0000 0732 3712 00,
BIC: DRESDEFF, Omschrijving: abonneenummer + naam + wijk/gemeente.

Bijdragen:
Stuur manuscripten en vragen aan: **Liahona**, Rm. 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024,
USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hindi, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sinhala, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2010 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.
Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
November 2010 Vol. 110 No. 11. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue, old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

SPREKERS IN ALFABETISCHE VORGORDE

Allred, Silvia H., 116
Andersen, Neil L., 39
Arnold, Mervyn B., 105
Ballard, M. Russell, 108
Beck, Julie B., 112
Bednar, David A., 94
Christofferson, D. Todd, 16
Cook, Mary N., 80
Cook, Quentin L., 27
Costa, Claudio R. M., 11
Duncan, Kevin R., 34
Edgeley, Richard C., 31
Eyring, Henry B., 23, 59, 70
Gong, Gerrit W., 36
Hales, Robert D., 24
Holland, Jeffrey R., 6
Jensen, Jay E., 77
Kearon, Patrick, 50
Lawrence, Larry R., 98
Malm, Per G., 101
Mazzagardi, Jairo, 103
McConkie, David M., 13
Monson, Thomas S., 4, 67, 87, 111, 122
Nelson, Russell M., 47
Oaks, Dallin H., 83
Packer, Boyd K., 74
Perry, L. Tom, 91
Scott, Richard G., 43
Thompson, Barbara, 119
Uceda, Juan A., 53
Uchtdorf, Dieter F., 19, 55
Wixom, Rosemary M., 9

REGISTER OP ONDERWERP

Aanstoot, 39
Aäronisch priesterschap, 91
Algemene conferentie, 4, 111
Basisbeginselen van het evangelie, 19
Bediening van engelen, 91
Begeleiding, 47
Bekering, 39
Bekering van zonden, 24, 50, 53, 74, 103
Bevestiging, 94
Boek van Mormon, 77
Christelijke eigenschappen, 53
Dankbaarheid, 6, 87
Dienen, 6, 16, 55, 59, 91, 112, 119
Drugsmisbruik, 108
Eenvoud, 19
Eerlijkheid, 27
Familie, 19, 36, 98
Familiegeschiedenis, 36
Gebed, 9, 83
Geboden, 105
Gehoorzaamheid, 11, 34, 43, 50, 70, 94, 98, 101, 105, 111
Geloof, 6, 31, 34, 43, 80, 111, 116
Gemoedsrust, 101
Genezing, 50
Getuigenis, 31, 77, 101
Gevolgen, 67
Gezag, 83
Heilige Geest, 13, 59, 77, 94, 98
Heilsplan, 9, 24, 116
Hoogmoed, 55
Huisbezoek, 119
IJver, 19
Integriteit, 16, 27

Jezus Christus, 31, 39, 87
Karakter, 43
Keuze, 67
Keuzevrijheid, 24, 27, 31, 67, 74, 103
Kinderen, 9
Leren, 13
Licht van Christus, 27
Liefde, 53
Loyaliteit, 39
Moed, 98
Naastenliefde, 122
Nederigheid, 55, 122
Normen, 80
Offers, 6
Onderwijs, 9, 13
Ontferming, 119
Oordelen, 122
Openbaring, 11, 77, 83, 94
Opvoeden, 98
Pioniers, 34
Pornografie, 74, 103
Priesterschap, 59, 91
Profeten, 11, 34, 70
Rechtschapenheid, 91
Schriftstudie, 9, 13
Taak, 67
Tegenspoed, 116
Tempels, 4, 36
Toewijding, 16
Toezegging, 67
Verbonden, 36
Verslaving, 108
Vertrouwen, 70
Verzoening, 36, 108
Voorbeeld, 9, 47, 80
Werken, 16
Zedelijkheid, 16, 27, 74, 80
Zegeningen, 87
Zendingswerk, 4, 47
ZHV, 112
Zonde, 103

President Thomas S. Monson

Nu we elkaar weerzien

Een zending is een priesterschapsplicht — een verplichting aan de Heer, die ons zo veel heeft gegeven.

Geliefde broeders en zusters, wij heten u welkom bij de algemene conferentie, die via diverse media over de hele wereld te horen en te zien is. Wij spreken onze dank uit jegens allen die bij de complexe logistieke organisatie van deze geweldige onderneming betrokken zijn.

Sinds de afgelopen aprilconferentie is het werk van de Heer ongehinderd voortgegaan. Ik heb het voorrecht gehad om vier nieuwe tempels in te wijden. Vergezeld van mijn raadgevers en andere algemene autoriteiten, ben ik afgereisd naar Gila Valley (Arizona, VS), naar Vancouver (British

Stockholm (Zweden)

Columbia, Canada), naar Cebu City in de Filipijnen, en naar Kiev (Oekraïne). De tempels op al die locaties zijn buitengewoon prachtig. Stuk voor stuk zijn ze een zegen voor onze leden en een goede invloed voor mensen die geen lid van onze kerk zijn.

De dag voor iedere tempelinwijding mochten we genieten van een culturele avond, met uitvoeringen van onze jonge mensen en sommige van onze minder jonge mensen. Die festiviteiten vonden doorgaans in grote stadions plaats, hoewel we in Kiev in een schitterend paleis bijeenkwamen.

De vieringen gingen met dans, zang en muziek gepaard, en de decors waren prachtig. Ik spreek mijn lof en liefde uit voor alle betrokkenen.

Elke tempelinwijding was een geestelijk feest. We hebben bij elke gelegenheid de Geest van de Heer gevoeld.

Volgende maand wijden we de Laietempel op Hawaï, een van onze oudste tempels, opnieuw in. Hij heeft in de afgelopen maanden een grondige renovatie ondergaan. We zien naar die heilige gelegenheid uit.

We blijven tempels bouwen. Met

genoegen kondig ik vanmorgen aan dat er grond wordt aangekocht voor de bouw van vijf nieuwe tempels op de volgende locaties: Lissabon (Portugal), Indianapolis (Indiana, VS), Urdaneta (Filipijnen), Hartford (Connecticut, VS) en Tijuana (Mexico).

De verordeningen in onze tempels zijn van essentieel belang voor ons heil en het heil van onze overleden dierbaren. Laten we getrouw de tempels blijven bezoeken, die steeds dichterbij onze leden gebouwd worden.

Voordat we gaan luisteren naar

onze sprekers vanochtend, wil ik enkele woorden spreken over iets wat mij na aan het hart ligt en wat onze onverdeelde aandacht verdient. Ik doel op het zendingswerk.

Eerst spreek ik tot de jongemannen met het Aäronisch priesterschap en de jongemannen die ouderling worden, en herhaal de boodschap van eerdere profeten: iedere waardige jongeman die daartoe in staat is, dient zich op een zending voor te bereiden. Een zending is een priesterschapsplicht — een verplichting aan de Heer, die ons zo veel heeft

gegeven. Jongemannen, ik spoor jullie aan om je op een voltijdzending voor te bereiden. Blijf rein en zuiver en waardig om de Heer te vertegenwoordigen. Zorg dat je gezond en sterk blijft. Bestudeer de Schriften. Neem deel aan het seminarie of instituut waar dat mogelijk is. Raak vertrouwd met de handleiding voor zendingswerk, *Predik mijn evangelie*.

Nu enkele woorden tot de jonge zusters. Hoewel jullie niet dezelfde priesterschapsplicht hebben als de jongemannen om een voltijdzending te vervullen, is jullie bijdrage in het zendingsveld waardevol en van harte welkom.

En nu richt ik mij tot de oudere broeders en zusters: we hebben behoefte aan veel meer zendingsechtparen. Tot de getrouwe echtparen die nu in het veld actief zijn of dat zijn geweest zeg ik: dank u wel voor uw geloof en uw toewijding aan het evangelie van Jezus Christus. U dient bereidwillig en getrouw, en brengt veel goeds tot stand.

U die nog niet de fase in uw leven hebt bereikt dat u als echtpaar op zending kunt gaan, spoor ik aan om u nu al voor te bereiden op de dag dat die mogelijkheid zich voordoet. Als uw omstandigheden dat toelaten, als u pensioengerechtigd en gezond genoeg bent, stel u dan beschikbaar voor een voltijdzending. U krijgt niet zo vaak de kans in uw leven om de fijne geest en voldoening te ervaren door samen voltijd in dienst van de Meester werkzaam te zijn.

Welnu, broeders en zusters, ik bid dat u op de Geest van de Heer bent afgestemd nu we de komende twee dagen naar zijn dienstknechten luisteren. Om die zegen bid ik voor ons allen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wegens uw geloof

Mijn dank voor u allen, geweldige leden van de kerk (...) omdat u iedere dag van uw leven bewijst dat de zuivere liefde van Christus nimmer vergaat.

President Monson, alle leden van deze wereldwijde kerk voegen zich in deze fantastische lofzang volmondig bij dit geweldige koor, en we zeggen: 'We danken U, Heer, voor profeten'. Dank u voor uw levenswandel, voor uw voorbeeld, en voor uw welkomstboodschap in deze algemene conferentie van de kerk. We houden van u, bewonderen u en steunen u. En tijdens de middagbijeenkomst zullen wij in de gelegenheid zijn om formeel onze hand ter steunverlening op te steken, niet alleen voor president Monson maar ook voor alle andere algemene functionarissen van de kerk. Omdat mijn naam daarbij ook genoemd wordt, ben ik zo vrij om voor allen te spreken en u te danken voor uw opgestoken hand. Geen van ons zou zonder uw gebeden en steun kunnen dienen. Uw trouw en uw liefde betekenen voor ons meer dan we ooit onder woorden kunnen brengen.

In diezelfde geest is mijn boodschap vandaag dat *wij u* steunen. Dat wij voor *u* dezelfde gebeden vanuit ons hart opzenden, en dat die uitdrukking van liefde wederzijds is. We weten allemaal dat de presiderende functionarissen van de kerk bijzondere sleutels, verbonden en taken hebben

gekregen, maar we weten ook dat de kerk onvergelykbare kracht put, werkelijk unieke vitaliteit, uit het geloof en de toewijding van *ieder* lid van de kerk, wie u ook bent. In welk land u ook woont, hoe jong of onbekwaam u zich ook voelt, of hoe bejaard of beperkt u zichzelf ook ziet, ik getuig tot u dat God u liefheeft, dat u een belangrijke rol speelt in de doeleinden van zijn werk, en dat de presiderende functionarissen van de kerk van u houden en voor u bidden. Juist de persoonlijke waarde, de heilige glorie van een *ieder* van u, is de reden dat er een plan is voor heil en verhoging. In tegenstelling tot het gewone gesprek van de dag *gaat* dit over *u*. Nee, draai uw hoofd niet, kijk niet naar uw buurman. Ik spreek tot u!

Ik heb geworsteld om een geschikte manier te vinden waarop ik u kan vertellen hoeveel God van u houdt, en hoe dankbaar wij hier op dit podium voor u zijn. Ik probeer de stem van de engelen in de hemel te vertegenwoordigen om u te danken voor al het goede dat u ooit heeft gedaan, voor ieder vriendelijk woord dat u heeft gesproken, voor ieder offer dat u ooit heeft gebracht om de schoonheid en de zegeningen van het evangelie van Jezus Christus aan

iemand — wie dan ook — te geven.

Ik ben dankbaar voor jongevrouwenleiders die naar een jongevrouwenkamp gaan, en die zonder shampoo, douches of mascara van getuigenisbijeenkomsten bij een rokerig kampvuur de geweldigste geestelijke ervaringen maken die de meisjes — of de leiders — hun hele leven zullen hebben. Ik ben dankbaar voor *alle* vrouwen in de kerk die in mijn leven zo sterk zijn geweest als de berg Sinaï en zo barmhartig als de berg van de Bergrede. Wij glimlachen soms om de verhalen van onze zusters — u weet wel, groene gelatinepudding, een deken en soep met broodjes bij een begrafenis. Maar mijn familie heeft al die dingen ooit in dankbaarheid ontvangen — en in één geval zowel een doorgestikte deken als de soep met broodjes bij een begrafenis op dezelfde dag. Het was maar een klein deken — echt piepklein — om de reis van mijn overleden babybroertje terug naar zijn hemelse huis zo warm en comfortabel te maken als onze ZHV-zusters dat wilden. Het eten dat na de dienst voor ons gezin verzorgd werd, vrijwillig gegeven zonder dat we erom gevraagd hadden, werd dankbaar aanvaard. Glimlach maar over onze tradities, maar op de een of andere manier staan de vrouwen van de kerk, die vaak te weinig in de schijnwerpers staan, *altijd* klaar als de handen slap neerhangen en de knieën knikken.¹ Zij schijnen instinctief het goddelijke in deze uitspraak van Christus aan te voelen: 'In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.'²

En de broeders van de priesterschap zeker niet minder. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de leiders van onze jongemannen die, afhankelijk van klimaat en continent, ofwel slopende

voettochten van 80 kilometer maken ofwel ijsgrotten uitgraven — en daar ook werkelijk in proberen te slapen — tijdens ongetwijfeld de langste nachten in het bestaan van de mens. Ik heb dankbare herinneringen aan mijn eigen hogepriestergroep enkele jaren geleden: de leden sliepen wekenlang om de beurt op een ligstoel in de slaapkamer van een lid van het quorum dat op sterven lag, zodat zijn bejaarde en al even zwakke vrouw wat kon slapen gedurende die laatste weken van haar geliefde. Ik ben dankbaar voor het leger leerkrachten, functionarissen, adviseurs en administrateurs, om nog maar niet de mensen te noemen die altijd en eeuwig tafels neerzetten en stoelen opruimen. Ik ben dankbaar voor geordende patriarchen, musici, deskundigen familiegeschiedenis, en voor krakemikkige echtparen die 's ochtends om 5 uur naar de tempel schuifelen met koffertjes die bijna groter zijn dan zichzelf. Ik ben dankbaar voor onbaatzuchtige ouders die — misschien wel hun hele leven — zorgen voor een gehandicapt kind, en soms meer dan één kind. Ik ben dankbaar voor kinderen die later in hun leven schouder aan schouder iets terugdoen voor hun zieke of bejaarde ouders.

En tot de bijna volmaakte bejaarde zuster die onlangs enigszins

verontschuldigd fluisterde: 'Ik heb in de kerk nooit ergens leiding over gehad. Ik ben alleen maar een hulp geweest', zeg ik: 'Lieve zuster, God zegene u en alle "helpsters" in de kerk. Sommigen onder ons die leider *zijn* hopen op een dag de status voor God te bereiken die u al heeft bereikt.'

Maar al te vaak ben ik tekort geschoten in het uiten van dankbaarheid voor het geloof en de goedheid van zulke mensen in mijn leven. President James E. Faust stond dertien jaar geleden op dit spreekgestoelte en zei: 'Ik herinner me dat (...), mijn grootmoeder (...) toen ik nog jong was (...) heerlijke maaltijden kookte op een houtfornuis. Als de houtkist naast het fornuis leeg raakte, pakte grootmoeder die stilletjes op en ging die buiten bij de stapel cederhout weer vullen, waarop ze de zwaar geladen kist weer naar binnen droeg. Ik was zo gevoelloos (...) dat ik daar gewoon zat en mijn geliefde grootmoeder de houtkist zelf liet vullen.' Toen schoot hij vol en zei: 'Ik schaam me hiervoor, en heb het mijn hele leven betreurd dat ik heb nagelaten haar te helpen. Ik hoop haar eens om vergeving te vragen.'³

Als een man als president Faust, die volgens mij vrij volmaakt was, zijn jeugdige tekortkoming kan erkennen, dan kan ik niet anders dan iets

dergelijks toegeven en zelf een achterstallige eer bewijzen.

Toen ik op zending geroepen werd, lang voor de dageraad des tijds, bestond er geen evenredige verdeling van zendingskosten. Iedereen moest de volledige kostenlast dragen van de zending waar hij of zij naartoe gestuurd werd. Sommige zendingen waren erg duur, en de mijne bleek daar één van te zijn.

Zoals dat voor zendelingen gebruikelijk is, had ik geld gespaard en persoonlijke spullen verkocht om mijn zending zelf te kunnen bekostigen. Ik *dacht* dat ik genoeg geld had, maar ik wist niet zeker hoe ik het gedurende de laatste maanden van mijn zending zou redden. Met die vraag in mijn achterhoofd verliet ik toch mijn familie in zalige verrukking voor de geweldigste ervaring waar men op kan hopen. Ik weet zeker dat ik meer van mijn zending hield dan enige jongeman ooit daarvoor of daarna van zijn zending heeft gehouden.

Toen ik thuiskwam waren mijn ouders net zelf op zending geroepen. Wat moest ik nu doen? Hoe ter wereld kon ik een opleiding betalen? Hoe kon ik een kamer huren en in mijn

onderhoud voorzien? En hoe kon ik mijn hartenwens vervullen: met de adembenemende, volmaakte Patricia Terry trouwen? Ik geef graag toe dat ik ontmoedigd en bang was.

Aarzelend ging ik naar de plaatselijke bank en vroeg de kantoorbeheerder, een vriend van de familie, hoeveel er nog op mijn rekening stond. Hij keek verbaasd en zei: 'O, Jeff, *alles* staat nog op je rekening. Hebben ze dat niet gezegd? Je ouders wilden je na je thuiskomst toch een beetje op weg helpen. Ze hebben tijdens je zending geen cent van je rekening gehaald. Ik dacht dat je dat wel wist.'

Ik wist het niet. Ik weet wel dat mijn vader, selfmade accountant, 'boekhouder' zoals dat in onze woonplaats genoemd werd, met weinig klanten, twee jaar lang waarschijnlijk geen nieuw pak of een nieuw overhemd of een paar nieuwe schoenen heeft gedragen zodat zijn zoon dat op zending allemaal wel kon. Verder wist ik niet, maar daar kwam ik toen achter, dat mijn moeder die tijdens haar hele huwelijk nooit buitenshuis had gewerkt, bij een plaatselijk warenhuis had gewerkt om bij te verdienen voor mijn zendingskosten. En daar heb ik tijdens mijn zending nooit iets over gehoord. Geen enkel woord over dat alles. Hoeveel vaders in deze kerk hebben niet precies hetzelfde gedaan als mijn vader? En hoeveel moeders doen nu in deze economisch moeilijke tijd niet hetzelfde wat mijn moeder deed?

Mijn vader is al 34 jaar geleden overleden, dus net als president Faust moet ik wachten totdat ik hem ten volle aan de andere zijde kan bedanken. Maar mijn lieve moeder, die volgende week 95 wordt, zit vandaag thuis, in St. George, fijn naar deze uitzending te kijken, dus het is niet te laat om haar te bedanken. Mama en

papa, en alle moeders en vaders en gezinnen en getrouwe mensen overal, ik dank u voor uw offers voor uw kinderen (en voor de kinderen van anderen!); dat u zo graag wilde dat zij hadden wat u niet had, en dat u hun zo graag al het mogelijke levensgeluk wilde geven.

Mijn dank voor u allen, geweldige leden van de kerk — en massa's goede mensen die niet van ons geloof zijn — omdat u iedere dag van uw leven bewijst dat de zuivere liefde van Christus nimmer vergaat.⁴ Geen van u is onbelangrijk, deels omdat u het evangelie van Jezus Christus maakt tot wat het is — een levende herinnering aan zijn goedertierenheid en genade, een persoonlijke maar machtige manifestatie in kleine dorpen en grote steden van het goede dat Hij deed en het leven dat Hij gaf toen Hij trachtte anderen vrede en heil te brengen. Wij voelen ons bovenmate vereerd dat wij één met u zijn in een heilig werk.

Wat Jezus tot de Nephieten zei, zeg ik vandaag tot u:

'Wegens uw geloof (...) [is] mijn vreugde (...) overvloedig.

'En toen Hij die woorden had gezegd, weende Hij.'⁵

Broeders en zusters, onder de indruk van uw voorbeeld, beloof *ik* plechtig dat ik vriendelijker zal zijn, en meer toegewijd en getrouw — zoals onze hemelse Vader is en zoals zo velen van u al zijn. Dat bid ik in de naam van ons grote Voorbeeld in alle dingen — namelijk de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Hebrëeën 12:12; Leer en Verbonden 81:5.
2. Matteüs 25:40.
3. James E. Faust, 'Het gewichtigste van de wet: oordeel, barmhartigheid en trouw', *De Ster*, november 1998, p. 58.
4. 1 Korintiërs 13:8; zie ook Moroni 7:46–47.
5. 3 Nephi 17:20–21.

Rosemary M. Wixom
Algemeen jeugdwerkpresidente

Blijf op het pad

Als we onze kinderen vasthouden en de aanwijzingen van de Heiland volgen, zullen we allen naar ons hemelse thuis terugkeren en veilig zijn in de armen van onze hemelse Vader.

Onlangs was ik aanwezig bij de geboorte van de kleine Kate Elizabeth. Toen ze net geboren was en in de armen van haar moeder werd gelegd, strekte Kate haar handje uit en greep de vinger van haar moeder vast. Het was alsof de kleine Kate zei: 'Als ik je vasthoud, help jij me dan om op het pad terug naar mijn hemelse Vader te blijven?'

Op zevenjarige leeftijd kreeg Joseph Smith tyfus, en er nestelde zich een ontsteking in zijn been. Dokter Nathan Smith werkte met een nieuwe procedure waardoor het geïnfecteerde been gered kon worden. Zonder verdoving moest dr. Smith Josephs been opensnijden en delen van het geïnfecteerde bot verwijderen. Joseph weigerde brandewijn te drinken tegen de pijn en wilde niet vastgebonden worden, maar zei: 'Ik wil dat mijn vader op mijn bed zit en me in zijn armen houdt, dan zal ik doen wat nodig is.'¹

Tot kinderen over de hele wereld zeggen wij: 'Neem mijn hand. Houd goed vast. We blijven samen op het pad terug naar onze hemelse Vader.'

Ouders, grootouders, burens, vrienden, jeugdwerkleidsters, wij allemaal kunnen ons best doen om de kinderen vast te houden. We kunnen stilstaan, knielen, hen in de ogen kijken

en hun aangeboren verlangen om de Heiland te volgen voelen. Neem hun hand vast. Loop naast hen. Het is onze kans om ze vaste voet op het pad van geloof te geven.

Geen enkel kind hoeft het pad alleen te bewandelen — zolang wij maar vrijuit met onze kinderen praten over het heilsplan. Door kennis van het plan kunnen ze beter vasthouden aan de waarheid dat ze een kind van God zijn en dat Hij een plan voor hen heeft, dat zij in het voorsterfelijk bestaan bij Hem woonden, dat zij van vreugde juichten omdat ze naar de aarde mochten gaan, en dat wij allemaal met de hulp van de Heiland naar onze hemelse Vader kunnen terugkeren. Als ze het plan begrijpen en weten wie ze zijn, zullen ze niet vrezten.

In Alma 24 lezen we: '(...) Hij [heeft] onze ziel evenzeer lief (...) als Hij onze kinderen liefheeft; daarom (...) [wordt] het heilsplan zowel ons (...) bekendgemaakt als toekomstige geslachten.'²

We beginnen het plan aan onze kinderen bekend te maken als we zelf de ijzeren roede stevig vasthouden.

Als wij de ijzeren roede stevig vasthouden, kunnen we onze handen over hun handen leggen en kunnen

we het enge en smalle pad samen bewandelen. Ons voorbeeld wordt in hun ogen uitvergroott. Zij volgen onze cadans als zij zich zeker voelen bij onze daden. We hoeven niet volmaakt te zijn — alleen maar eerlijk en oprecht. Kinderen willen zich één met ons voelen. Als een ouder zegt: 'Het gaat ons lukken! Wij kunnen dagelijks als gezin de Schriften lezen', dan volgen onze kinderen.

Een dergelijk gezin met vier jonge kinderen schrijft: 'We besloten in het klein te beginnen omdat onze kinderen zich nog niet zo lang konden concentreren. Ons oudste kind kon nog niet lezen, maar ze kon wel onze woorden nazeggen, dus lazen we elke avond drie verzen in het Boek van Mormon. Mijn man en ik lazen ieder een vers en dan mocht Sydney een vers nazeggen. We verhoogden dat naar vier verzen en daarna — toen de jongens ook verzen konden nazeggen — naar vijf. Het was vervelend, maar we gingen door. We probeerden ons te richten op getrouwheid in plaats van snelheid. We hebben drie en een half jaar over het Boek van Mormon gedaan. Het gaf een geweldig gevoel van voldoening!

De moeder vervolgt: 'Dagelijkse schriftstudie als gezin is nu een gewoonte voor ons. Onze kinderen zijn gewend aan schriftuurtaal, en mijn man en ik grijpen kansen aan om van de waarheid te getuigen. Bovenal is de Geest thuis beter voelbaar.

Leert u van de ervaringen van dit gezin hetzelfde als ik? Als wij ons stevig aan het woord van God willen vasthouden, mag onze schriftstudie uit een vers per keer bestaan. Het is nooit te laat om te beginnen. U kunt er nu mee beginnen.

De wereld zal onze kinderen onderrichten als wij het niet doen, en kinderen kunnen al op jonge leeftijd

alles leren wat de wereld ze onderwijst. Wat wij willen dat zij over vijf jaar weten, moet vandaag al deel uitmaken van onze gesprekken met hen. Onderricht hen in iedere situatie; laat ieder dilemma, ieder gevolg, iedere beproeving waarmee ze te maken krijgen een gelegenheid worden om hen te leren hoe ze vast moeten houden aan evangeliewaarheden.

Shannon, een jonge moeder, had niet gedacht dat ze haar kinderen in de kracht van het gebed zou onderwijzen toen ze hen allemaal in de auto propte om de veertig minuten naar huis te rijden. Het stormde niet toen ze bij oma wegreden, maar toen ze door de bergen reden veranderden enkele vlokjes sneeuw in een ware sneeuwstorm. De auto begon te slippen. Al gauw had Shannon bijna geen zicht meer. De twee jongste kinderen voelden de spanning en begonnen te huilen. Shannon zei tegen de twee oudste kinderen, Heidi en Thomas, van 8 en 6: 'Jullie moeten bidden. We hebben de hulp nodig van onze hemelse Vader om veilig thuis te komen. Bid dat we niet vast zullen komen te zitten, en dat we niet van de weg af zullen glijden.' Haar handen beefden aan het stuur,

maar ze kon het fluisteren van de herhaalde gebeden op de achterbank horen: 'Hemelse Vader, laat ons alstublieft veilig thuis komen; help ons alstublieft zodat we niet van de weg afglijden.'

Uiteindelijk kalmeerden die gebeden de kleintjes en ze hielden net op met huilen toen ze op een wegvsperring stuitten die maakte dat ze niet verder konden. Ze draaiden voorzichtig en vonden een motel om te overnachten. In het motel knielden ze neer en bedankten onze hemelse Vader voor hun veiligheid. Die avond leerde een moeder haar kinderen de kracht van vasthouden aan gebed.

Welke beproevingen zullen onze kinderen doormaken? Net als Joseph Smith kunnen onze kinderen de moed vinden om 'alles te doen wat nodig is'. Als wij bewust bezig zijn om hen vast te houden en ze te onderrichten in het plan van onze hemelse Vader door gebed en de Schriften, zullen zij weten *waar* zij vandaan zijn gekomen, *waarom* ze hier zijn en *waar* ze naartoe gaan.

Dit voorjaar keken mijn man en ik naar een voetbalwedstrijd van onze vierjarige kleinzoon. Je kon de opwinding op het veld voelen toen de

spelers alle kanten op renden achter de bal aan. Toen het eindsignaal werd gegeven, wisten de spelers niet wie gewonnen en wie verloren had. Ze hadden gewoon gevoetbald. De coaches begeleidden de spelers naar de tegenstanders om ze de hand te schudden. Toen was ik getuige van iets bijzonders. De coach vroeg om een overwinnaarstunnel. Alle ouders, grootouders en andere toeschouwers stonden op, stelden zich op in twee rijen tegenover elkaar en vormden een boog door hun armen op te heffen. De kinderen renden joelend tussen de juichende volwassenen door over het pad dat de toeschouwers gevormd hadden. Al gauw deden ook de tegenstanders mee met de pret, en alle spelers — winnaars en verliezers — werden toegejuicht door de volwassenen terwijl ze over het pad door de overwinnaarstunnel renden.

Ik zag in mijn gedachten een ander beeld. Ik had het gevoel dat ik kinderen zag die naar het plan leefden — het plan dat onze hemelse Vader voor ieder kind heeft bedacht. Ze renden over het enge en smalle pad onder de armen door van de toeschouwers die van hun hielden, en ieder kind voelde vreugde omdat het op het pad was.

Jakob heeft gezegd: 'O, wat is het plan van onze God toch groot!'³ De Heiland heeft 'de weg gewezen en is ons voorgegaan.'⁴ Ik getuig dat wij, als we onze kinderen vasthouden en de aanwijzingen van de Heiland volgen, allen naar ons hemelse thuis zullen terugkeren en veilig zullen zijn in de armen van onze hemelse Vader. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith by His Mother*, Preston Nibley (1958, red), pp. 56–57.
2. Alma 24:14.
3. 2 Nephi 9:13.
4. 'Hoe groot de wijsheid', lofzang 131.

Ouderling Claudio R. M. Costa
van het Presidium der Zeventig

Gehoorzaamheid aan de profeten

Wat is het een grote zegen om in onze tijd profeten te hebben!

Ik ben een bekeerling tot de kerk. Ik ben zo dankbaar dat God mijn gebed heeft beantwoord en mij de kennis en een sterk getuigenis heeft gegeven dat Joseph Smith een profeet van God is.

Voordat ik de beslissing nam om mij in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te laten dopen, heb ik gedeelten uit de geschiedenis van Joseph Smith bestudeerd. Na iedere alinea zorgvuldig te hebben gelezen, heb ik een gebed uitgesproken. Als u dat ook wilt doen, kan dat u veertien uur kosten.

Nadat ik had gelezen, nagedacht en gebeden, kreeg ik van de Heer de verzekering dat Joseph Smith zijn profeet was. Ik getuig tot u dat Joseph Smith een profeet is, en omdat ik dat antwoord van de Heer heb ontvangen, weet ik dat al zijn opvolgers ook profeet zijn. Wat is het een grote zegen om in onze tijd profeten te hebben!

Waarom is het zo belangrijk dat er heden ten dage profeten zijn om de ware kerk van Jezus Christus en haar leden te leiden?

In de Gids bij de Schriften staat een definitie van het woord *profeet*: 'Iemand die geroepen is door God en uit zijn naam spreekt. Als

boodschapper van God ontvangt een profeet geboden, profetieën en openbaringen van Hem' ('Profeet', scriptures.lds.org; zie ook Gids bij de Schriften, p. 170).

Het is een grote zegen om in deze moeilijke tijd het woord, de geboden en de leiding van de Heer te ontvangen. De profeet kan geïnspireerd worden om ten behoeve van de mensheid de toekomst te zien.

Er staat geschreven: 'Voorzeker, de Here Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten' (Amos 3:7). Uit deze tekst leren we dat de Heer absoluut alles aan zijn profeten zal openbaren wat voor ons noodzakelijk is. Hij openbaart zijn wil aan ons, en door middel van zijn profeten geeft Hij ons instructies.

De Heer heeft ons beloofd dat als wij in de heilige profeten geloven, we het eeuwige leven zullen ontvangen (zie LV 20:26). In het zesde geloofsartikel verklaren we dat we in profeten geloven. Geloven betekent dat we geloof en vertrouwen in ze hebben en doen wat de profeten ons vragen te doen.

Toen president Ezra Taft Benson in 1980 president van het Quorum der

Twaalf Apostelen was, gaf hij tijdens een devotionaal in het Marriott Center aan de BYU een krachtige boodschap over gehoorzaamheid. Zijn toespraak 'Veertien basisprincipes voor het volgen van de profeet' heeft mij toen diep geraakt. Ik kreeg toen de bevestiging dat ik bij mijn doop in de ware kerk van de Heer tegelijk de beslissing had genomen om de rest van mijn leven de profeten te volgen.

Ik wil graag enkele beginselen bespreken die president Benson in zijn toespraak heeft genoemd:

'Ten eerste: *De profeet is de enige die in alle opzichten uit naam van de Heer spreekt.*' (1980 *Devotional Speeches of the Year* [1981], p. 26.)

In onze tijd heeft de profeet van God ons gevraagd de geboden te onderhouden, onze naasten lief te hebben, voor het opkomende geslacht te zorgen, de inactieve of minderactieve leden te redden — kortom, gehoor te geven aan wat we 'profetische prioriteiten' noemen. We moeten begrijpen dat deze prioriteiten Gods prioriteiten zijn, en dat de profeet zijn spreekbuis is die ze aan de kerk en de wereld openbaart.

Wij moeten 'acht slaan op al zijn woorden en geboden' (LV 21:4). Ook leren we:

'Want zijn woord zult gij aanvaarden, alsof uit mijn eigen mond, in alle geduld en geloof.

'Want door die dingen te doen, zullen de poorten der hel u niet overweldigen; ja, en de Here God zal de machten van duisternis voor u uit verjagen, en de hemelen doen schudden voor uw welzijn en de heerlijkheid van zijn naam' (LV 21:5–6).

Tweede basisprincipe: '*De levende profeet is voor ons van groter belang dan de standaardwerken.*' ('Veertien basisprincipes', p. 26).

De hedendaagse profeet ontvangt

specifieke openbaring voor ons. Ik kan mij veel momenten herinneren waarop een van de dienstknechten van de Heer iets specifiek voor een stad of land heeft gezegd. Ik herinner me minstens drie hedendaagse profeten, zieners en openbaarders die iets over mijn land, Brazilië, hebben gezegd. Een van die dienstknechten heeft gezegd dat Brazilië een belangrijke economie in de wereld zou worden, vrij van buitensporige inflatie. Toen hij dat zei, hadden we iedere maand een inflatie met dubbele cijfers. Het was voor veel mensen moeilijk om te geloven wat de profeet had gezegd. Maar ik geloofde hem. Brazilië heeft nu al jarenlang een inflatiepercentage van zo'n vijf procent per jaar. Brazilië is de achtste economie in de wereld geworden, en het gaat heel goed met het land!

Derde basisprincipe: *'De levende profeet is voor ons van groter belang dan een dode profeet.'* ('Veertien basisprincipes', p. 27).

In de Schriften staat daar een belangrijk voorbeeld van. In de tijd van Noach was het gemakkelijker voor de mensen om in de dode

profeten te geloven, maar het was moeilijk voor hen om in Noach te geloven. We weten dat ze door hun ongeloof de zondvloed niet overleefd hebben (zie Genesis 6–7).

Vierde basisprincipe: *'De profeet zal de kerk nooit op een dwaalspoor brengen.'* ('Veertien basisprincipes', p. 27).

Nogmaals, we krijgen onderricht van de levende profeten. President Wilford Woodruff heeft gezegd: 'De Heer zal nooit toestaan dat ik, of wie dan ook die president van deze kerk is, u op een dwaalspoor brengt. Dat staat niet in het programma. Dat heeft God niet in de zin. Als ik het zou proberen, zou de Heer mij uit mijn positie verwijderen, en dat zal Hij met ieder ander doen die probeert de mensenkinderen weg te voeren van de orakelen Gods en van hun plicht' (Officiële verklaring 1).

Vijfde basisprincipe: *'De profeet hoeft geen specifieke opleiding of diploma's te hebben om zich over welk onderwerp ook uit te spreken of in welke kwestie ook op enig moment handelend op te treden.'* ('Veertien basisprincipes', p. 27).

De Heer riep een jongeman, Joseph

Smith, om zijn kerk te herstellen. Denkt u dat de jonge Joseph Smith een doctorsgraad in theologie of een andere wetenschap had? We weten dat hij een nederige jongeman was die niet veel scholing had gehad. Maar hij was door de Heer uitverkoren, en hij kreeg van de Heer alles wat hij nodig had om zijn roeping als profeet van de herstelling te eren en groot te maken.

President Benson zei verder:

'Ten zesde: de profeet hoeft niet "Aldus spreekt de Here" te zeggen om ons Schriftuur te geven. (...)

'Ten zevende: de profeet vertelt ons wat we moeten weten, niet altijd wat we willen weten.' ('Veertien basisprincipes', pp. 27, 28).

En vervolgens citeerde president Benson uit 1 Nephi 16:1, 3:

'En zie, nu geschiedde het, nadat ik, Nephi, mijn woorden tot mijn broeders had beëindigd, dat zij tot mij zeiden: Gij hebt ons harde dingen verkondigd, meer dan wij kunnen verdragen. (...)

'En nu, mijn broeders, indien gij rechtvaardig waart en gewillig om te luisteren naar de waarheid en er acht op te slaan, zodat gij in oprechtheid voor God kondt wandelen, dan zoudt gij niet morren wegens de waarheid en zeggen: Gij zegt harde dingen over ons.'

Achtste basisprincipe: *'De profeet wordt niet aan banden gelegd door wat anderen denken. (...)*

'(...) Is het redelijk om tegen een melaatse man te zeggen dat hij zich zeven keer in een bepaalde rivier moet wassen? Toch is dat precies wat de profeet Elisa tegen een melaatse zei, en hij werd genezen. (Zie 2 Koningen 5.)' ('Veertien basisprincipes', p. 28.)

En president Benson noemde nog andere beginselen over gehoorzaamheid aan de profeet. Ik zal de laatste zes voorlezen en ik moedig u aan om

tijdens de volgende gezinsavond deze beginselen op te zoeken in de woorden en leringen die onze hedendaagse profeten, zieners en openbaarders tijdens deze algemene conferentie spreken.

“Ten negende: De profeet kan over alles openbaring ontvangen, zowel stoffelijk als geestelijk. (...)

“Ten tiende: De profeet kan bij maatschappelijke kwesties betrokken zijn. (...)

“Ten elfde: De twee groepen mensen die het meeste moeite hebben met het volgen van de profeet zijn de hoogmoedigen die geleerd zijn en de hoogmoedigen die rijk zijn. (...)

“Ten twaalfde: De profeet is niet noodzakelijkerwijs populair in de wereld of bij hen die werelds zijn. (...)

“Ten dertiende: De profeet en zijn raadgevers vormen het Eerste Presidium — het hoogste quorum in de kerk. (...)

“Ten veertiende: De profeet en het presidium — de levende profeet en het Eerste Presidium — volg hen en word gezegend; verwerp hen en lijd.’ (‘Veertien basisprincipes’, p. 28.)

Wij zijn bevoorrecht dat we gedurende deze prachtige algemene conferentie naar de woorden van profeten, zieners en openbaarders kunnen luisteren. Zij vertellen ons wat de Heer van ons, zijn volk, verwacht. Zij geven het woord en de raad van God aan ons door. Luister aandachtig en geef gehoor aan hun instructies en aanwijzingen. Dan getuig ik tot u dat u een voorspoedig leven zult leiden.

Jezus is de Christus, onze Heiland en Verlosser. Thomas S. Monson is heden ten dage Gods profeet en de leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen zijn profeet, ziener en openbaarder. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

David M. McConkie

Eerste raadgeefster in het algemeen zondagschoolpresidium

Lerend onderwijs in het evangelie

Waar het vooral om gaat, is de houding of geest waarmee de leerkracht lesgeeft.

Als lid van het algemeen zondagschoolpresidium ben ik geneigd mijn boodschap aan u te beginnen met: ‘Welkom in de les.’

Ik richt mijn woorden tot eenieder die als leerkracht is geroepen, ongeacht in welke organisatie, en ongeacht of u pas lid van de kerk bent of al jaren lesgeeft.

Ik ga het niet hebben over ‘hoe’ we onderwijzen, maar over ‘hoe’ we leren. Er kan een groot verschil zijn tussen wat een leerkracht zegt en wat de cursisten horen of leren.

Denk eens aan een leerkracht van wie u veel hebt geleerd. Wat had hij of zij dat u ertoe bracht de leerstof in u op te nemen, de waarheid voor uzelf te ontdekken en uw keuzevrijheid te gebruiken om zelfstandig te handelen en niet alleen met u te laten handelen?

Een succesvolle leerkracht en schrijver heeft eens gezegd: ‘Bij het leren gaat het vooral om iemands houding. De houding van de leerkracht.’¹

Het gaat er bij het leren dus niet zozeer om hoe lang een leerkracht al lid van de kerk is, hoe lang iemand al lesgeeft, of zelfs hoeveel evangeliekennis of onderwijstechnieken de leerkracht beheerst. Waar het vooral

om gaat, is de houding of geest waarmee de leerkracht lesgeeft.

In een wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden vertelde ouderling Jeffrey R. Holland het volgende verhaal: ‘Al jaren geniet ik van het verhaal dat president Packer vaak heeft verteld over de zondagschoolleerkracht van de jonge William E. Berrett. Voor een nogal rumoerige klas riep men een oude Deense broeder als leerkracht. (...) Hij kende de Engelse taal niet zo goed, had nog een zwaar Deens accent, was veel ouder, had grote werkhandsen. Toch moest hij deze jonge, onstuimige jongens lesgeven. Deze keuze had heel erg slecht kunnen uitvallen. Maar broeder Berrett zei altijd — en dat deel wordt door president Packer geciteerd — dat het deze man lukte tot hen door te dringen, dat hij over alle barrières en over alle beperkingen heen het hart van die vijftienjarige rouwdouwers wist te bereiken en hun leven wist te veranderen. En het getuigenis van broeder Berrett was: “We hadden onze handen aan het vuur van zijn geloof kunnen warmen.”²

Goede leerkrachten houden van het evangelie. Ze zijn er enthousiast

van Jezus. Zij liet ons in haar klas kennismaken met hooggeëerde gasten als Mozes, Jozua, Tomas, Paulus en uiteraard Christus. Hoewel we ze niet zagen, leerden we ze lief te hebben, te eren en na te doen.⁴

Lucy Gertsch was in staat die hooggeëerde gasten in haar klas uit te nodigen omdat ze hen kende. Ze waren goede vrienden van haar. Daardoor leerden haar leerlingen 'ze lief te hebben, te eren en na te doen'.

De Heer heeft tot Hyrum Smith gezegd: 'Tracht niet mijn woord te verkondigen, maar tracht eerst mijn woord te verkrijgen.'⁵ Die aansporing geldt voor ons allemaal.

De Heer heeft ons geboden de Schriften te onderzoeken,⁶ ons eraan te vergasten⁷ en ze als een schat te verzamelen.⁸ Als we het woord van de Heer ernstig zoeken en overdenken, zal zijn Geest bij ons zijn. Dan raken we bekend met zijn stem.⁹

Kort nadat ik als ringpresident was geroepen, ontvingen we als ringpresidium instructies van een gebiedszeventiger. Tijdens die instructiebijeenkomst stelde ik een vraag, waarop hij antwoordde: 'Dat is een goede vraag. Laten we in het *Handboek kerkbestuur* het antwoord opzoeken.' We keken in het handboek en vonden het antwoord op mijn vraag. Even later stelde ik weer een vraag. Opnieuw antwoordde hij: 'Goede vraag. Laten we het handboek erbij pakken.' Ik durfde daarna geen vragen meer te stellen. Het leek mij beter het handboek te lezen.

Ik heb er nadien vaak aan gedacht dat de Heer ons ook een dergelijk antwoord kan geven als we Hem onze zorgen of vragen voorleggen. Hij zou kunnen zeggen: 'Dat is een goede vraag. Kijk eens in Alma hoofdstuk 5 of Leer en Verbonden afdeling 76, waarin Ik al tot je

over. En omdat ze om hun leerlingen geven, willen ze dat die voelen wat zij voelen en ervaren wat zij hebben ervaren. Onderwijzen in het evangelie betekent uw liefde voor het evangelie overbrengen.

Broeders en zusters, de houding van een leerkracht kun je niet aanleren, maar wel aannemen.³

Hoe nemen we de houding dan aan die we nodig hebben om een goede leerkracht te zijn? Ik wil graag vier basisbeginselen van evangelieonderwijs noemen.

Ten eerste: dompel uzelf onder in de Schriften. Iets wat we niet kennen, kunnen we ook niet liefhebben.

Kweek de gewoonte aan om de Schriften dagelijks te bestuderen, los van de voorbereiding op uw les. Voordat we in het evangelie kunnen onderwijzen, moeten we het evangelie kennen.

President Thomas S. Monson koestert nog steeds fijne herinneringen aan de zondagsschoolleerkracht die hij als jongen had. Dit is wat hij zei: 'Als kleine jongen kwam ik onder de invloed van een heel doeltreffende en geïnspireerde lerares, die naar ons luisterde en van ons hield. Ze heette Lucy Gertsch. In onze zondagsschoolklas gaf ze ons les in de schepping van de wereld, de val van Adam en het zoenoffer

gesproken heb over deze kwestie.’

Broeders en zusters, het is in strijd met de gang van zaken in de hemel om voor ieder van ons persoonlijk te herhalen wat Hij ons al als volk heeft geopenbaard. In de Schriften staan de woorden van Christus. Ze zijn de stem van de Heer. Door de Schriften te bestuderen, leren we de stem van de Heer kennen.

Ten tweede: pas toe wat u leert. Toen Hyrum Smith aan dit grote werk van de laatste dagen wilde deelnemen, zei de Heer tot hem: ‘Zie, dit is uw werk: mijn geboden te onderhouden, ja, met geheel uw macht, verstand en kracht.’¹⁰ Als leerkracht is ons belangrijkste werk de geboden te onderhouden met geheel onze macht, verstand en kracht.

Ten derde: vraag om hulp van boven. Smee de Heer om zijn Geest met alle kracht van uw hart. In de Schriften staat: ‘Indien gij de Geest niet ontvangt, zult gij niet onderwijzen.’¹¹ Dat betekent dat echt leren zonder de Geest niet mogelijk is, ook al zou u alle juiste onderwijstechnieken gebruiken.

De rol van de leerkracht is ‘mensen stimuleren (...) persoonlijke verantwoordelijkheid te aanvaarden — het verlangen in hen aanwakkeren om het evangelie te bestuderen, te begrijpen en na te leven.’¹² Als leerkracht moeten we dus niet zozeer bezig zijn met onze les, maar met anderen helpen om het evangelie te leren kennen en na te leven.¹³

Hoe lang is het geleden dat u in gebed bent neergeknield en de Heer hebt gevraagd om u niet alleen met de les te helpen, maar u ook te helpen bij het onderkennen en lenigen van de noden van iedere leerling in uw klas? Geen enkele klas is zo groot dat we niet kunnen bidden voor inzicht in de noden van iedere cursist.

Natuurlijk voelen leerkrachten zich wel eens onbekwaam. U moet begrijpen dat ‘leeftijd, bekwaamheid en opleiding geen voorwaarden vormen om met de Heer en zijn Geest te communiceren’.¹⁴

De beloften van de Heer staan vast. Als u de Schriften ernstig onderzoekt en de woorden des levens als een schat in uw gedachten verzamelt, als u de geboden met geheel uw hart onderhoudt en voor iedere cursist bidt, zult u het gezelschap van de Heilige Geest ervaren en openbaring ontvangen.¹⁵

Ten vierde, broeders en zusters, is het uitermate belangrijk dat we onze keuzevrijheid gebruiken en, zonder dralen, handelen overeenkomstig de geestelijke ingevingen die we ontvangen.

President Thomas S. Monson heeft gezegd: ‘Wij kijken. Wij wachten. Wij luisteren naar die stille, zachte stem. Wanneer die spreekt, gehoorzamen de wijze mannen en vrouwen. Gehoor geven aan ingevingen van de Geest moet niet worden uitgesteld.’¹⁶

Aarzel niet om uw keuzevrijheid aan te wenden en te handelen naar de gedachten en indrukken die de Geest van de Heer in uw hart legt. Eerst

São Paulo (Brazilië)

voelt het misschien onwennig, maar ik beloof u dat u als leerkracht de fijnste ervaringen en grootste voldoening zult beleven als u zich overgeeft aan de wil van de Heer en de ingevingen volgt die u van de Heilige Geest ontvangt. Uw ervaringen sterken uw geloof en geven u meer moed om er in de toekomst weer naar te handelen.

Geliefde leerkrachten, u bent een van de grote wonderen van deze kerk. U hebt een heilige opdracht. Wij hebben u lief en hebben vertrouwen in u. Ik weet dat als we de Schriften onderzoeken en zo leven dat we het gezelschap van de Heilige Geest waardig zijn, de Heer ons in onze roeping en plichten groot zal maken, zodat we onze opdracht van de Heer kunnen volbrengen. Dat wij dat zullen doen, is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. David McCullough, ‘Teach Them What You Love’ (toespraak gehouden op 9 mei 2009 in de Tabernakel in Salt Lake City [Utah, VS]).
2. Jeffrey R. Holland, ‘Onderwijzen en leren in de kerk’, *Liahona*, juni 2007, p. 72.
3. Zie McCullough, ‘Teach Them What You Love’.
4. Thomas S. Monson, ‘Voorbeelden van goede leerkrachten’, *Liahona*, juni 2007, p. 76.
5. Leer en Verbonden 11:21.
6. Zie Johannes 5:39.
7. Zie 2 Nephi 32:3.
8. Zie Matteüs naar Joseph Smith 1:37.
9. Zie Leer en Verbonden 18:36; 84:52.
10. Leer en Verbonden 11:20.
11. Leer en Verbonden 42:14.
12. *Onderwijzen — geen grotere roeping: handleiding voor evangelieonderwijs* (1999), p. 61.
13. Zie *Onderwijzen — geen grotere roeping*, pp. 60–62.
14. J. Reuben Clark, jr., *De uitgezette koers voor het kerkelijk onderwijs*, (toespraak voor seminarie- en instituutsleders, gehouden in Aspen Grove [Utah], 8 augustus 1938), p. 6.
15. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), pp. 142–143.
16. Thomas S. Monson, ‘De Geest maakt levend’, *De Ster*, juni 1997, p. 4.

Ouderling D. Todd Christofferson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Bespiegelingen over een toegewijd leven

Echt succes zal ons deel zijn als we ons leven — dat wil zeggen onze tijd en onze keuzes — toewijden aan de doeleinden van God.

Als jongeman ben ik in 1964 naar de World's Fair in New York geweest. Een van mijn lievelingsgebouwen daar was het paviljoen van de kerk met zijn indrukwekkende replica van de torens van de Salt Lake-tempel. Daar zag ik voor het eerst de film *De mens op zoek naar het geluk*. De verfilming van het heilsplan, met ouderling Richard L. Evans als verteller, had grote invloed op vele bezoekers. Zo ook op mij. Ouderling Evans zei onder andere:

‘Het leven biedt u twee kostbare gaven — de ene is tijd, de andere keuzevrijheid — de vrijheid om met uw tijd te kopen wat u wilt. U bent vrij om de u toegewezen tijd in te ruilen voor sensatie. U kunt hem verhandelen voor lage begeerten. U kunt hem investeren in hebzucht. (...)

‘De keuze is aan u. Maar het zijn geen koopjes, want u vindt er geen blijvende voldoening in.

‘Van elke dag, elk uur, elke minuut van uw tijd op aarde moet u eens rekenschap afleggen. In *dit* leven wandelt u in geloof en laat u zien dat u goed boven kwaad verkiest, recht boven onrecht, blijvend geluk boven

louter vermaak. En uw eeuwige beloning hangt af van uw keuzes.

‘Een profeet van God heeft gezegd: “De mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben” — de vreugde die voortvloeit uit een vol leven, een leven toegewijd aan dienstbetoon, aan liefde en harmonie thuis, aan eerlijke arbeid, en aan het evangelie van Jezus Christus met zijn vereisten en geboden.

Alleen daardoor zult u echt geluk vinden; het geluk dat niet uitdooft als het licht, de muziek en de menigte verdwijnen.’¹

Deze woorden geven overduidelijk aan dat ons leven een rentmeesterschap van tijd en keuzes is dat onze Schepper ons heeft toegekend. Het woord *rentmeesterschap* doet ons denken aan de wet van toewijding (zie bijvoorbeeld LV 42:32, 53) die weliswaar een economische rol heeft, maar bovendien de celestiale wet toepasbaar maakt op dit leven (zie LV 105:5). Toewijden is iets opdragen of wijden aan God, in dienst stellen van heilige doeleinden. Echt succes zal ons deel zijn als we ons leven — dat wil zeggen onze tijd en onze keuzes — toewijden aan de doeleinden van God (zie

Johannes 17:1, 4; LV 19:19). Daarmee staan we Hem toe ons tot onze hoogste bestemming te verheffen.

Ik wil vijf elementen van een toegewijd leven met u bespreken: reinheid, arbeid, respect voor ons lichaam, dienen en integriteit.

Zoals de Heiland ons liet zien, is een toegewijd leven een rein leven. Hoewel Jezus de enige is die een zondeloos leven heeft geleid, hebben zij die tot Hem komen en zijn juk op zich nemen recht op zijn genade, die hen zal maken zoals Hij is, schuldeloos en vlekkeloos. Met diepe liefde moedigt de Heer ons aan met de woorden: ‘Bekeert u, al gij eindent der aarde, en komt tot Mij en laat u dopen in mijn naam, zodat gij door het ontvangen van de Heilige Geest kunt worden geheiligd, zodat gij ten laatsten dage vlekkeloos voor mijn aangezicht kunt staan’ (3 Nephi 27:20).

Toewijding betekent dus bekering. We laten koppigheid, opstandigheid en rationalisatie varen, en in plaats daarvan onderwerpen we ons, verlangen we naar correctie en aanvaarden we alles wat de Heer van ons kan vragen. Dit noemde koning Benjamin de natuurlijke mens afleggen, zich overgeven aan de ingevingen van de Heilige Geest, en ‘een heilige worden door de verzoening van Christus, de Heer’ (Mosiah 3:19). Aan wie dat doet wordt de voortdurende nabijheid van de Heilige Geest beloofd, een belofte waaraan we herinnerd worden en die we hernieuwen bij elke gelegenheid waarbij we als bekeerlijke ziel deelnemen aan het avondmaal van de Heer (zie LV 20:77, 79).

Ouderling B. H. Roberts heeft dit proces als volgt uitgelegd: ‘Hij die in het licht, de wijsheid en de macht van God wandelt, zal zich, zuiver door de kracht van die omgang, uiteindelijk het licht, de wijsheid en de macht van

God eigen maken — hij zal die heldere stralen tot een goddelijke ketting weven, en zichzelf voor altijd met God verbinden en God met hem. Dat [is] de essentie van de mystieke woorden van de Messias: “Gij, Vader, in Mij en Ik in U” — iets hogers kan de mens niet bereiken.’²

Een toegewijd leven is een ijverig leven. Al vroeg in zijn leven was Jezus bezig met de werken van zijn Vader (zie Lucas 2:48–49). God zelf wordt verheerlijkt door zijn werk: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van zijn kinderen tot stand brengen (zie Mozes 1:39). Van nature verlangen wij ernaar om met Hem deel te nemen aan zijn werk, en daarbij moeten we erkennen dat alle eerlijke arbeid het werk van God is. Met de woorden van Thomas Carlyle: ‘Elk eerlijk werk is heilig; elk eerlijk werk, ook handenarbeid, heeft iets goddelijks. Arbeid, waar dan ook op aarde, reikt tot de hemel.’³

God heeft dit aardse bestaan zo ontworpen dat het bijna voortdurende inspanning vereist. Ik herinner me de eenvoudige uitspraak van Joseph Smith: ‘Door voortdurende arbeid waren we in staat om een gerieflijk leven te leiden’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:55). Door te werken blijven we in leven en verrijken we ons leven. Daardoor kunnen wij de teleurstellingen en de tragiek van dit sterfelijk leven aan. Het resultaat van onze toegewijde arbeid vergroot ons gevoel van eigenwaarde. Werken ontwikkelt en verfijnt karakter, schept schoonheid en stelt ons in staat elkaar en God te dienen. Een toegewijd leven bestaat uit veel werk, soms eentonig, soms gering, soms ondergeëvalueerd, maar altijd werk dat verbetert, orde schept, ondersteunt, verheft, dient en omhoog streeft.

Nu ik het heb over arbeid, wil ik ook een lans breken voor vrije tijd.

Net zoals eerlijke inspanning de rust zoet maakt, zo is gezonde ontspanning de vriend en stabiliserende metgezel van arbeid. Muziek, literatuur, kunst, dans, toneelspel, sport — ze kunnen alle het plezier verschaffen dat iemands leven verrijkt en verder toewijdt. Tegelijkertijd hoeven we nauwelijks te vermelden dat veel van wat tegenwoordig plezier genoemd wordt grof is, verlagend, gewelddadig, geestdodend en tijdsverslindend. Wel kun je het ironisch noemen dat het soms veel werk kost om goede ontspanning te vinden. Als vermaak van deugd in ondeugd verandert, zal het toegewijde leven worden verwoest. ‘Welnu, zie toe, (...) dat gij hetgeen slecht is niet aan God toeschrijft’ (Moroni 7:14).

Iemand die toegewijd leeft, respecteert de onvergelooflijke gave van zijn stoffelijke lichaam, een goddelijke schepping naar het evenbeeld van God. Een belangrijk doel van het sterfelijke leven is dat iedere geest zo’n lichaam ontvangt en zijn of haar morele keuzevrijheid leert te gebruiken in een tabernakel van vlees. Een stoffelijk lichaam is ook essentieel voor de verhoging, want de verhoging kan alleen in de volmaakte combinatie van het stoffelijke en het geestelijke tot stand worden gebracht, waar onze geliefde, herrezen Heer een voorbeeld van is. In deze verdorven wereld is het leven soms pijnlijk kort; soms is het lichaam misvormd, gebrekkig of nauwelijks levensvatbaar. Toch is voor iedere geest het leven lang genoeg, en elk lichaam zal in aanmerking komen voor de opstanding.

Wie van mening zijn dat ons lichaam niets meer is dan een evolutionaire toevalstreffer, zullen niet het gevoel hebben dat zij verantwoording verschuldigd zijn aan God of wie dan ook voor wat zij met hun lichaam doen. Wij, die een bredere kennis

hebben van de voorsterfelijke, sterfelijke en nasterfelijke eeuwigheid, kunnen niet anders dan erkennen dat we het aan God verplicht zijn dit opperste meesterwerk van zijn schepping te respecteren. Met de woorden van Paulus:

‘Of weet gij niet dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in u woont, die gij van God ontvangen hebt, en dat gij niet van uzelf zijt?

‘Want gij zijt duur gekocht; zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn’ (1 Korintiërs 6:19–20; deels naar de Statenvertaling).

Als we deze waarheden accepteren, evenals de aanwijzingen van president Thomas S. Monson tijdens de afgelopen algemene aprilconferentie, dan takelen we ons lichaam niet toe met bijvoorbeeld tatoeages, noch ondermijnen we het met verdovende middelen of ontheiligen we het met ontucht, overspel of onfatsoen.⁴ Daar ons lichaam het instrument van onze geest is, is het van groot belang dat we het zo goed mogelijk verzorgen. We moeten het toewijden aan het werk van Christus. Paulus heeft gezegd: ‘Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer (...)’ (Romeinen 12:1).

Jezus liet zien dat een toegewijd leven een dienstbaar leven is. Slechts enkele uren voordat Hij zou lijden om de verzoening tot stand te brengen, waste de Heer nederig de voeten van zijn discipelen, en zei tot hen:

‘Indien nu Ik, uw Here en Meester, u de voeten gewassen heb, behoort ook gij elkander de voeten te wassen;

‘Want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook gij doet, gelijk Ik u gedaan heb.

‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, een slaaf staat niet boven zijn heer, noch

een gezant boven zijn zender' (Johannes 13:14–16).

Mensen die rustig en attent goeddoen, zijn een goed voorbeeld van toewijding. Niemand belichaamt deze eigenschap volmaakter dan president Thomas S. Monson. Hij heeft een luisterend oor ontwikkeld dat zelfs de zachtste influistering van de Geest waarneemt, die aangeeft dat iemand zijn aandacht en hulp nodig heeft. Vaak gaat het om kleine daden die de bevestiging zijn van goddelijke liefde en oplettendheid, maar altijd en immer gaat Thomas Monson tot actie over.

Uit het leven van mijn grootvader en grootmoeder, Alexander De Witt en Louise Vickery Christofferson, ken ik een voorbeeld van zulke toewijding. Opa was een sterke man, goed in schapen scheren in de tijd dat er nog geen elektrische scheerapparaten waren. En zelfs zo goed dat hij, zo zei hij, op één dag 287 schapen had geschoren. En hij had er wel driehonderd kunnen doen als er meer schapen waren geweest. In het jaar 1919 schoor hij meer dan 12 duizend schapen en verdiende daar ongeveer tweeduizend dollar mee. Met dit geld had hij zijn boerderij flink kunnen uitbreiden en zijn huis kunnen opknappen, maar er kwam van de Twaalf een oproep om in de zuidelijke staten op zending te gaan, waaraan hij met de volledige steun van Louise gehoor gaf. Hij liet zijn vrouw (in verwachting van hun eerste zoon, mijn vader) en hun drie dochters achter met het geld van het scheren. Toen hij twee jaar later blij en gelukkig terugkeerde, zei hij: 'Ons spaargeld was genoeg voor die twee jaar, en we hadden nog 29 dollar over.'

Een toegewijd leven is een integer leven. Wij zien dat aan echtparen 'die de huwelijksgelofte met volledige trouw eren.'⁵ We zien dat aan ouders die van hun huwelijk de eerste

prioriteit maken en veel aandacht besteden aan het lichamelijk en geestelijk welzijn van hun kinderen. We zien het aan hen die eerlijk zijn.

Jaren geleden maakte ik kennis met twee families die de samenwerking in een bedrijf wilden beëindigen. De twee eigenaars, die bevriend waren en tot dezelfde christelijke geloofsgemeenschap behoorden, hadden het bedrijf jaren daarvoor opgezet. In zaken waren zij over het algemeen gelijkgezind, maar toen ze ouder werden en de volgende generatie mee ging werken in het bedrijf, ontstonden er conflicten. Uiteindelijk besloten beide partijen dat ze de baten maar beter konden verdelen en apart verder gaan. Een van de twee oude partners ontwierp met zijn advocaten een listig plan om zich van een aanzienlijk financieel voordeel te verzekeren ten koste van de andere partner en zijn zoons. In een vergadering met de betrokkenen klaagde een van de zoons over deze oneerlijke handelwijze en deed een beroep op de eer

en het christelijke geloof van de eerste partner. 'Je weet dat het niet eerlijk is', zei hij. 'Hoe kun je op die manier misbruik van iemand maken, in het bijzonder van een broeder in dezelfde kerk?' De advocaat van de eerste partner reageerde met: 'Word eens volwassen! Hoe kun je zo naïef zijn?'

Integriteit is niet hetzelfde als naïviteit. Het *is* naïef om te veronderstellen dat we geen rekenschap aan God hoeven af te leggen. De Heer heeft verklaard: 'Mijn Vader heeft Mij gezonden opdat Ik aan het kruis zou worden verhoogd; (...) opdat Ik (...) alle mensen tot Mij zou kunnen trekken, zodat evenals Ik door de mensen was verhoogd, ook de mensen zouden worden verhoogd door de Vader, om voor Mij te staan, om naar hun werken te worden geoordeeld, hetzij die goed, hetzij die kwaad zijn' (3 Nephi 27:14). Iemand die toegewijd leeft, maakt geen misbruik van een ander, maar zal eerder de andere wang toekeren, en zal desgevraagd niet alleen zijn

hemd weggeven maar ook zijn mantel (zie Matteüs 5:39–40). De strengste berispingen van de Heiland waren tegen huichelaars gericht. Huichelarij is vreselijk destructief, niet alleen voor de huichelaar zelf, maar voor allen die zijn of haar gedrag waarnemen of kennen, in het bijzonder kinderen. Zij verwoest geloof, terwijl eerbaarheid de rijke bodem is waarop het zaad van geloof gedijt.

Een toegewijd leven is prachtig. De kracht en sereniteit ervan zijn 'als een zeer vruchtbare boom, die in een voortreffelijk land is geplant, bij een reine beek die veel kostbare vruchten draagt' (LV 97:9). De invloed van een toegewijde man of vrouw op anderen, met name op hen die dichtbij en dierbaar zijn, is van bijzondere betekenis. De toewijding van velen die ons voor zijn gegaan, en van anderen die onder ons verkeren, heeft het fundament gelegd voor ons geluk. En op diezelfde wijze zullen toekomstige generaties moed putten uit uw toegewijde leven en beseffen dat ze aan u schatplichtig zijn voor al het goede dat zij hebben. Mogen wij onszelf toewijden als zoons en dochters Gods 'opdat wij, wanneer Hij verschijnt, Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is; opdat wij die hoop zullen hebben' (Moroni 7:48; zie ook 1 Johannes 3:2), bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Man's Search for Happiness* (brochure, 1969), pp. 4–5.
2. B. H. Roberts, 'Brigham Young: A Character Sketch', *Improvement Era*, juni 1903, p. 574.
3. Thomas Carlyle, *Past and Present* (1843), p. 251.
4. Zie Thomas S. Monson, 'Voorbereiding brengt zegeningen', *Liahona*, mei 2010, pp. 64–67.
5. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 2004, p. 49; *De Ster*, januari 1996, p. 93.

President Dieter F. Uchtdorf

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

De belangrijkste dingen

Als het leven, met het snelle tempo en de spanning ervan, het u moeilijk maakt om u te verheugen, dan is het misschien tijd om u te concentreren op wat het belangrijkste is.

Het is opmerkelijk hoeveel we over het leven kunnen leren als we de natuur bestuderen. Wetenschappers kunnen bijvoorbeeld naar de jaarringen van een boom kijken en vrij nauwkeurig het klimaat en de groeiomstandigheden inschatten van honderden en zelfs duizenden jaren geleden. Wat we onder andere van de groei van bomen kunnen leren, is dat tijdens jaargetijden met ideale omstandigheden bomen normaal groeien. Maar tijdens jaargetijden waarin de omstandigheden niet ideaal zijn, groeien de bomen niet zo hard en gebruiken ze hun energie om te overleven.

Sommigen onder u denken nu misschien: 'Dat is allemaal leuk en aardig, maar wat heeft dat met vliegen te maken?!' Dat zal ik u vertellen.

Hebt u ooit in een vliegtuig turbulentie meegemaakt? De belangrijkste oorzaak van turbulentie is een plotselinge verandering in de luchtstroom waardoor het vliegtuig op en neer gaat, heen en weer slingert en tuimelt. Hoewel vliegtuigen bestand zijn tegen veel meer turbulentie dan op een gewone vlucht gebruikelijk is, kan dit fenomeen de passagiers toch verontrusten.

Weet u wat een piloot doet als

er turbulentie is? Een leerling-piloot denkt misschien dat het goed is de snelheid te verhogen om sneller door de turbulentie heen te komen. Maar dat kan verkeerd zijn. Ervaren piloten weten dat er een optimale penetratiesnelheid is om de negatieve gevolgen van turbulentie tot een minimum te beperken. En in de meeste gevallen houdt dat in dat de snelheid wordt teruggebracht. Hetzelfde principe geldt voor verkeersdrempels.

Daarom is het in ongunstige omstandigheden van belang dat we het wat kalmer aan doen, het evenwicht herstellen en ons op de hoofdzaken concentreren.

Het tempo van het hedendaagse leven

Dat is een eenvoudige, maar essentiële les. Het lijkt misschien logisch als we het over bomen of turbulentie hebben, maar deze les is verbazingwekkend makkelijk te negeren als we die beginselen in ons dagelijks leven moeten toepassen. Als de druk toeneemt, als we tegenspoed ervaren, als er iets ergs gebeurt, zijn we maar al te vaak geneigd om hetzelfde hectische tempo aan te houden of zelfs op te voeren. Om de een of andere reden denken we dat een hoog tempo het beste is.

Een van de kenmerken van het hedendaagse leven is dat we het tempo steeds verder opvoeren, ongeacht turbulentie of obstakels.

Laten we eerlijk zijn: het is niet moeilijk om het druk te hebben. We vullen allemaal met gemak onze agenda. Sommige mensen meten hun eigenwaarde zelfs aan de omvang van hun lijst met bezigheden af. Zij overspoelen de open ruimtes in hun tijdschema met vergaderingen en kleinheden — zelfs in tijden van stress en vermoeidheid. Omdat zij hun leven onnodig compliceren, ervaren ze vaak meer frustratie, minder vreugde en te weinig zingeving in hun leven.

Er wordt wel gezegd dat iedere deugd die tot het uiterste wordt doorgevoerd, een ondeugd kan worden. Onze dagen overvol plannen valt daar zeker onder. Er komt een punt waarop mijlpalen molenstenen, en ambities zware lasten op onze schouders kunnen worden.

Wat is de oplossing?

Verstandige mensen begrijpen de lessen van jaarringen en turbulentie, en passen die toe. Ze weerstaan de verleiding om verward te raken in de haastige spoed van het dagelijks leven. Ze geven gehoor aan het advies: 'Het leven houdt meer in dan toenemende snelheid.'¹ Kortom, ze concentreren zich op de belangrijkste dingen.

Ouderling Dallin H. Oaks heeft tijdens een recente algemene conferentie gezegd: 'We moeten sommige goede dingen laten lopen om andere te kiezen die beter of het beste zijn, omdat ze geloof in de Heer Jezus Christus bevorderen en ons gezin sterken.'²

De zoektocht naar het allerbeste leidt onvermijdelijk tot de fundamentele beginselen van het evangelie van Jezus Christus — de eenvoudige en prachtige waarheden die door

een liefdevolle, eeuwige en alwetende Vader in de hemel aan ons zijn geopenbaard. Deze belangrijke leerstellingen en beginselen, die zo eenvoudig zijn dat zelfs een kind ze kan begrijpen, geven antwoord op de moeilijkste levensvragen.

Er komt uit die eenvoud een bepaalde schoonheid en duidelijkheid voort, die we soms niet waarderen in ons streven naar ingewikkelde oplossingen.

Het duurde bijvoorbeeld niet lang voordat astronauten en kosmonauten erachter kwamen dat ballpoints in de ruimte niet werken. Dus gingen intelligente mensen aan de slag om dat probleem op te lossen. Het kostte duizenden werkuren en miljoenen dollars om uiteindelijk een pen te ontwikkelen die overal, bij alle temperaturen en op bijna alle oppervlakken kon schrijven. Maar wat deden de astronauten en kosmonauten totdat het probleem was opgelost? Ze gebruikten gewoon een potlood.

Leonardo da Vinci schijnt gezegd te hebben dat 'eenvoud de ultieme verfijning is'.³ Als we naar de fundamentele beginselen van het plan van geluk — het heilsplan — kijken, kunnen we duidelijk en eenvoudig de verfijning en pracht van de wijsheid van onze hemelse Vader herkennen en waarderen. En als we dan onze wegen aan de zijne aanpassen, is dat het begin van onze wijsheid.

De kracht van grondbeginselen

Het verhaal doet de ronde dat de legendarische coach Vince Lombardi een ritueel voor de eerste dag van de training had. Hij hield een football omhoog en zei tegen de spelers, die al jarenlang ervaring hadden: 'Heren, *dit* is een football!' Hij sprak over de grootte en de vorm van de bal en hoe die geschopt, vastgehouden en

gegooid moest worden. Vervolgens nam hij de spelers mee naar het veld en zei: 'Dit is het footballveld.' Hij liep met ze rond en beschreef de afmetingen, de vorm, de regels en hoe het spel gespeeld moest worden.⁴

Deze coach wist dat zelfs deze ervaren spelers, leden van het team, alleen succes konden hebben als ze zich de basisbeginselen eigen maakten. Ze konden ingewikkelde strategieën oefenen, maar als ze de beginselen van het spel niet onder de knie hadden, zouden ze nooit kampioen worden.

Instinctief weten we volgens mij best hoe belangrijk de basisbeginselen zijn. Maar soms worden we afgeleid door allerlei dingen die zo aantrekkelijk lijken.

Drukwerk, uiteenlopende media-bronnen, elektronische apparaten en snufjes — die nuttig zijn als ze op de juiste wijze gebruikt worden — kunnen schadelijke afleidingen vormen of ons meedogenloos isoleren.

Maar te midden van de talloze stemmen en keuzen heeft de nederige Man uit Galilea zijn handen uitgestrekt, in afwachting. Zijn eenvoudige boodschap luidt: 'Kom hier, volg Mij.'⁵ Hij spreekt niet met een krachtige megafoon, maar met de stem van een zachte stilte.⁶ De fundamentele boodschap van het evangelie gaat zo gemakkelijk verloren in de stortvloed van informatie die van alle kanten op ons af komt.

In de heilige Schriften en de woorden van de hedendaagse profeten wordt nadruk gelegd op de fundamentele beginselen en leerstellingen van het evangelie. We keren terug naar deze fundamentele beginselen, naar de zuivere leer, omdat ze de poort zijn naar diepzinnige waarheden. Ze zijn de deur naar uiterst belangrijke ervaringen die we anders

nooit zouden kunnen begrijpen. Deze eenvoudige, fundamentele beginselen zijn de sleutel om in harmonie met God en onze medemens te leven. Ze zijn de sleutel om de vensters van de hemel te openen. Ze leiden ons naar de vrede, vreugde en kennis die onze hemelse Vader heeft beloofd aan zijn kinderen die naar Hem luisteren en Hem gehoorzamen.

Broeders en zusters, het is verstandig om het iets rustiger aan te doen, om de optimale snelheid voor onze omstandigheden aan te houden, om ons op belangrijke dingen te concentreren, om onze ogen op te slaan en goed te begrijpen wat het belangrijkste is. Laten we de fundamentele beginselen in gedachten houden die onze hemelse Vader zijn kinderen heeft gegeven, en die de basis zijn van een overvloedig en vruchtbaar leven met de belofte van eeuwig geluk. Daaruit leren we hoe 'al deze dingen in wijsheid en ordelijkheid worden gedaan, want het is niet nodig dat [wij] harder [lopen] dan [wij] kracht [hebben]. [Maar] het [is] noodzakelijk dat [wij] ijverig [zijn] om daardoor de prijs te kunnen behalen.'⁷

Broeders en zusters, als wij ijverig doen wat het belangrijkste is, worden we naar de Heiland van de wereld geleid. Daarom geldt: 'Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus, (...) opdat [wij] zullen weten op welke Bron [wij] mogen vertrouwen voor vergeving van [onze] zonden.'⁸ In deze ingewikkelde, verwarrende en gehaaste wereld is dat de weg 'die nog veel verder omhoog voert'.⁹

Wat zijn dan de grondbeginselen?

Als we ons tot onze hemelse Vader wenden en in de belangrijkste dingen naar zijn wijsheid streven, leren we

keer op keer hoe belangrijk deze vier relaties zijn: met onze God, met ons gezin, met onze medemens en met onszelf. Als we gewillig ons eigen leven evalueren, zien we in waar we van de weg 'die nog veel verder omhoog voert' zijn afgedwaald. Dan worden de ogen van ons begrip geopend en weten we wat we moeten doen om ons hart te zuiveren en ons leven opnieuw richting te geven.

Ten eerste is onze relatie met God uiterst heilig en essentieel. Wij zijn zijn geestkinderen. Hij is onze Vader. Hij wil dat wij gelukkig zijn. Als wij Hem zoeken, als we meer over zijn Zoon, Jezus Christus, leren, als we ons hart openstellen voor de Heilige Geest, wordt ons leven kalmer en evenwichtiger. We ervaren meer vrede, vreugde en voldoening als we ons uiterste best doen om volgens Gods eeuwige

plan te leven en zijn geboden te onderhouden.

Wij verbeteren onze relatie met onze hemelse Vader als we meer over Hem leren, als we met Hem communiceren, als we ons van onze zonden bekeren en als we Jezus Christus actief volgen. Want 'niemand komt tot de Vader dan door [Christus]'.¹⁰ Als wij onze relatie met God willen verbeteren, moeten we wat zinvolle tijd alleen met Hem doorbrengen. Als we ons rustig op onze dagelijkse gebeden en schriftstudie concentreren, en er altijd naar streven om een geldige tempelaanbeveling te hebben, zijn dat enkele verstandige tijdsinvesteringen om dichter bij onze hemelse Vader te komen. Laten we gehoor geven aan de uitnodiging in Psalmen: 'Laat af en weet, dat ik God ben.'¹¹

Onze tweede belangrijke relatie is die met onze gezinsleden. Aan-gezien geen ander succes opweegt tegen falen in het gezin¹², moet ons gezin een hoge prioriteit hebben. We ontwikkelen sterke en liefdevolle gezinsbanden als we eenvoudige dingen met elkaar doen, zoals samen eten, gezinsavond houden en gewoon plezier met elkaar hebben. In het gezin wordt *liefde* eigenlijk als volgt gespeld: *t-i-j-d*, tijd. Als we tijd voor elkaar nemen, is dat de sleutel tot harmonie in het gezin. We praten met elkaar, niet over elkaar. We leren van elkaar en waarderen elkaars verschillen en overeenkomsten. We ontwikkelen een goddelijke band met elkaar als we God door middel van gezinsgebed, schriftstudie en kerkbezoek samen benaderen.

De derde belangrijke relatie is die met onze medemens. We ontwikkelen die relatie één persoon tegelijk — door open te staan voor de behoeften van anderen, door anderen te dienen en door onze tijd en talenten beschikbaar te stellen. Ik was diep onder de indruk van een zuster die gebukt ging onder ouderdom en ziekte, maar besloot dat als ze niet veel meer kon doen, ze in ieder geval kon luisteren. Iedere week zocht ze mensen uit die er bezorgd of ontmoedigd uitzagen. Ze bracht tijd met ze door en luisterde naar ze. Ze was een zegen voor veel mensen in haar omgeving.

De vierde relatie is die met onszelf. Het klinkt misschien vreemd om een relatie met onszelf te hebben, maar die hebben we wel. Sommige mensen kunnen niet met zichzelf overweg. Ze bekritisieren zichzelf voortdurend totdat ze een hekel aan zichzelf krijgen. Ik wil u graag aanmoedigen om minder gehaast te zijn en wat tijd te nemen om uzelf beter te leren kennen. Maak eens een wandeling in

Dublin (Ierland)

de natuur, kijk eens naar een zonsopgang, geniet van de scheppingen van God, denk na over de waarheden van het herstelde evangelie en bedenk wat die voor u betekenen. Ga uzelf zien zoals onze hemelse Vader u ziet — als een dierbare dochter of zoon met een goddelijk potentieel.

Verheug u in het zuivere evangelie

Broeders en zusters, laten we verstandig zijn. Laten we ons op de zuivere leer van het herstelde evangelie van Jezus Christus concentreren. Laten we volop genieten van hun eenvoud en duidelijkheid. De hemelen zijn weer geopend. Het evangelie van Jezus Christus is weer op aarde, en de eenvoudige waarheden ervan zijn een overvloedige bron van vreugde!

Broeders en zusters, we hebben veel redenen om ons te verheugen. Als het tempo en de spanningen van het leven het u moeilijk maken om u te verheugen, dan is het misschien tijd om u te concentreren op wat het belangrijkste is.

U krijgt geen kracht uit verwoede activiteiten, maar wel als u gevestigd bent op een stevig fundament van waarheid en licht. U krijgt kracht als u uw aandacht en inspanningen op

de fundamentele beginselen van het herstelde evangelie van Jezus Christus richt. U krijgt kracht als u aandacht besteedt aan de belangrijkste goddelijke zaken.

Laten we ons leven vereenvoudigen. Laten we de nodige veranderingen aanbrengen zodat we gericht zijn op de ongelofelijke pracht van het eenvoudige, nederige pad van christelijk discipelschap — het pad dat altijd naar een zinvol, vreugdevol en vredig leven voert. Daarom bid ik, en ik geef u mijn zegen, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mahatma Gandhi. In: Larry Chang, *Wisdom for the Soul* (2006), p. 356.
2. Dallin H. Oaks, 'Goed, beter, best', *Liahona*, november 2007, p. 107.
3. Leonardo da Vinci. In: John Cook, samensteller, *The Book of Positive Quotations*, 2de uitgave (1993), p. 262.
4. Vince Lombardi. In: Donald T. Phillips, *Run to Win: Vince Lombardi on Coaching and Leadership* (2001), p. 92.
5. Lucas 18:22.
6. Zie 1 Koningen 19:12.
7. Mosiah 4:27.
8. 2 Nephi 25:26.
9. 1 Korintiërs 12:31; zie ook Ether 12:11.
10. Johannes 14:6.
11. Psalmen 46:10.
12. J. E. McCulloch, *Home: The Savior of Civilization* (1924), p. 42; zie ook Conference Report, april 1935, p. 116.

Afgehandeld door president Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

De steunverlening aan kerkfunctionarissen

Wij stellen voor steun te verlenen aan Thomas Spencer Monson als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Henry Bennion Eyring als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en Dieter Friedrich Uchtdorf als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor Boyd Kenneth Packer steun te verlenen als president

van het Quorum der Twaalf Apostelen, en de volgende broeders als lid van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson en Neil L. Andersen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als

profeet, ziener en openbaarder.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen voor de ouderlingen Spencer J. Condie, Bruce C. Hafen, Kenneth Johnson, Glenn L. Pace en Lance B. Wickman te ontheffen als lid van het Eerste Quorum der Zeventig en hun de status van emeritus algemeen autoriteit te geven.

Wij stellen tevens voor de ouderlingen Spencer V. Jones en Wolfgang H. Paul te ontheffen als lid van het Tweede Quorum der Zeventig.

Wie zijn waardering wil uiten voor het uitstekende werk dat deze broeders hebben verricht hebben, maakt dat kenbaar.

Wij stellen voor Fernando Maluenda en José L. Torres te ontheffen als gebiedszeventigers.

Wie zijn waardering wil uiten voor het uitstekende werk dat zij verricht hebben, maakt dat kenbaar.

Wij stellen voor Wenceslao H. Svec steun te verlenen als gebiedszeventiger.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene presidiums van de hulporganisaties zoals die nu in functie zijn, steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

President Monson, voor zover ik heb kunnen waarnemen was de steunverlening in het Conferentiecentrum unaniem bevestigend.

Dank u, broeders en zusters, voor uw steunverlening, uw geloof, toewijding en gebeden. ■

Ouderling Robert D. Hales
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Keuzevrijheid: essentieel in het levensplan

Als we ervoor kiezen om tot Christus te komen, zijn naam op ons te nemen en zijn dienstknechten te volgen, gaan we vooruit op het pad naar het eeuwige leven.

Onlangs kreeg ik een brief van een vriend buiten de kerk die ik al meer dan vijftig jaar ken. Ik had hem wat lectuur over het evangelie gestuurd, waarop hij als volgt reageerde: 'Ik snapte eerst niet helemaal wat typisch mormoonse woorden, zoals *keuzevrijheid*, inhielden. Een beknopte verklarende woordenlijst zou misschien handig zijn.'

Ik was verbaasd dat hij niet snapte wat we met het woord *keuzevrijheid* bedoelen. Ik zocht het op in een online woordenboek. Van alle definities en gebruiksvormen van het woord *keuzevrijheid* zat er niet een bij met de betekenis van een keuze maken om te handelen. We leren dat keuzevrijheid het vermogen en voorrecht is dat God de mens geeft om te kiezen en 'zelfstandig te handelen en niet om met zich te laten handelen'.¹ Keuzevrijheid houdt in dat we verantwoordelijk zijn voor onze daden. Onze keuzevrijheid is van essentieel belang in het heilsplan. Daarmee zijn

we 'vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen door de grote Middelaar van alle mensen, of om gevangenschap en dood te kiezen, naar de gevangenschap en macht van de duivel'.²

De woorden van een bekende lofzang geven dit beginsel heel treffend weer:

*O weet, dat elke ziel is vrij
haar pad te kiezen waar 't ook zij.
Ten hemel dwingt de Heer ons niet,
daar Hij een vrije wil ons liet.*³

Als antwoord op de vraag van mijn vriend, en op die van vele andere goede mannen en vrouwen, vertel ik u graag meer over deze betekenis van keuzevrijheid.

Voordat we naar deze aarde kwamen, heeft onze hemelse Vader ons zijn heilsplan voorgelegd — een plan om op aarde een lichaam te ontvangen, te kiezen tussen goed en kwaad, en vooruitgang te maken zodat we meer op Hem gaan lijken

en eeuwig bij Hem kunnen wonen.

Onze keuzevrijheid — ons vermogen om zelfstandig te kiezen en te handelen — was een essentieel onderdeel van dit plan. Zonder onze keuzevrijheid waren we niet in staat om goede keuzes en vooruitgang te maken. Met onze keuzevrijheid zouden we echter verkeerde keuzes maken, zonden begaan en niet meer bij onze hemelse Vader kunnen terugkeren. Om die reden zou een Heiland voor onze zonden lijden en ons verlossen, op voorwaarde van onze bekering. Met zijn eeuwige verzoening wist Hij 'het plan van barmhartigheid te verwezenlijken, om de eisen der gerechtigheid te bevredigen'.⁴

Nadat onze hemelse Vader zijn plan had voorgelegd, trad Lucifer naar voren, en zei: 'Zend mij, (...) en ik zal het gehele mensdom verlossen, zodat [zelfs] niet één ziel verloren zal gaan (...); daarom, geef mij uw eer'.⁵ Onze Vader verwierp dit voorstel omdat het onze keuzevrijheid zou wegnemen. Het was met recht een rebels voorstel.

Daarna gebruikte Jezus Christus, hemelse Vaders 'Geliefde en Uitverkorene [Zoon] vanaf het begin', zijn keuzevrijheid en zei: 'Vader, uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig!'⁶ Hij werd onze Heiland — de Heiland van de wereld.

Vanwege de opstand van Lucifer ontstond er een grote geestelijke strijd. Ieder kind van onze hemelse Vader mocht de keuzevrijheid gebruiken die het van Hem had gekregen. Wij kozen voor geloof in de Heiland Jezus Christus — om tot Hem te komen en Hem te volgen. We stemden in met het plan dat onze hemelse Vader ons voor ons welzijn had voorgelegd. Maar een derde deel van de kinderen van onze hemelse Vader had niet het geloof om de Heiland te volgen en koos ervoor om Lucifer, of Satan, te volgen.⁷

En God zei: 'Welnu, omdat Satan tegen Mij opstond en trachtte de keuzevrijheid van de mens te vernietigen, die Ik, de Here God, hem had gegeven, (...) liet Ik hem (...) neerwerpen.'⁸ De volgelingen van Satan verspeelden de mogelijkheid om een lichaam te ontvangen, op aarde te leven en vooruitgang te maken. Hun keuze leidde ertoe dat ze hun keuzevrijheid kwijtraakten.

De enige macht die Satan en zijn volgelingen nu hebben, is de macht om ons in verleiding en verzoeking te brengen. Hun enige vreugde is als wij 'ongelukkig zullen zijn, net als [zijzelf].'⁹ Hun enige geluk komt voort uit onze ongehoorzaamheid aan de geboden van de Heer.

Maar denk hier eens over na: in ons voorsterfelijk bestaan hebben we ervoor gekozen de Heiland, Jezus Christus, te volgen! Daarom mochten we naar de aarde komen. Ik getuig dat als we nu, hier op aarde, dezelfde keuze maken om de Heiland te volgen, ons nog grotere zegeningen voor de eeuwigheid ten deel zullen vallen. Maar let wel: we moeten ervoor blijven kiezen de Heiland te volgen. Het gaat om de eeuwigheid, en ons verstandig gebruik van onze keuzevrijheid is daarbij van essentieel belang.

Zijn hele leven heeft de Heiland ons laten zien hoe we onze

keuzevrijheid behoren te gebruiken. Als jongen in Jeruzalem koos Hij er bewust voor om ' bezig [te] zijn met de dingen [zijns] Vaders'.¹⁰ In zijn bediening koos Hij er gehoorzaam voor 'om de wil te doen van [zijn] Vader'.¹¹ In Getsemane koos Hij ervoor om tot het einde toe te lijden, zeggende: 'Niet mijn wil, maar de uwe geschiede! En Hem verscheen een engel uit de hemel om Hem kracht te geven.'¹² Aan het kruis koos Hij ervoor om zijn vijanden lief te hebben, biddende: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.'¹³ En daarna, opdat Hij uiteindelijk kon laten zien dat Hij zelf de keuze maakte, werd Hij alleen gelaten. Vader, 'waarom hebt Gij Mij verlaten?'¹⁴ vroeg Hij. Uiteindelijk gebruikte Hij zijn keuzevrijheid om te handelen, om tot het einde toe te volharden, tot Hij kon zeggen: 'Het is volbracht!'¹⁵

Hoewel Hij 'in alle dingen op gelijke wijze (net als wij) is verzocht',¹⁶ gebruikte Hij bij elke keuze en elke handeling de keuzevrijheid om onze Heiland te zijn — om de ketenen van zonde en dood voor ons te verbreken. En door zijn volmaakte leven heeft Hij ons geleerd dat als wij de wil van onze hemelse Vader doen, onze keuzevrijheid intact blijft, onze mogelijkheden toenemen en we vooruitgang maken.

Het bewijs van deze waarheid is overal in de Schriften te vinden. Job raakte alles kwijt, toch koos hij ervoor om getrouw te blijven en ontving hij de eeuwige zegeningen van God. Maria en Jozef kozen ervoor de waarschuwing van een engel op te volgen om naar Egypte te vluchten, en het leven van de Heiland werd gespaard. Joseph Smith koos ervoor om de aanwijzingen van Moroni op te volgen, en de herstelling ontvouwde zich zoals was geprofeteerd. Als we ervoor kiezen om tot Christus te komen, zijn naam op ons te nemen en zijn dienstknechten te volgen, gaan we vooruit op het pad naar het eeuwige leven.

Op onze levensreis mogen we niet vergeten dat het tegenovergestelde ook waar is: als we de geboden of de ingevingen van de Heilige Geest veronachtzamen, beperken we onze mogelijkheden en ons vermogen om te handelen en vooruitgang te maken. Toen Kaïn zijn broer om het leven bracht omdat hij Satan meer liefhad dan God, maakte hij daarmee een eind aan zijn geestelijke vooruitgang.

In mijn jeugd leerde ik eens een belangrijke les over hoe onze daden onze vrijheid soms beperken. Op een dag moest ik in opdracht van mijn vader een houten vloer met vernis behandelen. Ik besloot om bij de deur te beginnen en steeds verder de kamer

in te werken. Toen ik bijna klaar was, besepte ik dat ik er niet meer uit kon. Er was geen venster of deur aan die kant. Ik stond letterlijk met de rug tegen de muur. Ik zat in een lastig parket. Ik kon geen kant meer op.

Als we ongehoorzaam zijn, staan we geestelijk met de rug tegen de muur en zitten we vast aan de gevolgen van onze keuzes. Maar hoewel we geestelijk in een lastig parket zitten, is er altijd een weg terug. Net als bekering, betekent over een pas geverniste vloer teruglopen dat je aan de slag moet: opnieuw schuren en afwerken! Terugkeren naar de Heer is niet gemakkelijk, maar wel de moeite waard.

Als we echt beseffen wat bekering inhoudt, waarderen we dat de Heilige Geest ons leidt bij onze keuzevrijheid, dat onze hemelse Vader ons geboden geeft en de kracht om die te gehoorzamen. Dan beseffen we ook hoe gehoorzaamheid aan de geboden uiteindelijk onze keuzevrijheid waarborgt.

Als we ons bijvoorbeeld aan het woord van wijsheid houden, zitten we minder snel vast aan een slechte gezondheid en verslavende middelen die ons letterlijk het vermogen ontnemen om zelfstandig te handelen.

Als we de raad opvolgen om schulden te vermijden en af te betalen, gebruiken we onze keuzevrijheid en zijn we vrij om met ons besteedbare inkomen anderen tot zegen te zijn.

Als we de raad van de profeten opvolgen om gezinsavond, gezinsgebed en gezamenlijke schriftstudie te houden, bieden we onze kinderen thuis een broedplaats voor hun geestelijke ontwikkeling. Daar leren we ze het evangelie, geven we ons getuigenis, uiten we onze liefde en luisteren we naar hun gevoelens en ervaringen. Door onze rechtschappen keuzes en

daden bevrijden we ze uit de duisternis door hun vermogen te vergroten om in het licht te wandelen.

De wereld verkondigt vele onwaarheden over keuzevrijheid. Velen hebben de opvatting: 'Eet, drinkt en weest vrolijk; (...) en mochten wij toch schuldig zijn, dan zal God ons met enkele striemen slaan, en ten slotte zullen wij het heil verkrijgen.'¹⁷ Anderen omarmen het secularisme en verloochenen God. Zij beweren dat er geen 'tegenstelling in alle dingen'¹⁸ is, en dat 'wat een mens ook [doet], het geen misdaad [is]'.¹⁹ Dit doet 'de wijsheid Gods en zijn eeuwige doeleinden'²⁰ teniet.

In tegenstelling tot wat de wereld ons voorhoudt, leren de Schriften ons dat we keuzevrijheid bezitten. Als we die keuzevrijheid op een rechtschappen manier aanwenden, nemen onze mogelijkheden en ons vermogen om ernaar te handelen en eeuwige vooruitgang te maken altijd toe.

Zo gaf de Heer bij monde van de profeet Samuël een duidelijk gebod aan koning Saul:

'Mij heeft de Here gezonden om u tot koning te zalven (...); nu dan, luister naar de woorden des Heren. (...)

'(...) Ga nu heen, versla Amalek, slaat al wat hij bezit met de ban.'²¹

Maar Saul volgde het gebod van de Heer niet op. Hij maakte zich schuldig aan wat ik 'selectieve gehoorzaamheid' noem. Hij vertrouwde op zijn eigen wijsheid en spaarde het leven van koning Agag, en nam het beste van het kleinvee, de runderen en andere dieren mee.

De Heer openbaarde dit aan de profeet Samuël en zond hem naar Saul om hem het koningschap te ontnemen. Toen de profeet aankwam, zei Saul: 'Ik heb het bevel des Heren uitgevoerd.'²² Maar de profeet wist beter en zei: 'Wat betekent dan dat geblaas van kleinvee, dat in mijn oren

klinkt, en het geloei van runderen, dat ik hoor?'²³

Saul kwam met excuses door anderen de schuld te geven, en zei dat het volk de dieren had meegenomen om de Heer offers te brengen. De profeet antwoordde daarop: 'Heeft de Here evenzeer welgevallen aan brandoffers en slachtoffers als aan horen naar des Heren stem? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffers, luisteren [naar de geboden van de Heer] beter dan het vette der rammen.'²⁴

Uiteindelijk gaf Saul toe en zei: 'Ik heb gezondigd, want ik heb het bevel des Heren, uw opdracht, overtreden; maar ik vreesde het volk en ik heb naar hen geluisterd.'²⁵ Omdat Saul niet nauwgezet had geluisterd — omdat hij ervoor koos om 'selectief te gehoorzamen' — verspeelde hij de mogelijkheid — en de keuzevrijheid — om koning te zijn.

Broeders en zusters, slaan wij nauwkeurig acht op de stem van de Heer en zijn profeten? Of maken wij ons, net als Saul, schuldig aan 'selectieve gehoorzaamheid' en vrezen wij het oordeel van anderen?

Ik besef dat we allemaal fouten maken. In de Schriften staat: 'Allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods.'²⁶ Ik zeg tot eenieder die vastzit aan de gevolgen van verkeerde keuzes, die met de rug tegen de muur staat en de zegeningen van het rechtschappen gebruik van zijn of haar keuzevrijheid moet missen: we hebben u lief. Keer terug! Ontsnap uit die donkere hoek, het licht tegemoet. Ook al moet u er een pas geverniste vloer voor betreden, het is de moeite waard. Geloof dat 'door de verzoening van Christus de gehele mensheid [ook u en ik] kan worden gered door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie.'²⁷

Kort over het uur van de

verzoening was aangebroken, sprak de Heiland zijn indrukwekkende hogepriesterlijk gebed voor eenieder van ons uit, zeggende: 'Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt — Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt.'²⁸ 'Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.'²⁹

Ik geef u mijn bijzondere getuigenis dat Zij leven. Als we onze keuzevrijheid rechtschapen gebruiken, leren we Hen kennen, gaan we meer op Hen lijken, en bereiden we ons voor op de dag waarop 'alle knie (...) zich [zal] buigen en elke tong (...) belijden'³⁰ dat Jezus onze Heiland is. Ik bid dat wij Hem en onze eeuwige Vader zullen blijven volgen, zoals wij dat in het begin hebben gedaan. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Nephi 2:26.
2. 2 Nephi 2:27.
3. 'O weet, dat elke ziel is vrij', *Heilige lofzangen*, nr. 189.
4. Alma 42:15.
5. Mozes 4:1.
6. Mozes 4:2.
7. Zie Leer en Verbonden 29:36.
8. Mozes 4:3.
9. 2 Nephi 2:27; zie ook 2 Nephi 9:9.
10. Lucas 2:49.
11. 3 Nephi 27:13.
12. Lucas 22:42–43.
13. Lucas 23:34.
14. Matteüs 27:46; Marcus 15:34.
15. Johannes 19:30.
16. Hebreëen 4:15.
17. 2 Nephi 28:8.
18. 2 Nephi 2:11.
19. Alma 30:17.
20. 2 Nephi 2:12.
21. 1 Samuël 15:1, 3.
22. 1 Samuël 15:13.
23. 1 Samuël 15:14.
24. 1 Samuël 15:22.
25. 1 Samuël 15:24.
26. Romeinen 3:23.
27. Geloofsartikelen 1:3.
28. Johannes 17:24.
29. Johannes 17:3.
30. Mosiah 27:31.

Ouderling Quentin L. Cook
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Laat er licht zijn!

In deze wereld die steeds onrechtvaardiger wordt, is het belangrijk dat de normen en waarden die op godsdienstige beginselen zijn gebaseerd, deel van het maatschappelijk debat uitmaken.

Ik heb vorige maand mijn verjaardag gevierd. Voor mijn verjaardag kreeg ik van mijn vrouw een cd met liedjes van hoop en geloof, gezongen door de beroemde Britse zangeres Vera Lynn, die haar luisteraars tijdens de donkere dagen van de Tweede Wereldoorlog inspireerde.

Er is een reden dat mijn vrouw mij dat cadeautje heeft gegeven. Het bombardement van Londen in september 1940 vond een dag voor mijn geboorte plaats.¹ Mijn moeder, die in het ziekenhuis naar het radioverslag luisterde, besloot mij te vernoemen naar de radioverslaggever, die Quentin heette.

De zangeres, Vera Lynn, is nu 93 jaar oud. Vorig jaar zijn enkele van haar oorlogsliedjes opnieuw uitgegeven, en al snel bereikte haar cd de eerste plaats op de Britse hitlijsten. De iets ouderen onder ons herinneren zich sommige liedjes nog wel, zoals 'The White Cliffs of Dover'.

Het lied 'When the Lights Go on Again (All over the World)' heeft me diep geraakt. Door dat lied moest ik aan twee dingen denken. Ten eerste: de profetische woorden van een Brits staatsman: 'De lampen in heel Europa gaan uit. Wij zullen ze in onze tijd niet meer zien aangaan';² en ten tweede:

de bombardementen op Britse steden, zoals Londen. Om het de bommenwerpers moeilijk te maken, werden er verduisteringsmaatregelen ingevoerd. De lichten werden uitgedaan en de ramen verduisterd.

Het lied weerspiegelde de optimistische hoop dat vrijheid en licht zouden terugkeren. Mensen die de rol van de Heiland en het licht van Christus³ in de voortdurende strijd tussen goed en kwaad begrijpen, herkennen meteen de vergelijking tussen die oorlog en het hedendaagse morele conflict. Door het licht van Christus kan de hele mensheid 'goed van kwaad'⁴ onderscheiden.

Vrijheid en licht zijn nooit eenvoudig te verkrijgen of te behouden. Sinds de oorlog in de hemel hebben de machten van het kwaad alle mogelijke middelen ingezet om de keuzevrijheid te vernietigen en het licht te doven. De aanval op morele beginselen en godsdienstvrijheid is nog nooit zo hevig geweest.

Als heiligen der laatste dagen moeten we ons best doen om het licht brandende te houden en ons gezin en de samenleving te beschermen tegen deze aanval op morele beginselen en godsdienstvrijheid.

Het gezin beschermen

Gezinnen zijn voortdurend in gevaar, want het kwaad komt van alle kanten op ons af. Hoewel het onze voornaamste taak is om naar licht en waarheid te streven, doen we er verstandig aan ons huis te verduisteren tegen de dodelijke bommen die onze geestelijke groei en ontwikkeling ondermijnen. Vooral pornografie is een massavernietigingswapen in moreel opzicht en speelt een grote rol in de erosie van zedelijke normen en waarden. Sommige tv-programma's en internetpagina's zijn even dodelijk. De machten van het kwaad nemen licht en hoop weg uit de wereld. De morele verwording neemt toe.⁵ Als we het kwaad niet uit ons gezin en ons leven bannen, hoeven we ons niet te verwonderen als vernietigende morele explosies de vrede van een rechtschapen levenswijze uiteen doen spatten. Wij hebben de verantwoordelijkheid om wel in de wereld, maar niet van de wereld te zijn.

Daarnaast moeten we thuis veel beter het evangelie gaan naleven. De

wekelijkse gezinsavond, het dagelijkse gezinsgebed en de gezamenlijke schriftstudie zijn essentieel. We moeten thuis alleen nog dingen toelaten die 'deugdzaam, liefelijk, of eerzaam of prijzenswaardig'⁶ zijn. Als we van ons thuis een heilige plek maken die ons tegen het kwaad beschut, biedt ons dat bescherming tegen de schadelijke gevolgen die in de Schriften zijn voorspeld.

De samenleving beschermen

Maar we moeten niet alleen ons eigen gezin beschermen, we moeten met ons licht ook de samenleving beschermen. De Heiland heeft gezegd: 'Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.'⁷

Onze bedeling is omschreven als 'een tijdperk van overvloed en twijfel'.⁸ Eenvoudig geloof in de macht en het gezag van God wordt niet alleen in twijfel getrokken, het wordt ook geminacht. Hoe kunnen wij in die omstandigheden normen en waarden

propageren die de ongelovigen en onverschilligen zullen aanspreken en de neerwaartse spiraal van geweld en kwaad ombuigen?

Dat is een uitermate belangrijke vraag. Denk maar aan de profeet Mormon en zijn zielenleed toen hij zei: 'Hoe hebt gij die Jezus, die met open armen klaarstond om u te ontvangen, kunnen verwerpen!'⁹ Mormons zielenleed was gerechtvaardigd, en zijn zoon Moroni bleef achter om 'het droeve verhaal van de vernietiging van [zijn] volk op te schrijven'.¹⁰

Door mijn omgang en ervaringen met mensen over de hele wereld ben ik optimistisch gestemd. Ik ben van mening dat licht en waarheid in onze tijd behouden zullen blijven. In alle landen zijn er veel mensen te vinden die God aanbidden en beseffen dat ze aan Hem verantwoording verschuldigd zijn. Sommige waarneemers beweren dat er een wereldwijde opleving van godsdienst is.¹¹ Als kerkleiders hebben we gesproken met leiders van andere kerken. We hebben vastgesteld dat er een gemeenschappelijk moreel fundament bestaat dat theologische verschillen overstijgt en ons verenigt in ons streven naar een betere samenleving.

We hebben ook vastgesteld dat de meeste mensen nog steeds respect hebben voor fundamentele morele waarden. Maar we mogen niet onderschatten dat er ook mensen zijn die het geloof willen vernietigen en elke godsdienstige invloed in de samenleving willen uitbannen. Andere goddeloze mensen buiten uit, manipuleren en breken de samenleving af door middel van drugs, pornografie, seksuele exploitatie, mensenhandel, diefstal en oneerlijke zakelijke praktijken. Hun macht en invloed zijn erg groot, ook al zijn ze relatief klein in getal.

Er is een voortdurende strijd

gaande tussen gelovige mensen en diegenen die godsdienst en God uit het openbare leven willen bannen.¹² Veel opiniemakers verwerpen een ethisch wereldbeeld dat gebaseerd is op joods-christelijke waarden. Volgens hen is er geen objectieve morele orde.¹³ Zij zijn van mening dat ethische doelstellingen geen voorkeursbehandeling verdienen.¹⁴

Toch willen de meeste mensen goed en eerzaam zijn. Het licht van Christus, dat verschilt van de Heilige Geest, inspireert hun geweten. We weten uit de Schriften dat het licht van Christus de Geest is die 'licht [geeft] aan ieder mens die in de wereld komt'.¹⁵ Het licht wordt gegeven 'ter wille van de gehele wereld'.¹⁶ President Boyd K. Packer heeft gezegd dat dit licht een 'bron van inspiratie [is], die ieder van ons bezit, alle mensen op aarde'.¹⁷ Daarom accepteren veel mensen morele normen en waarden, ook als ze gebaseerd zijn op godsdienstige overtuigingen waar ze zelf niet achter staan. Zoals we in Mosiah in het Boek van Mormon lezen, 'is het niet gebruikelijk dat de stem van het volk iets verlangt in strijd met wat goed is; integendeel, gebruikelijk is dat de minderheid van het volk verlangt wat niet goed is'. Mosiah waarschuwt vervolgens: 'Indien de tijd komt dat de stem van het volk ongerechtigheid kiest, dan is de tijd daar dat de oordelen Gods u zullen treffen'.¹⁸

In deze wereld die steeds onrechtvaardiger wordt, is het belangrijk dat de normen en waarden die op godsdienstige beginselen zijn gebaseerd, deel van het maatschappelijk debat uitmaken. Morele standpunten die zijn gestoeld op een godsdienstig geweten, hebben evenveel recht om in het maatschappelijk debat gehoord te worden. In de grondwet van de meeste landen mag iemand met een godsdienstige overtuiging geen

voorkeursbehandeling krijgen, maar evenmin veronachtzaamd worden.¹⁹

Een godsdienstige overtuiging is een hoeveelheid licht, kennis en wijsheid, die de samenleving bijzonder van nut kan zijn als de volgelingen moreel gedrag vertonen omdat ze vinden dat ze aan God verantwoording verschuldigd zijn.²⁰

Twee godsdienstige beginselen verduidelijken dat.

Eerlijkheid gemotiveerd door verantwoording aan God

Het dertiende geloofsartikel begint met: 'Wij geloven eerlijk te moeten zijn.' Het beginsel eerlijkheid is op een godsdienstige overtuiging gebaseerd en is een van Gods fundamentele wetten.

Toen ik vele jaren geleden als advocaat in Californië werkzaam was, kwam een vriend en cliënt die geen lid van onze kerk was enthousiast bij me op kantoor en liet me een brief lezen die hij van een bisschop uit een nabijgelegen wijk had ontvangen. De bisschop schreef dat een man uit zijn wijk, een voormalig medewerker van mijn cliënt, materiaal uit het bedrijf van mijn cliënt had meegenomen en zichzelf had wijsgemaakt dat het toch om overschotten ging. Maar nadat hij een toegewijd lid van de kerk was geworden en probeerde Jezus Christus te volgen, was deze man tot de conclusie gekomen dat hij iets oneerlijks had gedaan. In de envelop zat een geldbedrag van die man om niet alleen de kosten van het materiaal te dekken, maar ook de rente. Mijn cliënt was onder de indruk van het feit dat de kerk door middel van een onbezoldigde leider een man hielp om zich met God te verzoenen.

Denk eens aan het licht en de waarheid die de gemeenschappelijke

norm eerlijkheid uitstraalt in de joods-christelijke wereld. En overweeg welke invloed het heeft op de maatschappij als jongeren op school niet oneerlijk zouden zijn, als volwassenen op hun werk eerlijk zouden zijn en trouw aan hun huwelijksgelofte. Voor ons is het beginsel eerlijkheid gebaseerd op het leven en de leringen van de Heiland. Ook in veel andere godsdiensten en in de historische literatuur wordt eerlijkheid een belangrijke eigenschap genoemd. De dichter Robert Burns heeft gezegd: 'Een eerlijk man is het indrukwekkendste werk van God.'²¹ In bijna alle gevallen voelen gelovige mensen dat ze aan God verantwoording verschuldigd zijn over hun eerlijke gedrag. Daarom bekeerde de man in Californië zich van zijn eerdere oneerlijkheid.

Op een afstudeerdag vorig jaar heeft Clayton Christensen, hoogleeraar aan de Harvard University en leider van de kerk, het waargebeurde verhaal verteld van een collega uit een ander land die democratie had gestuurd. De vriend was verbaasd toen hij leerde hoe essentieel godsdienst voor een democratie is. Hij wees erop dat in samenlevingen waar de burgers van jongs af aan leren dat ze aan God verantwoording verschuldigd zijn wat eerlijkheid en integriteit betreft, men regels en gebruiken naleeft die, hoewel ze niet afdwingbaar zijn, wel democratische idealen bevorderen. In samenlevingen waar dat niet het geval is, kan er niet genoeg politie op de been gebracht worden om eerlijk gedrag af te dwingen.²²

Het is duidelijk dat ethische normen en waarden die met eerlijkheid te maken hebben, een belangrijke rol spelen om licht en waarheid te bevorderen en de samenleving te verbeteren. Wie geen geloof hebben, moeten ze op waarde leren schatten.

Al Gods kinderen als broeders en zusters behandelen

Een tweede voorbeeld van hoe een godsdienstige overtuiging de samenleving tot nut kan zijn en licht aan de wereld geeft, is de rol die godsdienst speelt om al Gods kinderen als broeders en zusters te behandelen.

Veel instellingen met een godsdienstige grondslag hebben de helpende hand uitgestoken naar mensen die in barre omstandigheden leven, omdat ze geloven dat alle mensen naar het beeld en de gelijkenis van God zijn geschapen.²³ William Wilberforce, de Britse staatsman die een grote bijdrage heeft geleverd aan de afschaffing van de slavernij in Groot-Brittannië, is daar een uitstekend voorbeeld van.²⁴ In het ontroerende lied 'Amazing Grace', en in de inspirerende film met dezelfde titel, worden de tijdgeest van het begin van de negentiende eeuw en het verslag van zijn heldhaftige optreden goed weergegeven. De onvermoeibare inspanningen van Wilberforce waren de eerste stappen die leidden tot de afschaffing van dit verschrikkelijke, onderdrukkende, wrede en corrupte gebruik. Tegelijkertijd heeft hij er met andere leiders aan gewerkt om de openbare moraal te hervormen. Hij was van mening dat het onderwijs en de overheid op ethische normen en waarden gebaseerd moesten zijn.²⁵ 'Hij zette zich ten volle in voor de morele en geestelijke verbeteringen die hij op het oog had, hetzij de verdediging van het huwelijk, de afschaffing van de slavernij of de heiliging van de sabbatdag.'²⁶ Vol

overgave mobiliseerde hij de morele en sociale leiders van zijn land om een nationale strijd tegen zedeloosheid te voeren.²⁷

Uit onze kerkgeschiedenis blijkt dat de meeste kerkleden destijds tegen de slavernij waren.²⁸ Naast hun godsdienstige overtuiging was dat een andere belangrijke reden voor de vijandigheid en het geweld die ze ervaarden, met als dieptepunt het uitroeiingsbevel dat gouverneur Boggs in Missouri uitvaardigde.²⁹ In 1833 kreeg Joseph Smith de volgende openbaring: 'Daarom is het niet juist dat enig mens andermans slaaf is.'³⁰ Ons geloof in godsdienstvrijheid en dat alle mensen als zoon en dochter van God behandeld dienen te worden, zijn wezenlijke onderdelen van onze leer.

Dit zijn slechts twee voorbeelden van de manier waarop religieus geïnspireerde waarden beginselen ondersteunen die onze samenleving tot zegen zijn. Maar er zijn er nog veel meer. We moeten zelf actief deelnemen en goede en integere mensen steunen om opnieuw die zedelijke waarden te vestigen die onze hele samenleving tot zegen zullen zijn.

Ik wil graag duidelijk stellen dat alle stemmen in het maatschappelijk debat gehoord moeten worden. Er mogen geen godsdienstige of ongodsdienstige stemmen tot zwijgen gebracht worden. Verder mogen we niet verwachten dat onze opvattingen automatisch geaccepteerd zullen worden of een voorkeursbehandeling krijgen omdat ze op godsdienstige beginselen zijn gebaseerd. Maar laat

het duidelijk zijn dat zulke opvattingen en normen het recht hebben om op hun waarde beoordeeld te worden.

Het morele fundament van onze leer kan een lichtbaken voor de wereld zijn en een verbindende kracht voor zowel normen en waarden als geloof in Jezus Christus. We moeten onze gezinnen beschermen en samen met alle welmenende mensen vechten voor licht, hoop en goede zeden in onze samenleving.

Als we deze beginselen zowel naleven als verkondigen, volgen we Jezus Christus, die het ware Licht van de wereld is. Wij kunnen een rechtchapen invloed uitoefenen bij de voorbereiding op de wederkomst van onze Heer en Heiland, Jezus Christus. We kijken uit naar die prachtige dag wanneer 'vrije harten zullen zingen als over de hele wereld opnieuw het licht aangaat'.³¹ In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Richard Hough en Denis Richards, *The Battle of Britain: The Greatest Air Battle of World War II* (1989), p. 264.
2. Toegeschreven aan Sir Edward Grey. Zie 'When the Lights Go On Again (All over the World)', wikipedia.org.
3. Zie Leer en Verbonden 88:11-13. Het licht van Christus is 'het licht dat in alle dingen is, dat leven geeft aan alle dingen, dat de wet is waardoor alle dingen worden bestuurd' (vs. 13). Zie Boyd K. Packer, 'Het licht van Christus', *Liahona*, april 2005, pp. 8-14, voor een uitvoerige uiteenzetting over het licht van Christus en het verschil tussen het licht van Christus en de Heilige Geest.
4. Moroni 7:19.
5. Zie Jacques Barzun, *From Dawn to Decadence: 500 Years of Western Cultural Life* (2000), p. 798.
6. Geloofsartikelen 1:13.
7. Matteüs 5:16.
8. Roger B. Porter, 'Seek Ye First the Kingdom of God' (toespraak gehouden in de wijk Cambridge University, ring Cambridge Massachusetts, 13 september 2009).
9. Mormon 6:17.
10. Mormon 8:3.

11. Zie John Micklethwait en Adrian Wooldridge, *God Is Back: How the Global Revival of Faith Is Changing the World* (2009).
12. Zie Diana Butler Bass, 'Peace, Love and Understanding' (recensie van *God Is Back*, John Micklethwait en Adrian Wooldridge), *Washington Post National Weekly Edition*, 27 juli–2 augustus 2009, p. 39.
13. Zie David D. Kirkpatrick, 'The Right Hand of the Fathers', *New York Times Magazine*, 20 december 2009, p. 27.
14. Zie Kirkpatrick, 'The Right Hand of the Fathers', p. 27. Robert P. George beweert dat we of moreel besef en keuzevrijheid hebben, of amoraliteit en determinisme.
15. Leer en Verbonden 84:46.
16. Leer en Verbonden 84:48.
17. Boyd K. Packer, *Liahona*, april 2005, p. 8.
18. Mosiah 29:26–27.
19. Zie Margaret Somerville, 'Should Religion Influence Policy?' www.themarknews.com/articles/1535-should-religion-influence-policy.
20. Zie Zhao Xiao, 'Market Economies with Churches and Market Economies without Churches', 2002, www.danwei.org/business/churches-and-the-market-econom.php. Deze econoom in dienst van de Chinese overheid beweert dat een morele basis noodzakelijk is om mensen ervan te weerhouden te liegen en anderen kwaad te doen.
21. 'The Cotter's Saturday Night'. In: *Poems by Robert Burns* (1811), p. 191.
22. Zie Clayton M. Christensen, 'The Importance of Asking the Right Questions' (toespraak voor afstuderenden, Southern New Hampshire University, Manchester, N.H., 16 mei 2009).
23. Zie Genesis 1:26.
24. Zie William Hague, *William Wilberforce: The Life of the Great Anti-Slave Trade Campaigner* (2007), pp. 352–356.
25. Zie Hague, *William Wilberforce*, pp. 104–105.
26. Hague, *William Wilberforce*, p. 513.
27. Zie Hague, *William Wilberforce*, pp. 107–108.
28. Zie James B. Allen en Glen M. Leonard, *The Story of the Latter-day Saints*, 2de editie (1992), pp. 93, 120, 202.
29. Zie Leonard J. Arrington en Davis Bitton, *The Mormon Experience: A History of the Latter-day Saints*, 2de editie (1992), pp. 48–51; zie ook Clyde A. Milner en anderen, *The Oxford History of the American West* (1994), p. 362: 'Kolonisten en politici die voorstander van de slavernij waren, vervolgenden hen genadeloos.'
30. Leer en Verbonden 101:79.
31. Laatste regel in het lied 'When the Lights Go On Again (All Over the World)'.

Bisschop Richard C. Edgley

Eerste raadgever in de Presiderende Bisschop

Geloof — de keuze is aan u

Kies voor geloof boven twijfel, kies voor geloof boven angst, kies voor geloof boven het onbekende en onzichtbare; en kies voor geloof boven pessimisme.

W e leven in een van de geweldigste bedelingen van alle tijden — een tijd waar profeten van weleer naar uitkeken, over profeteerden en volgens mij ook naar verlangden. Maar nu we al die hemelse zegeningen genieten, is Satan meer dan ooit aanwezig en actief, en worden we voortdurend bestookt met allerlei tegenstrijdige berichten. De engel Moroni waarschuwde de jonge profeet Joseph Smith dat zijn naam zowel ten goede als ten kwade over de hele wereld bekend zou zijn (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:33), en de vervulling van die profetie is overduidelijk. De profeet gaf zijn leven voor zijn getuigenis, en de aanvallen tegen de kerk en zelfs tegen de Heiland gaan onophoudelijk voort. Het bestaan van de Heiland, zijn zoenoffer en het belang van die kennis voor alle mensen, worden in twijfel getrokken en vaak afgedaan als een mythe of de ongegronde hoop van een zwak en onontwikkeld mens. Ook de herstelling van het evangelie in deze laatste dagen wordt voortdurend betwist. Deze aanhoudende stroom berichten

kan tot verwarring, twijfel en pessimisme leiden, en is een aanval op de fundamentele waarheden waarin we geloven, ons geloof in God en onze hoop voor de toekomst.

Dat mag dan wel zo zijn in de wereld, toch kunnen we zelf kiezen hoe we erop reageren. Als onze heilige leer en geloofspunten in twijfel worden getrokken, is dat een gelegenheid om God op een uiterst persoonlijke en intieme manier te leren kennen. We staan dan voor een keuze.

Gezien de conflicten en uitdagingen die op ons afkomen, stel ik u één keuze voor — een keuze voor gemoedsrust en bescherming, en een keuze die voor iedereen opgaat. Die keuze is geloof. Bedenk dat geloof ons niet komt aanwaaien, zonder enig nadenken, verlangen of inspanning van onze zijde. Geloof komt niet zomaar uit de lucht vallen. De Heiland heeft gezegd: 'Komt tot Mij' (Matteüs 11:28) en 'Klopt en u zal opengedaan worden' (Matteüs 7:7). Het gaat hier om werkwoorden — *kom, klop*. Het zijn keuzes. Dus zeg ik: kies voor geloof. Kies voor geloof boven twijfel,

kies voor geloof boven angst, kies voor geloof boven het onbekende en onzichtbare; en kies voor geloof boven pessimisme.

Alma's bekende redevoering over geloof in Alma 32 in het Boek van Mormon maakt gewag van een reeks keuzes die de ontwikkeling en het behoud van ons geloof waarborgen. Alma gaf ons de aanwijzing om een keuze te maken. Hij gebruikte werkwoorden waarbij kiezen een rol speelt. Hij gebruikte de woorden *opwekken, wakker schudden, beproeven, oefenen, verlangen, werken* en *zaaien*. Verder zette Alma uiteen dat als we die keuzes maken en het zaadje niet uitwerpen door ongeloof, 'het in uw boezem [zal] gaan zwellen' (Alma 32:28).

Ja, geloof is een keuze, en we moeten ernaar zoeken en het ontwikkelen. We zijn dan ook verantwoordelijk voor ons eigen geloof. We zijn ook verantwoordelijk voor ons gebrek aan geloof. De keuze is aan u.

Ik weet lang niet alles. Ik weet niet precies hoe de vorming van de materie werkt waaruit deze prachtige wereld bestaat. Ik begrijp niet ten volle hoe de verzoening, het offer van de Heiland, alle boetvaardigen kan reinigen, of hoe de Heiland 'de pijn van alle mensen' kon op zich kon nemen (LV 18:11). Ik weet niet waar de stad Zarahemla lag waarover het Boek van Mormon spreekt. Ik weet niet waarom mijn geloofsovertuigingen soms botsen met veronderstelde wetenschappelijke of wereldlijke kennis. Misschien zijn dat zaken die onze Vader in de hemel de 'verborgenheden (...) van de hemel' (LV 107:19) noemt, die Hij later zal openbaren.

Maar hoewel ik niet alles weet, weet ik wel het belangrijkste. Ik ken de duidelijke en eenvoudige evangeliewaarheden die tot verlossing

en verhoging leiden. Ik weet dat de Heiland de pijn van alle mensen heeft geleden, en dat alle boetvaardigen van hun zonden gereinigd kunnen worden. En wat ik niet weet of niet ten volle begrijp, overbrug ik met de kracht van mijn geloof. Ik ga voort en verheug me in de beloften en zegeningen van het evangelie. En daarna zal ons geloof volgens Alma's leringen uitmonden in volmaakte kennis (zie Alma 32:34). Door het onbekende tegemoet te treden, slechts gewapend met hoop en verlangen, tonen we ons geloof en

onze toewijding aan de Heer.

Laten we dus volgens Alma's formule een keuze maken. Laten wij kiezen voor geloof.

- Als u verward en wanhopig bent, kies er dan voor om uw vermogens op te wekken en wakker te schudden (zie Alma 32:27). Nederig tot de Heer gaan met een gebroken hart en een verslagen geest is het pad naar de waarheid en de weg van de Heer naar licht, kennis en gemoedsrust.

- Als uw getuigenis pril, onbeproefd en onzeker is, kies er dan voor om 'een sprankje geloof' te oefenen; kies er dan voor om zijn 'woorden te beproeven' (Alma 32:27). De Heiland heeft gezegd: 'Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek' (Johannes 7:17).
- Als logica, rede of verstand botsen met heilige leringen en leer, of als allerlei tegenstrijdige berichten uw geloof onder vuur nemen als waren zij de brandende pijlen die Paulus beschrijft (zie Efeziërs 6:16), kies er dan voor om het zaadje niet door ongeloof uit uw hart te werpen. Vergeet niet dat we pas een getuigenis krijgen na de beproeving van ons geloof (zie Ether 12:6).
- Als uw geloof beproefd en volgroeid is, kies er dan voor om het met 'grote zorgvuldigheid' te verzorgen (Alma 32:37). Hoe sterk ons geloof ook is, het kan ernstig worden ondermijnd door de vele tegenstrijdige berichten die de ronde doen. Het moet voortdurend gevoed worden door niet-aflatende schriftstudie, gebed en de toepassing van zijn woord.

Toen de discipelen Jezus vroegen waarom zij een boze geest niet konden uitdrijven terwijl ze de Heiland dat wel zagen doen, antwoordde Jezus: 'Indien gij een geloof hebt als een mosterzaad, zult gij tot deze berg zeggen: Verplaats u van hier daarheen en hij zal zich verplaatsen' (Matteüs 17:20). Ik heb nooit een echte berg zich zien verplaatsen. Wel heb ik door geloof een berg van twijfel en wanhoop plaats zien maken voor hoop en optimisme. Door geloof heb ik met eigen ogen een berg van zonde zien

wijken voor bekering en vergeving. En door geloof heb ik met eigen ogen een berg van pijn zien veranderen in gemoedsrust, hoop en dankbaarheid. Ja, ik heb bergen verplaatst zien worden.

- Door mijn geloof heb ik de macht van het priesterschap dat ik draag, in werking gesteld, en heb ik de zoete vruchten van het evangelie geplukt en de heilsverordeningen aanvaard en ontvangen.
- Door mijn geloof doorsta ik de zorgen en problemen van het leven met gemoedsrust en vertrouwen.
- Door mijn geloof ben ik in staat om vragen en zelfs twijfel om te zetten in zekerheid en begrip.
- Door mijn geloof treed ik het onbekende, onzichtbare en onverklaarbare met onvoorwaardelijk vertrouwen tegemoet.
- En door mijn geloof erken ik, zelfs in ogenschijnlijk slechte tijden, met

vreugde en dankbaarheid dat het in feite de beste tijd is.

Als we voor geloof kiezen en dat geloof verder verzorgen tot een volmaakte kennis van de dingen van de Heer, gebruiken we de woorden: 'Ik getuig' of 'Ik weet'. Ik heb het zaadje in mijn eigen hart gezaaid, en mijn hele leven getracht dat zaadje te verzorgen en tot een 'volmaakte kennis' te laten groeien. En vandaag, vanaf dit spreekgestoelte, getuig ik dat Jezus de Christus is, de Verlosser van de wereld. Ik getuig voorts dat Joseph Smith een profeet van God was, het instrument waardoor de Heer het volle en ware evangelie van Jezus Christus op aarde heeft teruggebracht. Ik getuig dat president Thomas S. Monson de profeet van de Heer in deze tijd is. Zo is de keuze voor geloof aan u en aan mij. Laten wij kiezen voor geloof. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Kevin R. Duncan
van de Zeventig

Ons leven hangt ervan af

Mogen wij de wijsheid hebben om op de raad van de levende profeten en apostelen te vertrouwen en die op te volgen.

De winter van 1848 was moeilijk en zwaar voor de pioniers die zich in de Salt Lake Valley hadden gevestigd. In de zomer van 1847 had Brigham Young verklaard dat de heiligen hun bestemming eindelijk hadden bereikt. ‘Dit is de juiste plek’¹, zei president Young, die in een visioen had gezien waar de heiligen zich moesten vestigen. De eerste leden van de kerk hadden enorm veel tegenspoed ondervonden in de jaren waarin het evangelie werd hersteld. Ze waren uit hun huis verjaagd, vervolgd en opgejaagd. Ze hadden onnoemelijk lijden ondergaan bij hun trek over de vlakten, maar nu waren ze dan eindelijk op ‘de juiste plek’ aangekomen.

En toch was de winter van 1848 extreem guur. Die winter was zo koud dat bij sommigen de voeten ernstig bevroren. Er kwam een gevoel van onrust over de heiligen. Sommige leden zeiden dat zij hun huis niet in de vallei wilden bouwen. Ze wilden in hun huifkar blijven wonen, want ze waren ervan overtuigd dat de leiders van de kerk ze zouden doorsturen naar een betere locatie. Ze hadden zaden en fruitboompjes meegenomen, maar durfden ze niet in het droge

woestijnland te planten, uit angst dat er niets zou groeien. Jim Bridger, een bekend ontdekkingsreiziger in die tijd, zei tegen Brigham Young dat hij duizend dollar zou betalen voor de eerste lading mais die in de Salt Lake Valley was geoogst, omdat het naar zijn mening onmogelijk was om daar mais te verbouwen.²

Om de situatie nog ingewikkelder te maken was er net goud gevonden in Californië. Sommige leden van de kerk voorzagen dat hun leven makkelijker en overvloediger zou worden als ze naar Californië trokken op zoek naar rijkdom en een beter klimaat.

In deze sfeer van ontevredenheid sprak Brigham Young de leden van de kerk toe. Hij verklaarde:

‘[Deze vallei] is de plek die God zijn volk heeft toegewezen.

We zijn uit de braadpan in het vuur gegooid en vanuit het vuur op de vloer gesmeten. Nu zijn we hier en we blijven hier. God heeft mij getoond dat dit de plek is die Hij voor zijn volk heeft uitgekozen en hier zal het welvarend zijn. Hij zal de elementen matigen voor het welzijn van zijn heiligen; Hij zal de vorst en de onvruchtbaarheid van de grond temperen, en het

land zal vruchtbaar worden. Broeders, ga nu en plant (...) uw (...) zaden.’

Naast deze beloften verklaarde president Young dat de Salt Lake Valley een poort voor de natiën zou worden. Koningen en keizers zouden er op bezoek komen. En het mooiste van alles was dat er een tempel voor de Heer gebouwd zou worden.³

Dat waren opmerkelijke beloften. Veel leden van de kerk hadden geloof in de profetieën van Brigham Young. Anderen bleven sceptisch en gingen weg om een, naar zij dachten, beter leven te vinden. De geschiedenis heeft uitgewezen dat iedere profetie van Brigham Young is uitgekomen. De vallei ging bloeien en werd vruchtbaar. De heiligen werden welvarend. De winter van 1848 was een belangrijke katalysator waardoor de Heer zijn volk een waardevolle les kon leren. Ze leerden — en wij moeten dat allemaal leren — dat de enige zekere en veilige weg naar bescherming in dit leven bestaat in vertrouwen op en gehoorzaamheid aan de raad van Gods profeten.

Een van de grootste zegeningen van het lidmaatschap in deze kerk is toch wel dat we geleid worden door levende profeten van God. De Heer heeft verklaard: ‘Er is op aarde altijd

maar één tegelijk aan wie die macht en de sleutels van dat priesterschap zijn verleend.⁴ De huidige profeet en president van de kerk, Thomas S. Monson, ontvangt het woord van God voor alle leden van de kerk en voor de wereld. Daarnaast steunen wij de raadgevers in het Eerste Presidium en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen als profeten, zieners en openbaarders.

Met bevroren voeten en een dorre woestijn vergde het vast veel geloof van die eerste heiligen om op hun profeet te vertrouwen. Het ging immers om overleven. Maar de Heer beloonde hen voor hun gehoorzaamheid, en maakte hen die zijn woordvoerders volgden voorspoedig.

En de Heer doet in deze tijd hetzelfde voor u en mij. In deze wereld zijn zoveel zelfhulpboeken te vinden, zo velen die zich een expert noemen, zoveel theoretici, opvoeders en filosofen om ons op ieder mogelijk gebied advies te geven. In dit technologische tijdperk staat ons met één druk op de knop een breed scala aan informatie over tal van onderwerpen ter beschikking. We kunnen gemakkelijk in de val lopen van vertrouwen in de ‘arm des vleses’⁵ voor advies over van alles, van kinderen opvoeden tot gelukkig worden. Hoewel sommige informatie wel waardevol is, hebben wij als lid van de kerk toegang tot de bron van zuivere waarheid, namelijk God zelf. We zouden er goed aan doen de antwoorden op onze problemen te zoeken door te bestuderen wat de Heer door zijn profeten heeft geopenbaard. Door diezelfde technologie hebben we de woorden van de profeten over bijna ieder mogelijk onderwerp bij de hand. Wat heeft God ons door middel van zijn profeten geleerd over het huwelijk en het gezin? Wat heeft Hij ons door zijn profeten geleerd over onderwijs en zuinig leven? Wat heeft

Stockholm (Zweden)

Hij ons door zijn profeten geleerd over persoonlijk geluk en voldoening?

Wat de profeten zeggen mag sommigen dan ouderwets, impopulair of zelfs onmogelijk toeschijnen, maar God is een God van orde en Hij heeft een systeem ingesteld dat ons zijn wil kenbaar maakt: ‘Voorzeker de Here, Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten.’⁶ Bij het begin van deze bedeling, de bedeling van de volheid der tijden, heeft de Heer bevestigd dat Hij met ons communiceert door middel van zijn profeten. Hij verklaarde: ‘Mijn woord zal (...) geheel worden vervuld, hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde.’⁷

Op de profeten vertrouwen en hen volgen is meer dan een zegen en een voorrecht. President Ezra Taft Benson heeft verklaard: ‘Ons heil hangt af van het volgen van de profeet.’ Hij besprak toen veertien basisprincipes voor het volgen van de profeet. In de bijeenkomst van vanochtend heeft ouderling Claudio Costa van het Presidium der Zeventig ons uitstekend onderricht in die veertien basisprincipes. Ik herhaal

ze, omdat ze van uitermate groot belang zijn voor ons heil.

‘1. De profeet is de enige die in alle opzichten namens de Heer spreekt.

‘2. De levende profeet is voor ons van groter belang dan de standaardwerken.

‘3. De levende profeet is voor ons van groter belang dan een dode profeet.

‘4. De profeet zal de kerk nooit op een dwaalspoor brengen.

‘5. De profeet hoeft geen specifieke opleiding of diploma’s te hebben om zich over welk onderwerp dan ook uit te spreken of in welke kwestie op enig moment handelend op te treden.

‘6. De profeet hoeft niet te zeggen “aldus spreekt de Heer” om ons schriftuur te geven.

‘7. De profeet vertelt ons wat wij moeten weten, niet altijd wat wij willen weten.

‘8. De profeet wordt niet aan banden gelegd door wat anderen denken.

‘9. De profeet kan over alles openbaring ontvangen, zowel stofelijk als geestelijk.

‘10. De profeet kan bij maatschappelijke zaken betrokken zijn.

'11. De twee groepen mensen die de meeste moeite hebben met het volgen van de profeet zijn de hoogmoedigen die geleerd zijn en de hoogmoedigen die rijk zijn.

'12. De profeet is niet noodzakelijkerwijs populair in de wereld of bij hen die werelds zijn.

'13. De profeet en zijn raadgevers vormen het Eerste Presidium — het hoogste quorum in de kerk.

'14. Volg de levende profeet en het Eerste Presidium (...) en word gezegend; verwerp hen en lijd.'⁸

Broeders en zusters, net als de heiligen in 1848 kunnen wij ervoor kiezen om de profeet te volgen of op de arm des vleses te vertrouwen. Mogen wij de wijsheid hebben om op de raad van de levende profeten en apostelen te vertrouwen en die op te volgen. Ik ben een getuige van hun goedheid. Ik getuig dat ze door God geroepen zijn. Ik getuig ook dat er geen veiliger manier is om in het leven te staan, antwoorden op problemen te vinden, vrede en geluk in deze wereld te ervaren, en ons eeuwig heil te beschermen dan hun woorden te gehoorzamen. Ik getuig dit in de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Brigham Young, geciteerd door Wilford Woodruff, in *The Utah Pioneers* (1880), p. 23.
2. Zie Bryant S. Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers* (1956), pp. 9–15; zie ook Gordon B. Hinckley, 'Remarks at Pioneer Day Commemoration Concert', *Ensign*, oktober 2001, pp. 70–72.
3. Zie Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers*, pp. 11–12; zie ook *Ensign*, oktober 2001, p. 71.
4. Leer en Verbonden 132:7.
5. Leer en Verbonden 1:19.
6. Amos 3:7.
7. Leer en Verbonden 1:38.
8. Ezra Taft Benson, 'Fourteen Fundamentals in Following the Prophet'. In *1980 Devotional Speeches of the Year* (1981), pp. 29–30.

Ouderling Gerrit W. Gong
van de Zeventig

De eeuwige spiegels van de tempel: een getuigenis over families

We kunnen door het eeuwige perspectief van bekering tot het evangelie en door tempelverbonden de rijke zegeningen kunnen zien in iedere generatie van onze eeuwige familie.

Geliefde broeders en zusters, toen onze zoon in het opleidingscentrum voor zendelingen zat, stuurde mijn vrouw versgebakken brood naar hem en zijn collega's. Dit zijn enkele bedankbriefjes die ze heeft ontvangen: 'Zuster Gong, dat brood deed me aan thuis denken.' 'Zuster Gong, ik kan alleen maar "te gek" zeggen. Dat brood is het beste dat ik in mijn mond heb gehad sinds mijn moeders enchilada's.' Maar deze vind ik het leukst: 'Zuster Gong, dat brood was superlekker.' Gekscherend voegde hij eraan toe: 'Houd mij alstublieft in gedachten als het ooit mis mocht lopen tussen u en meneer Gong.'

We hebben onze zendelingen lief — alle zusters, ouderlingen en echt)paren. We zijn dankbaar voor die bijzondere zending die voor het eerst het herstelde evangelie van Jezus Christus in ons gezin bracht. Ik getuig dankbaar dat we door het eeuwige perspectief van bekering tot het evangelie en door tempelverbonden de rijke zegeningen

kunnen zien in iedere generatie van onze eeuwige familie.

De eerste bekeerling tot De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in de familie Gong was onze moeder, Jean Gong. Als tiener in Honolulu (Hawaiï) luisterde ze, geloofde ze, liet ze zich dopen en bevestigen, en bleef ze trouw. Getrouwe leden van de kerk hielpen mijn moeder zodat ze vriendschap met leden van de kerk sloot, een roeping kreeg en voortdurend door het goede woord van God werd gevoed. Alle nieuwe bekeerlingen, jonge alleenstaanden, mensen die naar de kerk terugkeren en anderen zijn generaties tot zegen wanneer ze medeheiligen en huisgenoten Gods worden.¹

Een gezin dat mijn moeder begeleidde, was het gezin van Gerrit de Jong jr. Opa De Jong, een taalkundige die veel van de taal van het hart en de geest hield, stimuleerde mijn verbeelding door uitspraken als: 'Rode blackberries [bramen] zijn nog groentjes.'

Maar als we het over mobiele telefoons hebben, zeg ik tegen mijn jonge vrienden: 'Blackberries die in de kerk gebruikt worden, maken groentjes van bisschoppen witheet.'

Mijn ouders, Walter en Jean Gong, zijn drie keer getrouwd: een Chinese ceremonie voor de familie, een Amerikaanse ceremonie voor hun vrienden, en een heilige ceremonie in het huis des Heren.

Onze jeugdwerkkinderen zingen: 'Ik kijk graag naar de tempel, eens zal ik er ook zijn.'² Onze jongeren beloven om 'de tempelverordeningen te ontvangen'.³

Ik was onlangs in het huis des Heren met een waardig echtpaar dat daar was om verbonden te sluiten en zegeningen te ontvangen. Ik moedigde hen aan om hun eerste huwelijksreis vijftig jaar te laten duren, en om na vijftig jaar aan hun tweede huwelijksreis te beginnen.

Ik stond met dit prachtige echtpaar in de spiegels van de tempel te kijken — een spiegel aan elke kant van de verzegelkamer. Samen reflecteren de spiegels van de tempel de spiegelbeelden ogenschijnlijk oneindig heen en weer.

De eeuwige spiegels van de tempel herinneren ons eraan dat ieder mens een 'goddelijke aard en bestemming' heeft; dat 'heilige verordeningen en verbonden die in heilige tempels beschikbaar zijn, het mogelijk [maken] dat de mens in de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt';⁴ en dat wij, als we in liefde en getrouwheid toenemen, onze kinderen wortels en vleugels kunnen geven.

In de eeuwige spiegels van de tempel stelde ik me de eerste Draak Gong voor, die in 837 n.C. is geboren (in de Tang-dynastie) in het zuiden van China, en de generaties daarna tot

aan mijn vader, de 32ste generatie van onze familie. Mijn broer, mijn zus en ik zijn de 33ste generatie; mijn prachtige zoons en hun neven en nichten zijn de 34ste generatie; en onze kleinzoon de 35ste generatie in de familie Gong. In de eeuwige spiegels van de tempel kon ik geen begin of einde van de generaties zien.

Toen stelde ik me niet alleen een

voortzetting van generaties voor, maar ook een voortzetting van familierelaties. Aan de ene kant zag ik mezelf als zoon, kleinzoon, achterkleinzoon, terug tot de eerste Draak Gong. Aan de andere kant zag ik mezelf als vader, grootvader, overgrootvader. Ik zag mijn vrouw, Susan, als dochter, kleindochter en achterkleindochter. En aan de andere kant zag ik

haar als moeder, grootmoeder en overgrootmoeder.

In de eeuwige spiegels van de tempel begon ik mezelf en mijn vrouw ook te zien als kinderen van onze ouders en als ouders van onze kinderen, als kleinkinderen van onze grootouders en als grootouders van onze kleinkinderen. De grote lessen van het sterfelijk leven druppelen in onze ziel als we onze eeuwige rol als kind en ouder en als ouder en kind leren.

In de Schriften wordt onze Heiland beschreven als ‘de Vader en de Zoon.’⁵ Omdat Hij zich in het vlees aan de wil van de Vader onderwierp, weet onze Heiland hoe Hij ons, zijn volk, moet troosten in tijden van pijn, leed, verleiding, ziekte en zelfs dood.⁶ Omdat Hij ‘onder alle dingen is neergedaald’,⁷ kan onze Heiland ons leed en ons verdriet dragen. ‘Om onze overtredingen werd hij doorboord, (...) om onze zonden verbrijzeld (...); door [Jezus] striemen is ons genezing geworden.’⁸

Vanaf de raadsvergaderingen in de hemel streefde onze Heiland ernaar om alleen de wil van zijn Vader te doen. Dit patroon van Vader en Zoon kan de tegenstrijdigheid uitleggen dat ‘wie zijn leven verliest om Mijntwil,

[het] zal vinden.’⁹ De wereld streeft naar rationeel eigenbelang. En toch hebben we niet de macht om onszelf te verlossen. Maar *Hij* heeft die wel. Omdat de verzoening van de Heiland oneindig en eeuwig¹⁰ is, overtreft zij tijd en ruimte en kan ze dus dood, boosheid, verbittering, oneerlijkheid, eenzaamheid en hartzeer opslokken.

Soms gaat iets ook verkeerd als wij ons uiterste best hebben gedaan. Als onschuldig Lam huilt de Heiland dan met ons en om ons. Als we Hem altijd indachtig zijn,¹¹ kan Hij bij ons blijven, ‘te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen waar [wij ons] ook [mogen] bevinden.’¹² Zijn ‘getrouwheid [is sterker] dan de banden des doods.’¹³ Als we Hem volgen, brengt onze Heiland ons ook naar onze Vader in de hemel. Hoewel sommige dingen op aarde onvolmaakt zijn, kunnen we erop vertrouwen dat onze hemelse Vader ‘het heilsplan’ zal vervullen, waar ‘genade en gerechtigheid thans in liefde’ [zijn] vereend.’¹⁴

Het wonder van de beelden die we in de spiegels van de tempel zien, is dat zij — wij — kunnen veranderen. Toen Jean en Walter Gong het nieuw en eeuwig verbond sloten, openden

zij de deur voor hun voorouders (zoals eerste Draak Gong) — zodat zij verzegeld konden worden, en voor hun nakomelingen zodat zij in het verbond geboren konden worden. We mogen niet vergeten dat als we de helpende hand naar een zuster of broeder uitsteken, we generaties tot zegen kunnen zijn.

De wereld is in beroering,¹⁵ maar in deze ‘enige ware en levende kerk’¹⁶ heerst geloof, geen angst. Net als de apostel Paulus getuig ik plechtig:

‘Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, (...)

‘noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here.’¹⁷

Ik getuig nederig dat God leeft. Hij ‘zal alle tranen van [onze] ogen afwissen’¹⁸ — behalve de tranen van vreugde als we in de eeuwige spiegels van de tempel kijken en ons thuis voelen, rein en zuiver, al onze generaties in liefde verzegeld door het gezag van het priesterschap om ‘hosanna, hosanna, hosanna’ te roepen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Efeziërs 2:19.
2. ‘Ik kijk graag naar de tempel’, *Kinderliedjes*, p. 95.
3. ‘Jongevrouwenthema’, *Persoonlijke vooruitgang: als getuige van God optreden* (boekje, 2009) p. 3.
4. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’ *Liahona*, oktober 2004, p. 49.
5. Zie Mosiah 15:2.
6. Zie Alma 7:11–12.
7. Leer en Verbonden 88:6; zie ook Leer en Verbonden 122:5–8.
8. Jesaja 53:5.
9. Matteüs 10:39.
10. Zie Alma 34:14.
11. Zie Leer en Verbonden 20:77, 79.
12. Mosiah 18:9.
13. Leer en Verbonden 121:44.
14. ‘Hoe groot de wijsheid’, lofzang 131.
15. Zie Leer en Verbonden 45:26; 88:91.
16. Leer en Verbonden 1:30.
17. Romeinen 8:38–39.
18. Openbaring 21:4.

Ouderling Neil L. Andersen
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Hem nimmer verlaten

Als u ervoor kiest om geen aanstoot te nemen of u niet te schamen, voelt u zijn liefde en goedkeuring. U weet dan dat u meer aan Hem gelijk wordt.

Geliefde broeders en zusters over de hele wereld, ik spreek mijn diepe bewondering uit voor het geloof en de moed die ik bij u zie. We leven in een zeer opmerkelijke, maar ook moeilijke tijd.

De Heer waarschuwt ons voor naderend gevaar

De Heer laat ons niet alleen op onze reis terug naar Hem. Luister naar zijn woorden die ons waarschuwen voor naderend gevaar: 'Ziet toe, blijft waakzaam.'¹ Weest op uw hoede, opdat gij niet wordt misleid.² '[Weest] waakzaam en voorzichtig.'³ 'Weest op uw hoede, dat gij niet (...) afvalt van uw eigen standvastigheid.'⁴

Niemand is immuun voor de invloeden van de wereld. De Heer roept ons op tot waakzaamheid.

U weet wat Jezus in Kafarnaüm meemaakte toen discipelen die de Heiland hadden gevolgd, niet konden accepteren dat Hij de Zoon van God was. 'Van toen af [gingen] vele van zijn discipelen (...) niet langer met Hem mede.'⁵

Jezus vroeg daarna aan de twaalfen: 'Gij wilt toch ook niet weggaan?'⁶

Gij wilt toch ook niet weggaan?

In gedachten heb ik die vraag vaak beantwoord: 'Absoluut niet! Ik niet! Ik

zal Hem nimmer verlaten! Ik blijf Hem altijd trouw!' Ik weet dat u hetzelfde antwoord hebt gegeven.

Maar de vraag: 'Gij wilt toch ook niet weggaan?' herinnert ons ook aan onze eigen kwetsbaarheid. Het leven is in geestelijk opzicht geen plezierreisje. De woorden van de apostelen bij een andere gelegenheid dringen stilaan tot ons door: 'Ik ben het toch niet, Here?'⁷

We dalen met vreugde en verwachting in de wateren van de doop af. De Heiland wenkt ons om tot Hem te komen.⁸ Wij doen dat en nemen zijn naam op ons. Niemand wil dat die reis uitdraait op een kortstondige flirt met geestelijke zaken, en zelfs niet op een interessante maar eindige episode. Het pad van discipelschap is niet voor de lafhartigen van geest. Jezus heeft gezegd: 'Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand.'⁹ 'Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge mij.'¹⁰

Als we de Heiland volgen, komen we zonder twijfel voor moeilijkheden te staan. Als we die vormende momenten met geloof het hoofd bieden, krijgt de realiteit van de Heiland meer betekenis voor ons. Als we er

een werelds perspectief op nahouden, vertroebelen diezelfde moeilijkheden ons zicht en verzwakken ze ons voor-nemen. Sommigen die we liefhebben en bewonderen, raken van het rechte en smalle pad af en 'gaan niet langer met Hem mede'.

Hoe blijven we trouw?

Hoe blijven we de Heiland, zijn evangelie en de verordeningen van zijn priesterschap trouw? Hoe ontwikkelen we het geloof en de kracht om Hem nimmer te verlaten?

Jezus heeft gezegd: 'Wanneer gij u niet bekeert en wordt als de kinderen, zult gij het koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan.'¹¹ We moeten het gelovige hart van een kind hebben.

Door de kracht van zijn verzoening moeten we worden 'als een kind: onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, vol liefde, gewillig [ons] te onderwerpen aan alles wat de Heer goeddunkt [ons] op te leggen, ja, zoals een kind zich aan zijn vader onderwerpt.'¹² Dat is de machtige verandering van hart.¹³

We zien al snel in waarom een verandering van hart noodzakelijk is. Twee woorden geven aan dat er gevaar dreigt: die woorden zijn *aanstoot* en *schaamte*.

Kies ervoor om geen aanstoot te nemen

Jezus vroeg aan wie zijn goddelijkheid in twijfel trokken: 'Geeft u dit aanstoot?'¹⁴ In de gelijkenis van de zaaier gaf Jezus de waarschuwing: 'Hij (...) is iemand van het ogenblik; wanneer echter verdrukking of vervolging komt om der wille van het woord, komt hij terstond ten val.'¹⁵

Aanstoot doet zich in allerlei verschijningsvormen aan ons voor. Mensen die we vertrouwen, stellen ons teleur. Er zijn onvoorziene

moeilijkheden. Ons leven verloopt anders dan verwacht. We maken fouten, voelen ons niet waardig en piekeren over vergiffenis. We hebben moeite met een leerstellige kwestie. We horen of lezen iets dat 150 jaar geleden vanaf de kansel is gezegd en dat ons stoort. Onze kinderen worden oneerlijk behandeld. We worden genegeerd of ondergewaardeerd. Het kan om duizend-en-een dingen gaan, die ons op dat moment echt raken.¹⁶

In onze zwakke momenten probeert de tegenstander onze geestelijke beloften teniet te doen. Als we niet waakzaam zijn, kruipt onze gekwetste, kinderlijke geest terug in de schulp van ons vroegere opgeblazen ego, weg van het warme, genezende licht van de Heiland.

Toen Parley P. Pratt in 1835 eens onheus was beoordeeld en men daardoor schande sprak van hem en zijn gezin, gaf de profeet Joseph Smith hem de volgende raad: ‘Parley (...) stap over die dingen heen (...) [en] de almachtige God zal met je zijn.’¹⁷

Nog een voorbeeld: In 1830 liet Frederick G. Williams, een prominent arts, zich dopen. Hij stelde zijn talenten en middelen direct beschikbaar aan de kerk. Hij werd een leider van de kerk. Hij schonk de kerk een perceel voor de Kirtlandtempel. In 1837 beging Frederick G. Williams in alle moeilijkheden van die tijd enkele ernstige fouten. De Heer verklaarde in een openbaring dat ‘als gevolg van

[zijn] overtredingen [zijn] eerdere status [als leidinggevende in de kerk] van [hem] was weggenomen.’¹⁸

De prachtige les die Frederick G. Williams ons leert, is dat ‘wat zijn persoonlijke zwakheden ook waren, hij karakter genoeg had om de Heer, de profeet en (...) de kerk opnieuw zijn trouw te bewijzen, hoewel hij er ook voor had kunnen kiezen om verbitterd te raken.’¹⁹ In het voorjaar van 1840 woonde hij een algemene conferentie bij, vroeg nederig om vergeving voor zijn vroegere gedrag, en gaf blijk van zijn vastberadenheid om voortaan de wil van God te doen. Zijn zaak werd door Hyrum Smith naar voren gebracht en hij ontving vrijelijk vergiffenis. Hij overleed als trouw lid van de kerk.

Onlangs maakte ik kennis met de president van de Recifetempel (Brazilië), die Frederick G. Williams heet. Hij vertelde hoe het karaktervolle besluit van zijn betovergrootvader zijn familie en honderden van zijn nakomelingen tot zegen is geweest.

Kies ervoor om u niet te schamen

Aanstoot heeft een venijnige metgezel *schaamte* genaamd.

In het Boek van Mormon lezen we over Lehi's visioen van de boom des levens. Het visioen verhaalt van de edele zielen die ‘naar voren [drongen] door de mist van duisternis heen, zich vastklampende aan de roede van ijzer’ tot ze aankwamen en ‘van de vrucht van de boom namen’.²⁰

Nephi omschreef de boom als ‘de liefde Gods’²¹, waarvan de vrucht de ‘ziel met een buitengewoon grote vreugde [vervulde].’²²

Nadat Lehi van de vrucht had genomen, zag hij ‘een groot en ruim gebouw (...) vol mensen, zowel oude als jonge, zowel mannen als vrouwen; en hun wijze van kleden was buitengewoon fraai; en zij maakten

spottende gebaren en wezen [spottend] met hun vinger naar hen die [van] de vrucht (...) namen.’²³ De engel legde uit dat het spotten, het honen en de wijzende vingers de hoogmoed en wijsheid van de wereld voorstelden.²⁴

Nephi verklaarde duidelijk: ‘Wij sloegen geen acht op hen.’²⁵

Helaas waren er anderen die de moed opgaven. In de Schriften staat: ‘Toen zij van de vrucht hadden geproefd, *schaamden* zij zich wegens hen die de spot met hen dreven; en zij geraakten op verboden paden en gingen verloren.’²⁶

Als volgelingen van Christus zijn wij niet van de wereld. Soms voelen we ons misschien opgelaten als spottende vingers honend afwijzen wat voor ons heilig is.²⁷ President Thomas S. Monson heeft gezegd: ‘Tenzij de wortels van uw getuigenis sterk genoeg zijn, zal het moeilijk voor u zijn om de spot te weerstaan van hen die uw geloof op de proef stellen.’²⁸ Nephi zei: ‘[Sla] geen acht op hen.’²⁹ Paulus gaf ons de aansporing: ‘God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid (...). Schaam u dus niet voor het getuigenis

van onze Here.³⁰ Wij verlaten Hem nimmer.

Toen ik vorig jaar samen met president Dieter F. Uchtdorf Oost-Europa bezocht, stond ik versteld van het geloof en de moed van de heiligen. Een priesterschapsleider in Oekraïne vertelde ons dat hij in het voorjaar van 1994, slechts zes maanden na zijn doop, als lid van een gemeentepresidium werd geroepen. Dat hield in dat hij voor zijn geloof zou moeten uitkomen en de kerk in de stad Dnje-propetrovsk moest helpen registreren. Het was toen een onzekere tijd in Oekraïne. Openlijk uitkomen voor zijn geloof in Christus en voor het herstelde evangelie kon problemen geven, met de kans om zijn baan als piloot kwijt te raken.

De priesterschapsleider vertelde ons: 'Ik heb toen heel veel gebeden. Ik had een getuigenis en had een verbond gesloten. Ik wist wat de Heer van me verlangde.'³¹ Met moed en zonder schaamte voor het evangelie van Jezus Christus gingen hij en zijn vrouw voorwaarts in geloof.

Waar veel is gegeven, wordt veel geëist

Sommigen vragen: 'Moet ik nou zo anders zijn dan anderen?' 'Kan ik geen volgeling van Christus zijn zonder steeds op mijn gedrag te letten?' 'Kan ik Christus niet liefhebben zonder de wet van kuisheid na te leven?' 'Kan ik

Hem niet liefhebben en doen wat ik wil op zondag?' Jezus heeft een eenvoudig antwoord gegeven: 'Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren.'³²

Sommigen vragen: 'Zijn er niet vele andere gelovigen die Christus liefhebben?' Natuurlijk zijn die er! Wij zijn echter lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, met een getuigenis dat Hij bestaat, niet alleen op basis van de Bijbel, maar ook van het Boek van Mormon; wij weten dat zijn priesterschap op aarde is hersteld; wij hebben heilige verbonden gesloten om Hem te volgen en hebben de gave van de Heilige Geest ontvangen; wij zijn in zijn heilige tempel met macht begiftigd, en wij hebben deel aan de voorbereiding op zijn heerlijke wederkomst op aarde. We kunnen wie we behoren te zijn dan ook niet vergelijken met wie deze waarheden nog niet hebben ontvangen. 'Van hem aan wie veel is gegeven, wordt veel geëist.'³³

De Heer heeft gezegd: 'Gij [moogt] voor uzelf kiezen.'³⁴

Ik beloof u dat als u ervoor kiest om geen aanstoot te nemen en u niet te schamen, u zijn liefde en goedkeuring zult voelen. U weet dan dat u meer aan Hem gelijk wordt.³⁵

Begrijpen we altijd alles? Natuurlijk niet. Sommige zaken laten we rusten tot een later tijdstip.

Is alles altijd eerlijk? Nee. We berusten in sommige zaken waar we niets aan kunnen doen, en vergeven anderen, ook als dat pijn doet.

Voelen we ons wel eens buitengesloten van de mensen om ons heen? Zeker.

Staan we bij tijden versteld van de razernij die sommigen jegens de kerk van de Heer koesteren, en van hun pogingen om het wankelende geloof van de zwakken te ondermijnen?³⁶ Ja. Maar dat zal de kerk er niet van weerhouden om te groeien en haar bestemming te bereiken, noch zal het onze individuele geestelijke vooruitgang als volgeling van de Heer, Jezus Christus, belemmeren.

Hem nimmer verlaten

Ik vind deze woorden uit een lievelingslofzang erg mooi:

*'Vat moed! Ik ben met u, o, weest niet verschrikt,
want Ik ben uw God die uw lot hier beschikt.
Ik sterk u en help u en waarschuw voor 't kwaad,
als gij vol vertrouwen, als gij vol vertrouwen,
als gij vol vertrouwen Mij nimmer verlaat.'*³⁷

In dit leven worden we niet volmaakt, maar oefenen we geloof in

de Heer Jezus Christus en leven we onze verbonden na. President Monson heeft beloofd: 'Als je getuigenis voortdurend wordt gevoed, zul je beschermd worden.'³⁸ We laten onze geestelijke wortels diep groeien en vergasten ons dagelijks aan de woorden van Christus in de Schriften. We vertrouwen op de woorden van de levende profeten die ons de weg wijzen. We bidden voortdurend en luisteren naar de zachte stem van de Heilige Geest, die ons voort leidt en vrede in onze ziel brengt. Wat ons ook te wachten staat, we zullen Hem nimmer verlaten.

Jezus vroeg daarna aan de twaalfen: 'Gij wilt toch ook niet weggaan?'³⁹

Petrus antwoordde:

'Here, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven;

'(...) en wij hebben geloofd en erkend, dat Gij zijt de Heilige Gods.'⁴⁰

Dat getuigenis heb ik ook. Daarvan

getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Marcus 13:33.
2. Leer en Verbonden 46:8.
3. Leer en Verbonden 42:76.
4. 2 Petrus 3:17.
5. Johannes 6:66.
6. Johannes 6:67.
7. Matteüs 26:22.
8. 3 Nephi 9:14.
9. Matteüs 22:37.
10. Marcus 8:34.
11. Matteüs 18:3; zie ook Marcus 10:15; Lucas 18:17; 3 Nephi 9:22; 11:37–38.
12. Mosiah 3:19.
13. Zie Alma 5:14.
14. Johannes 6:61.
15. Matteüs 13:21.
16. Zie David A. Bednar, 'Er is voor hen geen struikelblok', *Liahona*, november 2006, pp. 89–92.
17. Joseph Smith. In: *Autobiography of Parley P. Pratt*, Parley P. Pratt Jr. (1938, red.), p. 118.
18. *History of the Church*, 3:46, voetnoot.
19. Frederick G. Williams, "Frederick Granger Williams of the First Presidency of the Church," *BYU Studies*, deel 12, nr. 3 (1972), p. 261.
20. 1 Nephi 8:24.
21. 1 Nephi 11:25.
22. 1 Nephi 8:12.

23. 1 Nephi 8:26–27; zie ook vers 33.
24. Zie 1 Nephi 11:35–36; 12:18–19.
25. 1 Nephi 8:33.
26. 1 Nephi 8:28; cursivering toegevoegd.
27. President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'Het komt grotendeels door de televisie dat we niet meer naar het ruime gebouw kijken, maar er in feite in wonen.' ('Onszelf in de droom van Lehi plaatsen', *Liahona*, augustus 2010, p. 29.)
28. In dezelfde toespraak zei president Thomas S. Monson ook: 'Het grote en ruime gebouw in het visioen van Lehi staat voor de mensen in de wereld die Gods woord bespotten en de spot drijven met de gelovigen die de Heiland liefhebben en zijn geboden onderhouden.' ('Mogen jullie moed hebben', *Liahona*, mei 2009, p. 126.)
29. 1 Nephi 8:33.
30. 2 Timoteüs 1:7–8.
31. Uit persoonlijke gesprekken en uit een vertaald fragment van de mondelinge geschiedenis van Alexander Davydov, opgenomen op 16 juli 2010.
32. Johannes 14:15.
33. Leer en Verbonden 82:3.
34. Mozes 3:17.
35. Zie 1 Nephi 19:9.
36. Zie 2 Nephi 28:20.
37. 'O, vast als een rotssteen', lofzang 53.
38. Thomas S. Monson, *Liahona*, mei 2009, p. 126.
39. Johannes 6:67.
40. Johannes 6:68–69.

Ouderling Richard G. Scott
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De karaktervormende kracht van geloof

Een consequent, rechtschapen leven geeft iemand een innerlijke kracht die permanent bestand is tegen de vernietigende invloed van zonde en overtreding.

Een juist begrip en gebruik van geloof heeft verreichende gevolgen. Dergelijk geloof kan ons oppervlakkige leven van alledag veranderen in een symfonie van vreugde en geluk. Geloof oefenen is van essentieel belang in het plan van geluk van onze Vader in de hemel. Maar waar geloof, geloof tot behoud, is gericht op de Heer Jezus Christus, geloof in zijn leer en leringen, geloof in de profetische leiding van de gezalfden van de Heer, geloof in het vermogen om verborgen karaktertrekken en deugden te ontdekken die ons leven kunnen veranderen. Geloof in de Heiland is waarlijk een krachtig actiebeginsel.

Geloof is een fundamentele bouwsteen in de schepping. Ik ben er zeker van dat de Heiland Jezus Christus geloof aanwendt wanneer Hij handelt in opdracht van onze Vader in de hemel. De Meester gebruikte het bij de schepping van de verste melkwegstelsels en de vorming van quarks, de kleinste stoffelijke elementen die we nu kennen. Toch geloof ik dat het wonder van de schepping nog kleinere bouwstenen kent.

Een paar dat zich in de tempel laat verzegelen, geeft blijk van geloof in de toekomst. Beiden beseffen dat ze samen door gehoorzaamheid aan de leringen van Jezus Christus en het plan van geluk van onze hemelse Vader in vreugde door het leven kunnen gaan. Ze weten dat ze de moeilijkheden die als mogelijkheden tot vooruitgang zijn bedoeld, met de leiding van de Heilige Geest op een productieve en karaktervormende manier zullen overwinnen.

Geloof en karakter zijn nauw met elkaar verbonden. Door geloof in de kracht van gehoorzaamheid aan de geboden van God ontwikkelt u een sterk karakter dat u in moeilijke tijden zo hard nodig hebt. Dat karakter wordt niet op het moment van grote problemen of verleidingen ontwikkeld. Dan hebt u het juist nodig. Door uw geloof in ware beginselen wordt uw karakter gevormd; met een sterker karakter kunt u meer geloof oefenen. Daardoor nemen uw vermogen en vertrouwen toe om beproevingen te doorstaan. Hoe sterker uw karakter wordt, hoe beter u in staat bent uw geloof te oefenen. U gaat inzien hoe

geloof en karakter elkaar versterken. Ons karakter wordt geduldig geweven met het garen van toegepaste beginselen, leringen en gehoorzaamheid.

President Hugh B. Brown heeft gezegd: 'Alleen door geloof maken we aanspraak op wat geestelijk van grote waarde is in het leven. We kunnen niet leven zonder geloof, omdat het op onze levensreis om karaktervorming gaat — wat niet gestoeld is op logica, maar op het geloof in idealen en de offers en toewijding die we daar voor over hebben' (Conference Report, oktober 1969, p. 105). We oefenen geloof door tot handelen over te gaan. Joseph Smith heeft gezegd dat 'geloof een beginsel van actie en van macht [is]' (*Lectures on Faith* [1985], p. 72).

We worden wie we willen *zijn* door dagelijks voortdurend te *zijn* wie we willen *worden*. Een rechtschapen karakter is een waardevolle weerspiegeling van wie u kunt worden. Een rechtschapen karakter is meer waard dan al uw aardse bezittingen, alle kennis die u door studie hebt verkregen, of alle doelen die u hebt bereikt, hoezeer die ook door anderen worden geprezen. In het volgende leven wordt uw rechtschapen karakter beoordeeld naar hoe u met het voorrecht van de sterfelijkheid bent omgegaan.

Satan noch enige andere macht kan uw groeiende karakter vernietigen of ondermijnen. Dat kunt u alleen zelf doen door ongehoorzaamheid. Een zuiver en waardevol karakter vervalt tot een waardeloze hoop als als het door bedrog of overtreding wordt uitgehold.

U ontwikkelt een sterk, deugdzaam karakter als u in tijden van beproeving voortdurend de juiste keuzes maakt. Die keuzes maakt u met vertrouwen in wat u gelooft, en ze worden bevestigd als u dienovereenkomstig handelt.

Wat zijn enkele beginselen van macht waarop ons geloof rust?

- Vertrouwen op God en op zijn bereidheid om u te helpen, ongeacht de omstandigheden.
- Gehoorzaamheid aan zijn geboden en een leven dat laat zien dat Hij u kan vertrouwen.
- Openstaan voor de zachte influisteringen van de Geest.
- Moedig gehoor geven aan die influisteringen.
- Geduld en begrip oefenen als God u door moeilijkheden laat groeien en als u in de loop der tijd slechts stukje bij beetje antwoorden ontvangt.

‘Geloof [is] datgene (...) waarop men hoopt maar dat men niet ziet; daarom, betwist niet omdat gij niet ziet, want gij ontvangt geen getuigenis dan na de beproeving van uw geloof’ (Ether 12:6). Iedere keer als u ‘uw geloof beproeft’, dat wil zeggen, als u aan een influistering gehoor geeft, zult u van de Geest het bevestigende bewijs krijgen. Als u in geloof de grenzen van uw eigen begrip en zekerheden overschrijdt, zult u oplossingen vinden die u anders niet had kunnen krijgen. Zelfs met uw sterkste geloof zal God niet altijd onmiddellijk

aan uw verlangens voldoen. Maar Hij zal antwoorden met wat volgens zijn eeuwige plan het beste voor u is, op het voor u gunstigste moment. Wees dankbaar dat God u soms lange tijd in het ongewisse laat. Daardoor neemt uw geloof toe en groeit uw karakter.

Het fundament van ons karakter is integriteit. Een goed karakter versterkt uw vermogen om de leiding van de Geest te herkennen en er gehoor aan te geven. Het voortdurend oefenen van uw geloof vormt een sterk karakter. U legt een vast fundament voor uw groeiende karakter door Jezus Christus en zijn leringen het middelpunt van uw leven te maken.

Uw geluk op aarde en uw eeuwig heil vragen om vele juiste beslissingen, die geen van alle moeilijk zijn. Die beslissingen vormen samen een karakter dat bestand is tegen de negatieve invloeden van zonde en overtreding. Een edel karakter is net als kostbaar porselein, gemaakt uit essentiële grondstoffen, gevormd door geloof, zorgvuldig bijgeslepen door rechtschapen daden, en gezuiverd in het vuur van opbouwende ervaringen. Het is van grote schoonheid en onbetaalbare waarde. Toch kan het in één tel door overtreding beschadigd raken, waarna een pijnlijk en langdurig herstel is vereist. Een rechtschapen karakter dat

beschermd wordt door zelfbeheersing, houdt voor eeuwig stand.

Materiële zaken op zich schenken niemand op aarde geluk, noch de voldoening van een succesvol bestaan. Evenmin leiden ze ons tot verhoging. Wat het leven zin geeft, is een edel karakter, het samengestelde geheel van innerlijke kracht en overtuiging dat door talloze rechtschapen beslissingen wordt gevormd. Een consequent, rechtschapen leven geeft iemand een innerlijke kracht die permanent bestand is tegen de vernietigende invloed van zonde en overtreding. Uw geloof in Jezus Christus en gehoorzaamheid aan zijn geboden versterken uw karakter. Uw karakter is een maatstaf van wat u kunt worden. Het vormt het bewijs van hoe u uw proeftijd op aarde gebruikt.

Een stelling die we allemaal begrijpen, is dat we krijgen waarvoor we betalen. Dat geldt ook voor geestelijke zaken. U krijgt waarvoor u betaalt met uw gehoorzaamheid, met uw geloof in Jezus Christus en door ijverig de waarheden toe te passen die u leert. Wat u daarvoor krijgt, is de vorming van uw karakter, toenemende vermogens en de succesvolle verwezenlijking van uw doel op aarde, namelijk om beproefd te worden en vreugde te hebben.

U kunt uw leven niet passief doorbrengen, anders krijgt de natuurlijke mens metertijd de overhand. U wordt wat u doet en waar u aan denkt. Wie onder druk komt te staan, zal door gebrek aan karakter zijn of haar zucht naar zinnelijkheid of persoonlijk gewin gaan bevredigen. U kunt een zwak karakter nooit oppoetsen met schone schijn.

Wie zijn of haar beslissingen van de omstandigheden laat afhangen, zal vroeg of laat tot ernstige overtredingen vervallen. Geen ijzeren roede van de waarheid houdt die persoon op het

rechte pad. Hij of zij staat voortdurend bloot aan allerlei subtiele verleidingen om van de geboden af te wijken. Die keuzes worden dan goedgepraat met het argument dat ze niet zo slecht zijn, dat ze sociaal aanvaardbaar zijn en veel vrienden opleveren. Iemand die gewiekt is en er geen vaste principes op nahoudt, kan tijdelijk best veel succes oogsten. Maar dat succes is als een zandkasteel. Wanneer het karakter op de proef wordt gesteld, blijft er weinig van over en worden vaak anderen meegesleurd in de val. Hoe zorgvuldig een overtreder zijn of haar overtredingen van de geboden ook probeert te verbergen, uiteindelijk komen ze vrijwel altijd aan het licht. Daar zorgt Satan wel voor. Hij en zijn trawanten zijn vastbesloten om ieder kind van onze Vader in de hemel zo veel mogelijk te beschadigen. Eén onbehoorlijke

daad van ongehoorzaamheid of de schending van vertrouwen roept steevast de vraag op of er niet meer zijn. Het geloof en vertrouwen die anderen in het karakter van die persoon hadden, is ondermijnd.

Dit aardse leven is een proeftijd. De sterkte van uw karakter wordt bepaald door hoe u met de moeilijkheden ervan omgaat. Uw geloof in Jezus Christus en in zijn leringen maakt uw karakter sterker.

Ik ben er zelf achter gekomen dat zaken als geloof, gebed, liefde en nederigheid pas echt betekenis krijgen en wonderen voortbrengen als we ze ons werkelijk eigen gemaakt hebben door eigen ervaringen en door de zoete influisteringen van de Heilige Geest. In mijn jonge jaren had ik gemerkt dat ik de leringen van het evangelie verstandelijk kon begrijpen,

en zag ik door verdere redenering en analyse het grote belang ervan in. Maar hun enorme kracht en vermogen om de grenzen van mijn voorstellingsvermogen en capaciteiten te overstijgen werden pas gaandeweg duidelijk door er geduldig en gestadig mee bezig te zijn, en de Heilige Geest de betekenis ervan in mijn hart te laten doordringen. Ik begon te merken dat God mijn eigen karakter vormde terwijl ik anderen oprecht diende. Hij gaf me steeds meer het vermogen om de leiding van de Geest te herkennen. Het geniale van het evangelieplan is dat als we de raad van de Heer opvolgen, we het nodige begrip en de nodige vermogens ontvangen om gemoedsrust en rijke voldoening te vinden in dit leven. Ook ontvangen we zo de nodige voorbereiding om eeuwig geluk te vinden in de tegenwoordigheid van de Heer.

Een getuigenis wordt sterker wanneer we geestelijke indrukken krijgen dat een lering of rechtschapen daad waar en goed is. Die leiding gaat vaak gepaard met sterke emoties die onze ogen doen tranen en stem doen stokken. Maar een getuigenis is geen emotie. Het is een essentieel onderdeel van ons karakter dat uit het garen van talloze juiste beslissingen is geweven. Die beslissingen neemt u met het volste vertrouwen in dingen die u gelooft, maar die u, in elk geval aanvankelijk, niet ziet. Een krachtig getuigenis zorgt voor gemoedsrust, troost en zekerheid. Het geeft ons de overtuiging dat als we de leringen van de Heiland voortdurend gehoorzamen, ons leven prachtig en onze toekomst zeker zal zijn, en dat we in staat zullen zijn de moeilijkheden op ons pad te overwinnen. Een getuigenis groeit door ons begrip van de waarheid, dat gestaag toeneemt door gebed en overpeinzing van de leer

in de Schriften. Het wordt gevoed door die waarheden in de praktijk te brengen met het rotsvast geloof dat we de beloofde resultaten zullen bereiken.

Uw getuigenis wordt gesterkt door uw bereidwillige gehoorzaamheid aan de wet van tiende en door vastengaven, waarvoor de Heer u rijkelijk zal zegenen. Als uw getuigenis sterker wordt, zal Satan nog meer zijn best doen om u te verleiden. Weersta zijn pogingen. Dan neemt uw kracht toe en neemt zijn invloed op u af.

Satans toenemende invloed in de wereld geeft ons de gelegenheid onszelf te bewijzen. Hoewel hij veel ellende veroorzaakt, is het uiteindelijke lot van Satan door Jezus Christus en zijn verzoening en opstanding bezegeld. De duivel zal niet zegevieren. Zelfs nu moet hij zijn werk verrichten binnen de grenzen die de Heer heeft getrokken. Hij kan geen enkele zegening wegnemen waar we aanspraak op maken. Hij kan een karakter dat door rechtschappen beslissingen is gevormd, niet veranderen. Hij is niet bij machte de eeuwige banden te verbreken die tussen een man, zijn vrouw en hun kinderen in een heilige tempel zijn gesmeed. Hij kan waar geloof niet uitdoven. Hij kan uw getuigenis niet wegnemen. Ja, we kunnen die dingen verliezen door aan zijn verleidingen toe te geven. Maar hij is zelf niet bij machte ze te vernietigen.

Samenvattend:

- God gebruikt uw geloof om uw karakter te vormen.
- Uw karakter is een weerspiegeling van wat u kunt worden.
- Een sterk karakter is het gevolg van talloze juiste beslissingen.
- Het fundament van ons karakter is integriteit.

Dublin (Ierland)

- Hoe sterker uw karakter wordt, hoe beter u in staat bent uw geloof te oefenen.

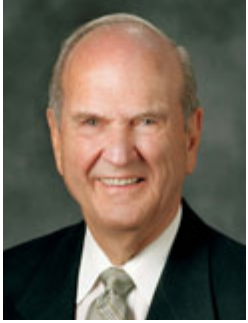
Als we ootmoedig zijn, kunnen we uit den hoge onderwezen worden door de Geest, of onderwezen worden uit bronnen die oorspronkelijk door de Heer zijn geïnspireerd, zoals de Schriften en de uitlatingen van de profeten. Nederigheid is de kostbare, vruchtbare voedingsbodem voor een rechtschappen karakter. Daarin ontkiemt het zaad van onze groei. Als we het zaad voeden door ons geloof te oefenen, het snoeien door ons te bekeren, en het versterken door onze gehoorzaamheid en goede werken, groeit uit dat zaad de kostbare vrucht van geestelijke leiding. Goddelijke inspiratie en macht zijn daarvan het resultaat — de inspiratie om de wil van de Heer te kennen, de macht en het vermogen om die geïnspireerde wil ook te volbrengen.

Ik wil graag vier beginselen noemen die mij ongekende gemoedsrust en geluk hebben gebracht. De Heer heeft deze vier essentiële hoekstenen in zijn eeuwige plan opgenomen. Ze werken alle in harmonie samen en versterken elkaar. Als we ze voortdurend en ijverig toepassen, resulteren ze in een sterk karakter en het

toenemend vermogen om de moeilijkheden van het leven om te zetten in mogelijkheden tot geluk, nu en voor altijd. Het gaat om:

- Geloof in de Heer Jezus Christus en zijn programma om onze doelen te kunnen verwezenlijken.
- Bekering om de gevolgen van onze actieve of passieve fouten recht te zetten.
- Gehoorzaamheid aan de geboden van de Heer om ons kracht en leiding te geven.
- Onbaatzuchtig dienstbetoon om anderen tot zegen te zijn.

Als u vastbesloten bent om rechtschappen te leven, raak dan niet ontmoedigd. Ook al lijkt het leven nu moeilijk, houd u stevig vast aan die ijzeren roede van de waarheid. U maakt meer vooruitgang dan u denkt. Uw worstelingen bevorderen uw karakter, discipline en vertrouwen in de beloften van uw hemelse Vader en de Heiland als u consequent hun geboden onderhoudt. Ik bid dat de Heilige Geest u zal ingeven om altijd de juiste beslissingen te nemen, die uw karakter sterker maken en u veel vreugde en geluk schenken. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Russell M. Nelson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wees een voorbeeld voor de gelovigen

Of we nu voltijdzending of lid van de kerk zijn, we moeten allemaal een goed voorbeeld voor de gelovigen in Jezus Christus zijn.

Geliefde broeders, vanavond bevinden we ons op veel verschillende locaties over de hele wereld. Er bevinden zich geweldige voltijdzendingen onder ons. Ik wil graag alle voltijdzendingen vragen om op te staan. Waar u zich ook bevindt, zendingen en zendingspresidiums, wilt u alstublieft opstaan? Wij zijn u allen dankbaar! Wij bedanken u! Wij hebben u lief! U kunt weer gaan zitten.

Zo nu en dan moeten we onszelf eraan herinneren waarom we zendingen hebben. Die hebben we omdat de Heer heeft geboden:

‘Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des heiligen Geestes

‘en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld.’¹

Dit gebod is een van de vele die door de volledige herstelling van het evangelie van Jezus Christus zijn vernieuwd. De zendingen werken nu

op dezelfde manier als in de tijd van het Nieuwe Testament. In het boek Handelingen wordt het zendingswerk beschreven van de apostelen en andere discipelen na de aardse bediening van de Heer. Daar lezen we over de opmerkelijke bekering en doop van Saulus uit Tarsus,² die voorheen ‘dreiging en moord’ uitte ‘tegen de discipelen des Heren’³ en de leden van de jonge kerk vervolgde. Maar vervolgens werd Saulus de bekeerde Paulus, een van de grootste zendingen van de Heer. In de laatste vijftien

hoofdstukken van het boek Handelingen staat het zendingswerk van Paulus en zijn collega’s beschreven.

In een brief aan Timoteüs, een van zijn trouwste collega’s, schreef Paulus: ‘Niemand schatte u gering om uw jeugdige leeftijd, maar *wees een voorbeeld voor de gelovigen* in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid.’⁴ Die raad is nu even belangrijk als in die tijd. Hij is van toepassing op onze voltijdzendingen, maar ook op alle leden van de kerk. Of we nu voltijdzending of lid van de kerk zijn, we moeten allemaal een goed voorbeeld voor de gelovigen in Jezus Christus zijn.

Voltijdzendingen

Er zijn nu zo’n 52 duizend voltijdzendingen in 340 zendingsgebieden over de hele wereld werkzaam. Zij zijn gelovige en toegewijde dienstknachten van de Heer. Hun doel is ‘om anderen uit te nodigen tot Christus te komen door ertoe bij te dragen dat zij het herstelde evangelie aanvaardden — door geloof in Jezus Christus en zijn verzoening, bekering, de doop, de gave van de Heilige Geest en volharding tot het einde.’⁵

Net als Timoteüs zijn de meeste voltijdzendingen jonge mannen. Sommige zijn zusters, andere zijn

Auckland (Nieuw-Zeeland)

zendelingen op leeftijd. Wij hebben ze allemaal lief! Zendingen doen hun werk om het leven van Gods kinderen te verbeteren. Onze hemelse Vader heeft al zijn kinderen lief. Hij is tenslotte hun Vader. Hij wil ze zegenen met zijn grootste gave — het eeuwige leven.⁶ Zendingen onderwijzen, waar ze ook werkzaam zijn. Ze moedigen mensen aan om geloof in de Heer te ontwikkelen, zich te bekeren, zich te laten dopen en de Heilige Geest te ontvangen, de verordeningen van de tempel te ontvangen en tot het einde toe te volharden. Gods werk en heerlijkheid — ‘de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen’⁷ — is ook het werk en de heerlijkheid van iedere zending.

We hebben meer zendingen nodig — meer waardige zendingen. Tijdens zijn aardse bediening zei de Heer tegen zijn discipelen: ‘De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig. Bidt daarom de Heer van de oogst, dat Hij arbeiders uitzende in zijn oogst.’⁸

In de zaterdagmorgenbijeenkomst van deze algemene conferentie riep onze geliefde president Thomas S. iedere jongeman in deze kerk dringend op zich voor te bereiden op een voltijdzending. Ik hoop dat er in elk gezin in de kerk gehoor wordt gegeven aan zijn hele boodschap.

Ik wil graag mijn getuigenis aan zijn wijze raad toevoegen. Bij ons thuis heb ik de zegeningen gezien die iedere zending ontvangt. Tot nu toe zijn er 49 kinderen, kleinkinderen, achterkleinkinderen en huwelijkspartners op voltijdzending geweest, en dat aantal zal alleen maar toenemen. Bij allemaal heb ik de groei in wijsheid, de volwassenheid in oordeelskracht en het bloeiende geloof zien ontwikkelen. Net als de vele generaties vóór hen hebben zij zich in dienst van God begeven om

Hem ‘met geheel [hun] hart, macht, verstand en kracht’⁹ te dienen. Hun goddelijke bestemming wordt mede door hun zendingswerk bepaald.

Zendingsactieve kerkleden

De raad van Paulus, ‘wees een voorbeeld voor de gelovigen’, is op alle leden van toepassing. De meeste leden hebben geen voltijdzending vervuld en zullen dat misschien ook nooit doen. Maar ieder lid kan een zending zijn. Die uitspraak doet me aan een komisch voorval denken. Op een groot sportveld bij het opleidingscentrum voor zendingen was een groot bord opgehangen. Daarop stond: ‘Alleen voor zendingen!’ Andere mensen die graag op het veld wilden spelen, hingen ook een bord op. Op hun bord stond: ‘Ieder lid een zending!’

Ieder lid kan een voorbeeld voor de gelovigen zijn. Broeders, als volgeling van Jezus Christus kunt u allemaal in overeenstemming met zijn leringen leven. U kunt allemaal ‘een zuiver hart en reine handen hebben’; u kunt ‘het beeld van God (...) in uw gelaat’ gegrift hebben.¹⁰ Andere mensen zullen uw goede werken zien.¹¹ Het licht van de Heer kan uit uw ogen stralen.¹² Met die uitstraling kunt u zich maar beter op vragen voorbereiden. De apostel Petrus heeft deze raad gegeven: ‘Wees altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is.’¹³

Laat uw reactie hartelijk en vreugdevol zijn. En laat uw reactie op die persoon zijn afgestemd. Vergeet niet dat hij of zij ook een kind van God is, van de God die graag wil dat die persoon op een dag voor het eeuwige leven in aanmerking komt en bij Hem terugkeert. Misschien bent u nu juist de persoon die de deur kunt opendoen naar zijn of haar eeuwig heil en zijn of haar begrip van de leer van Christus.¹⁴

Na uw eerste reactie moet u bereid zijn om de volgende stap te zetten. U kunt de persoon bijvoorbeeld uitnodigen om met u mee naar de kerk te gaan. Veel mensen weten niet dat ze in ons kerkgebouw welkom zijn. ‘Komt, en gij zult het zien’, was de uitnodiging van de Heiland aan hen die meer over Hem wilden weten.¹⁵ Een uitnodiging om op zondag met u mee naar de kerk te gaan, of om aan een activiteit of dienstbetoonproject van de kerk deel te nemen, zal eventuele onjuiste fabels ontkrachten zodat de bezoekers zich onder ons op hun gemak voelen.

Als lid van de kerk moeten we de mensen die we niet kennen hartelijk welkom heten. Wees iedere zondag vriendelijk en aardig voor iemand die u nog niet kent. Probeer iedere dag uw vriendenkring uit te breiden.

U kunt iemand uitnodigen om het Boek van Mormon te lezen. Leg uit dat het geen roman of geschiedenisboek is. Het is eveneens een testament aangaande Jezus Christus. Het boek is bedoeld ‘ter overtuiging van de Joden en de andere volken dat Jezus de Christus is, de Eeuwige God, die Zich aan alle natiën openbaart.’¹⁶ Er gaat kracht van het boek uit om het hart te beroeren en het leven te verbeteren van mensen die oprecht naar de waarheid zoeken. Nodig iemand uit om het boek met een gebed in zijn hart te lezen.

De profeet Joseph Smith heeft gezegd ‘dat het Boek van Mormon het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst is, en dat de mens dichter bij God komt door zich aan de leringen erin te houden, dan door welk ander boek ook.’¹⁷ Het Boek van Mormon leert ons over de verzoening van Jezus Christus, en is een hulpmiddel waardoor God zijn oude belofte zal vervullen om het

Dublin (Ierland)

verstrooide Israël in deze laatste dagen te vergaderen.¹⁸

Vele jaren geleden vroegen twee collega's van mij — een verpleegkundige en haar man die arts was — waarom ik zo leefde. Ik antwoordde: 'Omdat ik weet dat het Boek van Mormon waar is.' Ik gaf ze mijn exemplaar van het boek mee en moedigde ze aan om het te lezen. Een week later gaven ze me het boek terug en zeiden beleefd: 'Dankjewel.'

Ik zei: 'Wat bedoel je met dankjewel? Dat is een volledig misplaatste reactie voor iemand die het boek heeft gelezen. Jullie hebben het niet gelezen! Neem het alsjeblieft weer mee en lees het. Dan wil ik pas mijn boek terug.'

Ze gaven toe dat ze er alleen wat in gebladerd hadden en ze namen mijn uitnodiging aan. Toen ze het teruggaven, zeiden ze met tranen in hun ogen: 'We hebben het Boek van Mormon gelezen. We weten dat het waar is! We willen er graag meer over weten.' Ze hebben er meer over geleerd, en ik had het voorrecht om hen beiden te dopen.

Een andere manier waarop we het evangelie kunnen verkondigen, is mensen uitnodigen om bij ons thuis met de voltijdzendingen te praten. Die zendingen zijn geroepen en voorbereid om het evangelie te prediken. Uw vrienden of kennissen kunnen bij u thuis en met uw voortdurende geruststelling aan hun reis naar het eeuwig heil en de verhoging beginnen. De Heer heeft gezegd: 'En gij zijt geroepen om de vergadering van mijn

uitverkorenen tot stand te brengen; want mijn uitverkorenen horen mijn stem en verstokken hun hart niet.'¹⁹

In de Schriften staat: 'Want er zijn er nog velen op aarde (...) die alleen van de waarheid worden afgehouden omdat zij niet weten waar die te vinden is.'²⁰ Wij kunnen hun eigen onthullende discipel worden!

In deze tijd van internet zijn er nieuwe en spannende manieren om zendingswerk te doen. U kunt vrienden en kennissen uitnodigen om de nieuwe website van mormon.org te bekijken. Als u blogs hebt of sociale netwerken gebruikt, kunt u een link naar mormon.org plaatsen. En daar kunt u uw eigen profiel aanmaken. In ieder profiel staat een uiting van ons geloof, een ervaring en een getuigenis. Omdat het een nieuwe mogelijkheid is, zijn de meeste profielen alleen in het Engels weergegeven. Later zullen er profielen in andere talen worden geplaatst.

Deze profielen kunnen een hele goede invloed hebben. Twee maanden geleden zag Zac — een jongeman die pas met een universitaire opleiding was begonnen — op televisie in Baton Rouge (Louisiana, VS) een advertentie voor mormon.org. Hij ging naar de website en was onder de indruk van de profielen van de leden van de kerk. Op onze website vond hij de link om de dichtstbijzijnde kerk te vinden. De volgende zondag ging hij in een wit overhemd met stropdas naar de kerk. Hij ontmoette de wijkleden en genoot van alle drie bijeenkomsten. Hij werd uitgenodigd om bij iemand te komen

eten, waarna hij de eerste les van de zendingen kreeg. Binnen twee weken had hij zich als lid van de kerk laten dopen en bevestigen.²¹ Welkom Zac! (Hij luistert mee.)

Iedere voorbeeldige volgeling van Jezus Christus kan een goede zending zijn. Leden en voltijdzendingen kunnen hand in hand de zegeningen van het evangelie aan goede vrienden en kennissen brengen. Velen van hen zijn kinderen Israëls, die nu zoals beloofd vergaderd worden. Dat alles maakt deel uit van de voorbereiding op de wederkomst van de Heer.²² Hij wil dat wij allemaal een voorbeeld voor de gelovigen zijn.

Ik weet dat God leeft. Jezus is de Christus. Dit is zijn kerk. Het Boek van Mormon is waar. Joseph Smith is de vertaler ervan en de profeet van deze laatste bedeling. President Thomas S. Monson is nu de profeet van God. Daarvan getuig ik, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Matteüs 28:19–20.
2. Zie Handelingen 9:3–18.
3. Handelingen 9:1.
4. 1 Timoteüs 4:12; cursivering toegevoegd.
5. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 1.
6. Zie Leer en Verbonden 14:7.
7. Mozes 1:39.
8. Lucas 10:2.
9. Leer en Verbonden 4:2.
10. Alma 5:19.
11. Zie Matteüs 5:16; Alma 7:24.
12. Zie Leer en Verbonden 88:11.
13. 1 Petrus 3:15.
14. Zie 2 Nephi 31:2, 21.
15. Johannes 1:39. Zie ook Openbaring 6:1, 3, 5, 7 voor dit patroon.
16. Titelblad van het Boek van Mormon.
17. Inleiding tot het Boek van Mormon.
18. Zie 3 Nephi 21:1–7. Merk op dat deze zeven verzen een enkele zin beslaan.
19. Leer en Verbonden 29:7.
20. Leer en Verbonden 123:12.
21. Persoonlijke informatie van William G. Woods, president van het zendingsgebied Baton Rouge (Louisiana).
22. Zie Maleachi 4:5; 3 Nephi 25:5; Leer en Verbonden 2:1; 110:14–16; 128:17; 138:46; Geschiedenis van Joseph Smith 1:38.

Ouderling Patrick Kearon
van de Zeventig

'Kom tot Mij met een volmaakt voornemen des harten, dan zal Ik u genezen'

Onze Heiland is de Vredevorst, de grote Geneesheer, de enige die ons daadwerkelijk kan verlossen van de steek van zonde.

Vanavond wil ik graag een boodschap van troost en genezing overbrengen aan iedereen die zich alleen of in de steek gelaten voelt, die zijn gemoedsrust kwijt is, of die het gevoel heeft dat zijn laatste kans verkeken is. Volledige genezing en gemoedsrust kunnen aan de voeten van de Heiland gevonden worden.

Toen ik als zevenjarig jongetje op het Arabisch schiereiland woonde, zeiden mijn ouders voortdurend dat ik *altijd* mijn schoenen moest dragen, en ik wist waarom. Ik wist dat mijn schoenen me zouden beschermen tegen veel gevaren in de woestijn — zoals slangen, scorpioenen en doornen. Toen ik een nacht in de woestijn had gekampeerd, wilde ik de volgende ochtend op onderzoek uit, maar ik had geen zin om mijn schoenen aan te trekken. Ik maakte mezelf wijs dat ik toch niet ver weg zou gaan en dicht bij het kamp zou blijven.

Dus in plaats van schoenen deed ik teenslippers aan. Ik zei tegen mezelf dat teenslippers ook een soort schoenen waren. En wat kon er eigenlijk gebeuren?

Toen ik — op mijn teenslippers — door het koele zand liep voelde ik iets in mijn voetholte prikken. Ik keek naar beneden en zag dat het geen doorn was, maar een scorpioen. Toen het tot me doordrong dat het een scorpioen was, en ik besepte wat er gebeurd was, begon de pijn in mijn voet naar mijn been op te trekken. Ik pakte de bovenkant van mijn been vast om te proberen de brandende pijn tegen te houden. En ik riep om hulp. Mijn ouders kwamen uit het kamp rennen.

Terwijl mijn vader de scorpioen met een schop dood sloeg, probeerde een dappere volwassen vriend die daar ook kampeerde het vergif uit mijn voet te zuigen. Op dat moment

dacht ik dat ik doodging. Ik huilde en mijn ouders legden me in een auto en reden op hoge snelheid door de woestijn naar het dichtstbijzijnde ziekenhuis, dat ruim twee uur verderop was. De pijn in mijn been was ondraaglijk en onderweg dacht ik voortdurend dat ik zou doodgaan.

Toen we eindelijk bij het ziekenhuis aankwamen, stelde de arts me gerust en zei dat de steek van zo'n scorpioen alleen gevaarlijk was voor baby's en zwaar ondervoede mensen. Hij gaf me een verdoving waardoor mijn been gevoelloos werd en de pijn verdween. Binnen 24 uur had ik helemaal geen last meer van de scorpioensteek. Maar ik had wel een belangrijke les geleerd.

Ik wist heus wel dat mijn ouders geen teenslippers bedoelden toen ze zeiden dat ik schoenen moest dragen; ik was oud genoeg om te weten dat teenslippers niet dezelfde bescherming bieden als schoenen. Maar die ochtend in de woestijn had ik lak aan goede raad. Ik negeerde wat mijn ouders me herhaaldelijk hadden geleerd. Ik was zowel lui als een beetje opstandig, en daar moest ik de gevolgen van ondervinden.

Nu ik de heldhaftige jongemannen, hun vaders, leerkrachten, leiders en vrienden toespreek, wil ik mijn waardering uitspreken voor iedereen die er ijverig naar streeft om te worden wat de Heer wil. Maar ik getuig uit eigen ervaring, als jongen en als man, dat als we door luiheid of opstandigheid geen acht slaan op het goede, we altijd met ongewenste en schadelijke gevolgen te maken krijgen. Nee, uiteindelijk heeft de scorpioen mijn leven niet ernstig bedreigd, maar hij heeft mij en mijn ouders wel enorm veel pijn en ellende bezorgd. We mogen in de manier waarop we het evangelie naleven niet lui of opstandig zijn.

Als lid van De Kerk van Jezus Christus en als drager van het priesterschap weten we welke geboden en normen we volgens ons verbond moeten naleven. Als we een ander pad kiezen dan het juiste pad dat onze ouders en leiders ons hebben gewezen, en dat door de Heilige Geest in ons hart is bevestigd, lijkt het wel of we met teenslippers in plaats van schoenen op het woestijnzand stappen. Dan proberen we ons luie of opstandige gedrag te rechtvaardigen. Dan maken we onszelf wijs dat we niet echt iets verkeerd doen, dat het niet uitmaakt en dat er niets slechts uit zal voortkomen als we de roede van ijzer een beetje loslaten. Wellicht maken we onszelf wijs dat iedereen het doet — of nog erger — en dat we er toch geen nadelige gevolgen van ondervinden. Op de een of andere manier overtuigen we onszelf dat wij de uitzondering op de regel zijn en dat we immuun zijn voor de gevolgen van onze overtreding. We weigeren, soms opzettelijk, om ‘stipt gehoorzaam’¹ te zijn — zoals in *Predik mijn evangelie* staat — waardoor we een deel van ons hart bij de Heer vandaan houden. En dan worden we gestoken.

In de Schriften staat dat ‘de Heer *het hart verlangt*’², en ons is geboden om de Heer lief te hebben en te dienen met ‘*geheel* [ons] hart’.³ We krijgen de belofte dat we ‘ten laatsten dage schuldeloos voor God [zullen] staan’ en in zijn tegenwoordigheid zullen terugkeren.⁴

De Anti-Nephi-Lehieten in het Boek van Mormon legden hun oorlogswapens neer en begroeven ze diep in de grond. Ze sloten een verbond om nooit meer hun wapens tegen hun broeders op te nemen. Maar ze deden nog meer. ‘Zij werden een rechtvaardig volk’ want ‘zij legden de wapens van hun *opstand* neer, zodat zij niet

meer tegen God streden.’⁵ Hun bekering was zo volledig en diepgaand dat ze ‘nooit afvallig’⁶ werden.

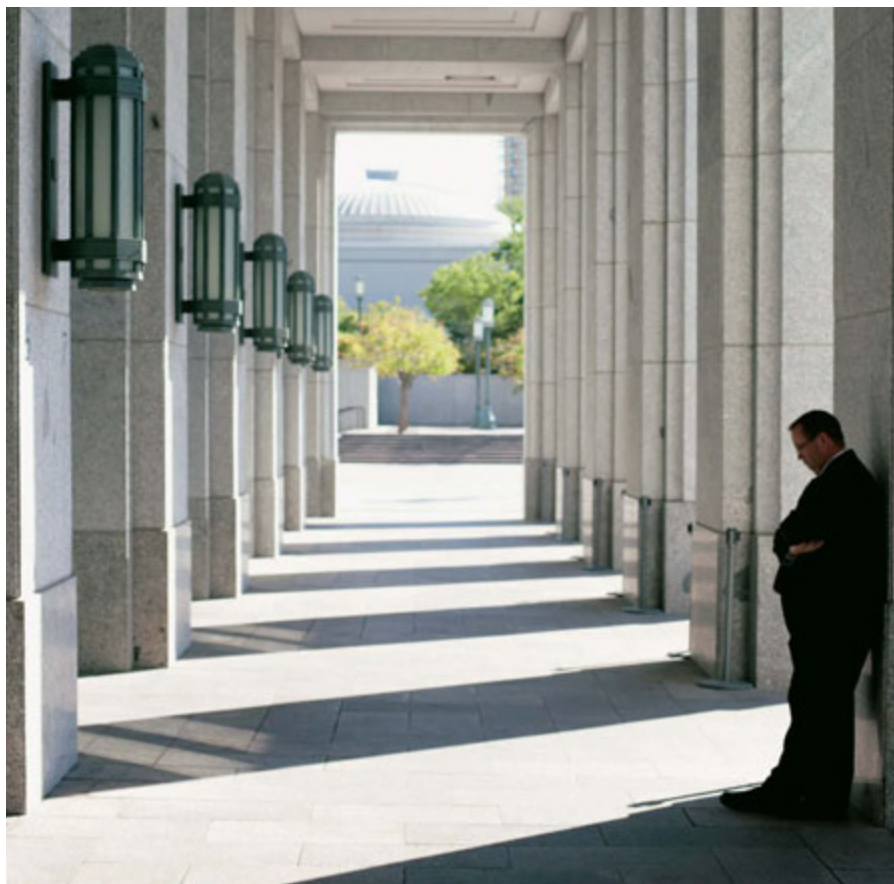
Maar denk eens aan de toestand waarin ze zich vóór hun bekering bevonden — ze leefden in ‘openlijke opstand tegen God’⁷ Door hun opstandige hart moesten ze leven ‘in een staat die in strijd is met de aard van het geluk’ omdat zij ‘zich tegen de aard van God’ hadden gekeerd.⁸

Toen zij de wapens van hun *opstand* neerlegden, kwamen ze in aanmerking voor de genezing en vrede van de Heer, en dat geldt ook voor ons. De Heiland belooft: ‘Indien zij hun hart niet verstokken en hun hals niet tegen Mij verstarren, zullen zij tot inkeer komen en *zal Ik hen*

genezen.’⁹ U en ik kunnen zijn uitnodiging aanvaarden en ‘terugkomen en [ons] bekeren, en met een volmaakt voornemen des harten tot [Hem] komen.’ Dan zal Hij ons genezen.¹⁰

Vergelijk die wonderbaarlijke genezing eens met wat er gebeurt ‘wanneer wij trachten onze zonden te bedekken, of onze hoogmoed, onze ijdele eerezucht te bevredigen, (...) dan trekken de hemelen zich terug; de Geest des Heren is gegriefd.’ Dan zijn we aan onszelf overgelaten om ‘tegen de prikkels te schoppen (...) en tegen God te strijden.’¹¹

Broeders, we krijgen alleen genezing en verademing als we onszelf neerleggen aan de voeten van de grote Geneesheer, onze Heiland, Jezus

Christus. We moeten de wapens van onze opstand neerleggen (en we weten allemaal wat die zijn). We moeten onze zonde, ijdelheid en hoogmoed neerleggen. We moeten onze verlangens opgeven om de wereld te volgen, en om door de wereld gerespecteerd en geprezen te worden. We moeten een eind aan onze strijd tegen God maken en ons *hele hart* aan Hem geven, zonder iets achter te houden. Dan kan Hij ons genezen. Dan kan Hij ons reinigen van de giftige steek van zonde.

‘Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door Hem behouden worde.’¹²

President James E. Faust heeft verklaard:

‘Als gehoorzaamheid onze doelstelling wordt, zullen we ons er niet langer aan ergeren; het verandert van een struikelblok in een bouwsteen. (...)’

‘(...) Gehoorzaamheid leidt tot echte vrijheid. Hoe meer we geopenbaarde waarheid gehoorzamen, des te vrijer worden we.’¹³

Ik heb vorige week een 92-jarige man ontmoet die tijdens de Tweede Wereldoorlog aan veel militaire acties heeft deelgenomen. Hij had drie aanslagen overleefd, onder andere toen de jeep waarin hij zat op een landmijn reed en de bestuurder gedood werd.

Hij leerde toen dat als je een mijnenveld wilt overleven, je precies in het spoor moet blijven van het voertuig voor je. Elke afwijking naar rechts of naar links kon fataal zijn — en was dat in dit geval ook.

Onze profeten, apostelen, leiders en ouders wijzen ons voortdurend op het spoor dat we moeten volgen als we de vernietigende aanvallen op onze ziel willen vermijden. Zij kennen het pad dat vrij is van mijnen (en schorpioenen), en zij moedigen ons onvermoeibaar aan om hen te volgen. Er zijn zoveel verwoestende hinderlagen om ons van het spoor weg te lokken. Als wij het slechte pad van drugs, alcohol, pornografie of onzedelijk gedrag betreden, via internet of met een game, gaan we rechtstreeks op een landmijn af. Als we ook maar enigszins naar links of naar rechts afwijken — ten gevolge van luiheid of opstandigheid — kan dat fataal zijn voor ons geestelijk leven. Er zijn geen uitzonderingen op die regel.

Als we van het spoor zijn afgedwaald, kunnen we veranderen, kunnen we terugkeren en kunnen we onze vreugde en gemoedsrust terugkrijgen. Dan ontdekken we dat de terugkeer naar het pad waarvan de landmijnen verwijderd zijn,

een enorme verademing is.

Niemand kan gemoedsrust vinden in een mijnenveld.

Onze Heiland is de Vrededorst, de grote Geneesheer, de enige die ons daadwerkelijk kan verlossen van de steek van zonde en het vergif van hoogmoed. Hij kan ons opstandige hart veranderen in een bekeerlijk verbondshart. Zijn verzoening is oneindig en omvat ons allen.

De aanmoediging die Hij de Nephieten gaf toen Hij ze als de heren Christus diende, is nog steeds van kracht voor ons allemaal. ‘Hebt gij ook mensen onder u die ziek zijn? Brengt hen hierheen. Hebt gij ook mensen onder u die lam zijn, of blind of kreupel of verminkt of melaats, of die verschrompeld zijn, of die doof zijn, of die op enigerlei wijze lijdende zijn? Brengt hen hierheen *en Ik zal hen genezen.*’¹⁴

Niemand van ons heeft onze laatste kans verspeeld. We kunnen veranderen, we kunnen terugkomen, we kunnen aanspraak maken op de barmhartigheid. Kom tot de enige die kan genezen om gemoedsrust te vinden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), binnenzijde achteromslag.
2. Leer en Verbonden 64:34; cursivering toegevoegd.
3. Leer en Verbonden 4:2; 59:5; cursivering toegevoegd.
4. Leer en Verbonden 4:2.
5. Alma 23:7; cursivering toegevoegd.
6. Alma 23:6.
7. Mosiah 2:37; Alma 3:18; zie ook Mormon 2:15.
8. Alma 41:11.
9. Leer en Verbonden 112:73; cursivering toegevoegd.
10. 3 Nephi 18:32.
11. Leer en Verbonden 121:37, 38.
12. Johannes 3:17.
13. James E. Faust, “Obedience: The Path to Freedom,” *Ensign*, mei 1999, pp. 47, 45.
14. 3 Nephi 17:7; cursivering toegevoegd.

Ouderling Juan A. Uceda
van de Zeventig

Hij leert ons dat wij de natuurlijke mens moeten afleggen

Ik getuig van de waarheid en kracht van de verzoening van de Heiland, die ons kan reinigen en zuiveren, en die ons en ons gezin kan heiligen.

Zoals gewoonlijk kwam het gezin 's ochtends bij elkaar om de Schriften te bestuderen. Toen iedereen bij elkaar zat, voelde de vader een negatieve sfeer: het leek wel of sommige gezinsleden er geen zin in hadden. Iemand sprak het gebed uit, en toen ze met de schriftstudie begonnen, zag de vader dat een van de kinderen haar Schriften niet bij zich had. Hij vroeg haar om naar haar kamer te gaan en ze te halen. Dat deed ze met tegenzin, en pas na geruime tijd kwam ze terug, ging zitten en zei: 'Moet dat nu echt?'

De vader wist zeker dat de vijand van alle gerechtigheid uit was op problemen zodat de schriftstudie in het honderd zou lopen. De vader probeerde rustig te blijven en zei: 'Ja, dat moet nu echt, want dat verwacht de Heer van ons.'

Zij antwoordde: 'Ik heb er nu echt geen zin in.'

Toen verloor de vader zijn geduld. Hij verhief zijn stem en zei: 'Dit is mijn

huis en in mijn huis lezen we in de Schriften!'

De dochter voelde zich gekwetst door de toon in zijn stem, en met haar Schriften onder haar arm rende ze naar haar slaapkamer en sloeg de deur dicht. Zo eindigde de schriftstudie: geen harmonie en weinig onderlinge liefde.

De vader wist dat hij fout zat, dus ging hij naar zijn slaapkamer en knielde in gebed neer. Hij bad de Heer om hulp omdat hij wist dat hij een van zijn kinderen had gekwetst, een dochter van wie hij veel hield. Hij vroeg de Heer of Hij de liefdevolle en harmonieuze sfeer in het gezin wilde herstellen, zodat ze alsnog schriftstudie konden hebben. Terwijl hij bad, kreeg hij de volgende gedachte: 'Ga naar haar toe en zeg dat het je spijt.' Hij bleef oprecht bidden en smeken of de Geest van de Heer in zijn gezin mocht terugkeren. Opnieuw kreeg hij de gedachte: 'Ga naar haar toe en zeg dat het je spijt.'

Hij wilde heel graag een goede vader zijn en het weer goedmaken, dus stond hij op en liep naar de slaapkamer van zijn dochter. Hij klopte een paar keer zachtjes op haar deur, maar er kwam geen reactie. Hij deed voorzichtig de deur open en zag dat zijn dochter op haar bed lag te snikken. Hij knielde naast haar neer en zei zachtjes: 'Het spijt me. Ik wil mijn excuses aanbieden.' Hij zei opnieuw: 'Het spijt me, ik hou van je en ik wil je geen pijn doen.' En toen leerde hij uit de mond van een kind de les die de Heer hem wilde leren.

Ze hield op met huilen en na een korte stilte pakte ze haar Schriften en begon iets op te zoeken. De vader keek naar haar reine, tengere handen die door de Schriften bladerden. Ze vond de tekst waarnaar ze op zoek was en begon die heel langzaam en zachtjes voor te lezen: 'Want de natuurlijke is een vijand van God, en is dat vanaf de val van Adam geweest, en zal dat voor eeuwig en altijd zijn, tenzij hij zich overgeeft aan de ingevingen van de Heilige Geest en de natuurlijke mens aflegt en een heilige wordt door de verzoening van Christus, de Heer, en wordt als een kind: onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, vol liefde, gewillig zich te onderwerpen aan alles wat de Heer goedgevindt hem op te leggen, ja, zoals een kind zich aan zijn vader onderwerpt.'¹

Terwijl hij naast haar bed op zijn knieën zat, werd hij nederig gestemd en dacht: die tekst is voor mij geschreven. Ze heeft me een belangrijke les geleerd.

Toen keek ze hem aan en zei: 'Het spijt me. Het spijt me, papa.'

Op dat moment besefte de vader dat ze die tekst niet had opgezocht

om hém iets te leren, maar zichzelf. Hij sloeg zijn armen om haar heen. De liefde en harmonie werden op dat gevoelige moment van verzoening hersteld — door het woord van God en de Heilige Geest. De tekst die zijn dochter zich uit haar eigen schriftstudie herinnerde, was door het vuur van de Heilige Geest diep in zijn hart doorgedrongen.

Geliefde broeders, ons gezin moet een plek zijn waar de Heilige Geest kan vertoeven. ‘Alleen het gezin kan qua heiligheid met de tempel worden vergeleken.’² Er is thuis geen plek voor de natuurlijke mens. De natuurlijke mens is geneigd [zijn] zonden te bedekken, of [zijn] hoogmoed, [zijn] ijdele eerzucht te bevredigen, [en als hij] in enige mate van

onrechtvaardigheid zeggenschap of heerschappij of dwang op de ziel der mensenkinderen [probeert] uit te oefenen, zie, dan trekken de hemelen zich terug; de Geest des Heren is gegriefd; en wanneer die zich heeft teruggetrokken, vaarwel dan het priesterschap of het gezag van die man.’³

Als dragers van het Aäronisch of Melchizedeks priesterschap moeten wij dit altijd bedenken: ‘Geen macht of invloed kan of dient krachtens het priesterschap te worden gehandhaafd dan alleen door overreding, door lankmoedigheid, door mildheid en zachtmoedigheid, en door ongeveinsde liefde; door vriendelijkheid en zuivere kennis, hetgeen de ziel zonder huichelarij en zonder bedrog

in grote mate zal verruimen.’⁴

Er zal thuis en in ons leven geen woordenstrijd zijn als we ernaar streven deze christelijke eigenschappen te ontwikkelen. ‘En gij zult ook elkaar uw overtredingen vergeven; want voorwaar, Ik zeg u, hij die de overtredingen van zijn naaste niet vergeeft wanneer die zegt dat hij zich bekeert, die heeft zichzelf onder veroordeling gebracht.’⁵ ‘Het spijt me. Het spijt me, papa.’

De Heer Jezus Christus, die de Vrededorst is, leert ons hoe we thuis vrede kunnen stichten.

Hij leert ons onderworpen te zijn, of met andere woorden: ons aan de wil of de macht van de Heer te onderwerpen. ‘Ga naar haar toe en zeg dat het je spijt.’

Hij leert ons zachtmoedig te zijn, of met andere woorden: zachtaardig, mild, gematigd, niet snel geprikkeld of geïrriteerd, inschikkelijk, geduldig als we gekwetst zijn.

Hij leert ons ootmoedig te zijn, of met andere woorden: deemoedig, bescheiden, zachtmoedig, nederig, niet *hoogmoedig*, *minachtend*, *verwaand* of *laatdunkend*.

‘Het spijt me. Ik wil mijn excuses aanbieden.’

Hij leert ons geduldig te zijn, of met andere woorden: dat we moeilijkheden doorstaan zonder te mopperen of te zeuren, en dat we rustig blijven als we zijn gekwetst of beledigd.

Hij leert ons vol liefde te zijn. ‘Ik hou van je en ik wil je geen pijn doen.’

Ja, mijn geliefde broeders, Hij leert ons dat we de natuurlijke mens moeten afleggen, net als de vader in het verhaal die de Heer om hulp vroeg. Ja, net zoals de vader liefdevol zijn armen om zijn dochter sloeg, zo strekt de Heiland zijn handen naar ons uit om ons op momenten van ware bekering te omarmen.

Hij leert ons hoe we door de verzoening van de Heer Jezus Christus een heilige worden. Dan zullen we ons met God verzoenen en een vriend van God worden. Ik getuig van de waarheid en kracht van de verzoening van de Heiland, die ons kan reinigen en zuiveren, en die ons en ons gezin kan heiligen. Maar dan moeten we er wel naar streven om de natuurlijke mens af te leggen en Hem te volgen.

Hij is 'het Lam Gods'⁶, Hij is 'de Heilige en Rechtvaardige'⁷, 'en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst.'⁸ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mosiah 3:19.
2. Bible Dictionary, 'Temple'.
3. Leer en Verbonden 121:37.
4. Leer en Verbonden 121:41-42.
5. Mosiah 26:31.
6. Johannes 1:29.
7. Handelingen 3:14.
8. Jesaja 9:5.

President Dieter F. Uchtdorf

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Hoogmoed en het priesterschap

Hoogmoed is een knop die priesterschapsmacht uitzet. Nederigheid is een knop die haar aanzet.

Mijn geliefde broeders, dank u dat u over de gehele wereld bijeen gekomen bent voor deze priesterschapsbijeenkomst van de algemene conferentie. Uw aanwezigheid is een teken van uw vaste besluit om waar u ook bent naast uw broeders te staan die het heilige priesterschap dragen, en te dienen, en uw Heer en Verlosser, Jezus Christus, te eren.

Vaak markeren we onze levenstijd aan de hand van gebeurtenissen die een stempel op ons denken en ons hart achterlaten. Ik ken veel van dergelijke gebeurtenissen in mijn leven. Eén ervan vond plaats in 1989 toen ik de klassieke toespraak van president Ezra Taft Benson genaamd 'Hoed u voor hoogmoed' hoorde. In de inleiding zei president Benson dat het onderwerp hem al geruime tijd zwaar op het hart lag.¹

Ik heb de laatste maanden een soortgelijke last gedragen. De ingevingen van de Heilige Geest dringen mij ertoe om mijn stem te laten horen als een tweede getuige van de boodschap die president Benson 21 jaar geleden bracht.

Iedere sterveling heeft op z'n minst

een oppervlakkige zo niet een intieme relatie met de zonde hoogmoed. Niemand heeft haar kunnen vermijden; slechts enkelen overwinnen haar. Toen ik mijn vrouw vertelde dat ik over dit onderwerp zou spreken, glimlachte ze en zei ze: 'Het is echt goed dat je over iets spreekt waar je zoveel van afweet.'

Andere betekenissen van hoogmoed

Ik herinner me ook een interessant neveneffect van die invloedrijke toespraak van president Benson. Een tijdje werd het bijna een taboe onder leden van de kerk om te zeggen dat ze trots waren op hun kinderen, hun land of hun werk. Het woord *trots* leek wel uit onze woordenschat verbannen.

In de Schriften vinden we tal van voorbeelden van goede, rechtschapen mensen die zich verheugen in rechtschapenheid en tegelijkertijd Gods goedheid verheerlijken. Onze hemelse Vader introduceerde zijn geliefde Zoon zelf met de woorden 'in wie Ik mijn welbehagen heb.'²

Alma roemde in de gedachte dat hij 'een werktuig in de handen Gods' mocht zijn.³ De apostel Paulus roemde in de getrouwheid van de leden van

Christus' kerk.⁴ De grote zending Ammon roemde in het succes dat zijn broeders en hij op zending hadden gehad.⁵

Ik ben van mening dat er een verschil is tussen trots zijn op bepaalde zaken en hoogmoedig zijn. Ik ben trots op veel dingen. Ik ben trots op mijn vrouw. Ik ben trots op mijn kinderen en kleinkinderen.

Ik ben trots op de jeugd van de kerk, en ik verheug mij in hun goedheid. Ik ben trots op u, mijn dierbare, getrouwe broeders. Ik ben er trots op dat ik als drager van het heilige priesterschap van God naast u mag staan.

Hoogmoed is de zonde van zelfverheffing

Dus wat is het verschil tussen dit soort trots en de hoogmoed die president Benson 'de algemene zonde'⁶ noemde? Hoogmoed is zondig omdat zij, zoals president Benson in zijn gedenkwaardige rede onderwees, haat of vijandigheid kweekt, en ons tot tegenstand jegens God en onze naasten voert. In de kern is hoogmoed een zonde van vergelijken, want hoewel het vaak begint met 'kijk eens hoe fantastisch ik ben en welke geweldige dingen ik heb gedaan', lijkt het altijd te eindigen met 'daarom ben ik beter dan jij'.

Als ons hart vol trots is, begaan we een ernstige zonde, want dan overtreden we de twee grote geboden.⁷ In plaats van God aanbidden en onze naasten liefhebben, onthullen we het ware voorwerp van onze aanbedding en liefde — het beeld dat we in de spiegel zien.

Hoogmoed is de grote zonde van zelfverheffing. Het is voor velen een persoonlijke Rameūmpton, een heilig podium dat afgunst, hebzucht en ijdelheid rechtvaardigt.⁸ Hoogmoed is in zekere zin de oorspronkelijke zonde,

want voor de grondlegging van deze aarde, velde de hoogmoed Lucifer, een zoon van de morgen, 'die gezag bezat in de tegenwoordigheid van God.'⁹ Als hoogmoed iemand die zo capabel en veelbelovend was slecht kon maken, moeten wij dan ook niet ons hart onderzoeken?

Hoogmoed heeft vele gezichten

Hoogmoed is een dodelijke tumor. Deze zonde fungeert als een poort die de weg opent naar een massa andere menselijke zwakheden. In feite kan men stellen dat iedere andere zonde uiteindelijk een manifestatie is van hoogmoed.

Deze zonde heeft vele gezichten. Zij brengt sommigen ertoe zich te verlustigen in hun door henzelf vermeende eigenwaarde, hun prestaties, talenten, rijkdom of positie. Zij zien in deze zegeningen het bewijs dat zij 'uitverkoren', 'superieur' of 'meer rechtschapen' dan anderen zijn. Dit is de zonde van 'dank zij God dat ik bijzonderder ben dan jij'. Ten grondslag hieraan ligt het verlangen om bewonderd of benijd te worden. Het is de zonde van zelfverheerlijking.

Bij anderen ontwikkelt hoogmoed zich tot afgunst: zij kijken bitter naar hen die een betere positie hebben, meer talenten of meer bezit dan zij hebben. Zij streven ernaar te kwetsen, kleineren en anderen neer te halen in een misleide en ongepaste poging om zichzelf te verhogen. Als zij die ze benijden struikelen of lijden, dan juichen zij heimelijk.

Het sportlaboratorium

Misschien is er geen beter laboratorium om de zonde van hoogmoed te observeren dan de sportwereld. Ik heb altijd graag aan sportevenementen meegedaan en ernaar gekeken. Maar ik moet bekennen dat er tijden zijn dat

het gebrek aan beschaving bij sport beschamend is. Hoe is het mogelijk dat mensen die normaliter aardig en meelevend zijn zo intolerant en van haat vervuld kunnen worden jegens een ander team en zijn supporters?

Ik heb gehoord dat supporters hun rivalen voor schurken en duivels uitmaken. Zij zoeken naar tekortkomingen en vergroten die uit. Ze rechtvaardigen hun haat met brede generaliseringen en passen die toe op iedereen die met het andere team geassocieerd is. Als het hun rivaal tegenzit, zijn ze blij.

Broeders, jammer genoeg zien wij tegenwoordig dezelfde soort houding en gedrag zich verspreiden op het gebied van politiek, ras of volk, en godsdienst.

Mijn geliefde broeders van de priesterschap, mijn geliefde discipelen van de zachtmoedige Christus, moeten wij ons niet aan een hogere norm houden? Als priestersdragers moeten wij beseffen dat alle kinderen van God onder dezelfde hemel slapen. Ons team is de broederschap van mannen. Dit sterfelijk leven is ons speelveld. Ons doel is God leren liefhebben en diezelfde liefde uitdragen naar onze naasten. Wij zijn hier om naar zijn wet te leven en het koninkrijk van God te vestigen. Wij zijn hier om op te bouwen, te verheffen, eerlijk te behandelen en alle kinderen van onze hemelse Vader aan te moedigen.

We moeten het niet inhaleren

Toen ik als algemeen autoriteit was geroepen, was het een zegen dat ik werd begeleid door vele leiders van de kerk die al veel jaren algemeen autoriteit waren. Op zekere dag mocht ik president James E. Faust naar een ringconferentie rijden. Tijdens die uren in de auto nam president Faust de tijd om mij in enkele belangrijke

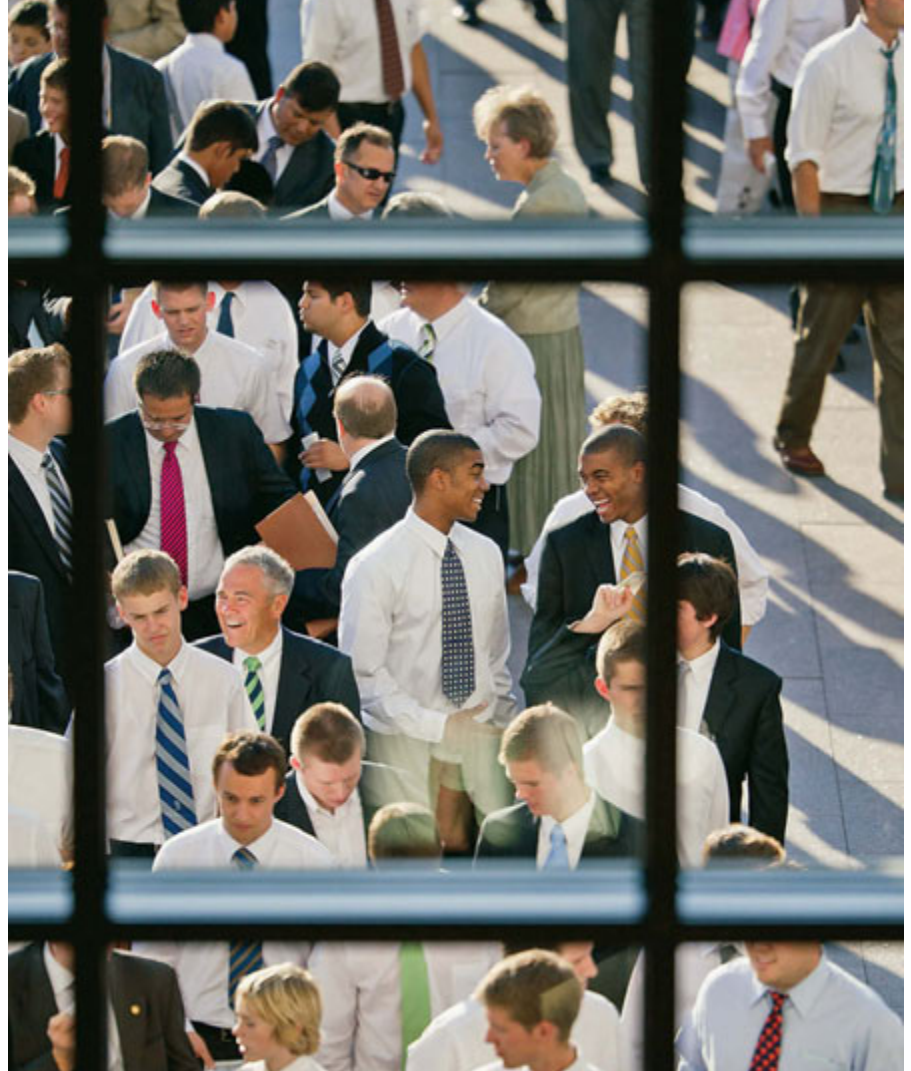
beginselen van mijn opdracht te onderwijzen. Hij legde ook uit hoe vriendelijk de leden van de kerk zijn, vooral de algemene autoriteiten. 'Ze zullen je heel vriendelijk behandelen. Ze zullen aardige dingen over je zeggen.' Hij lachte een beetje en zei toen: 'Wees daar dankbaar voor, Dieter. Maar inhaleer het niet.'

Dat is een goede les voor ons allemaal, broeders, in iedere roeping of situatie. We mogen dankbaar zijn voor onze gezondheid, rijkdom, bezit of positie, maar als we die gaan inhaleeren — als we geobsedeerd raken met onze status; als we ons richten op hoe belangrijk we zijn, op onze macht of reputatie; als we stil blijven staan bij ons imago en de recensies over onszelf gaan geloven — dan komen de problemen; dan gaat hoogmoed ons bederven.

Er staan genoeg waarschuwingen voor hoogmoed in de Schriften: 'Door overmoed ontstaat slechts twist, maar bij hen die zich laten raden, is wijsheid.'¹⁰

De apostel Petrus heeft gewaarschuwd: 'God wederstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade.'¹¹ Mormon legt uit: 'niemand is aannemelijk voor God dan alleen de zachtmoedigen en nederigen van hart.'¹² De Heer kiest expres 'wat voor de wereld zwak is, (...) om wat sterk is te beschamen.'¹³ De Heer doet dit om aan te tonen dat zijn hand dit werk bestuurt opdat wij niet zouden 'vertrouwen op de arm van het vlees.'¹⁴

Wij zijn dienstknechten van onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Ons wordt het priesterschap niet gegeven zodat we een buiging kunnen maken en ons koesteren in verering. We zijn hier om onze mouwen op te rollen en aan het werk te gaan. Wij hebben geen doorsneetaak. We zijn geroepen

om de wereld voor te bereiden op de komst van onze Heer en Heiland, Jezus Christus. We streven niet naar eigen roem, maar geven God lof en eer. We weten dat we zelf maar een kleine bijdrage kunnen leveren; niettemin, als we de macht van het priesterschap in rechtschapenheid aanwenden, kan God een groot en wonderbaar werk doen ontstaan door onze moeite. Wij moeten net als Mozes leren 'dat de mens niets is'¹⁵ op zichzelf, maar dat 'bij God (...) alle dingen mogelijk [zijn].'¹⁶

Jezus Christus is het volmaakte voorbeeld van nederigheid

Zoals in alles is Jezus Christus ook hierin ons volmaakte voorbeeld. Terwijl Lucifer het heilsplan van de Vader probeerde te veranderen en eer voor zichzelf te verwerven, zei de Heiland: 'Vader, uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig!'¹⁷ Ondanks zijn uitmuntende

mogelijkheden en prestaties was de Heiland altijd zachtmoedig en nederig.

Broeders, wij dragen 'het heilige priesterschap naar de orde van de Zoon van God'.¹⁸ Het is de macht die God de mens op aarde gegeven heeft om voor Hem te handelen. Om deze macht uit te oefenen, moeten we ernaar streven zoals de Heiland te zijn. Dat betekent dat we in alles trachten de wil van de Vader te doen, net zoals de Heiland.¹⁹ Het betekent dat we alle heerlijkheid aan de Vader geven, net zoals de Heiland.²⁰ Het betekent dat we onszelf verliezen in de dienst aan anderen, net zoals de Heiland.

Hoogmoed is een knop die priesterschapsmacht uitzet.²¹ Nederigheid is een knop die haar aanzet.

Wees nederig en vol liefde

Hoe overwinnen we de zonde van hoogmoed die zo overheerst en zo veel kapot maakt? Hoe worden we nederiger?

Het is bijna onmogelijk om in hoogmoed verheven te raken als we van naastenliefde vervuld zijn. ‘Niemand kan aan dit werk meewerken tenzij hij ootmoedig en vol liefde is.’²² Als we de wereld om ons heen zien door de lens van de zuivere liefde van Christus, gaan we nederigheid begrijpen.

Sommigen denken dat nederigheid inhoudt jezelf ervan langs geven. Nederigheid betekent niet jezelf ervan overtuigen dat je waardeloos, onbelangrijk of van weinig betekenis bent. Het betekent evenmin dat we de talenten die God ons heeft gegeven weigeren in te zetten of ze voor onszelf houden. We ontdekken nederigheid niet door *slecht over* onszelf te denken; we ontdekken nederigheid door *minder aan* onszelf te denken. Nederigheid komt vanzelf als we ons werk doen met een dienstvaardige houding tegenover God en onze naasten.

Nederigheid richt onze aandacht en liefde op anderen en op de doeleinden van onze hemelse Vader. Hoogmoed doet het tegenovergestelde. Hoogmoed put zijn energie en kracht uit de diepe bronnen van zelfzucht. Op het moment dat wij niet meer geobsedeerd zijn met onszelf, en we onszelf verliezen in dienstbetoon, vermindert onze hoogmoed en begint die af te sterven.

Mijn geliefde broeders, er zijn zoveel mensen in nood aan wie wij kunnen denken in plaats van aan onszelf. En vergeet nooit uw eigen gezin, en uw vrouw. Er zijn zoveel manieren om te dienen. We hebben geen tijd om door onszelf opgeslokt te worden.

Ik had eens een pen die ik heel graag gebruikte tijdens mijn loopbaan als piloot. Door eenvoudigweg het middenstuk te draaien kon ik uit vier kleuren kiezen. De pen beklagde

zich niet als ik rood wilde gebruiken in plaats van blauw. Hij zei niet ‘ik schrijf liever niet na tienden, in dichte mist of op grote hoogte’. De pen zei niet ‘maak alleen gebruik van mij voor belangrijke documenten, niet voor alledaagse taken.’ Hij voerde iedere taak waarvoor ik hem nodig had met de grootst mogelijke betrouwbaarheid uit, ongeacht hoe onbelangrijk de taak was. Hij stond altijd klaar om te dienen.

Op soortgelijke wijze zijn wij een werktuig in de handen van God. Als ons hart op de juiste plaats zit, klagen we niet dat de ons toegewezen taak onze capaciteiten niet waard is. We dienen graag waar dat ook gevraagd wordt. Als we dat doen, kan de Heer ons gebruiken op manieren die ons begrip te boven gaan om zijn werk tot stand te brengen.

Ik wil graag eindigen met woorden uit de geïnspireerde boodschap van president Ezra Taft Benson van 21 jaar geleden:

‘Hoogmoed *is* het grote struikelblok voor Zion.

‘We moeten de binnenste schotel reinigen door hoogmoed te overwinnen. (...)’²³

‘We moeten gehoor geven “aan de ingevingen van de Heilige Geest”, de hoogmoedige “natuurlijke mens”

afleggen, “een heilige [worden] (...) door de verzoening van Christus, de Here”, en worden “als een kind: onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig.” (...)’²⁴

‘God zal een nederig volk hebben. (...) “Gezegend zijn zij die zich verootmoedigen zonder te worden gedrongen ootmoedig te zijn” (...)’²⁵

‘Laten wij ervoor kiezen om nederig te zijn. Wij kunnen het. Ik weet dat we het kunnen.’²⁶

Mijn geliefde broeders, laten we het voorbeeld van onze Heiland volgen en de hand reiken om te dienen in plaats van de lof en eer van mensen na te streven. Het is mijn gebed dat wij de onrechtschapen hoogmoed in ons hart mogen herkennen en met wortel en tak uitrukken, en dat wij daarvoor in de plaats ‘gerechtigheid, godsvrucht, geloof, liefde, volharding en zachtzinnigheid’²⁷ mogen zaaien. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Ezra Taft Benson, ‘Beware of Pride’, *Ensign*, mei 1989, p. 4.
2. 3 Nephi 11:7.
3. Alma 29:9.
4. Zie 2 Tessalonicenzen 1:4.
5. Zie Alma 26.
6. Ezra Taft Benson, *Ensign*, mei 1989, p. 6.
7. Zie Matteüs 22:36–40.
8. Zie Alma 31:21.
9. Leer en Verbonden 76:25.
10. Spreuken 13:10.
11. 1 Petrus 5:5.
12. Moroni 7:44.
13. 1 Korintiërs 1:27.
14. Leer en Verbonden 1:19.
15. Mozes 1:10.
16. Matteüs 19:26.
17. Zie Mozes 4:1–2.
18. Leer en Verbonden 107:3.
19. Zie Johannes 8:28–29.
20. Zie Johannes 17:4.
21. Zie Leer en Verbonden 121:34–37.
22. Leer en Verbonden 12:8.
23. Zie Alma 6:2–4; Matteüs 23:25–26.
24. Mosiah 3:19; zie ook Alma 13:28.
25. Alma 32:16.
26. Ezra Taft Benson, *Ensign*, mei 1989, pp. 6–7.
27. 1 Timoteüs 6:11.

President Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Dienen met de Geest

Laten we datgene doen wat het voor ons mogelijk maakt dat de Heilige Geest onze metgezel is.

Ik ben dankbaar dat ik hier één ben met u, en dat we het priesterschap van God dragen. We zijn geroepen om die goddelijke macht te gebruiken om de kinderen van onze hemelse Vader te dienen. Hoe goed we ons kwijten van die plicht zal eeuwige gevolgen hebben voor hen die wij uit hoofde van onze roeping dienen, voor onszelf, en voor generaties die nog niet geboren zijn.

Ik denk in eerbied aan twee priesterschapsdragers die het gezelschap van de Geest Gods waardig waren toen zij de taak vervulden die God hun had gegeven. Zij hadden zelf in Amerika het herstelde evangelie gevonden. Zij waren de dienstknechten van God die met twee van mijn Europese voorouders over dat evangelie spraken.

Een van die voorouders was een jong meisje dat op een kleine boerderij in Zwitserland woonde. De andere was een jongeman, een wees die vanuit Duitsland naar de Verenigde Staten was geëmigreerd en in St. Louis (Missouri) woonde.

Beiden hoorden een priesterschapsdrager van het herstelde evangelie getuigen — voor het meisje gebeurde dat bij de open haard van het boerderijtje in Zwitserland en voor de jongen op het balkon van een

gehuurd pand in Amerika. Beiden wisten door de Geest dat de boodschap van die ouderlingen waar was.

De jongen en het meisje lieten zich dopen. Ze zagen elkaar jaren later voor het eerst op een stoffig pad terwijl ze honderden kilometers naar de bergen in het westen van Amerika liepen. Al pratend gingen zij hun weg. En zij hadden het over de wonderbaarlijke zegen dat van alle mensen in de wereld juist zij door de dienstknechten Gods waren gevonden, en nog wonderbaarlijker was dat zij wisten dat die boodschap waar was.

Ze werden verliefd en trouwden. En doordat de Geest getuigenis aflegde terwijl zij luisterden naar priesterschapsdragers die de Geest bij zich hadden, werden zij later voor eeuwig aan elkaar verzegeld krachtens het gezag van het priesterschap. Ik ben een van de tienduizenden nakomelingen van die jongen en dat meisje die dank verschuldigd zijn aan die twee priesterschapsdragers, want zij brachten de invloed van de Geest Gods naar de bergen van Zwitserland en in die bijeenkomst in St. Louis.

Dat heugelijke verhaal en miljoenen andere verhalen worden overal ter wereld verteld en zullen in toekomstige generaties worden herhaald. Voor sommigen zal het verhaal gaan

over een jonge huisonderwijzer die iets zei wat uw grootvader deed besluiten terug naar de kerk te komen. Voor anderen zullen het de troostrijke woorden en de zegen van een patriarch zijn waaruit hun moeder in een verdrietige tijd veel kracht putte.

Door al die verhalen zal een rode draad lopen. Die van een priesterschapsdrager die de macht in zich heeft om zijn naasten te dienen en te zegenen, omdat hij door de macht van de Heilige Geest is grootgemaakt.

Vandaar dat mijn boodschap vanavond is: laten we alles doen wat het voor ons mogelijk maakt dat de Heilige Geest onze metgezel is, en laten we daarna onbevreesd voorwaarts gaan zodat we de kracht krijgen om datgene te doen wat de Heer ons opdraagt. Die toename in dienende macht zal wellicht langzaam tot ons komen, misschien in kleine stapjes die moeilijk te zien zijn, maar komen zal hij.

Vanavond wil ik een paar suggesties doen die u zullen helpen om in uw priesterschapstaken in aanmerking te komen voor het gezelschap van de Heilige Geest. Daarna zal ik een paar voorbeelden geven van priesterschapsstaken die ertoe zullen leiden dat uw dienende macht wordt versterkt door de invloed van de Geest.

We weten allemaal dat we na onze bevestiging tot lid van de kerk de gave van de Heilige Geest hebben gekregen. Maar het gezelschap van de Heilige Geest, de invloed van de Geest in ons leven en in ons dienstbetoon, vergt dat we ons leven op orde brengen.

We bevorderen geestelijke gaven als we de geboden onderhouden en zoveel mogelijk een vlekkeloos leven leiden. Dat vergt geloof in Jezus Christus om ons te bekeren en door zijn verzoening te worden gereinigd.

Dublin (Ierland)

Daarom moeten wij, priesterschapsdragers, nooit de kans laten lopen om met ons gehele hart deel te hebben aan de belofte die in elke avondmaalsdienst aan de leden van de herstelde kerk wordt geboden om: ‘de naam van [Gods] Zoon op zich te nemen en Hem altijd indachtig te zijn, en zijn geboden te onderhouden die Hij hun heeft gegeven, opdat zij zijn Geest altijd bij zich mogen hebben.’¹

Net als we van zonde gereinigd moeten zijn om de Geest bij ons te hebben, moeten we nederig genoeg voor Gods aangezicht zijn om in te zien dat we de Geest nodig hebben. De discipelen van de herrezen Heiland in het Boek van Mormon gaven blijk van die nederigheid.

De Heiland bereidde hen voor op hun bediening. Zij knielden in gebed neer. Het staat er als volgt: ‘En zij baden om hetgeen zij het meest verlangden; en zij verlangden dat hun de Heilige Geest zou worden gegeven.’² Ze lieten zich dopen, zoals u hebt gedaan. En de kroniek zegt dat zij, in antwoord op hun gebed, met de Heilige Geest en met vuur werden vervuld.

De Heiland bad hardop om zijn Vader te danken dat Hij de Heilige Geest had gegeven aan wie Hij had uitgekozen, vanwege hun geloof in Hem. En toen bad de Heiland om een geestelijke zegen voor de mensen die zij dienden. De Heer smeekte zijn Vader: ‘Vader, Ik bid U, dat Gij de

Heilige Geest zult geven aan allen, die in hun woorden geloven.’³

Als nederige dienaren van de Heiland behoren wij te bidden dat de invloed van de Heilige Geest op ons en op de mensen die we dienen zal rusten. Nederig gebed tot onze hemelse Vader, met groot geloof in Jezus Christus, is onmisbaar als we het gezelschap van de Heilige Geest waardig willen zijn.

Onze nederigheid en ons geloof, waarmee we geestelijke gaven binnen ons bereik brengen, nemen toe als we de Schrift lezen, bestuderen en overpeinzen. Dat klinkt ons bekend in de oren. En toch lezen we misschien per dag maar een paar regels of bladzijden in de hoop dat dat voldoende is.

Maar lezen, bestuderen en overpeinzen verschillen van elkaar. We lezen woorden die ons misschien op een idee brengen. We bestuderen en ontdekken misschien patronen en verbanden in schriftteksten. Maar door te overpeinzen stellen we ons open voor openbaring van de Geest. Voor mij bestaat overpeinzen uit nadenken en bidden nadat ik aandachtig de Schriften heb gelezen en bestudeerd.

Wat mij betreft heeft president Joseph F. Smith een goed voorbeeld gegeven van hoe overpeinzen het licht van God ontlokt. Het staat in Leer en Verbonden 138. Hij had veel teksten gelezen en bestudeerd, omdat hij wilde weten wat de gevolgen van de

verzoening van de Heiland waren voor hen die waren gestorven zonder zijn boodschap te horen. Ik lees voor hoe die openbaring tot hem kwam: ‘Terwijl ik deze dingen die geschreven staan, overpeinsde, werden de ogen van mijn begrip geopend en de Geest des Heren rustte op mij en ik zag de scharen der doden, zowel klein als groot.’⁴

Bekering, gebed en de Schriften overpeinzen spelen alle drie een wezenlijke rol om voor onze priesterschapstaken aanspraak te kunnen maken op de gaven van de Geest. We vergroten onze dienende macht verder als we in geloof en met de hulp van de Heilige Geest trachten onze roeping groot te maken.

President Thomas S. Monson heeft het zo verwoord: ‘Wat houdt het in om [uw] roeping groot te maken? Het betekent dat [die] ons heilig is en van grote waarde, [...] en wel zo dat zij wordt vergroot en aanzienlijk wordt, zodat het hemelse licht er voor anderen in wordt weerspiegeld. En hoe maken we onze roeping groot? Gewoon, door het werk te verrichten dat bij die roeping hoort.’⁵

Ik wil twee dienende taken bespreken waartoe wij allen zijn geroepen. Als u die onder invloed van de Geest uitvoert, zullen u en anderen zien dat uw dienende macht toeneemt en sterker wordt.

De eerste is als zijn zaakwaarnemer, om namens Hem te onderwijzen en te getuigen. De Heer heeft de jongste en minst ervaren Aäronisch-priesterschapsdragers bij die dienende taak betrokken. Na eerst de plichten van de Aäronisch-priesterschapsdragers te hebben opgenoemd, vervolgt Hij:

‘Maar leraren noch diakenen hebben gezag om te dopen, het avondmaal te bedienen of de handen op te leggen;

'zij moeten echter waarschuwen, uitleggen, aansporen en onderwijzen, en allen uitnodigen om tot Christus te komen.'⁶

Ergens in de wereld vraagt een quorumpresident deze week aan een diaken om een lid van hun quorum dat ze nog nooit hebben gezien voor een vergadering uit te nodigen. De dertienjarige president zal als hij de diaken op pad stuurt waarschijnlijk niet de woorden 'waarschuwen, aansporen en onderwijzen' gebruiken, maar dat is wat de Heer verwacht van de diaken die erop uit is gestuurd om te redden.

Ik doe de diaken die de taak krijgt om zijn quorumgenoot op te zoeken drie beloften. Ten eerste zal de Geest als je om hulp bidt je angsten weg nemen. Ten tweede zul je verbaasd staan dat je weet wat je moet zeggen als je bij hem aanbelt en met hem naar de kerk terugloopt. Wat je zegt zal je misschien als wartaal in de oren klinken,

maar het is wel zo dat je weet wat je moet zeggen als het erop aankomt. En ten derde zul je de goedkeuring van de Heer voelen, die je via je quorumpresident deze taak heeft gegeven, wat het resultaat dan ook mag zijn.

Ik kan je geen succes beloven aangezien iedereen zelf kan kiezen hoe hij of zij reageert op een dienstknecht van God. Maar de diaken met wie je namens de Heer gaat praten, zal zich herinneren dat je bij hem langskwam. Ik kende een jongen, nu inmiddels een man die nog steeds inactief is, naar wie eens een diaken was gestuurd, en die zijn grootvader twintig jaar geleden over zo'n bezoek vertelde. Het leek geen indruk op hem te hebben gemaakt, en toch wist hij nog hoe de diaken heette. De grootvader vroeg mij de diaken die zijn kleinzoon had uitgenodigd, aangespoord en onderwezen op te zoeken en te bedanken. Het ging slechts om één

dag in het leven van een jongen, maar de grootvader en de Heer herinneren zich de naam van de jongen en wat hij toen onder inspiratie gezegd heeft.

Ik verzoek iedereen, jong en oud, die gevraagd wordt om in een bijeenkomst in de naam des Heren te spreken om knagende gevoelens van onzekerheid en onbekwaamheid van zich af te zetten. We hoeven geen hoogdravende taal te gebruiken of met diepe gedachten te komen. Een eenvoudig getuigenis volstaat. De Geest zal u ingeven wat u dient te zeggen en zal uw woorden in het hart van de nederige waarheidszoeker leggen. Als we blijven proberen om namens de Heer te spreken, zullen we er op zekere dag verbaasd van staan dat we met de hulp van de Geest meer gewaarschuwd, aangespoord, onderwezen en uitgenodigd hebben en mensen tot zegen zijn geweest dan we uit eigen kracht hadden kunnen doen.

Behalve onze onderwijstaak zal ieder van ons er door de Heer op uit worden gestuurd om de behoeftigen te helpen. Dat is ook een priesterchapstaak waarin de Geest onze dienende macht met zijn invloed verruimt. U zult meer oog hebben voor de pijn en zorgen die van iemands gezicht zijn af te lezen. En u zult aan iemand in uw quorum denken en de gedachte zal bij u opkomen dat hij hulp nodig heeft.

Bisschoppen hebben die gevoelens 's nachts en elke keer als ze vanaf het podium over de leden van hun wijk uitkijken of denken aan wie er niet zijn. Of het komt over ze als ze in de buurt van een ziekenhuis of een verpleeghuis zijn. Ik heb vaak genoeg mensen horen zeggen toen ik bij ze binnenliep: 'Ik wist dat u zou komen.'

We hoeven ons geen zorgen te maken over wat we moeten zeggen of doen. De liefde Gods en de Heilige

Leden in Rome (Italië) tolken conferentietoespraken.

Geest kunnen voldoende zijn. Toen ik jong was, was ik bang dat ik niet wist wat ik moest doen of zeggen tegen mensen in nood.

Op een dag zat ik naast het ziekenhuisbed van mijn vader die de dood nabij leek. Er was beroering onder de verpleegsters op de gang. Plotseling kwam president Spencer W. Kimball de kamer binnenwandelen en ging aan de andere kant van het bed zitten. Ik dacht bij mijzelf: hier is mijn kans om te zien en te horen hoe een meester vertroosting schenkt aan mensen die pijn lijden.

President Kimball begroette mijn vader kort en vroeg of hij een priesterschapszegen had gekregen. Toen mijn vader bevestigend antwoordde, leunde de profeet achterover in zijn stoel.

Ik vroeg mij af of ik nog te zien zou krijgen hoe hij met zijn fabelachtige techniek iemand vertroosting ging geven. Nadat de twee elkaar misschien vijf minuten in volkomen stilte hadden toegelachen, stond president Kimball op en zei: 'Henry, ik denk dat ik ga voordat je te moe wordt.'

Ik dacht dat de les mij was ontgaan, maar die kwam later. Toen mijn vader voldoende was hersteld en weer naar huis mocht, kwam ons gesprek op het bezoek van president Kimball. Pa zei

rustig: 'Van alle bezoeken heeft zijn bezoek mij het meest goed gedaan.'

President Kimball heeft niet veel troostende woorden gesproken, die heb ik tenminste niet gehoord, maar hij kwam met de Geest Gods als metgezel om troost te geven. Ik besef nu dat hij de les die president Monson ons leerde in praktijk bracht: 'En hoe maken we onze roeping groot? Gewoon, door het werk te verrichten dat bij die roeping hoort.'

Dat is zo als we geroepen worden om het evangelie met de Geest over te brengen en als we met de Heilige Geest gaan naar hen die slappe handen en knikkende knieën hebben.⁷ Dat komt niet alleen onze priesterschapstaken ten goede, maar ook de mensen die we dienen, omdat er hemels licht van uitgaat. Dat hemelse licht zal er zijn, zowel voor ons als voor wie wij dienen. Misschien zijn we moe. Misschien hebben wij of heeft ons gezin grote zorgen. Maar wie dienen onder invloed van de Geest Gods zullen gesterkt worden.

President George Q. Cannon heeft in de jaren dat hij zijn priesterschapstaken uitvoerde meer dan genoeg verdriet, tegenwerking en beproevingen gekregen. Hij had ook ervaring met de Heilige Geest als zijn metgezel in moeilijke tijden en bij

zware taken. Hij voorziet onze priesterschapszorg, in de kerk en in ons gezin, van deze geruststelling. Het is een belofte die mij ten deel is gevallen als ik de Geest ervoer bij de vervulling van mijn priesterschapstaken. 'Als we duistere gedachten hebben, leert dat ons dat we de Geest Gods niet bij ons hebben. (...) Als we de Geest Gods wel bij ons hebben, zijn we vervuld van vreugde, vrede en geluk, ongeacht wat onze omstandigheden zijn, want het is een geest van opgewektheid en geluk. De Heer heeft ons de gave van de Heilige Geest gegeven. Het is ons voorrecht om de Heilige Geest bij ons te hebben, zodat we van de morgen tot de avond en van de avond tot de morgen de vreugde, het licht en openbaring van die Geest zullen hebben.'⁸

We zullen die zegen van geluk en vreugde krijgen als we die nodig hebben in moeilijke tijden waarin we geacht worden onze priesterschapstaken te vervullen.

Ik getuig dat we van Godswege zijn geroepen door profetie. Dit is de ware kerk van Jezus Christus, hersteld door de profeet Joseph Smith. God leeft en hoort elk gebed. Jezus is de herrezen Christus en onze Verlosser. U kunt weten dat dit waar is door de macht van de Heilige Geest die u zal vergezellen wanneer u uw naasten dient. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 20:77.
2. 3 Nephi 19:9.
3. 3 Nephi 19:21.
4. Leer en Verbonden 138:11.
5. Thomas S. Monson, 'Macht in het priesterschap', *Liahona*, januari 2000, p. 60.
6. Leer en Verbonden 20:58-59.
7. Zie Leer en Verbonden 81:5.
8. George Q. Cannon. In: Brian H. Stuy, samensteller, *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others*, 5 delen (1987-1992), deel 4, p. 137.

Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

oktober 2010

HET EERSTE PRESIDIUM

Henry B. Eyring
Eerste raadgever

Thomas S. Monson
President

Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Boyd K. Packer

L. Tom Perry

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

PRESIDIUM DER ZEVENTIG

Ronald A. Rasband

Claudio R. M. Costa

Steven E. Snow

Walter F. González

L. Whitney Clayton

Jay E. Jensen

Donald L. Hallstrom

EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

(in alfabetische volgorde)

Marcos A. Adibakaritis

Carlos H. Amado

Mervyn B. Arnold

David S. Baxter

Shoyne M. Bowen

Gérald Caussé

Yoon Hwan Choi

Craig C. Christensen

Gary J. Coleman

Lawrence E. Coibridge

Benjamin De Hoyos

John B. Dickson

Kevin R. Duncan

David F. Evans

Enrique R. Falabella

Eduardo Ganamet

Carlos A. Godoy

Christoffe Golden Jr.

Gerrit W. Gong

C. Scott Grow

James J. Hamula

Keith K. Hilbig

Richard G. Hincley

Martin K. Jensen

Daniel L. Johnson

Paul V. Johnson

Patrick Keanon

Yoshitoko Kikuchi

Paul E. Koelliker

Erich W. Kopschke

Richard J. Maynes

Marcus B. Nash

Brent H. Nielson

Allan F. Packer

Kevin W. Pearson

Anthony D. Perkins

Paul B. Pieper

Rafael E. Pino

Bruce D. Porter

Carl B. Pratt

Dale G. Reinhard

Michael I. Ringwood

Lynn G. Robbins

Cecil O. Samuelson Jr.

Joseph W. Strati

Ulisses Soares

Gary E. Stevenson

Michael John U. Teh

José A. Teixeira

Octaviano Tenorio

Wilford W. Andersen

Kaichi Aoyagi

Todd R. Callister

Craig A. Cardon

Bruce A. Carlson

Don R. Clarke

Keith R. Edwards

Stanley G. Ellis

Gregory D. Foster

Larry W. Gibbons

Won Yang Ko

Larry R. Lawrence

Per G. Meim

James B. Martino

Jairo Mazzogardi

Kent F. Richards

Gregory A. Schwitzer

Lowell M. Snow

Paul K. Szyrowsky

Kent D. Watson

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Richard C. Edgley
Eerste raadgever

H. David Burton
Presiderende bisschop

Keith B. McCallin
Tweede raadgever

W. Craig Zwick

Claudio D. Zivic

Jorge F. Zephallos

F. Michael Watson

William R. Walker

Francisco J. Vinas

Juan A. Uceda

Heiligen der laatste dagen komen bij elkaar voor de 180e algemene conferentie van de kerk. Vanaf linksboven met de klok mee ziet u kerkleden uit São Paulo (Brazilië); Auckland (Nieuw-Zeeland); Formosa (Argentinië); Kaapstad (Zuid-Afrika); Stockholm (Zweden); Dublin (Ierland); en Montevideo (Uruguay).

President Thomas S. Monson

De drie aspecten van keuzes

Ieder van ons is naar deze aarde gekomen met alle middelen die we nodig hebben om het goede te kiezen.

Mijn geliefde broeders van de priesterschap, vanavond bid ik dat ik hulp van onze hemelse Vader mag krijgen om uiting te geven aan wat ik voel dat ik u moet vertellen.

Ik heb de laatste tijd nagedacht over keuzes en hun gevolgen. Er gaat nauwelijks een uur van de dag voorbij of we moeten iets kiezen. Sommige keuzes stellen niet veel voor, andere zijn verstrekkender. Sommige zullen voor de eeuwigheid niet veel uitmaken, maar andere zullen *alle* verschil uitmaken.

Bij het overdenken van de verschillende keuzeaspecten, heb ik ze in drie categorieën ingedeeld: ten eerste het *recht* op keuzes; ten tweede de *verantwoordelijkheid* voor keuzes; en ten derde de *gevolgen* van keuzes. Ik noem ze de drie aspecten van keuzes.

Allereerst het *recht* op keuzes. Ik ben onze liefhebbende hemelse Vader zo dankbaar voor zijn gave van keuzevrijheid, ofwel het recht om te kiezen. President David O. McKay, de negende president van de kerk, heeft gezegd: 'Na de gave van het leven op zich, is het recht om richting te geven aan dat leven Gods

grootste geschenk aan de mens.'¹

Wij weten dat we onze keuzevrijheid al hadden vóórdat deze wereld er was, en dat Lucifer probeerde ons die af te nemen. Hij had geen vertrouwen in het beginsel van keuzevrijheid, of in ons, en pleitte daarom voor een opgelegd heil. Hij hield vol dat er met zijn plan niemand verloren zou gaan, maar hij leek niet in te zien — of er misschien niet om te geven — dat daarnaast ook niemand wijzer, sterker, mededogender of dankbaarder zou worden als we zijn plan zouden volgen.

Wij die voor het plan van de Heiland kozen, wisten dat we ons op een gevaarlijke en moeilijke reis zouden begeven, want wij bewandelen de wegen van de wereld, we zondigen en struikelen, en snijden onszelf daarmee af van onze Vader. Maar de Eerstgeborene in de Geest bood Zichzelf aan als offerande om verzoening te brengen voor de zonden van alle mensen. Door onuitsprekelijk lijden werd Hij de grote Verlosser, de Heiland van de hele mensheid, waarmee Hij onze geslaagde terugkeer naar onze Vader mogelijk maakte.

De profeet Lehi zegt: 'Daarom zijn

de mensen vrij naar het vlees; en worden hun alle dingen gegeven die voor de mens noodzakelijk zijn. En zij zijn vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen door de grote Middelaar van alle mensen, of om gevangenschap en dood te kiezen, naar de gevangenschap en macht van de duivel; want hij streeft ernaar dat alle mensen ongelukkig zullen zijn, net als hijzelf.'²

Broeders, in wat voor omstandigheden we ons ook bevinden, we hebben altijd het *recht* om te kiezen.

En bij dat *recht* op keuzes hoort ook de *verantwoordelijkheid* voor keuzes. Wij kunnen niet neutraal zijn; er is geen middenweg. De Heer weet dat. Lucifer weet dat. Zo lang wij op deze aarde leven, geven Lucifer en zijn legers nooit de hoop op dat ze onze ziel kunnen opeisen.

Onze hemelse Vader heeft ons niet op onze eeuwige reis gestuurd zonder de middelen te verschaffen waardoor wij goddelijke leiding van Hem kunnen ontvangen voor onze veilige terugkeer aan het eind van het sterfelijk leven. Ik heb het over het gebed. Ik heb het ook over de influisteringen van die stille, zachte stem die ieder van ons in zijn binnenste heeft. En ik zie de heilige Schriften niet over het hoofd, geschreven door zeevaarders die met succes de zeeën hebben bevaaren die ook wij moeten oversteken.

Ieder van ons is naar deze aarde gekomen met alle middelen die we nodig hebben om het goede te kiezen. De profeet Mormon zegt: 'De Geest van Christus wordt aan ieder mens gegeven, opdat hij goed van kwaad zal kunnen onderscheiden.'³

Wij zijn omringd door — en worden soms gebombardeerd met — de boodschappen van de tegenstander. Luister maar eens naar enkele daarvan; ze zullen u ongetwijfeld bekend voorkomen: 'Voor deze ene

tijdelijk plezier? Aan onze drang en hartstocht? Aan de druk van anderen?

Laten we zorgen dat we niet zo besluiteloos zijn als Alice in het klassieke verhaal van Lewis Carroll, *Alice's Adventures in Wonderland*. U zult zich herinneren dat ze bij een kruising komt waar twee paden voor haar liggen. Elk strekt zich voor haar uit, maar in tegenovergestelde richting. Ze ontmoet de Cyperse kat, en Alice vraagt hem: 'Welk pad zal ik volgen?'

De kat antwoordt: 'Dat hangt ervan af waar je naartoe wilt. Als je niet weet waar je naartoe wilt, maakt het niet uit welk pad je neemt.'⁷

In tegenstelling tot Alice weten wij allemaal waar we naartoe willen en maakt het *wél* uit waar wij heengaan, want met de keuze van ons pad kiezen we ook onze bestemming.

We worden voortdurend geconfronteerd met keuzes. Om verstandige keuzes te doen, hebben we moed nodig — de moed om 'nee' te zeggen, de moed om 'ja' te zeggen. Beslissingen *bepalen* onze bestemming

Ik smeed u om hier en nu een besluit te nemen dat u niet af zult wijken van het pad dat naar ons doel leidt: het eeuwige leven bij onze Vader in de hemel. Op dat rechte en ware pad bevinden zich tussendoelen: een zending, een tempelhuwelijk, actief zijn in de kerk, schriftstudie, gebed, tempelwerk. Er zijn talloze goede doelen te bereiken op onze levensreis. We hebben toewijding nodig om ze te bereiken.

Tot slot, broeders, wil ik het hebben over de *gevolgen* van keuzes. Al onze keuzes hebben gevolgen. Sommige hebben weinig of niets te maken met ons eeuwig heil, terwijl andere daar *alles* mee te maken hebben.

Of u een groen of een blauw T-shirt draagt, maakt op de lange duur niets uit. Maar of u besluit een toets

keer hindert het niet.' 'Maak je geen zorgen, niemand komt erachter.' 'Je kunt ophouden met roken, drinken of drugs wanneer je maar wilt.' 'Iedereen doet het, dus zo slecht kan het niet zijn.' Er komt geen eind aan de leugens.

Hoewel wij op onze reis splitsingen en bochten tegenkomen, kunnen we ons gewoon niet de luxe veroorloven om een omleiding te volgen waarvan we misschien nooit terugkeren. Lucifer speelt als een soort rattenvanger van Hamelen zijn verleidelijke melodie en leidt nietsvermoedende mensen weg van het veilige pad dat ze hadden gekozen, weg van de raad van liefhebbende ouders, weg van de veiligheid van Gods leringen. Hij richt zich niet alleen op het zogeheten

uitschot van de mensheid, maar hij richt zich op ons allemaal, inclusief de uitverkorenen van God. Koning David luisterde, wankelde, volgde hem en viel toen. Dat deed Kaïn in een eerder tijdperk al, en Judas Iskariot in een later tijdperk. Lucifers methodes zijn sluw, zijn slachtoffers talrijk.

We lezen in 2 Nephi over hem: 'En anderen zal hij sussen en paaien tot vleselijke gerustheid.'⁴ 'Anderen lokt hij met vleierij en vertelt hun dat de hel niet bestaat (...) totdat hij hen grijpt met zijn verschrikkelijke ketenen.'⁵ 'En zo bedriegt de duivel hun ziel en voert hij hen bedachtzaam ter helle.'⁶

Als we voor belangrijke keuzes staan, hoe beslissen we dan? Geven we ons over aan de belofte van

op uw computer in te drukken waardoor u porno ziet, kan *alle* verschil uitmaken. U hebt dan een stap naast het rechte, veilige pad gedaan. Als een vriend u onder druk zet om alcohol te drinken of drugs te proberen en u bezwijkt onder de druk, dan volgt u een omleiding waarvan u misschien niet terugkeert. Broeders, of we nu diakenen van twaalf zijn of volwassen hogepriesters, we zijn hier vatbaar voor. Mogen wij onze ogen, ons hart en onze vastberadenheid gericht houden op het doel dat eeuwig is en dat elke prijs waard is, welke offers we ook moeten brengen om het te bereiken.

Geen verleiding, geen druk, geen verlokking kan ons overwinnen, tenzij we dat toelaten. Als we de verkeerde keuze doen, hebben we dat alleen aan onszelf te wijten. President Brigham Young heeft deze waarheid eens op zichzelf betrokken. Hij zei: 'Als broeder Brigham de verkeerde kant opgaat en het koninkrijk des hemelen niet in mag, heeft hij dat alleen aan broeder Brigham te wijten. Ik ben de enige in de hemel, op aarde of in de hel die ik daar de schuld van kan geven.' Hij vervolgde: 'Dit is in gelijke mate van toepassing op elke heilige der laatste dagen. Het eeuwig heil is een individuele kwestie.'⁸

De apostel Paulus heeft ons verzekerd: 'Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt.'⁹

We hebben allemaal wel eens verkeerd gekozen. Als we die verkeerde keuzes niet al hebben goedgemaakt, dan verzeker ik u dat er een manier is om dat te doen. Die procedure heet bekering. Ik smeek u

om uw vergissingen goed te maken. Onze Heiland is gestorven om u en mij die gezegende mogelijkheid te bieden. Hoewel het pad niet makkelijk begaanbaar is, is de belofte geldig: 'Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw.'¹⁰ 'En Ik, de Heer, denk er niet meer aan.'¹¹ Breng uw eeuwige leven niet in gevaar. Als u hebt gezondigd, dan geldt dat hoe eerder u aan de terugweg begint, hoe eerder u de zoete gemoedsrust en vreugde zult smaken die gepaard gaan met het wonder der vergeving.

Broeders, u hebt een edele afkomst. Het eeuwige leven in het koninkrijk van onze Vader is uw doel. Zo'n doel bereikt u niet in één heldhaftige poging, maar pas na levenslange rechtschapenheid, een opeenstapeling van verstandige keuzes en het aanhouden van een bestendige koers. Net als alles wat echt de moeite waard is, vergt de beloning van het eeuwige leven inzet.

De Schriften zijn hier duidelijk over: 'Onderhoudt [...] naarstig [wat] de Here, uw God, u geboden heeft; wijkt niet af, naar rechts noch naar links.

'Heel de weg, die de Here, uw God, u geboden heeft, zult gij gaan.'¹²

Tot besluit wil ik u nog een voorbeeld geven van iemand die al vroeg in zijn leven besloot wat zijn doelen waren. Ik heb het over broeder Clayton M. Christensen, lid van de kerk en hoogleraar bedrijfskunde aan de economische faculteit van Harvard University.

Toen hij zestien was, besloot broeder Christensen onder meer dat hij niet op zondag zou sporten. Toen hij jaren later naar Oxford University in Engeland ging, was hij center in de basketbalploeg. De ploeg werd dat jaar niet verslagen en ging door naar het landelijke basketbaltoernooi.

Ze wonnen hun wedstrijden vrij makkelijk, tot ze de finale bereikten. Toen keek broeder Christensen naar het schema en zag hij tot zijn grote schrik dat de finale op zondag gespeeld zou worden. De ploeg en hij hadden zo veel moeite gedaan om dit te bereiken, en hij had een basisplaats als center. Hij ging met zijn dilemma naar zijn coach. Zijn coach had geen begrip voor zijn situatie en zei tegen broeder Christensen dat hij van hem verwachtte dat hij zou spelen.

Voorafgaand aan de finale werd er echter nog een halve finale gespeeld. Helaas ontwrichtte de tweede center zijn schouder, waardoor er nog meer druk op broeder Christensen werd uitgeoefend om mee te spelen in de finale. Hij ging naar zijn hotelkamer. Hij knielde neer. Hij vroeg zijn hemelse Vader of het in orde was om deze ene keer die wedstrijd op zondag te spelen. Hij zei dat hij nog vóór het einde van zijn gebed het antwoord kreeg: 'Clayton, waarom vraag je Mij dat? Je weet wat het antwoord is.'

Hij ging naar zijn coach en zei dat het hem speet, maar dat hij niet mee zou spelen in de finale. Toen ging hij naar de zondagsbijeekkomsten in de plaatselijke wijk terwijl zijn ploeg zonder hem speelde. Hij bad heel hard dat ze zouden winnen. En ze wonnen.

Die bepalende, moeilijke beslissing nam hij meer dan dertig jaar geleden. Broeder Christensen heeft gezegd dat hij dit in de loop der tijd als een van de belangrijkste beslissingen is gaan beschouwen die hij ooit heeft genomen. Het zou zo makkelijk zijn geweest om te zeggen: 'Weet je, over het algemeen is het heiligen van de sabbatdag een goed gebod, maar in mijn persoonlijke verzachtende omstandigheden is het prima om het voor één keer niet te doen.' Maar, zegt hij, zijn hele leven bleek een

President Henry B. Eyring

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

oneindige opeenvolging van verzachtende omstandigheden te zijn. Als hij maar één keer die grens had overschreden, dan zou het bij de volgende veeleisende en kritieke situatie des te makkelijker zijn geweest om die grens nogmaals te overschrijden. De les die hij leerde, was dat het makkelijker is om je in honderd procent van de gevallen aan de geboden te houden dan 98 procent van de gevallen.¹³

Geliefde broeders, mogen wij dankbaar zijn voor het *recht* op onze keuzes; mogen wij de *verantwoordelijkheid* voor onze keuzes aanvaarden; en mogen wij ons altijd bewust zijn van de *gevolgen* van onze keuzes. Als dragers van het priesterschap kunnen we eensgezind in aanmerking komen voor de leiding van onze hemelse Vader, als we zorgvuldig het goede kiezen. Wij doen het werk van de Heer Jezus Christus. Net als in tijden vanouds hebben wij gehoor gegeven aan zijn oproep. Wij zijn in zijn dienst. Wij zullen slagen in deze plechtige opdracht: 'Wees rein, gij die de vaten des Heren draagt.'¹⁴ Dat dit zo mag zijn, is mijn ernstig en nederig gebed. In de naam van onze Meester, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: David O. McKay* (2003), pp. 225–226.
2. 2 Nephi 2:27.
3. Moroni 7:16.
4. 2 Nephi 28:21.
5. 2 Nephi 28:22.
6. 2 Nephi 28:21.
7. Aangepast uit Lewis Carroll, *Alice's Adventures in Wonderland* (1898), p. 89.
8. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 294.
9. 1 Korintiërs 10:13.
10. Jesaja 1:18.
11. Leer en Verbonden 58:42.
12. Deuteronomium 5:32–33.
13. Zie Clayton M. Christensen, 'Decisions for Which I've Been Grateful' (Brigham Young University–Idaho devotional, 8 juni 2004), www.byui.edu/presentations.
14. Jesaja 52:11.

Vertrouw op God, ga dan heen en doe

U geeft blijk van uw vertrouwen in Hem als u luistert met de bedoeling om te leren, u te bekeren en dan heen te gaan en te doen wat Hij vraagt.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik vind het een eer om op deze sabbatdag een toespraak te houden. Ik ben verootmoedigd door de opdracht om miljoenen leden en vrienden van de kerk over de hele wereld toe te spreken. Ter voorbereiding op deze heilige gelegenheid heb ik gebeden en nagedacht over uw behoeften en over de boodschap die de Heer wilde dat ik zou brengen.

Uw behoeften zijn groot en uiteenlopend. Ieder van u is een uniek kind van God. God kent ieder van u persoonlijk. Hij stuurt boodschappen van bemoediging, verbetering en leiding, afgestemd op u en uw behoeften.

Om erachter te komen wat God wilde dat ik zou bijdragen aan deze conferentie, heb ik de boodschappen van zijn dienstknechten in de Schriften en de verslagen van vorige conferenties erop nagelezen. Ik kreeg antwoord op mijn gebed toen ik de woorden las van Alma, een groot dienstknecht van de Heer in het Boek van Mormon:

'O, dat ik een engel ware en mijn hartenwens vervuld kreeg, dat ik mocht uitgaan en spreken met de bazuin Gods, met een stem die de aarde doet beven, en ieder volk bekering toeroepen!

'Ja, als met de stem des donders zou ik iedere ziel bekering en het verlossingsplan verkondigen, dat zij zich moesten bekeren en tot onze God komen, zodat er op het gehele oppervlak der aarde geen smart meer zou zijn.

'Maar zie, ik ben een mens, en ik zondig in mijn wens; want ik behoor tevreden te zijn met de dingen die de Heer mij heeft toebedeeld.'¹

En toen vond ik in Alma's overpeinzingen de aanwijzing waarom ik had gebeden: 'Want zie, de Heer geeft alle natieën mensen van hun eigen natie en taal om zijn woord te verkondigen, ja, alles wat Hij in wijsheid juist acht voor hen om te hebben; aldus zien wij dat de Heer raad geeft met wijsheid, volgens hetgeen juist en waar is.'²

Toen ik die boodschap van een dienstknecht van God las, werd

duidelijk wat vandaag mijn boodschap moest zijn. God stuurt boodschappen en bevoegde boodschappers naar zijn kinderen. Het is aan ons om voldoende vertrouwen in God en zijn dienstknechten te krijgen om heen te gaan en zijn raad te gehoorzamen. Hij wil dat omdat Hij ons liefheeft en wil dat wij gelukkig zijn. En Hij weet dat een gebrek aan vertrouwen in Hem verdriet teweegbrengt.

Dat gebrek aan vertrouwen heeft kinderen van onze hemelse Vader al vóór de schepping van deze wereld verdriet gedaan. Uit Gods openbaringen aan de profeet Joseph Smith weten we dat veel van onze broeders en zusters in de voorsterfelijke wereld het plan voor ons sterfelijk leven verwierpen dat gepresenteerd werd door onze hemelse Vader en zijn oudste Zoon, Jehova.³

Wij zijn niet op de hoogte van alle redenen waarom Lucifer zo veel succes had met het opruien tot die opstand. Maar één reden is wel duidelijk. Zij die de zegen van het sterfelijk leven verloren, hadden niet voldoende vertrouwen in God om eeuwige ellende te vermijden.

Dit droeve patroon van gebrek aan vertrouwen in God bestaat al sinds de schepping. Ik zal voorzichtig zijn als ik voorbeelden geef uit het leven van Gods kinderen, daar ik niet alle redenen ken waarom zij onvoldoende geloof hadden om op Hem te vertrouwen. Velen van u hebben de crisismomenten in hun leven bestudeerd.

Jona verwierp bijvoorbeeld niet alleen de opdracht van de Heer om naar Nineve te gaan, maar ging de andere kant op. Naäman had geen vertrouwen in de aanwijzing van de profeet van de Heer om te baden in een rivier en zodoende de Heer in staat te stellen zijn melaatsheid te genezen. Hij meende dat die

eenvoudige taak beneden zijn waardigheid was.

De Heiland nodigde Petrus uit om de veiligheid van een boot te verlaten en over het water naar Hem toe te lopen. Wij voelen met hem mee en herkennen bij het horen van dit verhaal onze eigen behoefte aan meer vertrouwen in God:

‘In de vierde nachtwake kwam Hij tot hen, gaande over de zee.

‘Toen de discipelen Hem over de zee zagen gaan, werden zij verbijsterd en zeiden: Het is een spook! En zij schreeuwden van vrees.

‘Terstond sprak Jezus hen aan en zeide: Houdt moed, Ik ben het, weest niet bevreesd!

‘Petrus antwoordde Hem en zeide: Here, als Gij het zijt, beveel mij dan tot U te komen over het water.

‘En Hij zeide: Kom! En Petrus ging uit het schip en liep over het water en ging naar Jezus.

‘Maar toen hij zag op de wind, werd hij bevreesd en begon te zinken en hij schreeuwde: Here, red mij!

‘Terstond stak Jezus hem de hand toe en greep hem en zeide tot hem: Kleingelovige, waarom zijt gij gaan twijfelen?’⁴

Wij kunnen moed putten uit het feit dat Petrus de Heer voldoende leerde vertrouwen om Hem tot aan zijn martelaarsdood trouw te blijven dienen.

De jonge Nephi in het Boek van Mormon wekt in ons een verlangen op om voldoende op de Heer te gaan vertrouwen zodat wij zijn geboden willen gehoorzamen, hoe moeilijk die ons ook toeschijnen. Nephi werd met gevaar en mogelijk de dood geconfronteerd toen hij deze woorden van vertrouwen uitsprak die ook wij voortdurend in ons hart kunnen en moeten hebben: ‘Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden, want ik weet dat de Heer

geen geboden aan de mensenkinderen geeft zonder een weg voor hen te bereiden, zodat zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt.’⁵

We krijgen dat vertrouwen als wij God kennen. Meer dan enig ander volk op aarde hebben wij door de heerlijke herstelling van het evangelie de gemoedsrust gevoeld die de Heer zijn volk met deze woorden biedt: ‘Laat af en weet, dat ik God ben.’⁶ Mijn hart is vol dankbaarheid voor wat God over Zichzelf heeft geopenbaard waardoor wij op Hem kunnen vertrouwen.

Voor mij begon het in 1820 met een jongeman in het bos op een boerderij in de staat New York. Die jongen, Joseph Smith jr., liep tussen de bomen door naar een afgelegen plek. Hij knielde om te bidden, vol vertrouwen dat God zijn smeekbede zou beantwoorden en hem zou laten weten wat hij moest doen om door de verzoening van Jezus Christus gereinigd en gered te worden.⁷

Telkens als ik zijn verhaal lees, sterkt dat mijn vertrouwen in God en

zijn dienstknechten:

‘[Ik zag] recht boven mijn hoofd een lichtkolom, de helderheid van de zon overtreffend, die geleidelijk neerdaalde tot zij op mij viel.

‘Zodra die verscheen, voelde ik mij bevrijd van de vijand die mij gebonden hield. Toen het licht op mij rustte, zag ik twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*’⁸

De Vader openbaarde aan ons dat Hij leeft, dat Jezus Christus zijn geliefde Zoon is, en dat Hij ons zo liefhad dat Hij zijn Zoon had gestuurd om ons, zijn kinderen, te redden. En omdat ik een getuigenis heb dat Hij die ongeschoolde jongen als apostel en profeet riep, vertrouw ik op zijn huidige apostelen en profeten, en hen die zij roepen om God te dienen.

Dat vertrouwen is mij en mijn gezinsleden tot zegen geweest. Jaren geleden hoorde ik president Ezra Taft Benson spreken in een conferentie als deze. Hij raadde ons aan om te doen wat we konden om permanent van onze schulden af te komen. Hij had het onder meer over hypotheeken. Hij zei dat het misschien niet altijd mogelijk was, maar dat het beter zou zijn als we onze hele hypotheek afbetaalden.⁹

Ik keek na de bijeenkomst mijn vrouw aan en vroeg: ‘Denk je dat we dat op de een of andere manier voor elkaar kunnen krijgen?’ Aanvankelijk wisten we niet hoe we dat moesten doen. Maar ’s avonds dacht ik aan wat vastgoed dat we in een andere staat hadden gekocht. We probeerden het al jaren te verkopen, maar waren daar nog niet in geslaagd.

Maar omdat we op God en op de woorden uit de boodschap van zijn dienstknecht vertrouwden, belden

we maandagochtend naar de make-laar in San Francisco die het huis in de verkoop had. Ik had hem enkele weken eerder al gebeld, en toen zei hij: ‘Er is in jaren geen belangstelling voor getoond.’

Maar op de maandag na de conferentie kreeg ik een antwoord dat tot op de dag van vandaag mijn vertrouwen in God en zijn dienstknechten sterkt.

De man die ik aan de lijn kreeg, zei: ‘Het verbaast mij dat u belt. Vandaag kwam er iemand informeren of hij het kon kopen.’ Verbaasd vroeg ik: ‘Hoeveel heeft hij ervoor geboden?’ Het was een paar dollar meer dan onze hypotheek.

Nou zou men kunnen stellen dat dit toeval was. Maar onze hypotheek werd afbetaald. En onze familie luistert nog steeds of er woorden in de boodschap van een profeet staan die ons vertellen wat we moeten doen om de veiligheid en gemoedsrust te vinden die God voor ons in gedachten heeft.

Dergelijk vertrouwen in God kan hele gemeenschappen en families tot zegen zijn. Ik ben in een klein plaatsje in New Jersey opgegroeid. Onze kerkgemeente werd door minder dan twintig leden regelmatig bezocht.

Onder hen bevond zich een vrouw, een oudere, uiterst nederige bekeerlinge tot de kerk. Ze was immigrante

en sprak met een zwaar Noors accent. Ze was het enige kerklid in haar familie en het enige kerklid in de stad waar ze woonde.

Door middel van mijn vader, die gemeentepresident was, riep de Heer haar als presidente van de zusters-hulpvereniging. Ze had geen handboek waarin stond wat ze moest doen. Er woonde geen enkel kerklid bij haar in de buurt. Ze wist alleen maar dat de Heer zorgde voor behoeftige mensen, en ze kende de lijfspreuk van de ZHV: 'De liefde vergaat nimmermeer.'

Dit was op het dieptepunt van de crisisjaren. Duizenden mensen waren werkloos en dakloos. Ze vond dat ze een opdracht van de Heer had en vroeg omwonenden om oude kleren. Ze waste de kleren, streek ze en deed ze in kartonnen dozen die ze op haar veranda achter het huis zette. Als er mensen zonder geld en kleren om hulp vroegen, zeiden de buurtgenoten: 'Ga naar dat huis verderop in de straat. Daar woont een mormoonse mevrouw die je zal geven wat je nodig hebt.'

De Heer bestuurde de stad niet, maar verbeterde er wel wat aan. Hij riep een klein vrouwtje dat voldoende vertrouwen in Hem had om erachter te komen wat Hij van haar wilde, waarna ze dat ook deed. Door haar vertrouwen in de Heer kon zij in die stad honderden kinderen van onze hemelse Vader helpen die behoeftig waren.

Datzelfde vertrouwen in God kan hele volken tot zegen zijn. Ik ben tot de conclusie gekomen dat we erop kunnen vertrouwen dat God de belofte van Alma vervult: 'Want zie, de Heer geeft alle natiën mensen van hun eigen natie en taal om zijn woord te verkondigen, ja, alles wat Hij in wijsheid juist acht voor hen om te hebben.'¹⁰

God bestuurt de volken niet, maar Hij is hen indachtig. Hij kan mensen invloedrijke posities geven, en doet

dat ook — met mensen die het beste voor hebben met hun medemensen en die op de Heer vertrouwen.¹¹

Ik heb dit op mijn reizen over de hele wereld gezien. In een stad met meer dan tien miljoen inwoners sprak ik tot de heiligen der laatste dagen, die met duizenden bijeenvergaderd waren. De conferentie werd in een grote sportarena gehouden.

Voor aanvang van de bijeenkomst zag ik een knappe jonge man op de voorste rij zitten. Hij was omringd door anderen die er net als hij beter gekleed uitzagen dan de meeste anderen. Ik vroeg de algemeen autoriteit van de kerk die vlakbij mij zat wie die mannen waren. Hij fluisterde dat het de burgemeester en zijn medewerkers waren.

Toen ik na de bijeenkomst naar mijn auto liep, stond de burgemeester mij tot mijn verbazing op te wachten, vergezeld van zijn medewerkers. Hij stapte naar voren, stak zijn hand uit en zei: 'Ik dank u dat u naar onze stad en ons land bent gekomen. Wij zijn u dankbaar voor wat u doet om uw leden op te bouwen. Met zulke mensen en zulke gezinnen zouden we de harmonie en de welvaart kunnen scheppen die we voor onze inwoners wensen.'

Op dat moment zag ik in dat hij een van de oprechten van hart was die God een machtspositie onder zijn kinderen had gegeven. We zijn onder de burgers van die stad en natie slechts een kleine minderheid. De burgemeester wist maar weinig van onze leer en kende slechts enkele van onze leden. Maar God had hem de boodschap gestuurd dat heiligen der laatste dagen, die onder een verbond staan om op God en zijn bevoegde dienstknechten vertrouwen, een licht voor zijn burgers zouden worden.

Ik ken de dienstknechten van God die u tijdens deze conferentie toespreken. Zij zijn van God geroepen

om zijn kinderen boodschappen door te geven. De Heer heeft over hen gezegd: 'Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, en Ik verontschuldig Mijzelf niet; en al gaan de hemelen en de aarde voorbij, mijn woord zal niet voorbijgaan maar zal geheel worden vervuld, hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde.'¹²

U geeft blijk van uw vertrouwen in Hem als u luistert met de bedoeling om te leren, u te bekeren en dan heen te gaan en te doen wat Hij vraagt. Als u voldoende op God vertrouwt om tijdens deze conferentie in elke toespraak, elke lofzang en elk gebed naar zijn boodschap te luisteren, dan zult u die vinden. En als u vervolgens heengaat en doet wat Hij wil, zal uw vermogen om op Hem te vertrouwen toenemen en zult u mettertijd overspoeld worden met dankbaarheid dat Hij u is gaan vertrouwen.

Ik getuig dat God in deze tijd tot ons spreekt bij monde van zijn gekozen dienstknechten in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Thomas S. Monson is Gods profeet. Onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, leven en hebben ons lief. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Alma 29:1-3.
2. Alma 29:8.
3. Zie Leer en Verbonden 29:36-37; Abraham 3:27-28.
4. Matteüs 14:25-31.
5. 1 Nephi 3:7.
6. Psalmen 46:10.
7. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 30.
8. Geschiedenis van Joseph Smith 1:16-17.
9. Zie bijvoorbeeld, Ezra Taft Benson, 'Prepare for the Days of Tribulation', *Ensign*, november 1980, p. 33.
10. Alma 29:8.
11. Zie 2 Kronieken 36:22-23; Ezra 1:1-3; Jesaja 45:1, 13.
12. Leer en Verbonden 1:38.

President Boyd K. Packer
President van het Quorum der Twaalf Apostelen

De binnenste schotel reinigen

Nergens komen de edelmoedigheid, goedheid en genade van God meer tot uitdrukking dan in bekering.

Deze algemene conferentie komt bijeen in een tijd dat er zoveel verwarring en gevaar is dat onze jongeren haast niet meer weten hoe ze een goed leven kunnen leiden. Daar de profeten en apostelen uit de openbaringen wisten dat dit het geval zou zijn, is hun altijd getoond wat er moet worden gedaan.

De Heer heeft aan de profeet Joseph Smith geopenbaard dat 'ieder mens zou kunnen spreken in de naam van God, de Heer, ja, de Heiland der wereld.'¹ Toen de sleutels waren hersteld, had elk gezin het priesterschapsgezag in huis door grootvaders, vaders en zoons.

Vijftien jaar geleden, met de wereld in verwarring, vaardigden het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld,' uit, de vijfde proclamatie in de geschiedenis van de kerk. De leden van de kerk doen er goed aan deze leidraad te lezen en op te volgen.

Er staat onder meer in: 'Wij, het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf Apostelen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, verklaren plechtig dat het huwelijk tussen man en vrouw

van Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.'²

'Aldus gingen de Goden naar beneden om de mens naar hun eigen beeld te organiseren, om hem naar het beeld van de Goden te vormen, om hen mannelijk en vrouwelijk te vormen.

'En de Goden zeiden: Wij zullen hen zegenen. En (...) wij zullen hen vruchtbaar doen zijn en zich doen vermenigvuldigen en de aarde doen vervullen en haar doen onderwerpen.'³

Dit gebod is nooit herroepen.

'En wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden.'⁴

Het is de bedoeling dat we gelukkig zijn, want 'de mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben.'⁵

Lehi predikte dat de mens vrij is en vrij moet zijn 'om zelfstandig te handelen en niet om met zich te laten handelen, behalve door de straf der wet op de grote en laatste dag.'⁶

Het oude gezegde, 'Jezus stemt voor mij, Lucifer stemt tegen, maar het is *mijn* stem die telt', kenschetst

de leerstellige zekerheid dat onze keuzevrijheid sterker is dan de wil van de boze. Keuzevrijheid is een kostbaar goed. We kunnen haar op een dwaze, blinde manier afstaan, maar zij kan ons niet tegen onze wil worden afgenomen.

Er is ook het aloude excuus: 'De duivel heeft me ertoe aangezet.' Dus niet! Hij kan u bedriegen en misleiden, maar hij heeft niet de macht om u of wie dan ook tot zonde te dwingen of u in die zonde te houden.

Het menselijke voortplantingsvermogen brengt de grootste vreugde en de gevaarlijkste verleidingen met zich mee. Het sterfelijk leven en het vermogen om kinderen het leven te schenken zijn godsgeschenken. Er is niets waarmee we onze hemelse Vader dichter kunnen naderen en een volheid van vreugde kunnen ervaren dan door een goed gebruik van dit vermogen. Dit vermogen is niet een bijkomstig onderdeel van het plan van geluk. Het is de sleutel — de onmisbare sleutel.

Het gebruik van dit vermogen, hetzij zoals de eeuwige wetten dat voorschrijven, hetzij door zijn goddelijke doel te verwerpen, is medebepalend voor onze eeuwige bestemming. 'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?''⁷

Als iemand uit eigen vrije wil besluit gehoorzaam aan onze Vader en onze God te zijn, en die bereidwilligheid in gebed kenbaar maakt, kan dat zeer bevrijdend werken.

Als we gehoorzaam zijn, kunnen we in het huwelijksverbond van dit vermogen genieten. Uit onze levensbron ontspringen onze kinderen. De liefde tussen man en vrouw kan hun hele leven constant zijn, en hun vervulling en voldoening brengen.

Als iemand deze zegeningen niet in dit leven ontvangt, is de belofte dat

hij of zij die in het volgende leven zal hebben.

Zuivere liefde vooronderstelt dat dit voortplantingsvermogen pas wordt gebruikt om elkaar ten volle te beminnen als men elkaar eeuwige trouw heeft beloofd in een wettige en rechtsgeldige ceremonie — idealiter na de verzegeling in de tempel. Het wordt alleen en uitsluitend gebruikt door een man en een vrouw, echtgenoot en echtgenote, en alleen met de partner met wie u eeuwig samen zult zijn. Daar laat het evangelie geen twijfel over bestaan.

Het staat ons vrij om de geboden naast ons neer te leggen, maar als er in de openbaringen zulke duidelijke aanwijzingen staan zoals 'gij zult niet', kunnen we maar beter oppassen.

De tegenstander is jaloers op iedereen die over het voortplantingsvermogen beschikt. Satan kan geen leven verwekken; hij is impotent. 'Hij streeft ernaar dat alle mensen ongelukkig zullen zijn, net als hijzelf.'⁸ Hij probeert het rechtschapen gebruik van het voortplantingsvermogen te verlagen door u te verleiden tot onzedelijke betrekkingen.

De Heer gebruikte de bewoording 'is gelijk aan' om een beeld te scheppen dat zijn volgelingen begrepen, zoals:

'Het koninkrijk der hemelen [is] gelijk aan een koopman.'⁹

'Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan een schat, verborgen in een akker.'¹⁰

Zo kunnen we over deze tijd zeggen dat de afschuwelijke invloed die van pornografie uitgaat gelijk is aan een plaag die de aarde geselt, besmet wie ze kan, en meedogenloos probeert elk huis binnen te dringen, vaak door toedoen van de echtgenoot en vader. De gevolgen van deze plaag kunnen iemand geestelijk

fataal worden, en helaas is dat vaak het geval. Lucifer wil 'het grote verlossingsplan',¹¹ 'het grote plan van geluk'¹² ontwrichten.

Pornografie zal altijd de Geest van Christus verdrijven, zal de communicatie tussen onze hemelse Vader en zijn kinderen verstoren, en de goede band tussen man en vrouw ontwrichten.

Het priesterschap draagt formidabele macht in zich. Het kan u beschermen tegen de plaag van pornografie — en een plaag is het als u zich overgeeft aan haar invloed. Bij gehoorzaamheid kan het priesterschap ons laten weten hoe we met een gewoonte kunnen breken, en zelfs hoe we een verslaving kunnen overwinnen. Draggers van het priesterschap hebben dat gezag en dienen het aan te wenden om boze invloeden te bestrijden.

Wij slaan alarm en waarschuwen de leden van de kerk om wakker te worden en te begrijpen wat er aan de hand is. Ouders, wees op uw hoede

en blijf waakzaam, opdat dit kwaad niet uw gezin binnensluipt.

Wij staan voor morele normen en waarden die ons zullen beschermen tegen Satans vele surrogaten of imitaties van het huwelijk. Wij dienen te begrijpen dat elke beïnvloeding die tot doel heeft relaties te bevorderen die niet in harmonie zijn met de beginselen van het evangelie verkeerd zijn. Uit het Boek van Mormon leren we dat 'goddeloosheid nooit geluk [heeft] betekend.'¹³

Sommigen veronderstellen dat ze zo geboren zijn en geen invloed hebben op ingeboren verleidingen tot het onreine en onnatuurlijke. Dus niet! Vergeet niet dat Hij onze hemelse *Vader* is.

Paulus heeft gezegd: 'God (...) zal [niet] gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt.'¹⁴ U kunt, als u echt wilt, gewoonten afleren, verslaving overwinnen, en afstand nemen van datgene wat een lid van de kerk onwaardig is. Alma gaf terecht de raad om voortdurend te waken en te bidden.¹⁵

Jesaja heeft gewaarschuwd: 'Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voorstellen als licht en licht als duisternis; die bitter doen doorgaan voor zoet en zoet voor bitter.'¹⁶

Jaren geleden bezocht ik een school in Albuquerque. De leraar vertelde mij over een meisje dat een poesje mee naar school had gebracht. U zult begrijpen dat niemand meer bij de les was. Ze liet hem het poesje aan de andere kinderen laten zien.

Dat ging goed totdat een van de kinderen vroeg: 'Is het een jongetje of een meisje?'

Omdat hij die richting niet op wilde, zei de leraar: 'Dat doet er niet

toe. Het is gewoon een poesje.'

Maar ze bleven aandringen. Ten slotte stak een jongen zijn hand op en zei: 'Ik weet hoe je erachter kunt komen.'

De leraar gaf zich gewonnen en zei: 'Nou, zeg het dan maar?'

En de leerling zei: 'Je kunt erom stemmen!'

Hoe gemakkelijk dit verhaal ook is, er zijn tegenwoordig mensen die, als we niet op onze hoede zijn, onzedelijkheid niet alleen willen gedogen, maar ook wetswijzigingen in stemming willen brengen die onzedelijkheid zouden legaliseren, alsof gaan stemmen de werking van Gods wetten en van de natuur zou wijzigen. Een wet tegen de natuur kan onmogelijk worden uitgevoerd. Zou het wegstemmen van de wet van de zwaartekracht bijvoorbeeld enig nut hebben?

Er zijn zowel morele wetten als natuurwetten 'vóór de grondlegging dezer wereld onherroepelijk in de hemel afgekondigd'¹⁷ die niet gewijzigd kunnen worden. De geschiedenis laat telkens weer zien dat morele normen niet door oorlogvoering of in een stemhokje kunnen worden gewijzigd. Ook al legaliseert men wat fundamenteel verkeerd en slecht is, daarmee voorkomt men niet de pijn en de straffen die zullen volgen, zo zeker als de nacht op de dag volgt.

In weerwil van de tegenstand zijn we vastbesloten op koers te blijven. Wij houden vast aan de beginselen, de wetten en de verordeningen van het

evangelie. Als die verkeerd begrepen worden, ongewild of moedwillig, dan zij het zo. Wij kunnen ze niet veranderen; en wij zullen de morele norm niet veranderen. Als we Gods wetten niet gehoorzamen, komen we al snel op een hellend vlak. Als we het gezin niet beschermen en koesteren, zullen onze beschaving en onze verworvenheden ten onder gaan.

'Ik, de Heer, ben gebonden wanneer gij doet wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet wat Ik zeg, hebt gij geen belofte.'¹⁸

Iedere ziel die in een cel van zonde, schuld of perversiteit vastzit, heeft een sleutel tot de deur. Op het label van de sleutel staat 'bekering'. Als u weet hoe u die sleutel moet gebruiken, kan de boze u niet vasthouden. De verwante beginselen bekering en vergeving gaan de ontzagwekkende macht van de verleider te boven. Als u gebonden bent door een slechte gewoonte of een verslaving, moet u ophouden met dat schadelijke gedrag. Engelen zullen u helpen¹⁹ en priesterschapsleiders zullen u in die moeilijke periode begeleiden.

Nergens komen de edelmoedigheid, goedheid en genade van God meer tot uitdrukking dan in bekering. Begrijpt u de formidabele reinigende macht van de verzoening die de Zoon van God, onze Heiland en Verlosser, heeft gewrocht? Hij heeft gezegd: 'Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet behoeven te lijden als zij zich bekeren.'²⁰ Met die

goddelijke liefdesdaad heeft Jezus de straf voor onze zonden ondergaan, zodat wij niet hoeven te boeten.

Voor wie dat echt willen, is er een weg terug. Bekering is als een wasmiddel. Zelfs hardnekkige vlekken van zonde kunnen worden verwijderd.

Priesterschapsdragers bezitten het tegengif om de vreselijke beelden van pornografie te verwijderen en schuld weg te wassen. Het priesterschap heeft de macht om de invloed van onze gewoonten te breken, zelfs om aan een verslaving te ontkomen, hoe stevig ook de grip. Het kan de littekens van vergissingen laten verdwijnen.

Ik ken in de openbaringen geen mooiere en troostrijkere woorden dan deze: 'Zie, wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan.'²¹

Soms, ook na zonde te hebben beleden en straf te hebben ondergaan, is het moeilijkste deel van iemands bekering vaak zichzelf te vergeven. U zult moeten beseffen dat vergeving echt vergeving betekent.

'Zo vaak als mijn volk zich bekeert, zal Ik hun hun overtredingen jegens Mij vergeven.'²²

President Joseph Fielding Smith heeft mij over een bekeerlijke vrouw verteld die moeite had om haar onzedelijke leven achter zich te laten. Ze vroeg hem wat ze moest doen.

Hij vroeg haar om uit het Oude Testament het verhaal voor te lezen over Lot en zijn vrouw die in een zoutpilaar veranderde.²³ Toen vroeg hij haar: 'Wat kunt u voor uzelf uit deze verzen halen?'

Ze antwoordde: 'Dat de Heer de goddelozen zal verdelen.'

'Dus niet!' President Smith zei dat de les voor deze berouwvolle vrouw

en voor u is: 'Kijk niet achterom!'²⁴

Vreemd genoeg zou de eenvoudigste en krachtigste preventie en genezing van pornografie, of elke andere onreine handeling, wel eens kunnen zijn dat we die negeren en mijden. Wis elke slechte gedachte die post probeert te vatten uit uw gedachten. Als u eenmaal de beslissing hebt genomen om rein te blijven, gebruikt u de keuzevrijheid die u van God hebt gekregen. En daarna moet u, zoals president Smith adviseerde, niet meer achterom kijken.

Ik beloof u dat er voor u en uw gezin vrede en geluk in het verschiet ligt. Het uiteindelijke doel van alle activiteiten in de kerk is dat een man, zijn vrouw en hun kinderen thuis gelukkig zijn. En ik roep Gods zegen af over allen die vechten tegen deze afschuwelijke plaag, opdat zij de genezing mogen vinden die ons ter beschikking staat in het priesterschap van de Heer. Ik getuig van die macht in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 1:20.
2. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 2004, p. 49.
3. Abraham 4:27–28.
4. Abraham 3:25.
5. 2 Nephi 2:25.
6. 2 Nephi 2:26.
7. 1 Korintiërs 3:16.
8. 2 Nephi 2:27.
9. Matteüs 13:45.
10. Matteüs 13:44.
11. Jakob 6:8; Alma 34:31.
12. Alma 42:8.
13. Alma 41:10.
14. 1 Korintiërs 10:13.
15. Alma 13:28.
16. Jesaja 5:20.
17. Leer en Verbonden 130:20.
18. Leer en Verbonden 82:10.
19. Zie 2 Nephi 32:3.
20. Leer en Verbonden 19:16.
21. Leer en Verbonden 58:42.
22. Mosiah 26:30.
23. Zie Genesis 19:26.
24. Zie Boyd K. Packer, *The Things of the Soul* (1996), p. 116.

Ouderling Jay E. Jensen
van het Presidium der Zeventig

De Heilige Geest en openbaring

*De Heilige Geest is het derde lid van de Godheid,
en met de Vader en de Zoon weet Hij alles.*

Toen ik als jonge zending ongeveer een jaar in het zendingsveld was, en in de Schriften en in de woorden van de hedendaagse apostelen over openbaring en de Heilige Geest zat te lezen, kwam ik tot een schokkende conclusie. Ik had geen eigen getuigenis, met name niet van de Vader en de Zoon. Ik was op zending gegaan met het geleende licht van mijn lieve ouders. Omdat ik nooit aan hun woorden had getwijfeld, had ik geen eigen getuigenis ontwikkeld. Op een februariavond in 1962 in San Antonio (Texas) wist ik dat ik niet langer op geleend licht kon leven. In onze kleine flat vond ik een plekje waar ik rustig hardop kon bidden. Ik smeekte: 'Hemelse Vader, bent u daar? Ik wil het nu zelf weten!'

Iets later die avond kwam ik voor het eerst in mijn leven zelf te weten dat God en Jezus echt bestaan. Ik hoorde geen stem en ik zag geen hemels wezen. Ik ben er op dezelfde manier als u achter gekomen — 'door de onuitsprekelijke gave van de Heilige Geest' (LV 121:26), door de geest van openbaring (zie LV 8:1–3), door vrede in mijn gemoed (zie LV 6:23) en door de verzekering

in mijn hart (zie Alma 58:11).

Door die ervaring was ik getuige van de gevolgen van de raad van Alma om mijn vermogens op te wekken en wakker te schudden en Gods woorden te beproeven (zie Alma 32:27). Die woorden of zaadjes zijn uitgegroeid tot bomen, enorme bomen van getuigenis. Het proces gaat voort met meer beproevingen van het woord, met meer bomen van getuigenis, uitgroeiend tot een echt bos, gebaseerd op openbaring door de Heilige Geest.

De Heilige Geest is een gewenste gave

Toen de Heiland Amerika bezocht, riep Hij twaalf discipelen. Een van zijn boodschappen aan hen en aan het volk ging over de Heilige Geest. Nadat Hij ze had onderwezen, vertrok de Heiland, maar Hij beloofde de volgende dag terug te komen. Het volk was de hele nacht in de weer om zoveel mogelijk mensen bij elkaar te krijgen om naar Hem te komen luisteren.

De discipelen deelden de mensen op in twaalf groepen om ze te vertellen wat ze van de Heiland hadden geleerd. Hun leringen gingen vooral over het belang van de Heilige Geest (zie 3 Nephi 11–18). Toen knielden de

mensen neer en gingen in gebed. Ze hadden een oprecht verlangen naar de Heilige Geest (zie 3 Nephi 19:8–9).

De Heiland verscheen aan hen en bekrachtigde in het gebed tot zijn Vader hoe belangrijk de Heilige Geest is:

‘Vader, Ik dank U dat Gij de Heilige Geest hebt gegeven aan dezen die Ik heb uitgekozen; (...)

‘Vader, Ik bid U de Heilige Geest te geven aan allen die in hun woorden zullen geloven’ (3 Nephi 19:20–21).

Aan de hand van deze gebeurtenis in het Boek van Mormon begrijp ik beter waarom president Wilford Woodruff heeft gezegd ‘dat de gave van de Heilige Geest de grootste gave is die de mens kan ontvangen. (...)

‘[Die] is niet alleen voorbehouden aan mannen, noch aan apostelen of profeten; zij behoort elke trouwe man en vrouw toe, en ieder kind dat oud genoeg is om het evangelie van Christus te ontvangen.’ (*Leringen van kerkpresidenten: Wilford Woodruff*, pp. 50–51.)

Openbaring in tijden van nood

De Heilige Geest is het derde lid van de Godheid, en met de Vader en de Zoon weet Hij alles (zie LV 35:19; 42:17). Hij heeft verscheidene belangrijke taken, maar de belangrijkste daarvan is getuigen van de Vader en de Zoon (zie 3 Nephi 28:11). Ook openbaart Hij de waarheid van alle dingen (zie Moroni 10:5) en beweegt Hij iedereen ertoe om goed te doen (zie LV 11:12).

President Thomas S. Monson is een groot voorbeeld van iemand die ertoe bewogen wordt om goed te doen. Hij volgt het voorbeeld van de Heiland, die ‘is rondgegaan, weldoende’ (Handelingen 10:38). Hij heeft gezegd hoe belangrijk het is om de influisteringen van de Heilige Geest niet te negeren, om iemand te bezoeken, om hem of haar te helpen en die ene te redden.

Maar soms is er niet iemand als president Monson, geen huisonderwijzer, geen liefdevolle zuster om in tijden van nood hulp te verlenen. In die situaties heb ik geleerd troost en leiding bij de Trooster te zoeken, wat ook een taak van de Heilige Geest is (zie LV 36:2).

Onze kleinzoon Quinton was met verscheidene geboortefwijkingen geboren en is op drie weken na een jaar op aarde geweest. In die tijd heeft hij vele malen in het ziekenhuis gelegen. Mijn vrouw en ik woonden toen in Argentinië. We wilden graag bij onze kinderen zijn om hen te troosten en getroost te worden. Dit was ons kleinkind van wie we hielden en we wilden in de buurt zijn. We konden echter alleen maar bidden, en dat deden we vurig!

Mijn vrouw en ik waren op reis door ons zendingsgebied toen we te horen kregen dat Quinton was overleden. We stonden in de hal van een kerkgebouw en vonden troost in elkaars armen. Ik getuig tot u dat de Heilige Geest ons troost schonk, een gemoedsrust die alle verstand te boven ging en die tot op de dag van vandaag voortduurt (zie Filippenzen 4:7). We hebben de onuitsprekelijke gave van de Heilige Geest ook bij onze zoon, schoondochter en hun kinderen gezien. Tot op de dag van vandaag praten ze vol geloof, vrede en rust over die periode.

Openbaring en het Boek van Mormon

Dezelfde gave van openbaring heeft mijn getuigenis van het Boek van Mormon beïnvloed. Ik heb het keer op

Voltijdzendingen en een zuster in Las Caobas (Dominicaanse Republiek) bereiden zich voor op een doopdienst tussen twee bijeenkomsten van de algemene conferentie in.

keer gelezen, bestudeerd, onderzocht en ervan genoten. De Heilige Geest heeft mij geopenbaard dat het waar en van goddelijke oorsprong is.

President Gordon B. Hinckley heeft het Boek van Mormon een van de vier essentiële hoekstenen van de kerk genoemd, naast het eerste visioen van Joseph Smith, de herstelling van het priesterschap en uiteraard ons getuigenis van Jezus Christus, die de belangrijkste hoeksteen is (zie Efeziërs 2:19–21). ‘Deze vier grote gaven van God,’ legde hij uit, ‘zijn de onwrikbare hoekstenen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en van het getuigenis en de overtuiging van de leden.’ (‘De vier hoekstenen van geloof’, *Liahona*, februari 2004, p. 7.)

Deze vier gaven van God zijn de ankers van mijn geloof en getuigenis geworden, één voor één bevestigd door middel van openbaring door de Heilige Geest. Ik wil me nu echter concentreren op twee van die hoekstenen: het eerste visioen en het Boek van Mormon. Het is opvallend dat ze allebei in een gezin beginnen, waar kinderen uit goede ouders waren geboren en goed door hen waren onderwezen (zie 1 Nephi 1:1). De gebeurtenissen in het leven van Lehi en Joseph Smith zijn met elkaar te vergelijken (zie 1 Nephi 1 en Geschiedenis van Joseph Smith 1):

- Ze hadden allebei een bepaalde behoefte. Lehi moest zichzelf en zijn gezin redden van de naderende verwoesting van Jeruzalem, en Joseph Smith wilde weten welke kerk waar was.
- Ze gingen allebei in gebed.
- Ze hadden allebei een visioen van de Vader en de Zoon.
- Ze kregen allebei een boek.
- Ze predikten allebei het evangelie.

- Ze kregen allebei openbaringen van de Heilige Geest en door visioenen en dromen.
- En ze werden allebei door goddeloze mensen bedreigd. Lehi en zijn gezin wisten te ontsnappen en te overleven. Joseph Smith stierf een gewelddadige dood.

Is het verwonderlijk dat zendelingen oprechte onderzoekers van de waarheid aanmoedigen om in 1 Nephi met hun studie van het Boek van Mormon te beginnen? Het boek is *doordrenkt* met de Geest van de Heer. In die eerste hoofdstukken staat een duidelijke boodschap dat openbaring en de Heilige Geest niet alleen aan profeten worden gegeven, maar ook aan vaders, moeders en kinderen.

De boodschap over openbaring en de Heilige Geest wordt in het hele Boek van Mormon voortgezet. Die waarheden zijn door de profeet Joseph Smith als volgt samengevat: ‘Haal het Boek van Mormon en de openbaringen weg, en wat blijft er van onze godsdienst over? Niets’ (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], p. 211).

Voor heiligen der laatste dagen is een getuigenis van het Boek van Mormon, dat we door openbaring hebben ontvangen, de verzekering dat deze godsdienst en de leringen waar zijn (zie Inleiding, Boek van Mormon).

Geestelijke zaken zijn heilig en moeilijk onder woorden te brengen. Net als Ammon verklaren wij: ‘Zie, ik zeg u, ik kan nog niet het kleinste deel van wat ik voel, verwoorden’ (Alma 26:16).

Ik kan echter getuigen dat de Heilige Geest bestaat en dat Hij de getuige, openbaarder, trooster, gids en goddelijke leraar is.

Nederig geef ik mijn getuigenis dat deze ware en levende kerk, deze godsdienst, op deze vier hoekstenen rust. Ik getuig dat Jezus Christus inderdaad de belangrijkste hoeksteen is (zie Efeziërs 2:19–20). President Thomas S. Monson is de profeet van de Heer en deze vijftien mannen die achter mij zitten, zijn profeten, zieners, apostelen en openbaarders. Zij dragen het heilig priesterschap en de sleutels van het koninkrijk. Ik heb ze lief en eer en steun ze. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Mary. N. Cook

Eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Wees een voorbeeld voor de gelovigen

Vandaag wil ik u uitnodigen om 'een voorbeeld voor de gelovigen (...) in geloof en in reinheid [te zijn]'.

Onlangs is de kleine Ruby in onze familie geboren. Toen ik naar haar lieve kleine gezichtje keek, verwonderde ik mij over de kennis dat zij, voordat ze naar de aarde kwam, in de nabijheid van onze hemelse Vader woonde. Ze had zijn grote plan van geluk aangenomen en gekozen om Hem en Jezus Christus, onze Heiland, te volgen.¹ Vanwege die beslissing mocht ze naar de aarde komen om de sterfelijkheid te ervaren en voorwaarts te gaan naar het eeuwige leven. Met haar geest verenigd met haar lichaam is Ruby begonnen aan een periode van leren waarin ze zichzelf kan bewijzen, kan kiezen om Christus te volgen en zich kan voorbereiden om het eeuwige leven waardig te zijn.

Ruby kwam rein naar deze aarde, maar als onderdeel van het plan zal ze aan beproevingen en verleidingen blootstaan en zal ze fouten maken. Niettemin kan zij door de verzoening van de Heiland vergeven worden, een volheid van vreugde ontvangen en weer rein zijn, klaar om voor eeuwig in de nabijheid van onze hemelse Vader te wonen.

Ik had het voorrecht om dit

dierbare meisje al een paar uur na haar geboorte in mijn armen te houden. Ik zei tegen haar moeder: 'O, we moeten Ruby leren hoe ze een deugdzame vrouw kan zijn, rein en kostbaar zoals haar naam impliceert.'²

Haar moeder antwoordde: 'Ik begin vandaag.'

Wat gaat Ruby's moeder doen als ze 'vandaag begint'? Hoe kunnen wij als ouders, grootouders en leiders beginnen, en onze kinderen — onze jeugd — op het pad naar het eeuwige leven houden? We moeten 'een voorbeeld voor de gelovigen' zijn.³

De profeet Brigham Young heeft gezegd: 'We mogen onszelf nooit toestaan dat we iets doen wat we onze kinderen niet willen zien doen. We moeten het voorbeeld voor ze zijn wat we wensen dat zij nabootsen.'⁴ Wij allemaal kunnen 'vandaag beginnen' door dat goede voorbeeld te zijn.

Vandaag wil ik u uitnodigen om 'een voorbeeld voor de gelovigen (...) in geloof en in reinheid'⁵ te zijn — twee beginselen die vereist zijn voor ons heil.

Wees een voorbeeld voor de gelovigen in geloof. Wees actief bezig met het versterken van uw eigen geloof

en getuigenis van Jezus Christus zodat u zich voorbereidt om door woord en voorbeeld tot uw kinderen te getuigen.

Sta mij toe u te vertellen over een geweldige moeder wier leven een voorbeeld van geloof was. Toen de profeet Joseph Smith nog maar een jongen was, observeerde hij zijn moeder, Lucy Mack Smith, en leerde van haar wat geloof in God is. Lucy zocht antwoorden door de Schriften te onderzoeken⁶ en Joseph gebruikte deze methode ook. Hij wendde zich voor leiding tot de Bijbel, net zoals zijn moeder.⁷

Lucy loste ook gezinsproblemen op door om de hulp van de Heer te vragen in persoonlijk gebed. Op zekere dag was er in haar gezin onenigheid over het onderwerp godsdienst. Lucy beschrijft hoe ze zich 'terugtrok naar een beboste plek met mooie wilde kersenbomen niet ver van hen vandaan, en tot de Heer bad'.⁸

Lucy bad ook in groot geloof toen haar eigen gezondheid te wensen over liet, toen Joseph bijna een been kwijt raakte als gevolg van beenmergontsteking en toen Josephs zus, Sophronia, bijna aan tyfus overleed. Over Sophronia's ziekte schrijft Lucy: 'Ik keek naar mijn kind (...) mijn man en ik sloegen onze handen in elkaar, vielen op onze knieën naast het bed neer en stortten ons verdriet en onze smeekbeden uit voor zijn oren.'⁹ Sophronia overleefde het. Ik ben er zeker van dat Lucy's kinderen er vaak getuige van waren dat zij in geloof bad en antwoord op haar gebeden kreeg.

Lucy bad in geloof om leiding, en ook Joseph trok zich terug naar het bos waar hij in geloof bad om antwoord van de Heer te krijgen, net zoals zijn moeder.

Net als Lucy moeten wij onze kinderen en jongeren tonen hoe zij hun

geloof en getuigenis van Jezus Christus kunnen versterken doordat wij die zelf versterken door schriftstudie en gebed, zowel persoonlijk als met hen samen.

In tegenstelling tot Lucy zijn we vandaag de dag met meer dan de Bijbel gezegend. We hebben hedendaagse Schriftuur en de woorden van onze hedendaagse profeten om ons 'veilig te leiden'¹⁰ op het pad naar het eeuwige leven. In het Boek van Mormon lezen we over hen die zich op het pad voortdurend vasthielden aan de roede van ijzer¹¹, een gelijkenis voor 'het woord van God'¹². In de huidige wereld vol van verleidingen kan 'vasthouden' moeilijk zijn, omdat Satan ons op misleidende wijze wegtrekt van Gods wegen. Als we één hand aan de roede van ijzer en één hand in de wereld hebben, creëren we een risico voor onze kinderen en jongeren waardoor ze de weg kunnen kwijt-raken. Als ons voorbeeld verwarrend is, dan verliezen we, in de woorden van Jakob, het vertrouwen van onze kinderen door het slechte voorbeeld dat wij hun hebben gegeven.¹³

Ouders, grootouders en leiders, uw boodschap moet duidelijk zijn. Duidelijkheid komt alleen tot stand als we met beide handen de roede vasthouden en als we naar de waarheden in de Schriften en de woorden van de profeten leven. U voedt misschien geen profeet op, zoals Lucy, maar u voedt wel de leid(st)ers van morgen op, en uw daden zijn even tastbaar verbonden met hun geloof.

Wees vervolgens een voorbeeld van de gelovigen in reinheid. De enige manier waarop wij rein kunnen worden is door de verzoening van onze Heiland. Voor een ieder van ons begint het proces van rein worden met geloof, bekering en ons eerste verbond, namelijk de doop.

Ouderling Robert D. Hales heeft ons geadviseerd hoe we onze kinderen hulp kunnen bieden bij het naleven van hun doopverbond: 'We leren ze dat zij op het moment dat ze uit het water stappen, uit de wereld in het koninkrijk van God stappen. Door hun verbond beslissen zij om zijn geboden te gehoorzamen.'¹⁴

'Als we een verbond sluiten, hebben we de verplichting om onze plichten jegens God na te komen. Om onze verbonden na te komen, moeten we bezigheden of interesses opgeven die ons ervan weerhouden om die verbonden na te leven.'¹⁵

Voor de kracht van de jeugd is een geweldig middel om de jongeren begrip bij te brengen van de heilige verplichting om verbonden te sluiten en van de zegeningen van reinheid die volgen op het naleven van verbonden. Het boekje bevat woorden van profeten in deze tijd — de roede van ijzer die hen veilig langs het enge en nauwe pad zal leiden, weg van de valkuilen van Satan die hun vooruitgang kunnen vertragen. In dit boekje staan ook de vele zegeningen die op gehoorzaamheid volgen, en op het streven naar wat 'deugdzaam en liefelijk' is.¹⁶

Ouders, zorg ervoor dat u een exemplaar van dit boekje krijgt en lees er vaak in. Houd u zelf aan die normen. Houd met de jeugd boeiende gesprekken over het evangelie zodat zij die normen zelf willen naleven en zelf de betekenis en het doel ervan ontdekken.

De normen die beschreven staan in de afdelingen 'Ontspanning en de media' en 'Kleding en uiterlijk' kunnen extra lastig zijn omdat ze steeds meer in strijd zijn met de normen in de wereld.

Wij moeten wat deugdzaam en liefelijk is modelleren door onze eigen keuzen in de media. We moeten ervoor zorgen dat de media die we thuis toelaten onze gevoeligheid voor de Geest niet doven, relaties met familie en vrienden niet schaden, of persoonlijke prioriteiten onthullen die in strijd zijn met evangeliebeginselen. Door ons voorbeeld kunnen we onze kinderen helpen begrijpen dat langdurig internet, sociale media en mobiel-tjes gebruiken, computerspelletjes spelen of televisie kijken ons afhoudt van productieve activiteiten en waardevolle interactie met anderen.

Wij modelleren ook wat deugdzaam en liefelijk is door onze kleding en ons uiterlijk. Als verbondsvolk hebben we de verantwoordelijkheid om ons lichaam te verzorgen, te beschermen en ons netjes te kleden. We moeten onze kinderen en jongeren helpen begrijpen dat we ons lichaam eren als een tempel en als een geschenk

van God.¹⁷ We geven een voorbeeld door geen onbetamelijke kleding te kopen of dragen die te strak, te doorschijnend of op een andere wijze te onthullend is.

Mensen die verbonden naleven, streven 'te allen tijde (...) en in alle plaatsen'¹⁸ naar gehoorzaamheid vanwege hun liefde voor God en zijn beloofde zegeningen. Toen ik een keer 's avonds met mijn man aan het wandelen was, kwamen we langs een tuin waar een huwelijksreceptie gehouden werd. We kenden de mensen niet maar er was onmiddellijk een indruk van deugdzaamheid. Hun muziek en kledingkeuzen waren mooi. De stralende jurk van de bruid was bescheiden, alsmede die van haar bruidsmisjes. Die familie had ervoor gekozen om geen wereldse gewoonten te vermengen met de heiligheid van die dag.

Mag ik nu even spreken tot de fantastische jongeren van onze kerk. Dank je wel voor jullie rechtschapen voorbeeld voor je vrienden, leerkrachten, leiders en familieleden. Ik besef dat velen van jullie het enige lid van de kerk zijn in je familie. Misschien ga je zelfs helemaal alleen naar de kerk.

Ik prijs je voor je toewijding en rechtschapen voorbeeld. Wees geduldig en blijf rechtschapen leven. Er zijn veel mensen die je kunnen steunen. President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Zelfs een voorbeeldig gezin (...) kan alle steun en hulp gebruiken die zij kunnen krijgen van goede mannen [en vrouwen] die echt om [hen] geven.'¹⁹

Kijk in je wijk en je ring om je heen naar leiders en vrienden die een voorbeeld voor de gelovigen zijn en leer van hen.

Toen ik een jongevrouw was, vond ik enkele voorbeelden voor de gelovigen. Naast mijn ouders was dat bijvoorbeeld tante Carma Cutler. Ik herinner me nog precies hoe zij op een normenavond van de ring sprak toen ik zestien was. Ze had het over het belang van kuis zijn en een tempelhuwelijk waardig zijn. Ik werd diep geraakt door haar getuigenis. Ik had haar deugdzaam leven gezien sinds ik een klein meisje was en ik wist dat het overeenkwam met haar leringen. Ik wilde haar voorbeeld volgen.

Jongemannen en jongevrouwen, **jullie** kunnen vandaag beginnen door een voorbeeld voor de gelovigen in

geloof en reinheid te zijn. Versterk je geloof en je getuigenis dagelijks door schriftstudie en gebed. Houd je aan je doopverbond, wat je zal helpen om rein en waardig te blijven voor de leiding van de Heilige Geest. Je kunt al vanaf vandaag zo'n voorbeeld voor anderen zijn.

En je weet maar nooit — misschien ben jij het voorbeeld dat mijn kleine Ruby ooit nodig heeft. Op dit moment heeft Ruby een prachtige start op het pad naar het eeuwige leven. Haar ouders creëren in hun huis patronen van rechtschapenheid, en beginnen elke dag met het vaste besluit om een voorbeeld voor de gelovigen te zijn. Hopelijk zal Ruby haar keuzevrijheid gebruiken om hen te volgen.

Ik ben dankbaar voor het plan van geluk, en ik getuig dat het de enige manier is waarop Ruby, en ieder van ons, weer rein kan worden en voor altijd in de nabijheid van onze hemelse Vader kan leven. Ik bid dat we allemaal vandaag zullen beginnen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Abraham 3:22–26.
2. Zie Spreuken 31:10.
3. 1 Timoteüs 4:12.
4. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 173.
5. 1 Timoteüs 4:12.
6. Zie Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith by His Mother*, Scot Facer Proctor en Maurine Jensen Proctor (1996, red.), p. 50.
7. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:11–12.
8. Smith, *History of Joseph Smith*, p. 58.
9. Smith, *History of Joseph Smith*, p. 69.
10. 'The Iron Rod', *Hymns*, nr. 274.
11. 1 Nephi 8:30.
12. 1 Nephi 11:25.
13. Jakob 2:35.
14. Robert D. Hales, *Return: Four Phases of Our Mortal Journey Home* (2010), p. 60.
15. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 66.
16. Geloofsartikelen 1:13.
17. Zie 1 Korintiërs 3:16.
18. Mosiah 18:9.
19. Thomas S. Monson, 'Een rechtschapen voorbeeld', *Liahona*, mei 2008, p. 66.

Ouderling Dallin H. Oaks
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Twee communicatielijnen

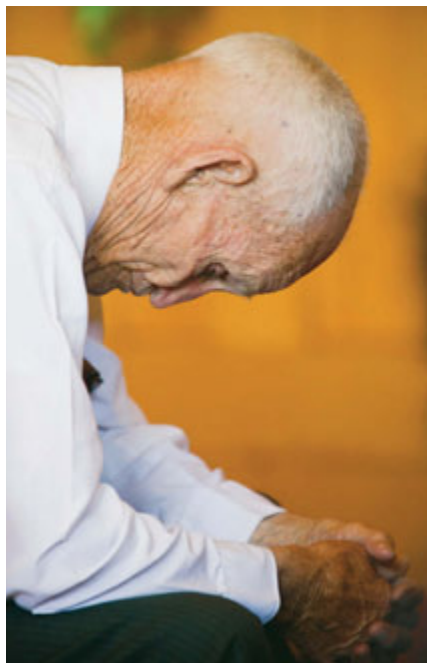
We moeten zowel de persoonlijke lijn als de priesterschapslijn gebruiken, en die twee in evenwicht houden om de groei te bewerkstelligen waarvoor dit sterfelijke leven bedoeld is.

De Heer heeft zijn kinderen twee communicatielijnen gegeven — die we de persoonlijke lijn en de priesterschapslijn zullen noemen. Iedereen dient deze twee onmisbare communicatielijnen te begrijpen en te gebruiken.

I. De persoonlijke lijn

We gebruiken de persoonlijke lijn om rechtstreeks tot onze hemelse Vader te bidden, waarna Hij ons antwoordt via de kanalen die Hem ter beschikking staan, zonder enige aardse tussenschakel. We bidden tot onze hemelse Vader in de naam van Jezus Christus en Hij antwoordt ons door zijn Heilige Geest en op andere manieren. De Heilige Geest heeft de opdracht om van de Vader en de Zoon te getuigen (zie Johannes 15:26; 2 Nephi 31:18; 3 Nephi 28:11), om ons tot de waarheid te leiden (zie Johannes 14:26; 16:13), en om ons te laten zien wat we moeten doen (zie 2 Nephi 32:5). Deze persoonlijke communicatielijns naar onze hemelse Vader, door de Heilige Geest, is de bron van ons getuigenis van de waarheid, van onze kennis en van

de persoonlijke hulp die we van een liefdevolle hemelse Vader ontvangen. Die communicatielijns is een essentieel kenmerk van zijn prachtige evangelieplan, die al zijn kinderen in staat stelt om een getuigenis van de waarheid te ontvangen.

De rechtstreekse communicatielijns naar onze hemelse Vader door de Heilige Geest is gebaseerd op naleving van de kerkelijke normen, en is zo belangrijk dat ons is geboden elke zondag onze verbonden te hernieuwen door middel van het avondmaal. Op die manier kan de belofte worden vervuld dat we altijd zijn Geest bij ons mogen hebben.

Wat deze persoonlijke communicatielijns naar de Heer betreft, is ons godsdienstig gebruik vergelijkbaar met dat van de christelijke kerken die beweren dat we geen aardse middelaars nodig hebben, omdat we al rechtstreeks toegang tot God hebben volgens het beginsel dat Maarten Luther aanhing en dat nu bekend is als 'het priesterschap van alle gelovigen'. Daar kom ik later op terug.

De persoonlijke lijn is uitermate belangrijk voor hulp bij beslissingen in de privé sfeer en bij gezinszaken. Helaas zijn er kerkleden die het belang van deze rechtstreekse, persoonlijke lijn onderschatten. Die kerkleden schatten het profetisch leiderschap — de priesterschapslijn, die hoofdzakelijk gebruikt wordt om hemelse communicatie op het gebied van kerkzaken te regelen — zo hoog in dat zij willen dat hun kerkleiders persoonlijke beslissingen voor hen nemen, beslissingen die ze zelf moeten nemen met gebruik van de inspiratie die zij via hun persoonlijke lijn kunnen krijgen. Privébeslissingen en gezinszaken horen hoofdzakelijk in de persoonlijke lijn thuis.

Ik wil u waarschuwen voor twee valkuilen in verband met deze geweldige persoonlijke communicatielijns naar onze hemelse Vader.

Ten eerste, de persoonlijke lijn functioneert in de volste zin niet onafhankelijk van de priesterschapslijn. De gave van de Heilige Geest — de

wijze waarop God met de mens communiceert — wordt door de priesterschap verleend, na goedkeuring van de priesterschapsleider die de sleutels daartoe draagt. Die gave krijgen we niet door er slechts naar te verlangen of erin te geloven. En het recht op het voortdurende gezelschap van deze Geest dient elke zondag te worden bevestigd door aan het avondmaal deel te nemen, ons doopverbond te hernieuwen en daarmee gehoorzaamheid en naastenliefde te beloven.

Evenzo kunnen we niet op die rechtstreekse persoonlijke lijn vertrouwen als we ongehoorzaam zijn aan of niet in harmonie zijn met de priesterschapslijn. De Heer heeft gezegd dat 'de machten des hemels niet beheerst noch aangewend kunnen worden, dan alleen volgens de beginselen der gerechtigheid' (LV 121:36). Helaas is het vaak zo dat mensen die de wetten van God overtreden of de raad van hun priesterschapsleiders naast zich neerleggen, beweren dat God aan hen heeft geopenbaard dat een bepaald gebod of een bepaalde raad niet op hen van toepassing is. Zulke mensen ontvangen misschien wel openbaring of inspiratie, maar niet uit de

juiste bron. De duivel is de vader van alle leugen en hij is erop uit om het werk van God met sluwe imitaties te verijdelen.

II. De priesterschapslijn

In tegenstelling tot de persoonlijke lijn, die onze hemelse Vader gebruikt om door de Heilige Geest rechtstreeks met ons te communiceren, kent de priesterschapslijn de aanvullende en noodzakelijke tussenschakels: onze Heiland Jezus Christus, zijn kerk, en door Hem geroepen leiders.

Omdat Hij het zoenoffer heeft gebracht, heeft Jezus Christus het recht om de voorwaarden voor te schrijven waaraan wij moeten voldoen om de zegeningen van zijn verzoening waardig te zijn. Vandaar dat we geboden en verordeningen hebben gekregen. Vandaar dat we verbonden sluiten. Op die manier komen we in aanmerking voor de beloofde zegeningen. En die krijgen we allemaal door de barmhartigheid en genade van de Heilige Israëls, 'na alles wat wij kunnen doen' (2 Nephi 25:23).

Tijdens zijn aardse bediening verleende Jezus Christus het gezag van het priesterschap dat zijn naam draagt

en vestigde Hij een kerk die zijn naam draagt. In deze laatste bedeling hebben hemelse boodschappers de profeet Joseph Smith bezocht en het priesterschapsgezag aan hem verleend, waarna Christus' kerk opnieuw kon worden opgericht. Dit herstelde priesterschap en deze opnieuw gestichte kerk zijn de kern van de priesterschapslijn.

Deze priesterschapslijn is het kanaal dat God in het verleden gebruikte om door de geopenbaarde Schrift tot zijn kinderen te spreken. En via deze lijn spreekt Hij tegenwoordig, door middel van de leringen en raad van levende profeten en apostelen en andere geïnspireerde leiders. Zo ontvangen we de noodzakelijke verordeningen. Zo krijgen we een roeping in zijn kerk. Zijn kerk is de weg en zijn priesterschap is het gezag waardoor wij kunnen en mogen deelnemen aan de gezamenlijke activiteiten die noodzakelijk zijn om het werk van God tot stand te brengen. Die activiteiten omvatten de prediking van het evangelie, de bouw van tempels en kerkgebouwen, en de zorg voor de armen.

Wat deze priesterschapslijn betreft zijn onze godsdienstige gebruiken

vergelijkbaar met die van de christelijke kerken waarin gewijde handelingen (sacramenten) van essentieel belang zijn en verricht moeten worden door iemand die door Jezus Christus is gemachtigd (zie Johannes 15:16). Dat geloven wij ook, maar wij onderscheiden ons uiteraard van andere christelijke kerken wat de overdracht van het gezag betreft.

Sommige leden of voormalige leden van onze kerk erkennen het grote belang van deze priesterschapslijn niet. Ze onderschatten het belang van de kerk en haar leiders en programma's. Ze vertrouwen slechts op hun persoonlijke lijn, gaan hun eigen weg, en volgen ogenschijnlijk hun eigen leer en voorzien wedijverende organisaties van advies dat in strijd is met de leringen van de profeten. Daarmee zijn zij een afspiegeling van de heersende vijandigheid ten aanzien van wat minachtend de 'georganiseerde godsdienst' wordt genoemd. Wie de behoefte aan georganiseerde godsdienst verwerpen, verwerpen het werk van de Meester, die in het midden des tijds zijn kerk met haar functionarissen heeft gesticht en die haar in deze bedeling opnieuw heeft gesticht.

De georganiseerde godsdienst die door goddelijk gezag is gesticht, is van uitermate groot belang. De apostel Paulus heeft daarover gezegd:

'Om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus,

'totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus' (Efeziërs 4:12-13).

We doen er goed aan te onthouden wat de Heer in hedendaagse openbaring heeft verklaard, dat de stem van zijn dienstknechten zijn

stem is (zie LV 1:38; 21:5; 68:4).

Ik wil u waarschuwen voor twee valkuilen die verband houden met deze onmisbare priesterschapslijn.

Ten eerste maakt de priesterschapslijn de persoonlijke communicatielijn niet overbodig. We hebben allemaal een persoonlijk getuigenis van de waarheid nodig. Bij onze geloofsonwikkeling vertrouwen we begrijpelijkerwijs op de woorden en het geloof van anderen, zoals onze ouders, leerkrachten of priesterschapsleders (zie LV 46:14). Maar als we ons getuigenis van de waarheid volledig laten afhangen van een bepaalde priesterschapslider of leerkracht, en geen getuigenis via de persoonlijke lijn krijgen, liggen teleurstelling en ontgoocheling op de loer als het gedrag van die persoon te wensen overlaat. Voor een gedegen kennis of getuigenis van de waarheid mogen we niet afhankelijk zijn van een aardse bemiddelaar tussen ons en onze hemelse Vader.

Ten tweede kan de priesterschapslijn, net als de persoonlijke lijn, niet volledig en juist functioneren als wij niet waardig en gehoorzaam zijn. In veel teksten staat dat we 'van zijn tegenwoordigheid [zullen] worden afgesneden' (Alma 38:1) als wij de geboden van God blijven overtreden. Als dat gebeurt, wordt het moeilijk voor de Heer en zijn dienstknechten om ons geestelijke hulp te verlenen, en kunnen we die niet voor onszelf verkrijgen.

Uit de geschiedenis blijkt duidelijk hoe belangrijk het is dat Gods dienstknechten in overeenstemming met de Geest leven. De jonge profeet Joseph Smith was niet bij machte ook maar een woord te vertalen als hij boos of geërgerd was.

David Whitmer heeft daarover gezegd: 'Op een ochtend stond hij op het punt om verder te gaan met

vertalen toen er thuis iets misging wat hem boos maakte. Zijn vrouw, Emma, had iets verkeerd gedaan. Oliver en ik gingen naar boven, even later gevolgd door Joseph, om met de vertaling verder te gaan, maar hij kon niets doen. Hij kon geen lettergreep vertalen. Hij ging naar beneden, naar de boomgaard, om de Heer om vergeving te smeken. Hij bleef ongeveer een uur weg, kwam weer naar binnen, vroeg Emma om vergeving en voegde zich weer bij ons. Toen lukte het wel om te vertalen. Hij kon alleen maar vertalen als hij nederig en getrouw was.'¹

III. Behoeft aan beide lijnen

Ik wil tot slot enkele voorbeelden geven van de noodzaak van beide lijnen die onze hemelse Vader heeft ingesteld om met zijn kinderen te communiceren. Ze zijn allebei van essentieel belang om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van zijn kinderen tot stand te brengen. In het Oude Testament wordt deze noodzaak duidelijk uit de raad die Mozes van zijn schoonvader Jetro kreeg dat hij niet alles zelf moest proberen te doen. Het volk ging van 's morgens tot 's avonds bij hun priesterschapslider langs om 'God te vragen' (Exodus 18:15) en ook om recht te laten spreken 'tussen de een en de ander' (vs. 16). We lezen dat Jetro Mozes de raad gaf om te gaan delegeren door oversten aan te stellen om onder het volk recht te spreken (zie vss. 21-22). Maar Jetro gaf Mozes ook raad waaruit blijkt hoe belangrijk de persoonlijke lijn is: 'Voorts moet gij hun de inzettingen en de wetten Gods inscherpen, en hun de weg bekend maken, die zij te gaan, en het werk dat zij te volbrengen hebben' (vs. 20; cursivering toegevoegd).

Met andere woorden, de Israëlieten die Mozes volgden, moesten leren dat ze niet met iedere vraag naar die

priesterschapsleider hoefden te gaan. Ze moesten de geboden begrijpen en naar inspiratie streven zodat ze de meeste problemen zelf konden oplossen.

Uit recente gebeurtenissen in Chili blijkt hoe belangrijk beide lijnen zijn. In Chili vond een verwoestende aardbeving plaats. Veel leden raakten hun huis kwijt; anderen verloren familieleden. Veel mensen verloren hun zelfvertrouwen. Omdat onze kerk is voorbereid op dergelijke rampen, werd er al snel voedsel, onderdak en andere materiële hulp verleend. De heiligen in Chili hoorden de stem van de Heer door middel van de kerk en haar leiders die in hun materiële behoeften voorzagen. Maar hoe adequaat die priesterschapslijn ook was, zij was niet voldoende. Ieder lid moest bovendien in gebed de Heer aanroepen en via die persoonlijke communicatielijn een boodschap van troost en leiding ontvangen, die gegeven wordt door de Heilige Geest aan

hen die daarvoor openstaan.

Ons zendingswerk is ook een voorbeeld van de noodzaak van beide lijnen. De mannen en vrouwen die worden geroepen om op zending te gaan, zijn waardig en gewillig door de leringen die zij via de priesterschapslijn hebben ontvangen en door het getuigenis dat ze via de persoonlijke lijn hebben ontvangen. Ze worden geroepen via de priesterschapslijn. Zij vertegenwoordigen de Heer en op zijn aanwijzingen via de priesterschapslijn, onderwijzen ze onderzoekers. Oprechte onderzoekers luisteren, en de zendelingen moedigen hen aan om te bidden zodat ze zelf door middel van de persoonlijke lijn te weten komen dat de boodschap waar is.

In mijn laatste voorbeeld worden deze beginselen toegepast op het onderwerp priesterschapsgezag in het gezin en de kerk.² Al het priesterschapsgezag in de kerk staat onder toezicht van één persoon, die alle sleutels van het priesterschap bezit.

Dat is de priesterschapslijn. Maar het gezag dat in het gezin resideert — hetzij een vader, hetzij een alleenstaande moeder — is van kracht in het gezin en staat niet onder toezicht van iemand die priesterschapsleutels draagt. Dat valt onder de persoonlijke lijn. Beide lijnen moeten in ons gezinsleven en in ons privéleven functioneren als we willen groeien en de bestemming willen bereiken die is vastgelegd in het plan van onze hemelse Vader voor zijn kinderen.

We moeten zowel de persoonlijke lijn als de priesterschapslijn gebruiken, en die twee in evenwicht houden om de groei te bewerkstelligen waarvoor dit sterfelijke leven bedoeld is. Als iemand voor zijn godsdienstige leven te veel op de persoonlijke lijn vertrouwt, vlakkt hij daarmee het belang van goddelijk gezag uit. Als iemand voor zijn godsdienstige leven te afhankelijk is van de priesterschapslijn zal zijn geestelijke groei daar onder lijden. De kinderen van God hebben beide lijnen nodig om hun eeuwige bestemming te bereiken. Het herstelde evangelie onderwijst in beide en de herstelde kerk verschaft beide.

Ik getuig van de profeet Gods, president Thomas S. Monson, die de sleutels draagt die de priesterschapslijn reguleren. Ik getuig van de Heer, Jezus Christus, van wie deze kerk is. En ik getuig van het herstelde evangelie waarvan wij allen de waarheid te weten kunnen komen via onze persoonlijke lijn naar onze hemelse Vader. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Letter from Elder W. H. Kelley', *The Saints' Herald*, 1 maart 1882, p. 68. Een soortgelijk rapport wordt geciteerd in B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 1:131.
2. Zie Dallin H. Oaks, 'Priesterschapsgezag thuis en in de kerk', *Liahona* november 2005, pp. 24–27.

President Thomas S. Monson

De goddelijke gave van dankbaarheid

We krijgen een dankbaar hart door dankzegging aan onze hemelse Vader voor zijn zegeningen en aan de mensen om ons heen voor al wat zij aan ons leven bijdragen.

Dit is een prachtige bijeenkomst. Toen ik tot president van de kerk werd benoemd, heb ik gezegd dat ik er één taak bij zou nemen. 'Ik word adviseur van het Tabernakelkoor', zei ik. Ik ben heel trots op dat koor!

Mijn moeder heeft ooit tegen mij gezegd: 'Tommy, ik ben heel trots op wat je allemaal hebt bereikt. Toch wil ik daar een kanttekening bij plaatsen. Je had piano moeten blijven spelen.'

Dus ging ik achter de piano zitten en speelde een nummer voor haar: 'Daar gaan we, [daar gaan we] naar een verjaarspartijtje.'¹ Toen gaf ik haar een zoen op haar voorhoofd, waarna ze haar armen om mij heen sloeg.

Ik denk aan haar. Ik denk aan mijn vader. Ik denk aan al die algemene autoriteiten die mij beïnvloed hebben, en anderen, met inbegrip van de weduwen bij wie ik op bezoek ging — 85 in totaal — met een kip voor de oven, soms een beetje geld voor hun portemonnee.

Ik ging eens laat op bezoek bij een van hen. Het was dicht tegen middernacht toen ik naar het verpleeghuis

ging, en de receptioniste zei: 'Ik denk dat ze slaapt, maar ze zei dat ik haar echt moest wakker maken, want ze zei: "Ik weet dat hij langskomt."'

Ik pakte haar hand; zij noemde mijn naam. Ze was klaarwakker. Ze drukte mijn hand tegen haar lippen en zei: 'Ik wist dat je zou komen.' Hoe had ik niet kunnen gaan?

Dat is hoe prachtige muziek mij raakt.

Mijn geliefde broeders en zusters, we hebben boodschappen van waarheid, hoop en liefde gehoord. Wij denken aan Hem die verzoening heeft gebracht voor onze zonden, die ons heeft getoond hoe wij moeten leven en bidden, en die ons door zijn eigen daden heeft laten zien wat de zegeningen van dienstbaarheid zijn — namelijk onze Heer en Heiland, Jezus Christus.

In het evangelie van Lucas, hoofdstuk zeventien, lezen we:

'En het geschiedde gedurende zijn reis naar Jeruzalem, dat Hij dwars door Samaria en Galilea trok.

'En toen Hij een zeker dorp binnenging, kwamen Hem tien melaatse mannen tegemoet, die

op een afstand bleven staan.

'En zij verhieven hun stem en zeiden: Jezus, Meester, heb medelijden met ons.

'En Hij zag hen aan en zeide tot hen: Gaat heen, toont u aan de priesters. En het geschiedde, terwijl zij heengingen, dat zij gereinigd werden.

'En een van hen keerde terug, toen hij zag, dat hij genezen was, met luidder stem God verheerlijkende,

'en hij wierp zich op zijn aangezicht voor zijn voeten om Hem te danken. En dit was een Samaritaan.

'En Jezus antwoordde en zeide: Zijn niet alle tien rein geworden? Waar zijn de negen anderen?

'Waren er dan geen anderen om terug te keren en God eer te geven, dan deze vreemdeling?

'En Hij zeide tot hem: Sta op, ga heen, uw geloof heeft u behouden.'²

Door goddelijke tussenkomst werd melaatsen een wrede, langzame dood bespaard en kregen ze een nieuwe kans om te leven. De dankbaarheid die een van hen uitte, verdiende de zegen van de Meester; de ondankbaarheid waar de andere negen blijk van gaven, zijn teleurstelling.

Mijn broeders en zusters, denken we eraan om te danken voor de zegeningen die we krijgen? Als we oprecht dank geven, zien we niet alleen onze zegeningen beter in, maar ontsluiten we de deuren naar de hemel en voelen we Gods liefde voor ons.

Mijn dierbare vriend, president Gordon B. Hinckley, heeft gezegd: 'Als u leeft in dankbaarheid, leeft u niet met arrogantie, zorgen en egoïsme; u leeft dan met een geest van dankzegging die u goed staat en u tot zegen zal zijn.'³

In het evangelie van Matteüs in de Bijbel staat nog een verhaal over dankbaarheid, dit keer als een uiting van de Heiland. Toen Hij drie dagen door

de wildernis reisde, volgden meer dan vierduizend mensen Hem op zijn tocht. Hij had medelijden met ze, want ze hadden wellicht al die dagen niet gegeten. Maar zijn discipelen vroegen: 'Hoe komen wij in een eenzame streek aan zoveel broden, dat wij zulk een schare verzadigen kunnen?' Net als zovelen onder ons zagen de discipelen alleen maar wat er ontbrak.

'En Jezus zeide tot hen: Hoeveel broden hebt gij?' Zij [de discipelen] zeiden: Zeven en enkele visjes.

'En [Jezus] gaf aan de schare bevel, dat zij op de grond zouden gaan zitten.

'Daarna nam Hij de zeven broden en de vissen, *dankte* en brak ze, en Hij gaf ze aan zijn discipelen en de discipelen gaven ze aan de scharen.'

Let erop dat de Heiland dankte voor wat ze hadden. En daarop volgde een wonder. 'En zij aten allen en werden verzadigd, en zij raapten het overschot der brokken [vis] op, zeven korven vol.'⁴

We hebben allemaal wel eens gelet op wat ons ontbrak in plaats van naar onze zegeningen te kijken. De Griekse filosoof Epictetus heeft ooit gezegd: 'Een wijs man rouwt niet om wat hij niet heeft, maar verheugt zich in wat hij wél heeft.'⁵

Dankbaarheid is een goddelijk beginsel. In een openbaring aan de profeet Joseph Smith zegt de Heer:

'Gij zult de Heer, uw God, in alle dingen danken (...).

'En in niets geeft de mens God aanstoot, ofwel tegen niemand is zijn verbolgenheid ontbrand, dan alleen tegen hen die niet in alle dingen zijn hand belijden.'⁶

In het Boek van Mormon wordt ons gezegd dat we moeten leven 'met dagelijkse dankbetuiging voor de vele barmhartigheden en zegeningen die [God] u schenkt.'⁷

Ongeacht onze omstandigheden heeft ieder van ons veel om dankbaar voor te zijn. Maar we moeten er wel bij stilstaan en denken aan onze zegeningen.

Dit is een heerlijke tijd om op aarde te zijn. Hoewel er veel misstanden zijn in de wereld, zijn er ook veel dingen juist en goed. Er zijn huwelijken die standhouden, ouders die hun kinderen liefhebben en zich opofferingen voor hen getroosten, vrienden die om ons geven en ons helpen, leerkrachten die onderwijzen. Wij worden op talloze manieren gezegend.

We kunnen onszelf én anderen verheffen door te weigeren negatieve gedachten te koesteren, en door in ons hart een dankbare houding te ontwikkelen. Als ondankbaarheid tot de ernstige zonden gerekend wordt, neemt dankbaarheid een plaats in onder de edelste deugden. Iemand heeft eens gezegd dat dankbaarheid niet alleen de grootste deugd is, maar dat deze ten grondslag ligt aan alle andere.⁸

Hoe kunnen we in ons hart een dankbare houding ontwikkelen? President Joseph F. Smith, de zesde president van de kerk, heeft daar antwoord op gegeven. Hij zei: 'Een dankbaar mens ziet in de wereld zo veel om dankbaar voor te zijn, en voor hem weegt het goede zwaarder dan het kwade. Liefde overwint

jaloerie, en licht verdrijft duisternis uit zijn leven.' Hij vervolgt: 'Hoogmoed vernietigt onze dankbaarheid en vervangt die door egoïsme. We zijn zoveel gelukkiger in het gezelschap van een dankbare, liefhebbende ziel; en we zouden met zorg een dankbare houding ten opzichte van God en de mens moeten aankweken door een leven vol gebed!'⁹

President Smith zegt ons dat een leven vol gebed de sleutel is tot dankbaarheid.

Maken materiële bezittingen ons gelukkig en dankbaar? Misschien eventjes. Maar de dingen die groot, blijvend geluk en dankbaarheid opleveren, zijn niet voor geld te koop: onze familieleden, het evangelie, goede vrienden, onze gezondheid, onze capaciteiten, de liefde die we van mensen om ons heen krijgen. Helaas zijn dit juist sommige van de dingen die we als vanzelfsprekend aannemen.

De Engelse auteur Aldous Huxley heeft geschreven: 'De meeste mensen hebben een schier oneindig vermogen om dingen als vanzelfsprekend aan te nemen.'¹⁰

We nemen vaak juist de mensen als vanzelfsprekend aan die onze grootste dank verdienen. Laten we niet wachten tot het te laat is om die dankbaarheid te uiten. Een vrouw zei eens het volgende over de dierbaren die zij was kwijtgeraakt: 'Ik herinner me die gelukkige tijden en wens vaak dat ik de doden alsnog mijn dankbaarheid kon influisteren die ze in hun leven verdienden maar zo weinig kregen.'¹¹

Het verlies van dierbaren leidt vrijwel onvermijdelijk tot enige spijt in ons hart. Laten we dergelijke gevoelens zo veel mogelijk beperken door regelmatig onze liefde en dank voor hen uit te spreken. We weten nooit wanneer het te laat zal zijn.

Wij krijgen dus een dankbaar hart door dankzegging aan onze hemelse Vader voor zijn zegeningen en aan de mensen om ons heen voor al wat zij aan ons leven bijdragen. Hier moeten we bewust moeite voor doen — althans totdat we dit echt hebben geleerd en een dankbare houding hebben ontwikkeld. Vaak zijn we dankbaar en *willen* we onze dank wel uitspreken maar vergeten we dat, of komen we er gewoon niet aan toe. Iemand heeft eens gezegd dat gevoelens van dankbaarheid hebben maar die niet uiten net zoiets is als een cadeautje inpakken maar het niet geven.¹²

Als we in het leven op moeilijkheden en problemen stuiten, vinden we het vaak moeilijk om te denken aan onze zegeningen. Maar als we ver genoeg kijken en reiken, voelen we ons wel degelijk gezegend en zien we in hoeveel we gekregen hebben.

Ik wil u een verhaal vertellen over een gezin dat in staat was om in bijzonder moeilijke omstandigheden zegeningen te ontdekken. Ik las dit verhaal vele jaren geleden en heb het bewaard vanwege de boodschap die het overbrengt. Het is geschreven door Gordon Green en is meer dan vijftig jaar geleden in een Amerikaans tijdschrift verschenen.

Gordon vertelt dat hij in Canada was opgegroeid op een boerderij. Zijn

broertjes, zusjes en hij moesten na school altijd snel haar huis terwijl de andere kinderen balspelletjes deden en gingen zwemmen. Maar hun vader was in staat om ze te laten inzien dat hun karweitjes iets opleverden. Dat gold vooral na de oogst, wanneer de familie de dankdag voor het gewas vierde, want op die dag schonk hun vader hun een grote gave. Hij liet hen inventariseren wat ze allemaal hadden.

Die ochtend nam hij ze mee naar de kelder waar tonnen met appels, vaten met bieten, wortels in zand, en bergen aardappelzakken stonden, maar waar de planken ook gevuld waren met erwten, maïs, snijbonen, jam, aardbeien en andere ingemaakte groenten en fruit. Hij liet de kinderen alles nauwkeurig tellen. Daarna gingen ze de schuur in en rekenden uit hoeveel ton hooi ze hadden en hoeveel graan ze in de graanschuur hadden. Ze telden de koeien, de varkens, de kippen, de kalkoenen en de ganzen. Hun vader zei dat hij de stand van zaken wilde weten, maar ze wisten dat hij ze eigenlijk op die feestdag wilde laten inzien hoe rijk God hen had gezegend, dat Hij Zich had verheugd over al hun werkuren. Als ze uiteindelijk gingen zitten voor het feestmaal dat hun moeder had klaargemaakt, voelden ze zich gezegend.

Maar Gordon gaf aan dat de dankdag die hij zich met de meeste dankzegging herinnerde in het jaar had plaatsgevonden dat ze helemaal geen reden leken te hebben om dankbaar te zijn.

Het jaar begon goed: ze hadden hooi over, veel zaad, vier nesten biggetjes; en hun vader had wat geld opzij gezet zodat hij op een dag een hooilader kon kopen — een geweldige machine waar de meeste boeren alleen maar van konden dromen. Het was ook het jaar dat hun woonplaats van elektriciteit werd voorzien — hoewel hun huis niet werd aangesloten omdat ze het zich niet konden veroorloven.

Op een avond was Gordons moeder haar grote was aan het doen toen zijn vader het van haar overnam. Hij nam zijn beurt aan het wasbord en zei tegen zijn vrouw dat zij kon gaan uitrusten en breien. Hij zei: 'Je besteedt meer tijd aan de was dan aan slapen. Vind je dat we maar moeten toegeven en elektriciteit nemen?' Hoewel ze opgetogen was over het vooruitzicht, liet ze een paar tranen toen ze bedacht dat ze dan geen hooilader konden kopen.

Dus dat jaar kwam er een elektriciteitsleiding naar hun huis. Hoewel de wasmachine die ze kochten niets bijzonders was, deed hij de hele dag

zelf de was. En ze hadden aan elk plafond een heldere gloeilamp hangen. Ze hoefden geen lampen meer met olie te vullen, geen lampenkousen meer te knippen, geen roet meer uit de schoorstenen te vegen. De lampen werden stilletjes naar de zolder verhuisd.

Elektriciteit krijgen was zo'n beetje het laatste goede dat ze dat jaar overkwam. Net toen de gewassen boven de grond kwamen, begon het te regenen. Toen het water eindelijk wegstroomde, was er geen plant meer over. Ze zaaiden de akkers opnieuw in, maar de regen sloeg de oogst weg. Hun aardappels lagen weg te rotten in de modder. Ze verkochten enkele koeien en alle varkens en ander vee dat ze hadden willen houden, en ze kregen er niet veel voor omdat alle andere boeren hetzelfde moesten doen. Het enige dat ze dat jaar oogstten, waren wat rapen die op de een of andere manier het natte weer hadden doorstaan.

En toen was het weer dankdag. Moeder zei: 'Misschien moeten we het dit jaar maar overslaan. We hebben zelfs geen gans meer over.'

Maar op de ochtend van de feestdag nam Gordons vader een prairiehaas mee naar huis en vroeg hij zijn vrouw om die te braden. Ze begon er met tegenzin aan en zei dat het heel lang zou duren om het oude vlees gaar te krijgen. Toen het eindelijk op tafel stond met enkele van de rapen die het hadden overleefd, weigerden de kinderen ervan te eten. Gordons moeder hilde. En toen deed zijn vader iets vreemds. Hij ging naar de zolder, pakte een olielamp, zette die op tafel en stak hem aan. Hij gaf de kinderen opdracht om de elektrische lampen uit te doen. Toen er nog maar één lamp aan was, konden ze nauwelijks geloven dat het voorheen zó donker was geweest. Ze vroegen zich af hoe ze ooit iets hadden gezien zonder

het heldere licht dat de elektriciteit hun had gebracht.

Ze spraken een zegen uit over het eten en iedereen at mee. Na de maaltijd zaten ze stilzwijgend bij elkaar. Gordon schreef:

'Bij het nederige, weinige licht van de oude lamp konden we weer helder zien. (...)

'Het [was] een heerlijk maal. De prairiehaas smaakte als kalkoen en de rapen waren zachter van smaak dan ooit tevoren. (...)

'(...) Ook al kwamen we thuis veel tekort, ons leven was er overvloedig.'¹³

Broeders en zusters, dankbaarheid uiten is achtenswaardig en eerzaam; zich dankbaar gedragen, is grootmoedig en edel; maar als we altijd met dankbaarheid in ons hart leven, raken we de hemel aan.

Nu ik mijn toespraak deze ochtend besluit, bid ik dat wij naast al het andere waarvoor wij dankbaar zijn, ook onze dankbaarheid mogen tonen voor onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Zijn heerlijke evangelie geeft antwoord op de grootste levensvragen: Waar komen we vandaan? Waarom zijn we hier? Waar gaat onze geest naartoe bij onze dood? Dat evangelie geeft hun die in duisternis leven het licht van goddelijke waarheid.

Hij heeft ons geleerd hoe we moeten bidden. Hij heeft ons geleerd hoe we moeten leven. Hij heeft ons geleerd hoe we moeten sterven. Zijn leven is een legaat van liefde. Hij genas de zieken; Hij beurde de verdrukten op; Hij redde de zondaren.

En uiteindelijk stond Hij alleen. Enkele apostelen twijfelden; één verraadde Hem. De Romeinse soldaten doorboorden zijn zij. De woedende bende benam Hem het leven. En toch weerklinken vanaf de heuvel Golgota zijn barmhartige woorden: 'Vader, vergeef het hun, want zij

weten niet wat zij doen.'¹⁴

Wie was die 'man van smarten en vertrouwd met ziekte'?¹⁵ Wie is deze 'Koning der ere',¹⁶ deze Heer der heren? Hij is onze Meester. Hij is onze Heiland. Hij is de Zoon van God. Van Hem gaat ons heil uit. Hij wenkt ons: 'Volg mij.'¹⁷ Hij geeft ons de opdracht: 'Ga heen, doe gij evenzo.'¹⁸ Hij smeekt: '[Bewaar] mijn geboden.'¹⁹

Laten wij Hem volgen. Laten wij zijn voorbeeld volgen. Laten wij zijn woorden gehoorzamen. Daarmee schenken wij Hem de goddelijke gave van dankbaarheid.

Het is mijn oprechte gebed uit de grond van mijn hart dat ieder van ons in zijn leven blijk mag geven van de heerlijke deugd van dankbaarheid. Moge het onze ziel doordringen, nu en voor altijd. In de heilige naam van Jezus Christus, onze Redder. Amen. ■

NOTEN

1. John Thompson, 'Birthday Party', *Teaching Little Fingers to Play* (1936), p. 8.
2. Lucas 17:11-19.
3. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), p. 250.
4. Zie Matteüs 15:32-38; cursivering toegevoegd.
5. *The Discourses of Epictetus; with the Encheiridion and Fragments*, vertaling George Long (1888), p. 429.
6. Leer en Verbonden 59:7, 21.
7. Alma 34:38.
8. Cicero. In: *A New Dictionary of Quotations on Historical Principles*, samengesteld door H. L. Mencken (1942), p. 491.
9. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5de uitgave (1939), p. 263.
10. Aldous Huxley, *Themes and Variations* (1954), p. 66.
11. William H. Davies, *The Autobiography of a Super-Tramp* (1908), p. 4.
12. William Arthur Ward. In: Allen Klein, comp., *Change Your Life!* (2010), p. 15.
13. Overgenomen uit: H. Gordon Green, 'The Thanksgiving I Don't Forget', *Reader's Digest*, november 1956, pp. 69-71.
14. Lucas 23:34.
15. Jesaja 53:3.
16. Psalmen 24:8.
17. Matteüs 4:19.
18. Lucas 10:37.
19. Johannes 14:15.

Ouderling L. Tom Perry

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het priesterschap van Aäron

Het priesterschap dat je draagt is een bijzondere gave, want de Heer zelf heeft het je gegeven. Gebruik het, maak het groot en leef ernaar.

Toen ik 25 jaar geleden tijdens de algemene conferentie een toespraak hield, had ik een visueel hulpmiddel meegenomen: mijn oudste kleinzoon. Hij had pas het Aäronisch priesterschap ontvangen en was tot diaken geordend. Ik nam toen de gelegenheid te baat om mijn woorden over het belang van het ontvangen van het Aäronisch priesterschap tot hem te richten.

Ik zei tegen mijn kleinzoon:

‘Ik ben niet zo blij met de toestand in de wereld waar jij en andere jongemannen in terechtkomen nu je de rol van man op je gaat nemen. Hoewel diegenen onder ons die ouder zijn zich in een tijdperk en een positie bevonden waarin we de wereld konden beïnvloeden, vind ik dat we je daarin hebben teleurgesteld, als je ziet hoe we de wereld hebben laten worden. Daardoor bevind jij je in een situatie waarin velen van hen met wie je moet omgaan niet zijn opgevoed met een begrip van, of respect voor, traditionele normen en waarden. Daardoor wordt de druk van leeftijdgenoten op

jou veel moeilijker en radicaler.

‘We hebben radio’s, grammofoons en televisies in huis genomen. Hoewel elk van die apparaten gezond amusement kan verschaffen, is zo veel van wat er is geproduceerd om naar te luisteren en te kijken niet van een kaliber dat jongemannen inspireert en aanmoedigt. In feite is het meeste eigenlijk vernederend. Met het omdraaien van een knop in je eigen huis kun je je eigen gevoel voor wat goed en wat kwaad is vernietigen.’ (‘I Confer the Priesthood of Aaron’, *Ensign*, november 1985, p. 46.)

Hoe meer de dingen veranderen, hoe meer ze hetzelfde blijven — behalve de techniek. Ik ben in de verleiding om de jongemannen van de Aäronische priesterschap te vragen of ze wel weten wat een grammofoon is. Voor wie dat niet weet, het is iets waarmee we in de huiskamer muziek afspeelden. Denk je dat eens in, we moesten er naartoe in plaats van hem met ons mee te dragen.

Ik leerde mijn kleinzoon Terry vier lessen naar aanleiding van het verhaal

van Daniël in het Oude Testament. Ik zei dat hij ten eerste zijn lichaam gezond en rein moest houden, ten tweede zijn verstand moest ontwikkelen en wijs worden, ten derde sterk worden en de verleidingen weerstaan waar de wereld zo vol van is, en ten vierde vertrouwen op de Heer, vooral als hij zijn bescherming nodig had.

Ik besloot mijn raad aan Terry met deze woorden: ‘Die schriftverhalen verouderen nooit. Ze zijn net zo opwindend als je ze leest als diaken, leraar, priester, zending, huisonderwijzer, quorumpresident ouderlingen of waartoe de Heer je ook roept. Je leert erdoor om geloof te hebben, moed, liefde voor je medemens, zelfvertrouwen en vertrouwen in de Heer.’ (*Ensign*, november 1985, p. 48.)

Het doet mij genoegen om te melden dat Terry de opdracht die ik hem 25 jaar geleden gaf, trouw heeft uitgevoerd. Later ontving hij het Melchizedeks priesterschap en vervulde een voltijdzending. Momenteel is hij quorumpresident ouderlingen, en hij is de vader van een prachtige dochter.

Er is in de afgelopen 25 jaar veel veranderd. Iets anders dat er is gebeurd, is dat veel van mijn kleinkinderen zijn opgegroeid en zelf kinderen hebben gekregen. Deze zomer mocht ik in een kring van priesterschapsdragers staan en mijn oudste achterkleinzoon de handen opleggen terwijl zijn vader hem het Aäronisch priesterschap verleende. Hoewel mijn achterkleinzoon vandaag niet naast mij staat, wil ik toch mijn woorden richten tot hem en tot al jullie fijne jongemannen die het Aäronisch priesterschap dragen.

Het is een bijzondere zegen om het Aäronisch priesterschap te ontvangen. In de geschiedenis is die heerlijke dag opgetekend waarop het priesterschap op aarde werd hersteld, waarmee de

mens opnieuw het recht kreeg om als vertegenwoordiger van de Heer heilige priesterschapsverordeningen te verrichten. Op 5 april 1829 kwam Oliver Cowdery bij de profeet Joseph Smith thuis, in Harmony (Pennsylvania). Oliver vroeg de profeet naar zijn vertaalwerk aan een oude kroniek, het Boek van Mormon. Overtuigd van de goddelijke afkomst van het werk stemde Oliver ermee in om als schrijver bij te dragen aan de vertaling van het boek. Het vertaalwerk verliep snel toen Oliver Cowdery eenmaal als schrijver optrad.

Op 15 mei 1829 waren Joseph en Oliver al bij 3 Nephi. De geschiedenis van de herrezen Heiland die het westelijk halfrond bezocht, en zijn leringen over de doop, grepen hen aan. Lezend in 3 Nephi begonnen ze zich het een en ander af te vragen over de doop. Welke vorm van doop was de juiste, en wie had het gezag om die heilige, verlossende verordening te bedienen? Zij zochten naar een antwoord op deze fundamentele leerstellige vraag. Ze besloten om in gebed een antwoord te vragen, en ze gingen naar een nabijgelegen plek op de oever van de Susquehanna. Ze stortten hun hart

uit en de hemelen werden voor hen geopend. Er verscheen een engel die zich voorstelde als Johannes de Doper. Hij vertelde Joseph en Oliver dat hij optrad namens Petrus, Jakobus en Johannes, die het hogere priesterschap droegen (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:72).

Hij legde zijn handen op hun hoofd en zei: 'Aan u, mijn mededienstknechten, verleen ik, in de naam van de Messias, het priesterschap van Aäron, dat de sleutels omvat van de bediening van engelen en van het evangelie van bekering en van de doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; en dit zal nimmermeer van de aarde worden weggenomen, totdat de zonen van Levi de Heer wederom een offer offeren in gerechtigheid' (LV 13:1).

Later vertelde Oliver het volgende over deze gebeurtenis: 'Maar (...) denk verder, denk u voor een ogenblik in welk een vreugde ons hart vervulde en met welk een verbazing wij ons moeten hebben gebogen (...) toen wij onder zijn hand het heilig priesterschap ontvingen' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:71, voetnoot).

Nadat de mens eeuwenlang op de herstelling van Gods gezag had

gewacht, kwamen de macht en de heerlijkheid van het heilig Aäronisch priesterschap weer op aarde. In afdeling 107 van de Leer en Verbonden vernemen we waarom het lagere priesterschap het Aäronisch priesterschap wordt genoemd:

'Het tweede priesterschap wordt het priesterschap van Aäron genoemd, omdat het aan Aäron en zijn nakomelingen, door al hun geslachten heen, is verleend.

'Waarom dit het lagere priesterschap wordt genoemd, is omdat het een toevoeging is aan het grotere of het Melchizedeks priesterschap, en bevoegdheid bezit tot het bedienen van uiterlijke verordeningen. (...)

'De macht en het gezag van het lagere of Aäronisch priesterschap bestaat in het dragen van de sleutels van de bediening van engelen, en in het bedienen van uiterlijke verordeningen, de letter van het evangelie, de doop van bekering tot vergeving van zonden, overeenkomstig de verbonden en geboden' (LV 107:13–14; 20).

Jongemannen van de Aäronische priesterschap ontvangen niet alleen de macht en het gezag om namens de Heer op te treden in hun

priesterschapstaken, ze krijgen bovendien de sleutels tot de bediening van engelen.

Jongemannen van de Aäronische priesterschap, ik getuig tot jullie dat de Heer door een plechtig verbond gebonden is om je te zegenen naar je getrouwheid. Als je luistert naar de waarschuwendende stem van de Heilige Geest en zijn leiding volgt, word je gezegend met de bediening van engelen. Daardoor word je gezegend met wijsheid, kennis, macht en heerlijkheid. Het is een vaste belofte van de Heer om je hiermee te zegenen.

Enkele maanden geleden woonde ik een vasten-en-getuigenisdienst bij. Een van de mensen die opstond om zijn getuigenis te geven, was een adviseur van de Aäronische priesterschap. Door zijn getuigenis ging ik opnieuw waarderen wat het betekent om als drager van het Aäronisch priesterschap de sleutels tot de bediening van engelen te hebben.

Deze adviseur beschreef enkele dingen die hij die ochtend met de Aäronische priesterschap van de wijk had meegemaakt. Toen hij naar de kerk liep, zag hij twee jonge diakenen met vastengavenenveloppen langs de huizen van de leden gaan. Hij was onder de indruk van hun nette zondagskleding en hoe zij hun taak met stille waardigheid uitvoerden. Vervolgens vergezelde hij twee priesters die het avondmaal bedienden in een verzorgingstehuis voor lichamelijk en geestelijk gehandicapte mannen. Het was de eerste keer dat ze daarheen gingen, en hun adviseur merkte op hoe zij hun priesterschapstaak vol respect en zorg uitvoerden.

Toen vertelde de adviseur een kort verhaal over iets dat hem diep in zijn hart had geraakt. Een van die priesters herinnerde hem eraan wat het werkelijk betekent om een waar dienaar

van Jezus Christus te zijn — letterlijk een dienende engel. De jonge priester die het water ronddiende kwam bij een man die zo te zien een ernstige vorm van het syndroom van Down had. Door zijn gesteldheid kon de man geen bekertje pakken om uit te drinken. De jonge priester schatte de situatie meteen goed in. Hij hield zijn linkerhand achter het hoofd van de man zodat hij zich in de juiste houding bevond om te drinken, en met zijn rechterhand pakte hij een bekertje en bracht dat voorzichtig naar de lippen van de man. Er kwam een dankbare uitdrukking op het gezicht van de man — een uitdrukking van iemand die door een ander is bediend. Deze fijne jonge priester bediende het water vervolgens aan de andere aanwezigen.

De adviseur gaf in zijn getuigenis uiting aan de gevoelens die hij op dat ontroerende moment had. Hij zei dat hij in stilte hilde van vreugde, en hij wist zeker dat de kerk in goede handen was bij deze jonge, zorgzame, gehoorzame dragers van het Aäronisch priesterschap.

President Ezra Taft Benson heeft eens gezegd: 'Geef mij een jongeman

die zichzelf zedelijk rein heeft gehouden en die getrouw zijn kerkbijeenkomsten heeft bezocht. Geef mij een jongeman die zijn priesterschap heeft groot gemaakt en die de onderscheiding Plicht jegens God heeft behaald en die zich heeft onderscheiden in de scouting. Geef mij een jongeman die het seminarie heeft afgemaakt en een brandend getuigenis van het Boek van Mormon heeft. Geef mij zo'n jongeman, en ik zal u een jongeman geven die in het zendingsveld en in de rest van zijn leven wonderen kan doen voor de Heer.' ('To the "Youth of the Noble Birthright"', *Ensign*, mei 1986, p. 45.)

Ouders van deze fantastische jongemannen en -vrouwen, wij vertrouwen u de heilige taak toe om uw kinderen de leringen van het heilig priesterschap bij te brengen. Uw kinderen moeten al jong leren wat een zegen het is om het eeuwige priesterschap van de Heer te dragen, en wat zij moeten doen om in aanmerking te komen voor die zegeningen.

Bisschoppen, u hebt de priesterschapssleutels om de jongemannen van de Aäronische priesterschap te

presideren, in raadsvergadering met hen bijeen te zijn, en ze hun priesterschapstaken bij te brengen. Overtuig u er alstublieft van dat elke jongeman die in aanmerking komt voor het Aäronisch priesterschap begrijpt welke plichten en zegeningen eraan verbonden zijn voor hem als drager van het priesterschap. Help hem om nu al te leren wat het betekent het priesterschap groot te maken door hem belangrijke taken te geven en hem te helpen andere mensen te dienen.

Jongemannen, ik geef jullie de uitdaging om je leven op het fundament van waarheid en gerechtigheid te bouwen. Het is het enige fundament dat de druk van dit leven aankan en in de eeuwigheid blijft bestaan. Het priesterschap dat je draagt is een bijzondere gave, want de Heer zelf heeft het gegeven. Gebruik het, maak het groot en leef ernaar. Ik wil dat je weet dat ik een bijzonder en persoonlijk getuigenis van zijn kracht heb. Het is mij in zoveel opzichten ten goede gekomen.

Ik moedig jullie ook aan om vandaag te beslissen dat je deze grote zegen zult eren en je zult voorbereiden om vooruitgang te maken in het Aäronisch priesterschap — van diaken naar leraar en naar priester. Bereid je voor op de grote zegen van het Melchizedeks priesterschap, wat je nodig hebt om in aanmerking te komen voor een voltijdzending. De Heer vindt het nodig dat je je voorbereidt op die vorm van dienstbetoon, vooral vanwege de grote verantwoordelijkheid die je dan draagt om zijn evangelie aan de wereld te verkondigen. Ik beloof je dat als jij je voorbereidt om zijn heilig priesterschap te ontvangen, Hij letterlijk zegeningen over je zal uitstorten. Dat getuigenis geef ik je in de naam van onze Heer en Heiland, namelijk Jezus de Christus. Amen. ■

Ouderling David A. Bednar
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ontvang de Heilige Geest

Deze vier woorden — ‘Ontvang de Heilige Geest’ — zijn geen passieve verklaring; ze zijn eerder een aansporing van de priesterschap — een gezaghebbende aansporing om te handelen en niet met ons te laten handelen.

Met mijn boodschap wil ik duidelijk maken hoe belangrijk het is om de Heilige Geest werkelijk te ontvangen. Ik bid om de Geest van de Heer en vraag Hem om ieder van ons onderricht te geven en op te bouwen.

De gave van de Heilige Geest

Toen zij in december 1839 in Washington D.C. waren om genoege-doening te vragen voor het onrecht dat de heiligen in Missouri was aangedaan, schreven Joseph Smith en Elias Higbee het volgende aan Hyrum Smith: ‘In ons gesprek met de president [van de Verenigde Staten] vroeg hij ons waarin wij in onze godsdienst verschilden van de andere godsdiensten in deze tijd. Broeder Joseph zei dat we verschilden in onze manier van dopen en in de gave van de Heilige Geest door handoplegging. Wij vonden dat alle andere overwegingen onder de gave van de Heilige Geest vielen’ (*Leringen van kerkpresident: Joseph Smith* [2007], p. 105).

De Heilige Geest is het derde lid van de Godheid; Hij is een persoon van geest en getuigt van alle waarheid. In de Schrift wordt de Heilige Geest de Trooster genoemd (zie Johannes 14:16–27; Moroni 8:26), een Leraar (zie Johannes 14:26; LV 50:14), en een Openbaarder (zie 2 Nephi 32:5). Openbaringen van de Vader en de Zoon worden door de Heilige Geest overgebracht. Hij is de boodschapper en de getuige van de Vader en de Zoon.

De Heilige Geest manifesteert Zich aan mannen en vrouwen als de macht en als de gave van de Heilige Geest. Die macht kan op iemand vallen vóór zijn of haar doop; het is de overtuigende bevestiging dat Jezus Christus onze Heiland en Verlosser is. Door de macht van de Heilige Geest kunnen oprechte onderzoekers een overtuiging van de waarheid van Jezus’ evangelie, het Boek van Mormon, de herstelling, en de profetische roeping van Joseph Smith verwerven.

De gave van de Heilige Geest wordt uitsluitend na de juiste en bevoegde doop verleend en door

handoplegging van Melchizedeks-priesterschapsdragers. De Heer heeft verklaard:

‘Ja, bekeert u en laat u dopen, eenieder van u, tot vergeving van uw zonden; ja, laat u dopen met water, en dan komt de doop met vuur en met de Heilige Geest. (...)’

‘En wie ook geloof hebben, zult u in mijn kerk bevestigen door handoplegging, en Ik zal hun de gave van de Heilige Geest verlenen’ (LV 33:11, 15).

De apostel Paulus heeft dit gebruik aan de Efeziërs duidelijk gemaakt toen hij vroeg:

‘Hebt gij de Heilige Geest ontvangen [...]?’ Doch zij zeiden tot hem: Wij hebben zelfs niet gehoord, dat er een Heilige Geest is.

‘En hij zeide tot hen: Waarin zijt gij dan gedoopt? En zij zeiden: In de doop van Johannes.

‘Maar Paulus zeide: Johannes doopte een doop van bekering en zeide tot het volk, dat zij moesten geloven in Hem, die na hem kwam, dat is in Jezus.

‘En toen zij dit hoorden, lieten zij zich dopen in de naam van de Here Jezus.

‘En toen Paulus hun de handen oplegde, kwam de Heilige Geest over hen, en zij spraken in tongen en profeteerden’ (Handelingen 19:2–6).

De doop door onderdompeling ‘is de inleidende verordening van het evangelie en moet worden gevolgd door de doop met de Geest om volledig te zijn’ (Bible Dictionary, ‘Baptism’). De profeet Joseph Smith heeft uitgelegd dat ‘de doop [...] een heilige verordening [is] die voorbereidt op het ontvangen van de Heilige Geest; hij is het middel en de sleutel waardoor de Heilige Geest wordt toegediend. De gave van de Heilige Geest door handoplegging kan niet door middel van enig ander beginsel worden

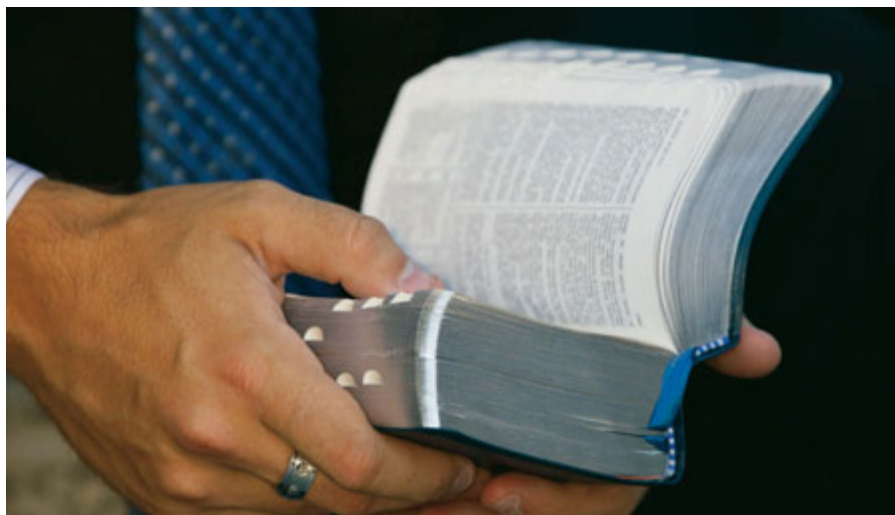

ontvangen dan het beginsel der recht-schapenheid’ (*Leringen: Joseph Smith*, pp. 103–104).

De verordening waarmee iemand tot lid van de kerk wordt bevestigd en waarmee de gave van de Heilige Geest wordt verleend, is zowel eenvoudig als diepzinnig. Waardige Melchizedeks-priesterschapsdragers leggen hun handen op het hoofd van de dopeling en noemen hem of haar bij naam. Daarna wordt de dopeling krachtens het gezag van het heilig priesterschap en in de naam van de Heiland bevestigd tot lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, waarna deze belangrijke zin wordt uitgesproken: ‘Ontvang de Heilige Geest.’

De eenvoud van deze verordening zou ertoe kunnen leiden dat

haar belang wordt onderschat. Deze vier woorden — ‘Ontvang de Heilige Geest’ — zijn geen passieve verklaring; ze zijn eerder een aansporing van de priesterschap — een gezaghebbende aansporing om te handelen en niet met ons te laten handelen (zie 2 Nephi 2:26). De Heilige Geest treedt niet zomaar in werking omdat er handen op ons hoofd worden gelegd en die vier belangrijke woorden worden uitgesproken. Iedereen die deze verordening ontvangt, accepteert de heilige en voortdurende plicht om ernaar te verlangen, ervoor open te staan, eraan te werken en zo te leven dat we werkelijk de Heilige Geest en de bijbehorende geestelijke gaven ontvangen. ‘Want wat baat het een mens indien hem een geschenk wordt gegeven en hij het geschenk niet aanneemt? Zie,

hij verheugt zich niet in hetgeen hem wordt gegeven, evenmin verheugt hij zich in hem die de gever is van het geschenk' (LV 88:33).

Hoe kunnen we deze gezaghebbende aansporing om open te staan voor het gezelschap van het derde lid van de Godheid voortdurend in acht nemen? Ik geef u in overweging dat we (1) oprecht naar het gezelschap van de Heilige Geest moeten verlangen; (2) de Heilige Geest op passende wijze in ons leven moeten uitnodigen; en (3) getrouw Gods geboden moeten naleven.

Oprecht verlangen

We moeten allereerst werkelijk naar het gezelschap van de Heilige Geest verlangen en hunkeren, en ervoor openstaan. U en ik kunnen een grote les leren over rechtschapen verlangen van de getrouwe discipelen van de Meester waarover in het Boek van Mormon wordt gesproken:

'En de Twaalf leerden de menigte; en zie, zij lieten de menigte op het oppervlak der aarde knielen en tot de Vader bidden in de naam van Jezus. (...)

'En zij baden om hetgeen zij het meest verlangden; en zij verlangden dat hun de Heilige Geest zou worden gegeven' (3 Nephi 19:6, 9).

Denken wij er evenzo aan om ijverig en bestendig te bidden om datgene waarnaar we het meest zouden moeten verlangen, namelijk de Heilige Geest? Of laten wij ons afleiden door

de zorgen van de wereld en de sleur van het dagelijks leven, en vinden wij deze waardevolste gave vanzelfsprekend of slaan we er geen acht op? De Heilige Geest ontvangen begint met ons oprechte en bestendige verlangen om zijn gezelschap in ons leven te hebben.

Op passende wijze uitnodigen

We ontvangen en herkennen de Geest des Heren eerder als we Hem op passende wijze in ons leven uitnodigen. We kunnen de Heilige Geest niet verplichten, dwingen of gebieden. Integendeel, we behoren Hem met dezelfde zachtaardigheid en mildheid te benaderen waarmee Hij ons behandelt (zie LV 42:14).

We kunnen de Heilige Geest op veel manieren uitnodigen: door verbonden te sluiten en na te komen; door oprecht persoonlijk en gezinsgebed te hebben; door de Schriften ijverig te onderzoeken; door de band met familie en vrienden te versterken; door te streven naar deugdzaam gedachten en daden, en gepast taalgebruik; en door thuis, in de heilige tempel en in de kerk God te aanbidden. Als we daarentegen onze verbonden en toezeggingen niet nakomen, niet bidden, de Schriften niet bestuderen, ongepaste gedachten en daden hebben, en grove taal gebruiken, zal de Geest bij ons weggaan of ons geheel mijden.

Koning Benjamin leerde zijn volk: 'En nu zeg ik u, mijn broeders, dat indien gij, na al deze dingen

te hebben geweten en erin te zijn onderwezen, overtreedt en handelt in tegenstelling tot hetgeen gesproken is, zodat gij u aan de Geest des Heren onttrekt, waardoor deze in u geen plaats kan vinden om u op de paden der wijsheid te leiden, opdat gij zult worden gezegend, voorspoedig gemaakt en bewaard' (Mosiah 2:36).

Stipte gehoorzaamheid

Het is van wezenlijk belang dat we Gods geboden stipt gehoorzamen om de Heilige Geest te ontvangen. We worden elke week aan deze waarheid herinnerd als we naar de avondmaalsgebeden luisteren en waardig van het brood en water nemen. Als we beloven dat we gewillig zijn de naam van Jezus Christus op ons te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden, wordt ons beloofd dat wij zijn Geest altijd bij ons zullen hebben (zie LV 20:77). Bijgevolg is alles wat we volgens het evangelie van de Heiland moeten leren en worden erop gericht ons te zegenen met het gezelschap van de Heilige Geest.

Overdenk de redenen voor onze gebeden en schriftstudie. Ja, we verlangen ernaar om in gebed met onze hemelse Vader in de naam van zijn Zoon te communiceren. En ja, we verlangen ernaar het licht en de kennis in de standaardwerken te verwerven. Maar vergeet alstublieft niet dat deze heilige gewoonten hoofdzakelijk middelen zijn waarmee we onze hemelse Vader en zijn geliefde Zoon altijd indachtig zijn. Het zijn voorwaarden voor het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest.

Denk eens na over de redenen voor onze aanbedding in het huis des Heren en in onze zondagse bijeenkomsten. Ja, we dienen onze overleden verwanten in de tempel — en onze gezinnen en vrienden in de wijk of gemeente waartoe wij behoren. En ja, we genieten van de rechtschappen betrekkingen die we met onze broeders en zusters hebben. Maar we komen hoofdzakelijk in harmonie bijeen om de zegeningen en aanwijzingen van de Heilige Geest te ontvangen.

Bidden, studeren, bijeenkomen, aanbidden, dienen en gehoorzamen, zijn geen op zichzelf staande en zelfstandige zaken die men op een evangelisch doelijstje kan afvinken. Integendeel, elk van deze rechtvaardige gewoonten is een belangrijk element in het allesomvattende geestelijke streven om de Heilige Geest te ontvangen. De geboden Gods die we gehoorzamen en de geïnspireerde raad van kerkleiders die we opvolgen, zijn voornamelijk gericht op het verwerven van het gezelschap van de Geest. In wezen zijn alle evangelische leringen en activiteiten erop gericht om tot Christus te komen door de Heilige Geest in ons leven te ontvangen.

U en ik moeten proberen zoals de jeugdige krijgers in het Boek van

Mormon te worden, die ‘nauwgezet [waren] in het gehoorzamen en uitvoeren van ieder woord van bevel; ja, en hun geschiedde naar hun geloof. (...)

“... En zij denken dagelijks nauwgezet aan de Heer, hun God; ja, zij onderhouden nauwgezet en voortdurend zijn inzetten en zijn gerichten en zijn geboden’ (Alma 57:21; 58:40).

Getuigenis

De Heer heeft verklaard dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen ‘de enige ware en levende kerk op het oppervlak der gehele aarde’ is (LV 1:30). Deze herstelde kerk is waar omdat zij de kerk van de Heiland is; Hij is ‘de weg en de waarheid en het leven’ (Johannes 14:6). En zij is een levende kerk vanwege de werkingen en gaven van de Heilige Geest. Wij zijn zeer gezegend dat we in een tijd leven dat het priesterschap op aarde is en dat wij de Heilige Geest kunnen ontvangen.

Enkele jaren nadat de profeet Joseph Smith de martelaarsdood had ondergaan, verscheen hij aan president Brigham Young en bracht hem deze tijdloze boodschap: ‘Zeg de mensen dat zij nederig en getrouw moeten zijn en dat ze ervoor moeten zorgen de Geest van de Heer bij zich te houden, dan zal Hij hen ten goede leiden. Wees behoedzaam en negeer de stille, zachte stem niet; Hij zal [u] zeggen wat [u moet] doen en waar [u] heen moet gaan; dan zal Hij de vruchten van het koninkrijk voortbrengen. Zeg tegen de broeders

dat ze hun hart open moeten stellen, zodat de Heilige Geest ze zal kunnen overtuigen. Zij kunnen de Geest van de Heer van alle andere geesten onderscheiden. Hij zal hun gemoed rust geven en hun ziel vreugde influisteren; Hij zal kwaadaardigheid, haat, twist en alle goddeloosheid uit hun hart bannen. Dan zullen zij alleen nog maar het verlangen hebben om goed te doen, rechtschapenheid voort te brengen en het koninkrijk van God op te bouwen. Zeg tegen de broeders dat ze hun hart open moeten stellen, zodat de Heilige Geest ze zal kunnen overtuigen’ (*Leringen: Joseph Smith*, p. 106).

Ik bid dat we er oprecht naar zullen verlangen om de Heilige Geest op passende wijze in ons dagelijks leven te brengen. Ik bid ook dat ieder van ons getrouw Gods geboden zal naleven en werkelijk de Heilige Geest zal ontvangen. Ik verklaar dat de zegeningen die de profeet Joseph Smith aan Brigham Young beloofde toepasbaar en bereikbaar zijn voor iedereen die deze boodschap hoort of leest.

Ik getuig dat de Vader en de Zoon werkelijk bestaan. Ik getuig dat de Heilige Geest een openbaarder, een trooster en de beste leraar is die we ons kunnen wensen. En ik getuig dat de zegeningen en gaven van de Geest in deze laatste dagen werkzaam zijn in de herstelde, ware en levende Kerk van Jezus Christus. Daarvan getuig ik in de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Larry R. Lawrence
van de Zeventig

Onverschrokken ouderschap

De wereld heeft onverschrokken ouderschap nodig van ouders die niet bang zijn om hun stem te laten horen en pal te staan.

Ik wil me graag tot de ouders van tieners richten. Uw opgewekte, energieke jongeren zijn de toekomst van de kerk, en daarom zijn ze een voornaam doelwit van de tegenstander. Er zijn veel getrouwe ouders die vandaag naar de conferentie luisteren, die onder gebed op zoek zijn naar manieren om hun kinderen in deze belangrijke jaren te begeleiden. Mijn oudste kleinkinderen zijn onlangs tiener geworden, dus het onderwerp ligt me na aan het hart. Er zijn geen volmaakte ouders of gemakkelijke antwoorden, maar er zijn wel beginselen waarop we kunnen vertrouwen.

Het thema voor de jongemannen en jongevrouwen in 2010 komt uit het boek Jozua. Het begint met: 'Wees sterk en moedig. Sidder niet (...)' (Jozua 1:9). Deze zinsnede uit de Schriften zou ook een goed thema voor de ouders zijn. In deze laatste dagen heeft de wereld onverschrokken ouderschap nodig, van ouders die niet bang zijn om hun stem te laten horen en pal te staan.

Stel u even voor dat uw dochter op de spoorlijn zit en dat u een trein hoort aankomen. Zou u haar waarschuwen om van het spoor af

te komen? Of zou u aarzelen, bang dat ze misschien denkt dat u overbezorgd bent? Als ze uw waarschuwing negeert, zou u dan snel naar haar toe gaan om haar eraf te halen? Natuurlijk! Uw liefde voor uw dochter zou alle andere overwegingen overheersen. Dan zou u haar leven belangrijker achten dan wat zij van u vindt.

Moelijkheden en verleidingen komen met de snelheid en kracht van een goederentrein op onze jongeren af. Zoals we in de proclamatie over het gezin kunnen lezen, is het de taak van de ouders om hun kinderen te beschermen.¹ Zowel op geestelijk als op stoffelijk gebied.

In het Boek van Mormon lezen we dat Alma de jonge zijn afgedwaalde zoon raad geeft. Corianton had enkele ernstige overtredingen begaan toen hij onder de Zoramieten op zending was. Alma had zijn zoon lief en sprak onomwonden over het probleem. Hij zei hoe teleurgesteld hij was dat zijn zoon onzedelijk was geweest, en hij legde uit wat de ernstige gevolgen van zijn zonde waren.

Ik voel me altijd geïnspireerd als ik deze onverschrokken woorden van Alma hoor: "En nu zegt de Geest des

Heren tegen mij: Gebied uw kinderen goed te doen, (...) daarom gebied ik u, mijn zoon, in de vreeze Gods, u te onthouden van uw ongerechtigheden' (Alma 39:12). Deze onmiddellijke ingreep van zijn vader werd een keerpunt in het leven van Corianton. Hij bekeerde zich en diende daarna getrouw (zie Alma 42:31; 43:1-2).

Laten we het voorbeeld van Alma eens vergelijken met dat van een andere vader uit de Schriften, Eli in het Oude Testament. Eli was werkzaam als hogepriester in Israël, in de kinderjaren van de profeet Samuël. In de Schriften staat dat de Heer hem streng berispte, want 'zijn zonen brachten een vloek over zich en hij heeft hen niet eens berispt' (1 Samuël 3:13). De zoons van Eli hebben zich nooit bekeerd, en heel Israël moest door hun dwaasheid lijden. We leren uit het verhaal van Eli dat ouders die hun kinderen liefhebben, zich niet door hen mogen laten intimideren.

Enkele jaren geleden heeft ouderling Joe J. Christensen in een algemene conferentie gezegd dat 'het ouderschap geen wedstrijd in populariteit is.'² En in dezelfde trant heeft ouderling Robert D. Hales gezegd: 'Soms zijn we bang voor onze kinderen — bang om ze raad te geven, uit angst dat we ze kwetsen.'³

Jaren geleden wilde onze zoon van zeventien een weekendje gaan kamperen met zijn vrienden, die allemaal goede jongens waren. Hij vroeg of hij met ze mee mocht gaan. Ik wilde ja zeggen, maar om de een of andere reden had ik er geen goed gevoel over. Ik sprak over die gevoelens met mijn vrouw, die een grote steun was. 'We moeten naar die waarschuwend stem luisteren', zei ze.

Uiteraard was onze zoon teleurgesteld, en hij vroeg waarom hij niet mee mocht. Ik antwoordde eerlijk

dat ik niet wist waarom. 'Ik heb er gewoon geen goed gevoel over,' legde ik uit, 'en ik hou zoveel van je dat ik die gevoelens niet mag negeren.' Ik was nogal verbaasd toen hij zei: 'Goed pa, ik begrijp het.'

Jonge mensen begrijpen meer dan wij beseffen, omdat ook zij de gave van de Heilige Geest hebben. Zij proberen de Geest te herkennen wanneer die tot hen spreekt, en ze kijken naar ons voorbeeld. Van ons leren ze dat ze aandacht moeten schenken aan die influisteringen, dat als ze 'ergens geen goed gevoel over hebben', ze daar beter niet aan kunnen beginnen.

Het is heel belangrijk dat man en vrouw eensgezind de ouderlijke beslissingen nemen. Als een van de ouders ergens geen goed gevoel over heeft, mag er geen toestemming worden gegeven. Als een van beiden zich ongemakkelijk over een film, een tv-programma, een game, een feestje, een jurk, een zwempak of iets op internet voelt, heb dan de moed om elkaar te steunen en 'nee' te zeggen.

Ik wil u graag iets voorlezen uit een brief van een diepbedroefde moeder. Haar tienerzoon begon langzaam maar zeker de Geest kwijt te raken en werd inactief. Ze legt uit wat er was gebeurd: 'Gedurende de tienerjaren van mijn zoon maakte ik mij zorgen en probeerde ik hem ervan te weerhouden om gewelddadige games te spelen. Ik praatte er met mijn man over en liet hem artikelen uit de *Ensign* en de krant zien die voor dergelijke spelletjes waarschuwden. Maar mijn man had er niet zoveel moeite mee. Hij zei dat onze zoon geen drugs gebruikte en dat ik me niet zoveel zorgen moest maken. Het kwam zelfs voor dat ik de spelletjes verstopte en dat mijn man ze aan hem teruggaf. Het werd op een gegeven moment makkelijker voor me om toe te geven

(...) dan ertegen te vechten. Ik heb echt het gevoel dat zulke spelletjes net zo verslavend zijn als drugs. Ik zou er echt alles aan willen doen om andere ouders daarvoor te behoeden.'

Broeders en zusters, als uw huwelijkspartner ergens geen goed gevoel over heeft, heb dan begrip voor die gevoelens. Als u de weg van de minste weerstand kiest en niets zegt, kunt u slecht gedrag in de hand werken.

Ouders kunnen veel hartzeer voorkomen als ze hun kinderen leren romantische relaties uit te stellen totdat ze klaar zijn om te trouwen. Het is gevaarlijk als ze zich vroegtijdig met een vriendje of vriendinnetje afzonderen. Als ze een 'stelletje' worden, leidt dat tot emotionele intimiteit, die maar al te vaak tot lichamelijke intimiteit leidt. Satan weet dat en doet er zijn voordeel mee. Hij doet zijn uiterste best om jongemannen ervan te weerhouden op zending te gaan, en om tempelhuwelijken te verhinderen.

Het is essentieel dat ouders de moed hebben om hun stem te laten horen en iets te ondernemen voordat Satan succes heeft. President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'Wat zedelijk

gedrag betreft hebben we zowel het *recht* als de *plicht* om een waarschuwende stem te laten horen.'⁴

Ik ben altijd van mening geweest dat er 's avonds laat niets goeds meer gebeurt, en dat jongelui moeten weten hoe laat ze 's avonds thuis moeten komen.

Het is heel verstandig als ouders opblijven totdat hun kinderen thuis komen. Jongemannen en jongevrouwen nemen veel betere beslissingen als ze weten dat hun ouders op hen wachten om te horen hoe hun avond is geweest en om ze voor het slapengaan een kus te geven.

Ik wil u graag waarschuwen voor iets dat in veel landen gebruikelijk is. En dan bedoel ik logeerpartijtjes of de nacht doorbrengen bij een vriend of vriendin. Als bisschop heb ik gemerkt dat te veel jongeren voor het eerst het woord van wijsheid of de wet van kuisheid overtreden als ze bij iemand logeren. Maar al te vaak komen ze voor het eerst in aanraking met pornografie of met de politie als ze ergens anders de nacht doorbrengen.

Groepsdwang is veel groter als onze kinderen bij onze invloed

vandaan zijn, als hun afweermechanisme 's avonds laat verzwakt is. Als u ooit een naar gevoel hebt over een logeerpartijtje, wees dan niet bang om toe te geven aan die waarschuwende stem. Heb altijd een gebed in uw hart als het de bescherming van uw kinderen betreft.

Onverschrokken ouderschap houdt niet in dat we altijd 'nee' moeten zeggen. Ouders moeten ook de moed hebben om ja te zeggen tegen de raad van de hedendaagse profeten. Onze kerkleiders hebben ons geadviseerd

om thuis goede gewoonten in te stellen. Ik wil graag vijf fundamentele gewoonten noemen waarmee we onze jongeren kunnen sterken: gezinsgebed, gezamenlijke schriftstudie, gezinsavond, samen de avondmaaltijd gebruiken en geregeld een persoonlijk gesprek houden met ieder kind.

Er is moed voor nodig om de kinderen bij elkaar te roepen en als gezin neer te knielen. Er is moed voor nodig om de televisie en de computer uit te zetten en iedere dag met uw gezin de Schriften te bestuderen. Er is moed

voor nodig om de maandagavond vrij te houden, zodat u die avond met uw gezin kunt doorbrengen. Er is moed en wilskracht voor nodig om uw afspraken zo te regelen dat u als gezin samen de avondmaaltijd kunt gebruiken.

Een van de doeltreffendste manieren om een zoon of dochter te beïnvloeden, is onder vier ogen met hem of haar te praten. Als we aandachtig luisteren, leren we de verlangens van hun hart kennen, kunnen we ze helpen met het stellen van goede doelen en kunnen we ze vertellen wat voor inspiratie wij voor hen hebben ontvangen. Er is moed voor nodig om ze advies te geven.

Probeer u eens voor te stellen wat het opkomende geslacht zou kunnen worden als deze vijf rechtschappen gewoonten consequent in ieder gezin toegepast zouden worden. Dan zouden onze jongeren op het leger van Helaman gaan lijken: onoverwinnelijk (zie Alma 57:25–26).

Het is een uiterst verootmoedigende taak om in deze laatste dagen tieners op te voeden. Satan en zijn volgelingen proberen deze generatie ten val te brengen; de Heer rekent op onverschrokken ouders om ze groot te brengen. Ouders: 'Wees sterk en moedig. Sidder niet (...)' (Jozua 1:9). Ik weet dat God uw gebeden hoort en verhoort. Ik getuig dat de Heer moedige ouders steunt en zegent. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 2004, p. 49.
2. Joe J. Christensen, 'Rearing Children in a Polluted Environment', *Ensign*, november 1993, p. 11.
3. Robert D. Hales, "Met al de genegenheid van een teder vader: een hoopvolle boodschap voor gezinnen," *Liahona*, mei 2004, p. 90.
4. Boyd K. Packer, 'Our Moral Environment', *Ensign*, mei 1992, p. 67.

Ouderling Per G. Malm
van de Zeventig

Rust voor uw ziel

Om rust voor onze ziel te vinden, hebben we vrede in ons verstand en ons hart nodig, die voortkomt uit het bestuderen en naleven van de leer van Christus.

Door het centrum van Göteborg (Zweden) loopt een brede boulevard met aan beide zijden prachtige bomen. Op een dag zag ik een gat in de stam van een van die enorme bomen. Ik keek nieuwsgierig naar binnen en zag dat de boom helemaal hol was. Wel hol, maar niet leeg! Hij zat vol met allerlei afval.

Ik was verbaasd dat de boom nog overeind stond. Toen ik naar boven keek, zag ik dat er een dikke stalen band om het bovenste deel van de stam zat. Aan de band zaten enkele stalen kabels vast die aan nabijgelegen gebouwen verankerd waren. Van een afstand leek hij op de andere bomen. Maar als je naar binnen keek, kon je zien dat hij hol van binnen was en dat hij geen stevige stam had. Vele jaren eerder was er een proces begonnen waardoor de stam steeds een beetje zwakker werd. Dat is niet van de ene op de andere dag gebeurd. Maar net als een jong boompje langzaam uitgroeit tot een stevige boom, kunnen wij, in tegenstelling tot die holle boom, stap voor stap groeien in ons vermogen om sterker en van binnen-uit gevuld te worden.

Door de genezende verzoening van Jezus Christus kunnen we de kracht krijgen om pal te staan en onze ziel te

vullen met licht, kennis, vreugde en liefde. Zijn uitnodiging is tot allen 'om tot Hem te komen en deel te hebben aan zijn goedheid; en Hij verwerpt niemand die tot Hem komt' (2 Nephi 26:33). Zijn belofte is:

'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen' (Matteüs 11:28-29).

Over deze rust heeft president Joseph F. Smith gezegd: 'Volgens mij betekent het: ingaan in de kennis en liefde van God, met geloof in zijn doeleinden en plan, met zoveel geloof dat wij weten dat we gelijk hebben en dat we niets anders najagen, dat we niet door allerlei wind van leer heen en weer geslingerd worden, of door het valse spel der mensen, in hun sluwheid, die tot dwaling verleidt. Wij weten dat de leer van God afkomstig is, en we stellen er geen vragen over aan allerlei mensen; zij mogen hun eigen mening hebben, hun eigen denkbeelden en grillen. Degene die zo'n mate van geloof in God heeft bereikt dat alle twijfel en vrees van hem zijn afgeworpen, is ingegaan in "Gods rust"' (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* [1998], p. 56).

Om rust voor onze ziel te vinden, hebben we vrede in ons verstand en ons hart nodig, die voortkomt uit het bestuderen en naleven van de leer van Christus, en uit het dienen en helpen van andere mensen, als verlengstuk van de uitgestrekte handen van Christus. Als we geloof in Jezus Christus hebben en zijn leringen navolgen, krijgen we hoop. En die hoop wordt een stevig anker voor onze ziel. Wij kunnen standvastig en onwrikbaar worden. We kunnen eeuwige gemoedsrust hebben en de rust van de Heer ingaan. Alleen als we ons van licht en waarheid afkeren, zullen we net als die boom een hol gevoel van leegte in het binnenste van onze ziel ervaren. En misschien proberen we die leegte zelfs te vullen met dingen die geen eeuwige waarde hebben.

In het licht van ons leven als geestkinderen voordat we op aarde kwamen en ons onsterfelijke leven in het hiernamaals, is dit aardse leven maar een kort moment.

Het is echter een proeftijd, maar ook een periode van mogelijkheden. Maar dan moeten we wel gehoor geven aan de oproep om de dagen van onze proeftijd niet te verspillen (zie 2 Nephi 9:27). De gedachten die ons bezighouden, de gevoelens die we in ons hart koesteren en de daden die we verrichten, hebben allemaal een bepalende invloed op ons leven, hier en in het hiernamaals.

Het is een nuttige gewoonte om onze visie dagelijks op een hoger plan te brengen zodat we een eeuwig perspectief behouden bij alles wat we doen, vooral als we de neiging hebben om uit te stellen wat we 'vandaag' moeten doen in afwachting van 'morgen'.

Gaandeweg worden we bij onze keuzen geholpen door de invloed van de Geest. Maar als ons gedrag niet in

overeenstemming is met het licht en de kennis die we hebben ontvangen, zullen we een slecht geweten hebben, en dat is geen prettig gevoel. Maar een slecht geweten is ook een zegen omdat we er dan onmiddellijk aan herinnerd worden dat het tijd is om ons te bekeren. Als we nederig zijn en een verlangen hebben om het goede te doen, willen we graag direct onze levenswijze veranderen. Maar mensen die hoogmoedig zijn en 'zichzelf tot wet' (LV 88:35) verheffen, geven Satan de kans om hen te leiden 'met een vlassen koord om hun hals, totdat hij hen met zijn sterke koorden voor eeuwig bindt' (2 Nephi 26:22), tenzij ze de geest van bekering in hun hart krijgen. Als we kwade invloeden volgen, kunnen we nooit een vredig gevoel hebben, want vrede is eenvoudigweg een

gave van God die alleen door middel van de Geest van God wordt verkregen. 'Godeloosheid heeft nooit geluk betekend' (Alma 41:10).

In ons dagelijks leven zijn het vaak de kleine en eenvoudige dingen die een blijvende invloed hebben (zie Alma 37:6-7). Wat we zeggen, hoe we handelen en hoe we reageren, beïnvloedt niet alleen onszelf maar ook de mensen om ons heen. We kunnen opbouwen of afbreken. Een eenvoudig en positief voorbeeld is een verhaal dat over mijn grootmoeder wordt verteld. Ze vroeg een van haar jonge kinderen eens om een doos eieren te halen. Het kind liep waarschijnlijk vrolijk over straat naar huis, maar de meeste eieren waren gebroken toen het thuiskwam. Een kennis die op

bezoek was, zei tegen mijn grootmoeder dat ze het kind maar flink moest straffen. Maar mijn grootmoeder zei rustig en verstandig: 'Nee, daar worden de eieren niet heel van. We gebruiken gewoon wat we kunnen en maken wel wat pannenkoeken waar we samen van genieten.'

Als we verstandig en geïnspireerd met de kleine, eenvoudige en dagelijkse dingen leren omgaan, is het resultaat een positieve invloed die de harmonie in onze ziel intensiveert en de mensen om ons heen opbouwt en versterkt. Want alles wat ons uitnodigt om goed te doen, 'wordt door de macht en gave van Christus uitgezonden; daarom [kunnen wij] met volmaakte kennis weten dat het van God is' (Moroni 7:16).

De holle boom waar ik u over vertelde, staat er nu niet meer. Enkele jongeren hebben vuurwerk in de holte gegooid, waardoor de boom in brand is gevlogen. Hij kon niet meer gered worden en moest worden gekapt. We moeten oppassen voor dingen die ons van binnenuit vernietigen, groot of klein! Ze kunnen een explosieve uitwerking tot gevolg hebben en de geestelijke dood veroorzaken.

Laten we ons richten op dingen die ons blijvende vrede in ons verstand en ons hart geven. Dan zal ons 'vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden' (LV 121:45). De belofte om de rust van de Heer in te gaan, om de gave van vrede te ontvangen, is veel meer dan tijdelijke, wereldlijke voldoening. Zij is een hemelse gave: 'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd' (Johannes 14:27). Hij heeft de macht om de ziel te genezen en te versterken. Hij is Jezus Christus, en van Hem getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Jairo Mazzagardi
van de Zeventig

De valstrik van zonde vermijden

Blijf standvastig en maak goede keuzes, zodat u de vruchten van de boom des levens kunt eten.

Op een mooie zonnige morgen vroeg ik mijn bijna achtjarige kleindochter, Vicky, of ze zin had in een wandelingetje naar het meer dat toevallig ook dienst doet als spaarbekken voor onze mooie stad.

Al wandelend luisterden wij blij naar het zachte gekabbel van het kristalheldere beekje dat langs ons pad liep. Aan weerszijden van het pad stonden mooie groene bomen en heerlijk geurende bloemen. We hoorden vogels zingen.

Ik vroeg mijn vrolijke, onschuldige kleindochter met haar mooie blauwe ogen hoe ze zich op haar doop aan het voorbereiden was.

Zij antwoordde met een vraag: 'Opa, wat is zonde?'

Ik bad stilletjes om inspiratie en probeerde haar vraag zo eenvoudig mogelijk te beantwoorden: 'Zonde is opzettelijk ongehoorzaam zijn aan Gods geboden. Dat maakt onze hemelse Vader verdrietig. Pijn en verdriet zijn het gevolg van zonden.'

Duidelijk bezorgd vroeg ze: 'En hoe krijgt zonde ons te pakken?'

Deze vraag duidt op reinheid, maar ook op een zeker verlangen om zonden te mijden.

Om haar een duidelijker beeld te schetsen, maakte ik bij mijn antwoord gebruik van de natuurlijke elementen om ons heen. Langs het pad waarop we liepen, stond een hek van forse stenen palen en prikkeldraad; rond een van die forse palen stonden bloemen, struiken en boompjes. Na verloop van tijd zouden die planten groter worden dan de paal zelf.

Ik herinnerde mij dat er verderop nog een paal stond die heel geleidelijk, haast ongemerkt, helemaal was overwoekerd door de planten die eromheen groeiden. Ik stel mij zo voor dat een paal, ondanks zijn omvang, niet in de gaten heeft dat hij overwoekerd en vernietigd kan worden door fragiele planten. De paal zal gedacht hebben: geen probleem. Ik ben groot en sterk, en dit plantje vormt geen gevaar voor mij.

Als er dus een boompje vlakbij groeit, zal de paal dat aanvankelijk niet opmerken; vervolgens begint de paal te genieten van de schaduw die de boom verschaft. Maar de boom blijft groeien en er spruiten takken uit die aanvankelijk mals lijken, maar die zich na verloop van tijd om de paal strengelen.

En nog heeft de paal niet in de gaten wat er gebeurt.

Niet lang daarna vonden we op onze wandeling de spreekwoordelijke paal, die tegen de vlakte was gegaan. Mijn kleindochter was onder de indruk en vroeg: 'Opa, is dit de boom van zonde?'

Ik vertelde haar dat het slechts een symbool, een voorbeeld, was van hoe zonde ons te pakken krijgt.

Ik weet niet wat voor invloed ons gesprek op haar heeft gehad, maar ik moest daarna denken aan de vele gezichten van zonde en hoe die zich in ons leven nestelt als we dat toestaan.

We moeten alert zijn, want kleine keuzes hebben grote gevolgen, zoals vroeg naar bed gaan en vroeg opstaan grote gevolgen hebben. In Leer en Verbonden 88:124 lezen we: 'Staat vroeg op, opdat uw lichaam en uw geest versterkt zullen worden.' Wie vroeg naar bed gaat, staat uitgerust op, met een lichaam en geest die zijn versterkt en gezegend door de Heer, vanwege gehoorzaamheid.

Wat van weinig belang lijkt, zoals laat naar bed gaan, een dag niet bidden, het vasten overslaan, of de sabbat ontheiligen — zulke minuscule misstapjes — zorgt ervoor dat we langzamerhand minder gevoelig worden en daarmee de deur openzetten voor ernstiger vergrijpen.

Als tiener moest ik om tien uur 's avonds thuis zijn. Tegenwoordig gaan de jongeren om die tijd de deur uit. Toch weten we dat 's nachts de ergste dingen gebeuren. In die nachtelijke uren gaan sommige jongeren naar minder verheffende gelegenheden, waar muziek en songteksten hen ervan weerhouden het gezelschap van de Heilige Geest te hebben. Onder die omstandigheden vormen zij een gemakkelijke prooi voor zonde.

Vaak wordt iemand een prooi als hij of zij omgaat met vrienden die niet de normen van het evangelie naleven. Om erbij te willen horen en door vrienden voor vol te worden aanzien, wordt er met de wetten en beginselen van het evangelie gesjoemeld. Daarmee kiest iemand voor een weg die niet alleen hem of haar pijn en verdriet brengt, maar ook zijn of haar dierbaren.

We moeten er op letten dat de zonde ons niet overwoekert. De zonde is overal — zelfs in bijvoorbeeld een computer of een mobieltje. Die technologieën zijn handig en kunnen ons van pas komen. Maar hun ongepaste gebruik — zoals tijd die wordt verkwist aan eindeloze spelletjes, programma's die zinnelijk plezier oproepen, of nog slechtere zaken als pornografie — is vernietigend. Pornografie vernietigt iemands karakter en duwt iemand in het drijfzand van vuiligheid, waar iemand alleen met veel moeite en hulp uit loskomt.

Dit vreselijke monster veroorzaakt pijn en leed, zowel voor de overtreder als voor zijn of haar onschuldige kinderen, partner, vader en moeder. De vruchten van zinnelijk plezier zijn bitterheid en verdriet. De vruchten van

gehoorzaamheid en opoffering zijn zoetheid en oneindige vreugde.

De keuze om zich aan de normen te houden, moet vooraf worden genomen, niet wanneer de verleiding op het toneel verschijnt. Onze constanten moeten zijn:

- Ik doe dit omdat het juist is, van de Heer komt, en mij geluk zal brengen.
- Ik doe dit niet omdat het mij zal weg leiden van de waarheid, van de Heer, en van het eeuwige geluk dat Hij aan de getrouwen en gehoorzamen belooft.

Aangezien de Vader wist dat we verkeerde keuzes zouden maken, voorzag Hij in zijn geweldige plan van liefde in een Verlosser van de wereld om te boeten voor de zonden van alle bekeerlijken die zich tot Hem wenden voor hulp, troost en vergiffenis, en die bereid zijn om zijn naam, Jezus Christus, op zich te nemen.

Als we zondigen moeten we snel naar hulp op zoek gaan, omdat we niet zelf aan de valstrik van zonde kunnen ontsnappen, net zoals de spreekwoordelijke paal zichzelf niet

kon oprichten. Iemand moet ons helpen om aan de dodelijke greep te ontkomen.

Ouders kunnen helpen, en de bisschop is door God geroepen om ons te helpen. Hij is het tot wie wij moeten gaan en wie we in vertrouwen moeten nemen.

In Leer en Verbonden 58:42–43 staat:

‘Zie, wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan.

‘Hierdoor zult gij weten of iemand zich van zijn zonden bekeert — zie, hij zal ze belijden en ze verzaken.’

Een paar maanden na onze wandeling bij het meer had mijn kleindochter een doopgesprek met haar bisschop — haar vader. Na het gesprek vroeg ik haar hoe het was gegaan. Bijna op bestraffende wijze antwoordde ze: ‘Opa, een doopgesprek is vertrouwelijk. Dat weet u.’

Bisschoppen, ik hoop dat u die reactie serieus neemt. Het kwam mij voor dat mijn kleindochter in korte tijd veel had bijgeleerd.

Net als de boom die ik heb beschreven verdriet, pijn, leed en slavernij veroorzaakt, kan een andere boom het tegenovergestelde teweegbrengen. Hij wordt genoemd in 1 Nephi 8:10–12:

‘En het geschiedde dat ik een boom zag, waarvan de vrucht begerenswaardig was om iemand gelukkig te maken.

‘En het geschiedde dat ik erheen ging en van de vrucht daarvan nam; en ik bemerkte dat ze zeer zoet was, zoeter dan alles wat ik ooit had geproefd. Ja, en ik zag dat de vrucht daarvan wit was en alle witheid die ik ooit had gezien, overtrof.

‘En toen ik van de vrucht daarvan nam, vervulde zij mijn ziel met een buitengewoon grote vreugde.’

Geliefde broeders en zusters, blij standvastig en maak goede keuzes, zodat u de vruchten van de boom des levens kunt eten. Als u, om welke reden ook, een fout hebt begaan of van het pad bent afgedwaald, dan reiken wij u de hand en zeggen tot u: 'Kom, er is hoop. Wij houden van u en willen u helpen gelukkig worden.'

Onze hemelse Vader houdt zoveel van ons dat Hij zijn enige Zoon, Jezus Christus, heeft gegeven.

Jezus Christus houdt zoveel van ons dat Hij zijn leven heeft gegeven om voor onze zonden te boeten!

Wat zijn wij bereid te geven om rein te zijn en die vreugde te ervaren?

Ik geef u mijn getuigenis van deze waarheden in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Mervyn B. Arnold
van de Zeventig

Wat heb je met mijn naam gedaan?

Op een goede dag zullen we voor onze dierbare Heiland staan en verslag uitbrengen van wat we met zijn naam hebben gedaan.

Toen president George Albert Smith nog jong was, verscheen zijn overleden grootvader, George A. Smith, in een droom aan hem en vroeg: 'Ik wil graag weten wat je met mijn naam hebt gedaan.' President Smith antwoordde: 'Ik heb nooit iets met uw naam gedaan waarvoor u zich hoeft te schamen.'¹

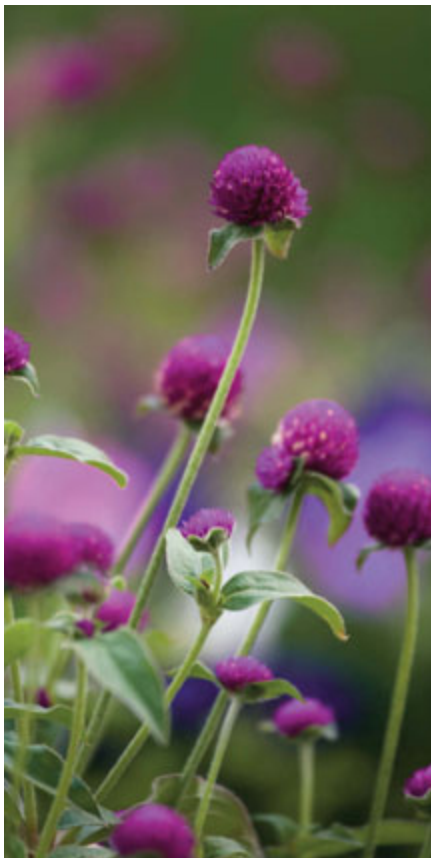
Als we elke week aan het avondmaal deelnemen, betuigen en beloven we dat we de naam van Christus op ons nemen, Hem altijd indachtig zijn en zijn geboden onderhouden. Als we daartoe bereid zijn, belooft Hij ons die mooiste van alle zegens — dat we altijd zijn Geest bij ons zullen hebben.²

Net als president George Albert Smith aan zijn grootvader rekenschap moest afleggen voor wat hij met zijn naam had gedaan, moeten wij op een dag aan onze Heiland, Jezus Christus, rekenschap afleggen van wat wij met zijn naam hebben gedaan.

In Spreuken staat hoe belangrijk het is om een goede naam te hebben: 'Een goede naam is verkieslijker dan veel rijkdom, gunst is beter dan zilver en goud.'³ En: 'De gedachtenis des rechtvaardigen zal tot zegening zijn.'⁴

Toen ik nadacht over die teksten en bedacht hoe belangrijk een goede naam is, moest ik denken aan de goede naam en nalatenschap die mijn ouders mijn vier broers, mijn twee zussen en mij hebben meegegeven. Mijn ouders waren niet rijk en ze hadden geen zilver of goud. We woonden met negen mensen in een huis met twee slaapkamers, één badkamer en een afgesloten veranda waar mijn twee zussen sliepen. Toen mijn ouders overleden, kwamen mijn broers, zussen en ik bij elkaar om hun weinige aardse bezittingen te verdelen. Mijn moeder liet enkele jurken na, wat meubeltjes en enkele persoonlijke artikelen. Mijn vader liet wat gereedschap, wat oude jachtgeweren en weinig anders na. Het enige van waarde was hun huisje en een kleine spaarrekening.

Samen huilden we openlijk en spraken onze dank uit. We wisten dat ze ons iets hadden meegegeven dat waardevoller was dan zilver of goud. Zij hadden ons van hun liefde en tijd gegeven. Ze hadden vaak hun getuigenis van de waarheid van het evangelie gegeven, dat we nu in hun

waardevolle dagboeken kunnen lezen. Niet zozeer door hun woorden, maar voornamelijk door hun voorbeeld hebben ze ons geleerd eerlijk te zijn, hard te werken en tiende te betalen. Ze hebben ons ook aangemoedigd om een opleiding te volgen, op zending te gaan en om, wat het allerbelangrijkst is, een eeuwige partner te vinden, in de tempel te trouwen en tot het einde te volharden. Ze hebben ons echt een erfgoed van een goede naam meegegeven en daarvoor zijn we ze eeuwig dankbaar.

Toen de dierbare profeet Helaman en zijn vrouw met twee zoons gezegend werden, noemden ze hen Lehi en Nephi. Helaman vertelde zijn zoons waarom ze naar twee van hun voorouders waren vernoemd, die zo'n zeshonderd jaar vóór hun geboorte op aarde hadden geleefd. Hij zei:

'Zie, mijn zonen (...), ik heb u de namen gegeven van onze eerste ouders [Lehi en Nephi] (...) en dat heb ik gedaan, opdat gij, wanneer gij aan uw naam denkt (...) aan *hun werken* zult denken; en wanneer gij aan *hun werken denkt, zult weten, door hetgeen er is gezegd, en ook geschreven, dat zij goed waren.*

'Welnu, mijn zonen, ik wil dat gij

datgene doet wat goed is, *zodat er over u zal worden gesproken, en ook geschreven, zoals er over hen is gesproken en geschreven.*

*'(...) opdat gij die kostbare gave van het eeuwige leven zult hebben.'*⁵

Broeders en zusters, hoe zal er over zeshonderd jaar over ons worden gesproken?

Moroni heeft gezegd hoe we de naam van Christus op ons kunnen nemen en onze goede naam kunnen beschermen:

'En voorts wil ik u aansporen *tot Christus te komen en iedere goede gave aan te grijpen en de kwade gave niet aan te roeren, noch het onreine. (...)*

Ja, *komt tot Christus* en wordt vervolmaakt in Hem en onthoudt u van alle goddeloosheid.⁶

In de geïnspireerde brochure *Voor de kracht van de jeugd* staat: 'Keuzevrijheid is een door God gegeven eeuwig beginsel waarbij je morele verantwoording draagt voor de keuzen die je doet. Hoewel [we] vrij [zijn] om te kiezen, kun[nen we] niet de gevolgen van [onze] keuzes kiezen. Als [we] een keuze [doen], zull[en we] de gevolgen daarvan onder ogen moeten zien.'⁷

Kort na ons huwelijk, vertelde mijn lieve vrouw, Devonna, mij hoe ze in haar jeugd het belangrijke beginsel had geleerd dat we vrij zijn om te kiezen, maar dat we niet vrij zijn om de gevolgen van onze daden te kiezen. Met de hulp van mijn dochter Shelly wil ik graag de ervaring van mijn vrouw vertellen:

'Toen ik vijftien jaar oud was, vond ik vaak dat er te veel regels en geboden waren. Ik vroeg me af hoe een normale, opgewekte tiener met zoveel regels van het leven kon genieten. En door de vele uren die ik op de boerderij van mijn vader werkte, bleef er niet veel tijd over om met mijn vriendinnen door te brengen.

'In een bepaalde zomer moest ik ervoor zorgen dat de koeien die op de bergweide graasden niet door de omheining braken en op het tarweveld zouden komen. Als een koe van de groeiende tarwe eet, kan ze opzwellen, stikken en doodgaan. Er was een koe die altijd probeerde haar kop door de omheining te steken. Toen ik op een ochtend op mijn paard langs de omheining reed om te kijken hoe het met de koeien ging, zag ik dat de koe door de omheining heen was gebroken en op het tarweveld stond te grazen. Tot mijn ontzetting zag ik dat ze al enige tijd tarwe had staan grazen, want ze was al erg opgeblazen en zag eruit als een ballon. Ik dacht: stomme koe! Die omheining staat er om je te beschermen, maar je breekt er toch doorheen en nou heb je zoveel tarwe gegeten dat je leven in gevaar is.

'Ik reed snel terug naar huis om mijn vader te halen. Maar toen we bij de koe terugkwamen, lag ze al dood op de grond. Ik was verdrietig over het verlies van die koe. We hadden haar een prachtige bergweide gegeven om in te grazen en een omheining om haar bij het gevaarlijke tarwe vandaan

Toen ze vijftien was, besefte zuster Arnold (hier vertegenwoordigd door haar dochter) toen ze toezicht op het grazende vee hield, dat de geboden ons beschermen.

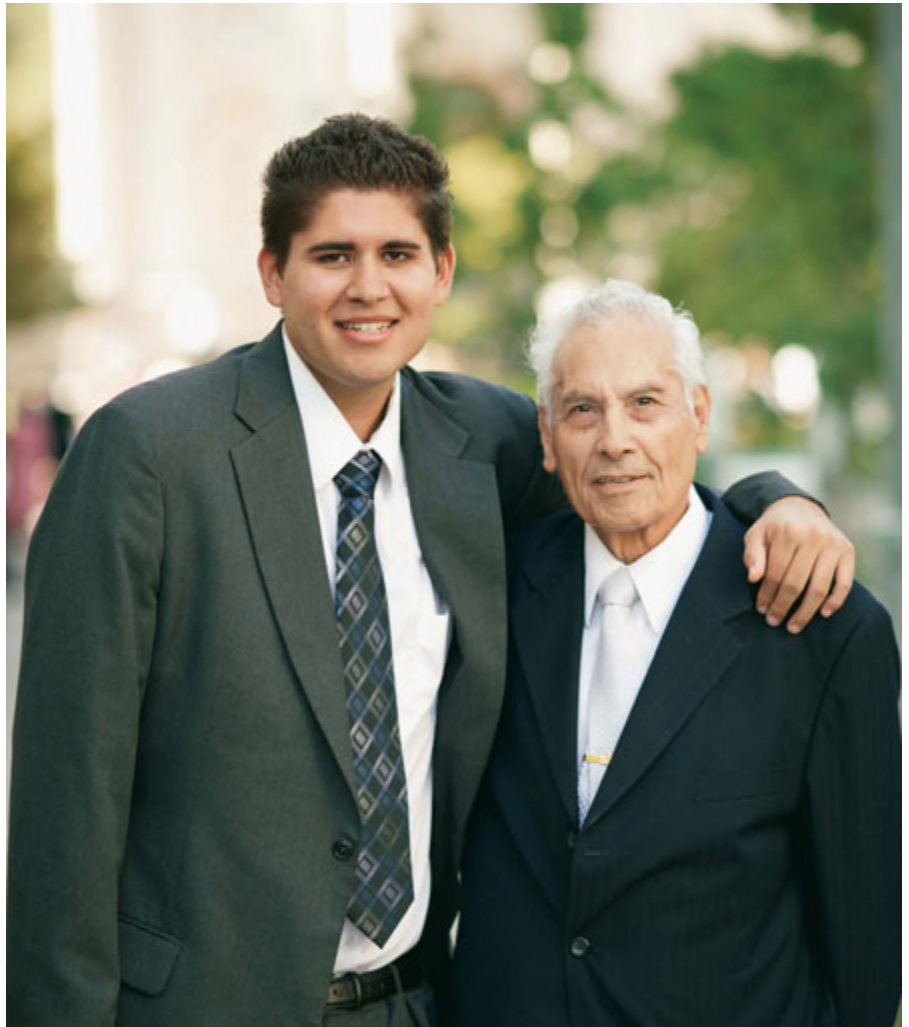
te houden. Toch was ze door de omheining heen gebroken en had ze haar eigen dood veroorzaakt.

‘Toen ik over de rol van de omheining nadacht, besepte ik dat het een bescherming was, net als de geboden en de regels van mijn ouders een bescherming waren. De geboden en regels waren er voor mijn eigen bestwil. Ik besepte dat gehoorzaamheid aan de geboden mij van een lichamelijke en geestelijke dood kon redden. Dat inzicht was een essentieel moment in mijn leven.’

Mijn vrouw en ik hebben geleerd dat onze wijze en liefdevolle Vader in de hemel ons geboden heeft gegeven — niet om ons te beperken, zoals de tegenstander ons wil doen geloven — maar om ons tot zegen te zijn en onze goede naam en ons erfgoed voor onze nakomelingen te beschermen, net als voor Lehi en Nephi. Net als de koe de gevolgen van haar keuze onderging, moeten wij allemaal begrijpen dat het gras *nooit* groener is aan de andere kant van de omheining — en dat ook nooit zal zijn — want ‘goddeloosheid heeft nooit geluk betekend.’⁸ Een ieder van ons zal na dit leven de gevolgen van onze keuzen ondergaan. De geboden zijn duidelijk. Ze beschermen ons en — zijn niet beperkend. En de prachtige zegeningen van gehoorzaamheid zijn talloos!

Onze hemelse Vader wist dat we allemaal fouten zouden maken. Ik ben zo dankbaar voor de verzoening, waardoor wij ons kunnen bekeren en de nodige aanpassingen kunnen doen zodat we ooit één met de Heiland kunnen worden en de zoete vrede van vergeving zullen ontvangen.

Onze Heiland moedigt ons dagelijks aan om onze naam te zuiveren en in zijn tegenwoordigheid terug te keren. Hij moedigt ons liefdevol en zachtmoedig aan. Stel u met mij de

volledige aanvaarding van de Heiland voor terwijl ik zijn woorden voorlees: ‘Wilt gij nu niet tot Mij terugkeren, en u van uw zonden bekeren en tot inkeer komen, opdat Ik u kan genezen?’⁹

Vandaag wil ik u dezelfde aanmoediging geven die mijn ouders, die door hun goede naam nooit vergeten zullen worden, mij hebben gegeven. Voordat u iets doet, stel u voor dat de Heiland naast u staat en vraag u af: ‘Zou ik dat denken, zeggen of doen als Hij naast mij stond?’ Want Hij staat echt naast u. Onze dierbare president Thomas S. Monson, van wie ik getuig dat hij een profeet is, citeert vaak de volgende tekst als hij over onze Heer en Heiland spreekt: ‘Want Ik zal voor uw aangezicht uit gaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn.’¹⁰

Op die grote en prachtige dag, als we voor onze dierbare Heiland staan en verslag uitbrengen van wat we met zijn naam hebben gedaan, hoop ik dat we kunnen zeggen: ‘Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden.’¹¹ ‘Ik heb uw naam geëerd.’ Ik getuig van Jezus Christus. Hij is gestorven, zodat wij kunnen leven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Presidents of the Church Student Manual* (Church Educational System manual, 2003), p. 134.
2. Zie Leer en Verbonden 20:77.
3. Spreuken 22:1.
4. Spreuken 10:7.
5. Helaman 5:6–8; cursivering toegevoegd.
6. Moroni 10:30, 32; cursivering toegevoegd.
7. *Voor de kracht van de jeugd* (boekje, 2001), p. 4.
8. Alma 41:10.
9. 3 Nephi 9:13.
10. Leer en Verbonden 84:88.
11. 2 Timoteüs 4:7.

Ouderling M. Russell Ballard
van het Quorum der Twaalf Apostelen

O, dat geslepen plan van de boze

Er is hoop voor verslaafden. Die hoop is mogelijk door de verzoening van Jezus Christus.

Broeders en zusters, het begin van de herfst hier in de Rocky Mountains zorgt voor een bonte bladerentooi in vlammend rode, oranje en gele tinten. In de herfst is de hele natuur zich aan het voorbereiden op de koude, sobere schoonheid van de winter.

De herfst is vooral een spannende tijd voor vliegvissers, want dit is de tijd dat de forel door een haast onverzagbare honger ertoe wordt gedreven om zich vol te eten en zich aan te sterken, voordat de voedselschaarste van de winter aanbreekt.

Het doel van de vliegvisser is de forel door vakkundige misleiding te vangen. Een kundig vliegvisser verdiept zich in het gedrag van de forel, het weer, de stroming, de soorten insecten waaraan de forel zich te goed doet en wanneer die insecten uitkomen. Vaak zal hij het lokaas dat hij gebruikt met de hand vervaardigen. Hij weet dat die kunstvlieg met dat kleine haakje een volmaakt vervaardigd lokmiddel moet zijn, want de forel zal zelfs de kleinste fout opmerken en aan de vlieg voorbijgaan.

Er is niets spannenders dan de forel boven te zien komen, te zien

toehappen en weerstand te zien bieden tot hij is uitgeput en kan worden binnengehaald. Het is de kennis en vaardigheid van de visser tegen de edele forel.

Het gebruik van kunstaas bij het vissen is een voorbeeld van hoe Lucifer ons probeert te verleiden, misleiden en te vangen.

Zoals de vliegvisser weet dat een forel wordt gedreven door honger, kent Lucifer onze 'honger' of gebreken en verleidt hij ons met lokaas dat ons, als we toehappen, uit de stroom van het leven ruikt en ons onder zijn ongenadige invloed brengt. En in tegenstelling tot de visser die een vis vangt en hem ongedeerd terugzet, laat Lucifer zijn vangst niet vrijwillig gaan. Zijn doel is zijn slachtoffer zo ellendig te maken als hij zelf is.

Lehi heeft gezegd: 'En omdat hij [Lucifer] uit de hemel was gevallen en voor eeuwig ellendig was geworden, zocht hij ook de ellende van het gehele mensdom' (2 Nephi 2:18).

Ik voeg mijn stem bij die van mijn medebroeders dat Lucifer een slim en sluw wezen is. Een van de belangrijkste methoden die hij tegen ons gebruikt is zijn kunst om te liegen en

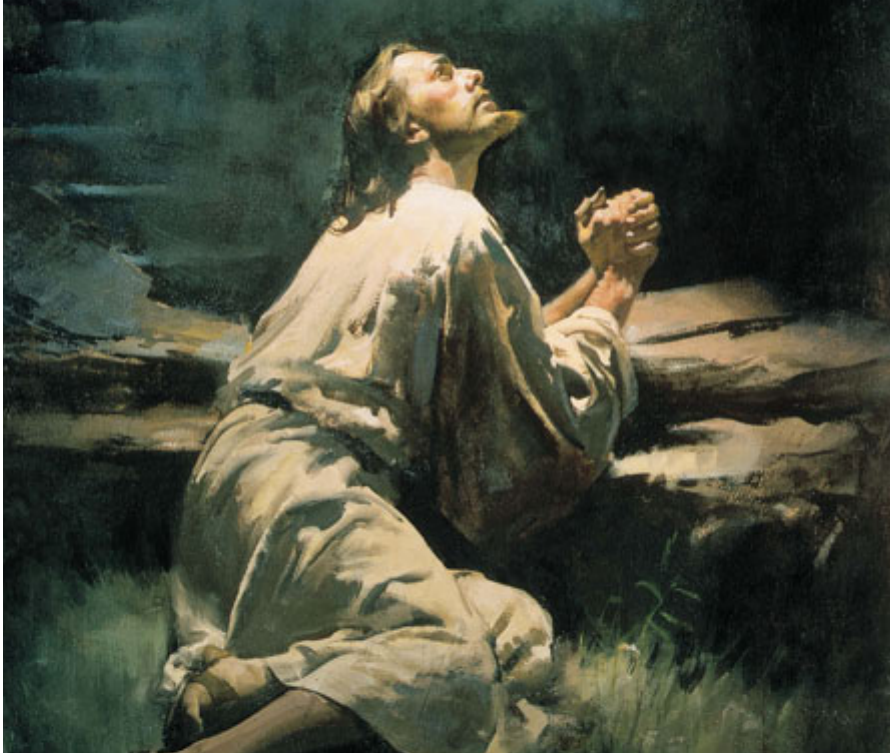
te bedriegen en ons te laten geloven dat kwaad goed is en goed kwaad. Vanaf het prille begin in de grote raadsvergadering in de hemel wilde Satan 'de keuzevrijheid van de mens [...] vernietigen, die Ik, de Here God, hem had gegeven. (...)

En hij werd Satan, ja, namelijk de duivel, de vader van alle leugen, om de mensen te misleiden en te verblinden en om hen gevankelijk weg te voeren naar zijn wil' (Mozes 4:3-4).

En nog steeds is de keuzevrijheid die de mens van God heeft gekregen de inzet van de strijd. Satan en zijn trawanten hebben allerlei lokaas om ons heen verspreid in de hoop dat we zwichten en zijn vliegen inslikken, zodat hij ons kan binnenhalen. Hij maakt gebruik van verslavingen om iemand zijn keuzevrijheid af te nemen. Volgens het woordenboek betekent een verslaving zich over te geven aan datgene wat iemand ertoe brengt zijn keuzevrijheid op te geven en afhankelijk te worden van een middel of gedrag dat een bedreiging voor zijn leven is.¹

Onderzoek wijst uit dat er een mechanisme in onze hersenen zit dat het genotscentrum wordt genoemd.² Als dat wordt gestimuleerd door bepaalde drugs of gedragingen, overmeestert het dat deel van onze hersenen dat ons oordeel, onze wilskracht, ons denkvermogen en zedelijk gedrag reguleert. Dat leidt ertoe dat de verslaafde laat varen waarvan hij of zij weet dat het goed is. En als dat gebeurt, zet de haak zich vast en neemt Lucifer over.

Satan weet hoe hij ons met zijn kunstmatige middelen en gedragingen, die slechts tijdelijk genot bieden, moet bewerken en vangen. Ik heb gezien waar iemand doorheen gaat die probeert de controle over zijn leven terug te krijgen, die probeert los

te komen van vernietigende verslavingen en impulsen en zijn gevoel van eigenwaarde en onafhankelijkheid probeert te herwinnen.

Een paar van de meest verslavende middelen die de hersenen kunnen gijzelen en iemands keuzevrijheid kunnen lam leggen zijn: nicotine; opiaten — heroïne, morfine en andere pijnstillers; kalmerende middelen; cocaïne; alcohol; marihuana; en methamfetamines.

Ik ben dankbaar dat er goed opgeleide artsen zijn die hun patiënten de juiste medicijnen kunnen voorschrijven om pijn en lijden te verlichten. Helaas zijn er tegenwoordig te veel mensen, onder wie ook leden van de kerk, die verslaafd raken aan en misbruik maken van medicijnen die op recept verkrijgbaar zijn. Lucifer, de vader van alle leugen, weet dat en gebruikt zijn invloed om iemands keuzevrijheid weg te nemen en de misbruiker in zijn verschrikkelijke ketenen te slaan (zie 2 Nephi 28:22).

Onlangs sprak ik met een zuster die op de psychiatrische afdeling van een ziekenhuis was opgenomen. Zij vertelde mij over haar trieste teloorgang van volledige psychische en lichamelijke gezondheid, een geweldig huwelijk en een fijn gezin naar psychische problemen, gezondheidsproblemen en het uiteenvallen van

haar gezin — wat allemaal was begonnen met het misbruik van pijnstillers op recept.

Twee jaar vóór ons gesprek liep ze rugletsel op in een auto-ongeluk. Haar arts schreef een medicijn voor om de bijna ondraaglijke pijn te verlichten. Ze vond dat ze een hogere dosis nodig had. Daarom begon ze het recept te vervalsen en nam ze uiteindelijk haar toevlucht tot heroïne. Dat leidde tot haar arrestatie en een gevangenisstraf. Haar obsessie met drugs verwoestte haar huwelijk. Haar man vroeg echtscheiding aan en kreeg de voogdij over de kinderen. Ze vertelde mij dat de drugs niet alleen haar pijn verlichtten, maar haar ook een kortstondige euforie en een gevoel van welbehagen bezorgden. Maar elke dosis was slechts goed voor een paar uur en de verlichting leek na elke dosis minder te worden. Zij ging steeds meer drugs gebruiken en belandde zo in de vicieuze verslavingscirkel. Haar hele leven draaide om drugs. De avond vóór ons gesprek had ze geprobeerd zich van het leven te beroven. Ze zei dat ze niet meer tegen de lichamelijke, emotionele en geestelijke pijn kon. Ze had het gevoel dat er geen uitweg meer was — dat er geen hoop meer was.

Het probleem dat deze zuster met medicijnen op recept en drugs had,

staat niet op zichzelf; het gebeurt overal om ons heen. In sommige gebieden sterven er meer mensen aan het misbruik van medicijnen dan er omkomen bij auto-ongelukken.³ Broeders en zusters, blij af van elk middel dat verslavend kan zijn. zelfs een enkel snuifje, pilletje of glaasje sterkedrank kan tot verslaving leiden. Een herstellende alcoholist heeft mij verteld dat één glaasje het verschil is tussen verslaving en nuchterheid. Satan weet dat. Laat hem u niet binnenhalen met zijn lokmiddelen die snel tot verslaving kunnen leiden.

Broeders en zusters, begrijp mij niet verkeerd. Ik heb niets tegen medicijnen op recept voor mensen die een behandelbare ziekte of veel lichamelijke pijn hebben. Die medicijnen zijn met recht een zegen. Wat ik zeg is dat we ons zorgvuldig moeten houden aan de dosis die de arts voorschrijft. En we moeten die medicijnen op een veilige plek bewaren, waar kleine kinderen of wie dan ook niet bij kunnen.

Er heerst ook grote zorg over ander schadelijk, verslavend gedrag zoals gokverslaving en pornoverslaving, die zoveel schade toebrengen en zo wijdverspreid zijn in onze samenleving. Denk eraan, broeders en zusters, elke vorm van verslaving is zich overgeven aan datgene wat iemand ertoe brengt zijn keuzevrijheid op te geven en afhankelijk te worden. Daarom moeten gamen en sms'en aan de lijst worden toegevoegd. Sommige gamers beweren achttien uur per dag aan computerspelletjes te besteden om maar een hoger 'level' te bereiken, zonder zich te bekommeren om de andere aspecten van hun leven. Sms'en kan een verslaving worden, die ertoe leidt dat de belangrijke, interpersoonlijke communicatie verloren gaat. Onlangs hoorde ik een bisschop zeggen dat twee jongeren

die naast elkaar stonden elkaar aan het sms'en waren in plaats van met elkaar te praten.

Medisch onderzoek omschrijft verslaving als een 'hersenaandoening'.⁴ Dat is waar, maar ik geloof dat zij ook een aandoening van de geest wordt als Satan iemand eenmaal in zijn macht heeft. Maar in welke verslavingscirkel iemand ook terecht komt, er is altijd hoop. De profeet Lehi leerde deze eeuwige waarheid aan zijn zoons: 'Daarom zijn de mensen vrij naar het vlees; en worden hun alle dingen gegeven die voor de mens noodzakelijk zijn. En zij zijn vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen door de grote Middelaar van alle mensen, of om gevangenschap en dood te kiezen, naar de gevangenschap en macht van de duivel' (2 Nephi 2:27).

Als iemand die verslaafd is, verlangt ervan te worden bevrijd, dan is er een weg terug naar geestelijke vrijheid — een ontsnappingsroute uit slavernij — een bewezen weg. Die begint met gebed — een oprechte, vurige, constante communicatie met de Schepper van onze geest en ons lichaam — onze hemelse Vader. Het is hetzelfde beginsel dat geldt voor een slechte gewoonte afleren of zich van een bepaalde zonde bekeren. De formule die ons hart, ons lichaam, ons verstand en onze geest verandert, staat in de Schriften.

De profeet Mormon heeft ons deze raad gegeven: 'Welnu, mijn geliefde broeders, bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat gij met [zijn] liefde (...) vervuld zult zijn, (...) opdat wij gereinigd zullen worden zoals Hij rein is' (Moroni 7:48).

Deze en andere schriftuurplaatsen getuigen tot ons dat er hoop is voor verslaafden. Die hoop is mogelijk door de verzoening van Jezus Christus en

als wij ons voor God vernederen, Hem in vurig gebed onze hele ziel offeren en Hem smeken om ons van de ketenen van verslaving te bevrijden.

Priesterschapsleiders kunnen mensen met een verslaving met raad en daad terzijde staan. Zo nodig kunnen ze hen doorverwijzen naar bevoegde hulpverleners en LDS Family Services. Bij LDS Family Services is een verslavingsherstelprogramma verkrijgbaar dat is gebaseerd op de oorspronkelijke twaalf stappen van de Anonieme Alcoholisten.

Voor hen die persoonlijk of in hun gezin te maken hebben met verslaving, herhaal ik dat vurig gebed de sleutel is tot de geestelijke kracht die nodig is om gemoedsrust te krijgen en een verslaving de baas te worden. Onze hemelse Vader houdt van al zijn kinderen. Dank Hem voor zijn goedgunstigheid en liefde. Vraag Hem of Hij u de kracht wil geven om de verslaving waarmee u worstelt te overwinnen. Zet alle trots aan de kant en richt uw leven en uw hart op Hem. Vraag Hem u te vervullen met de macht van Christus' reine liefde. Misschien zult u dit heel vaak moeten doen, maar ik getuig tot u dat uw lichaam, verstand en geest kunnen worden veranderd, gereinigd en genezen — en u zult worden bevrijd. Jezus heeft gezegd: 'Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben' (Johannes 8:12).

Daar het ons doel is om op onze Heiland te gaan lijken en uiteindelijk bij onze hemelse Vader terug te keren, zal ieder van ons de machtige verandering van hart moeten ondergaan die door de profeet Alma in het Boek van Mormon is beschreven (zie Alma 5:14). Onze liefde voor onze Vader in de hemel en de Heer Jezus Christus

moet tot uitdrukking komen in onze dagelijkse keuzen en daden. Zij hebben vrede, vreugde en geluk beloofd aan wie hun geboden onderhouden.

Broeders en zusters, mogen wij ons allen bewust worden van de kunstvliegen die ons worden voorgehouden door Lucifer, de namaakvisser van mensen. Mogen wij de wijsheid en het geestelijke inzicht hebben om zijn vele gevaarlijke aanbiedingen te herkennen en te weigeren.

En wie onder u heeft toegegeven aan welke verslaving ook, weet dat er hoop is omdat God van al zijn kinderen houdt, en omdat de verzoening van de Heer Jezus Christus alles mogelijk maken.

Ik heb de geweldige zegen van herstel gezien die iemand kan bevrijden van de ketenen van verslaving. De Heer is onze Herder en het zal ons aan niets ontbreken als we vertrouwen op de macht van de verzoening. Ik weet dat de Heer verslaafden kan en zal bevrijden uit hun gevangenschap, want de apostel Paulus heeft gezegd: 'Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft' (Filippenzen 4:13). Ik bid, broeders en zusters, dat dit zo mag zijn voor wie in deze fase van hun leven met dit probleem worstelen, en doe dat nederig in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Als zelfstandig naamwoord heeft het Engelse *addiction* [verslaving] drie betekenissen, waarvan er een is: 'overgave aan een meester' audioenglish.net/dictionary/addiction.htm
2. Zie National Institute on Drug Abuse, *Drugs, Brains, and Behavior—the Science of Addiction* (2010), p. 18, drugabuse.gov/scienceofaddiction/sciofaddiction.pdf
3. Zie Erika Potter, 'Drug Deaths Overtake Auto Deaths in Utah', december 2009, universe.byu.edu/node/4477.
4. Zie National Institute on Drug Abuse, "The Neurobiology of Drug Addiction," sectie IV, nr. 30, drugabuse.gov/pubs/teaching/teaching2/teaching5.html; zie ook drugabuse.gov/funding/budget08.html.

President Thomas S. Monson

Tot weerzien

We moeten volharden tot het einde, want ons doel is het eeuwige leven in de tegenwoordigheid van onze Vader in de hemel.

Geliefde broeders en zusters, mijn hart is ontroerd nu deze fijne algemene conferentie van de kerk ten einde loopt. Wij zijn geestelijk gevoed door te luisteren naar de raad en het getuigenis van de deelnemers aan de bijeenkomsten. Ik ben ervan overtuigd dat ik namens de leden van de kerk overal spreek als ik mijn grote dank uit voor de waarheden die wij hebben geleerd. We zouden met de woorden uit het Boek van Mormon kunnen spreken, van hen die de toespraak van koning Benjamin hadden gehoord en die 'allen riepen [...] als met één stem, zeggende: Ja, wij geloven alle woorden die gij tot ons hebt gesproken; en ook weten wij dat ze zeker en waar zijn, dankzij de Geest van de almachtige Heer.'¹

Ik hoop dat we de tijd zullen nemen om de conferentietoespraken te lezen die worden gepubliceerd in de novemberuitgave van de *Ensign* en de *Liahona*, want zij verdienen het om zorgvuldig te worden bestudeerd.

Wat is het een zegen dat we hier in vrede, comfort en veiligheid bijeen konden komen in dit magnifieke Conferentiecentrum. Wij hebben een ongeëvenaard aantal mensen bereikt met deze conferentie, de uitzendingen zijn werelddelen en oceanen overgestoken naar mensen over de hele

wereld. Ook al zijn wij ver weg van velen van u, wij voelen uw geest en wij hebben u lief en waarderen u.

Tegenover de broeders die deze conferentie zijn ontheven, spreek ik namens ons allen mijn grote dank uit voor de vele jaren dat u zich vol toewijding van uw taken gekweten hebt. Talloze mensen zijn gezegend door uw bijdragen aan het werk van de Heer.

Het Tabernakelkoor en de andere koren die aan de bijeenkomsten hebben deelgenomen, hebben waarlijk

hemelse muziek ten gehore gebracht die alles mooier en beter heeft gemaakt. Ik dank u dat u ons wilde laten meegenieten van uw muzikale talenten en capaciteiten.

Ik heb veel liefde en waardering voor mijn trouwe raadgevers, president Henry B. Eyring en president Dieter F. Uchtdorf. Zij zijn echt wijze en begripvolle mensen en hun inzet is van onschatbare waarde. Ik zou niet alles kunnen doen waartoe ik geroepen ben zonder hun steun en hulp. Ik heb veel liefde en bewondering voor mijn broeders van het Quorum der Twaalf Apostelen en alle quorums der Zeventig en de Presiderende Bisschap. Zij dienen onbaatzuchtig en doeltreffend. Ik spreek diezelfde waardering uit voor de vrouwen en mannen die een functie vervullen in de algemene presidiums en besturen van de hulporganisaties.

Wat zijn wij gezegend met het herstelde evangelie van Jezus Christus. Het geeft antwoord op vragen over waar we vandaan zijn gekomen,

waarom we hier zijn, en waar we heengaan na dit leven. Het geeft ons leven zin en richting en hoop.

Wij leven in een roerige wereld, een wereld vol moeilijkheden. Wij zijn hier op aarde om onze individuele moeilijkheden zo goed mogelijk aan te pakken, ervan te leren en ze te overwinnen. We moeten volharden tot het einde, want ons doel is het eeuwige leven in de tegenwoordigheid van onze Vader in de hemel. Hij heeft ons lief en wil alleen maar dat wij erin slagen om dat doel te bereiken. Hij zal ons helpen en ons zegenen als wij Hem aanroepen in onze gebeden, als we zijn woorden bestuderen en zijn geboden gehoorzamen. Daarin schuilt veiligheid; daarin schuilt gemoedsrust.

Moge God u zegenen, broeders en zusters. Ik dank u voor de gebeden die u uitspreekt voor mij en voor alle andere algemene autoriteiten. Wij zijn u erg dankbaar voor al wat u doet om het koninkrijk Gods op aarde voort te stuwen.

Mogen de zegeningen des hemels op u rusten. Moge uw thuis vervuld zijn van liefde, hoffelijkheid en de Geest van de Heer. Moge u voortdurend uw getuigenis van het evangelie voeden, opdat het u zal beschermen tegen de slagen van Satan.

De conferentie is nu voorbij. Mogen wij in veiligheid naar onze woning terugkeren. Moge de Geest die wij hier hebben gevoeld bij ons blijven als wij heengaan om onze dagelijkse bezigheden uit te oefenen. Mogen wij vriendelijker voor elkaar zijn; mogen wij altijd het werk van de Heer doen.

Ik heb u lief; ik bid voor u. Ik neem nu afscheid van u, tot wij elkaar over een half jaar weer zien. In de naam van onze Heer en Heiland, namelijk Jezus Christus. Amen. ■

NOOT

1. Mosiah 5:2.

Julie B. Beck

Algemeen ZHV-presidente

'Dochters in mijn koninkrijk': de geschiedenis en het werk van de ZHV

Bestudering van de geschiedenis van de ZHV definieert en verduidelijkt wie we zijn als discipel en volgeling van onze Heiland, Jezus Christus.

Deze bijeenkomst is een geschenk aan alle dochters van onze hemelse Vader die verlangen zijn wil te weten en hun taken in zijn plan te begrijpen. Ik heb velen van u het afgelopen jaar bezocht en ik was ontroerd toen ik in uw ogen keek, u omhelsde, met u lachte, hilde, en luisterde naar uw verdriet, vreugde en successen. Ieder van u is onbeschrijflijk kostbaar en bekend bij onze hemelse Vader. Als dochter Gods bereidt u zich voor op een eeuwige benoeming en ieder van u heeft een vrouwelijke identiteit, natuur en verantwoordelijkheid. Het succes van gezinnen, gemeenschappen, deze kerk, en het kostbare heilsplan hangt af van uw getrouwheid. O, lieve zusters, we hebben u lief en bidden voor u!

Wij bevinden ons allemaal midden in een hele persoonlijke sterfelijke ervaring. Twee zusters die ik onlangs ontmoette, maken duidelijk hoe we getrouw kunnen zijn. Een zuster woont in Centraal-Brazilië. Haar mooie roodstenen huis, met een tuin met rode aarde, omgeven door een muur opgetrokken uit rode stenen, is een haven en toevlucht tegen de buitenwereld. Haar pientere kinderen weten hoe ze de jeugdwerklidjes moeten zingen en aan de muren van de kamers hangen platen van de Heiland, tempels, en profeten van God, die ze uit de *Liahona* heeft geknipt. Zij en haar man hebben offers gebracht om in de tempel te worden verzegeld, zodat hun kinderen in het verbond konden worden geboren. Ze zei mij dat ze veel tot God bidt om

voldoende kracht en inspiratie om haar kinderen in het licht, de waarheid en de sterkte van het evangelie groot te brengen.

De andere zuster woont alleen en klein behuisd op de tachtigste verdieping van een flatgebouw in Hongkong. Ze heeft lichamelijke problemen, maar ze blijft er vrolijk onder en weet zich goed te redden. Zij is het enige lid van de kerk in haar familie. Op een plank staan haar Schriften, haar ZHV-lesboek en andere kerkboeken. Zij heeft een geestelijke haven in haar eigen woning gecreëerd, en zij is een zonnetje voor iedereen in haar gemeente.

Waarschuwingen

We weten dat veel zusters zich in deprimerende of gevaarvolle omstandigheden bevinden. Sommigen lijden honger en anderen moeten dagelijks moed verzamelen om in geloof te volharden, ondanks teleurstellingen en verlatenheid. Omdat we in de laatste dagen leven, zijn er overal tekenen dat er een hevige strijd woedt. Er doen mythes en misvattingen de ronde over de kracht, het doel en de positie van de vrouw in de kerk. De heersende mythe is dat wij van minder belang zijn dan mannen, dat we door de bank genomen sympathiek maar slecht geïnformeerd zijn, en dat we, ongeacht wat we doen, nooit geheel acceptabel zijn voor onze hemelse Vader. Dat doet mij denken aan wat de apostel Petrus heeft gezegd: 'Valse leraars zullen [er] komen, die verderfelijke ketterijen zullen doen binnensluipen, zelfs de Heerser, die hen gekocht heeft, verloochenende.'¹

Het Boek van Mormon beschrijft wat er gaande is:

'Want zie, te dien dage zal [Satan] in het hart der mensenkinderen woeden en hen ophitsen tot toorn tegen hetgeen goed is.

En anderen zal hij sussen en paaien tot vleeselijke gerustheid, zodat zij zeggen: Alles is wel in Zion; ja, Zion is voorspoedig, alles is wel — en zo bedriegt de duivel hun ziel en voert hij hen bedachtzaam ter helle.

'En zie, anderen lokt hij met vleierij en vertelt hun dat de hel niet bestaat; en hij zegt hun: Ik ben geen duivel, want die bestaat niet — en zo fluistert hij in hun oor, totdat hij hen grijpt met zijn verschrikkelijke ketenen.'²

In het heersende klimaat van onverdiende privileges, excuses, onverschilligheid en verleidingen, lopen de dochters Gods die niet waakzaam, gebedvol en geïnspireerd zijn het risico om, zoals de Schrift het noemt, '[dwaze] vrouwen'³ te worden die 'vreemde goden'⁴ aanbidden. Helaas luisteren veel zusters, door de moeilijkheden die het leven met zich meebrengt en de algemeen verbreide dwalingen in de wereld, meer naar die mythes dan naar de waarheid. Zij zijn niet in overeenstemming met Gods plan, wat blijkt uit onze bevindingen dat velen niet de essentiële zaken doen zoals bidden en schriftstudie. De Heer heeft zelf gezegd dat 'dit [...] een dag [is] van waarschuwing en niet een dag van veel woorden.'⁵

De ZHV is gesticht om een bescherming en een toevlucht te zijn

Om in deze gevaarvolle tijd over zijn dochters te waken, en hen te onderwijzen en te inspireren, heeft God de profeet Joseph Smith gemachtigd om de vrouwen van de kerk te verenigen. Deze door God ingestelde en onder priesterschapbestuur

ressorterende organisatie wordt de zustershulpvereniging genoemd.

Het doel van de ZHV is de dochters Gods voor te bereiden op de zegeningen van het eeuwige leven door hen in geloof en rechtschapenheid te doen toenemen, het gezin te versterken, en mensen in nood op te zoeken en te helpen.

De ZHV verduidelijkt ons werk en verenigt ons als dochters Gods ter verdediging van zijn plan. In deze tijd van identiteitscrises, verwarring en pretculturen is de ZHV bedoeld als een kompas en leidraad die de waarheid leert aan trouwe vrouwen. De rechtschapen vrouwen in deze tijd kiezen voor een uitstorting van openbaring om afleidingen te weerstaan, het kwaad en geestelijke vernietiging te bestrijden, en uit te stijgen boven het onheil dat hen in de privésfeer treft door hun geloof te vergroten, hun gezin te versterken en het leed van anderen te verlichten.

De geschiedenis en het werk van de ZHV

Zuster Allred, zuster Thompson en ik hebben gebeden, gevast, gepeinsd en overleg gepleegd met de profeten, zieners en openbaarders om te weten te komen wat God wil dat wij doen om zijn dochters sterk te maken tegen 'de rampspoed [...] die de bewoners der aarde zou overkomen.'⁶ Het antwoord was dat de zusters van de kerk de geschiedenis van de ZHV behoren te kennen en daaruit lering behoren te trekken. Een begrip van de geschiedenis van de ZHV versterkt de fundamentele identiteit en waarde van trouwe vrouwen.

Bijgevolg wordt er op dit moment de laatste hand gelegd aan een boek over de geschiedenis van de ZHV dat volgend jaar zal verschijnen. In afwachting daarvan zal de geschiedenis van de ZHV meer aandacht gaan krijgen, bijvoorbeeld in de huisbezoekboodschap in de *Liahona*. De voorbereiding van de geschiedenis is een inspirerende en openbaringsvolle ervaring geweest.

Toen we de geschiedenis van de ZHV bestudeerden, kwamen we erachter dat de Heer met de ZHV niet een slaperige vergadering op zondag in gedachten had. Hij had iets veel, veel groters in gedachten dan een vrouwenclub of een thematische amusementsgroep.

Hij wil dat de ZHV meewerkt aan het opbouwen en voorbereiden van zijn volk op de zegeningen van de tempel. Hij heeft deze organisatie gesticht om zijn dochters op één lijn te krijgen met zijn werk en hun hulp in te roepen bij de opbouw van zijn koninkrijk en de gezinnen in Zion.

De geschiedenis leert ons wie wij zijn

We bestuderen onze geschiedenis om te weten te komen wie we zijn. Er bestaat een wereldwijde honger onder goede vrouwen naar kennis van hun ware identiteit, waarde en belang. Bestudering en toepassing van de geschiedenis van de ZHV definieert en verduidelijkt wie we zijn als discipel en volgeling van onze Heiland, Jezus Christus. Onze getrouwheid en naastenhulp wijzen erop dat we ons hebben bekeerd en dat we Hem indachtig zijn en Hem volgen. In juli 1830 koos de Heer, aan het begin van de herstelling van zijn kerk, zijn eerste vrouwelijke leider in deze bedeling en zei tot haar in een openbaring: 'Ik spreek [tot u], Emma Smith, mijn dochter; want voorwaar, Ik zeg u dat allen die mijn

evangelie aanvaardden, zijn zonen en dochters in mijn koninkrijk.'⁷

De geschiedenis van de ZHV leert ons dat onze hemelse Vader zijn dochters kent. Hij heeft ze lief, geeft ze specifieke taken, en spreekt en leidt hen gedurende hun aardse bediening. Bovendien verheft en bevestigt de geschiedenis van de ZHV de positie van vrouwen en maakt duidelijk hoe zij met trouwe priesterschapsleiders samenwerken.

De geschiedenis leert ons wat we moeten doen

We bestuderen onze geschiedenis om te weten te komen wat we moeten doen. Uit onze geschiedenis leren we hoe we ons voorbereiden op de zegeningen van het eeuwige leven. De ZHV heeft als organisatie altijd de verantwoordelijkheid gehad om de energie van de zusters in de wijken en gemeenten van Zion in goede banen te leiden. Door ZHV-bijeenkomsten, bijeenkomsten, de bediening van huisbezoeksters, en hun gezamenlijke naastenhulp worden de dochters Gods onderwezen, beschermd, en geïnspireerd in hun taken in het werk van de Heer en in het koninkrijk. De ZHV-presidentes van ring en wijk worden aangesteld om leiding aan dat werk te geven.

In deze bijeenkomst is een jaar geleden het beleid inzake de ZHV-bijeenkomsten bekendgemaakt. Het doet ons genoeg dat we u kunnen laten weten dat de ZHV-presidiums en -zusters in de meeste wijken en gemeenten wereldwijd dit beleid en de idee waar het voor staat hebben omarmd. Het maakt ons blij dat we een terugkeer tot het historische doel en werk van de ZHV zien. Ook zien we een toename in erkenning van de ware identiteit en de waarde van de ZHV nu alle bijeenkomsten van

de zusters simpelweg genoemd en aangekondigd worden met wat ze zijn: ZHV-bijeenkomsten. We zien een toename in geloof en persoonlijke rechtschapenheid, we zien gezinnen hechter worden, we zien dat ZHV-zusters door middel van het juiste gebruik van de ZHV-bijeenkomsten meer hulp bieden. Al het beleid inzake de ZHV-bijeenkomsten, het huisbezoek en het andere ZHV-werk is gebaseerd op de geschiedenis van de ZHV en is goedgekeurd door het Eerste Presidium.

Het is altijd al een taak van de ZHV geweest om deel te nemen aan het heilswerk. Vanaf het begin van de herstelde kerk zijn het altijd de zusters geweest die als eersten en laatsten klaar stonden om in te spelen op wat zich in het dagelijks leven voordeed. Vanuit de ZHV verlenen zusters hun diensten in het jeugdwerk, de jongevrouwen, de zondagsschool en op andere terreinen, en ze zijn bakens van licht en deugd voor het opkomende geslacht. Persoonlijk hulpbetoon bouwt iedere zuster op, en het verenigde hulpbetoon van miljoenen trouwe zusters creëert formidabele geloofskracht in Gods werk. De geschiedenis toont aan dat zusters vanaf het begin van de herstelling betrokken zijn geweest bij de verkondiging van het evangelie, zoals ze nu ook betrokken zijn door op zending te gaan, jongemannen en jongevrouwen voor te bereiden op een zending, en burens en familieleden in de zegeningen van het evangelie te laten delen. Ook leren wij uit de geschiedenis dat de profeet Joseph Smith de ZHV-bijeenkomsten gebruikte om de zusters te instrueren in hun taken en hun voorbereiding op de tempel. Ook nu zijn familiegeschiedenis en tempelwerk belangrijke pilaren in de ZHV.

Begrip van ons historische doel biedt vrouwen de kans de juiste

verbonden in een wereldwijde zusterschap van jonge en oude, rijke en arme, geschoolde en ongeletterde, alleenstaande en gehuwde, sterke en onwrikbare dochters Gods.

Kennis van de geschiedenis kan ons helpen veranderen

We bestuderen onze geschiedenis omdat zij ons helpt veranderen. Uiteindelijk ligt de waarde van geschiedenis niet zozeer in datums, tijden en plaatsen. Zij is van waarde omdat zij ons de beginselen, doelen en patronen leert die we moeten omarmen, ons helpt te weten wie we zijn en wat we moeten doen. En omdat zij ons verenigt in het versterken van de gezinnen in Zion en het opbouwen van het koninkrijk Gods op aarde. De ZHV kan, als zij op geïnspireerde wijze functioneert, onze angst, twijfel en zelfzucht vervangen door geloof, hoop en naastenliefde. Naarmate wij het werk Gods voortstuwen, zal er door trouwe zusters wereldwijd meer geschiedenis van de ZHV worden geschreven. De Heer sterkt de ZHV nu en bereidt een schitterende toekomst voor zijn dochters voor.

Ik geef u mijn getuigenis dat onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, werkelijk bestaan. Door middel van de profeet Joseph Smith is het evangelie, het goede nieuws over onze identiteit en ons doel, op aarde hersteld. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 2 Petrus 2:1.
2. 22 Nephi 28:20–22.
3. 2 2 Timoteüs 3:6 [naar de King Jamesbijbel].
4. Jozua 24:23.
5. Leer en Verbonden 63:58.
6. Leer en Verbonden 1:17.
7. Leer en Verbonden 25:1.
8. 2 2 Nephi 9:51.
9. Zie Titus 2:4–5.
10. Zie Matteüs 6:4; 3 Nephi 13:4.

prioriteiten te stellen, zodat ze ‘geen geld [besteden] aan wat geen waarde heeft, noch [hun] arbeid aan wat niet bevredigen kan.’⁸ Het is altijd de plicht van de ZHV geweest om te doen wat de apostel Paulus leerde: jonge vrouwen te leren bezonnen, discreet en kuis te zijn en de vrouwen die gehuwd zijn te leren hun man en kinderen lief te hebben, en hun gezin te sterken.⁹ De geschiedenis van de ZHV leert ons om zorg te dragen voor de essentiële zaken, die ons zullen redden en heiligen, en de zaken die noodzakelijk zijn om ons persoonlijk zelfredzaam te maken en nuttig in het koninkrijk van God.

Een rode draad door onze geschiedenis is dat zusters die de kracht van de Heilige Geest benutten onder inspiratie van de Heer werken en openbaring ontvangen bij hun taken.

De geschiedenis verenigt trouwe vrouwen

We bestuderen onze geschiedenis omdat zij gelovige vrouwen verenigt. De geschiedenis van de ZHV is een hooggeestelijk verhaal over sterke,

trouwe, vastberaden vrouwen. De ZHV is, als onderdeel van de herstelde kerk, in bijna 170 landen gevestigd. Overal in de wereld krijgen de volwassen vrouwen in de kerk van de Heer serieuze en belangrijke taken toegewezen.

De meisjes en jongevrouwen in de kerk leren doelen te stellen door hun deelname aan de programma’s Geloof in God en Persoonlijke vooruitgang, die hun blik richten op de tempel en hun toekomstige taken. In de ZHV blijven zij zich voorbereiden op de zegeningen van de tempel en het eeuwige leven door in geloof en rechtchapenheid toe te nemen, hun gezin te versterken, en mensen in nood op te zoeken en te helpen. Trouwe zusters leren dit te doen met heel weinig bijval of erkenning voor het werk dat ze doen. De ZHV gedijt op de lering van de Heer Jezus Christus, die heeft gezegd dat onze hemelse Vader, die in het verborgene ziet, ons openlijk zal belonen als we onze aalmoezen (of offers) in het verborgene geven.¹⁰

Door de geschiedenis en het werk van de ZHV zijn we onderling

Silvia H. Allred

Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Standvastig en onveranderlijk

Als we getrouw blijven en tot het einde toe volharden, zullen wij alle zegeningen van onze hemelse Vader ontvangen, namelijk het eeuwige leven en de verhoging.

Ik ben dankbaar dat ik deel uitmaak van deze vergadering van gelovige vrouwen. Ik heb duizenden van u in verschillende landen ontmoet. Uw getrouwheid en inzet hebben mij gesterkt. Uw voorbeeld van goedheid en toewijding aan het evangelie heeft mij geïnspireerd. Uw stille daden van onbaatzuchtige hulp en uw overtuigende woorden van getuigenis hebben mij nederig gestemd.

Ik ga u vanavond dezelfde vragen stellen die ik velen van u in onze gesprekken heb gesteld:

1. Wat helpt u om standvastig en onveranderlijk te blijven wanneer moeilijkheden uw geloof beproeven?
2. Waaruit put u kracht in tijden van beproeving en tegenspoed?
3. Wat helpt u om te volharden en een ware discipel van Christus te worden?

De antwoorden die u mij gaf waren onder meer:

1. Uw kennis dat uw hemelse Vader van u houdt en voor u zorgt.

2. Uw hoop dat door Jezus Christus' zoenoffer alle beloften die aan de getrouwen zijn gedaan in vervulling zullen gaan.
3. Uw kennis van het verlossingsplan.

Mijn boodschap borduurt voort op deze zekerheden die u mij heeft toevertrouwd.

In Romeinen 8:16 staat: 'Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn.' De eerste keer dat ik zonder enige twijfel wist dat mijn hemelse Vader mij kende, van mij hield en om mij gaf, was toen ik mij op vijftienjarige leeftijd liet dopen. Daarvoor wist ik dat God bestond en dat Jezus Christus de Heiland van de wereld was. Ik geloofde in Hen en hield van Hen, maar ik had nooit hun liefde en zorg voor mij persoonlijk gevoeld, tot op die vreugdevolle dag dat ik het doopverbond aanging.

Ik realiseerde mij wat een groot wonder het was dat ik door de zendingen was gevonden en onderwezen, omdat er maar een handvol zendingen onder twee miljoen mensen werkzaam waren. Ik wist toen dat mijn hemelse Vader mij kende en zoveel

van mij hield dat Hij de zendingen naar mijn huis had geleid.

Ik weet nu dat God een God van liefde is. We zijn immers zijn kinderen en Hij wil dat we allemaal vreugde en eeuwig geluk hebben. Het is zijn werk en heerlijkheid onze onsterfelijkheid en ons eeuwig leven tot stand te brengen.¹ Daarom heeft Hij voorzien in een eeuwig plan van geluk voor ons. Ons doel in het leven bestaat erin het eeuwige leven en de verhoging voor onszelf te verwerven, en anderen te helpen hetzelfde te bereiken. Hij heeft voor ons deze aarde geschapen zodat wij een stoffelijk lichaam konden krijgen en ons geloof kon worden beproefd. Hij heeft ons de kostbare gave keuzevrijheid gegeven, waardoor we voor het pad kunnen kiezen dat tot eeuwigdurend geluk voert. Het verlossingsplan van onze hemelse Vader is voor u en voor mij. Het is voor al zijn kinderen.

'En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen.

'En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde.'²

'En Hij gaf hun geboden, dat zij de Heer, hun God, moesten aanbidden. (...) En Adam was gehoorzaam aan de geboden des Heren.'³

Adam en Eva kregen kinderen en het plan kon verder worden uitgevoerd.

Ik weet dat ieder van ons een wezenlijke en essentiële rol te vervullen heeft als dochter van God. Hij heeft zijn dochters met goddelijke eigenschappen begiftigd om zijn werk te bevorderen. God heeft vrouwen de heilige taak van het baren en opvoeden van kinderen toevertrouwd. Er is geen belangrijker werk. Het is een heilige roeping. De edelste opdracht die een vrouw kan vervullen is het

heilige werk van het grootbrengen van een eeuwig gezin, in het ideale geval samen met haar echtgenoot.

Ik ben mij ervan bewust dat sommige zusters nog niet de zegeningen van een huwelijk of kinderen hebben ontvangen. Ik verzeker u dat u uiteindelijk alle zegeningen zult krijgen die aan de getrouwen zijn beloofd. U moet 'standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en (...) tot het eind [volharden om] het eeuwige leven [te] hebben.'⁴ In eeuwig opzicht zult u slechts korte tijd van die ontbrekende zegeningen verstoken zijn.⁵

Bovendien hoeft u niet gehuwd te zijn om de geboden te onderhouden en zorgzaam familie, vrienden en burens te bejegenen. Uw gaven, talenten, vaardigheden en geestelijke krachten zijn hard nodig bij de opbouw van het koninkrijk. De Heer vertrouwt erop dat u deze essentiële taken bereidwillig vervult.

De Heer zegt:

'Toch vergeet Ik u niet.

Zie, Ik heb u in mijn handpalmen gegraveerd; uw muren heb Ik voortdurend voor ogen.'⁶

De Heer heeft u lief. Hij kent uw verlangens en teleurstellingen. Hij zal u niet vergeten want uw pijnen en uw leed zijn voortdurend voor zijn aangezicht.

De grootste uiting van Gods liefde voor ons was zijn bereidheid om zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, te sturen om voor onze zonden te boeten en onze Heiland en Verlosser te zijn.

In Johannes 3:16 lezen we: 'Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.'

'Gelijk de Vader Mij heeft liefgehad, heb ook Ik u liefgehad.'⁷

De bereidheid van Jezus Christus om het Offerlam te zijn was een uiting van zijn liefde voor de Vader en van zijn oneindige liefde voor ieder van ons.

Jesaja omschrijft het lijden van de Heiland als volgt:

'Nochtans, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, en onze smarten gedragen. (...)

'(...) om onze overtredingen werd Hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; (...) en met zijn striemen worden wij genezen.'⁸

'Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet behoeven te lijden als zij zich bekeren.'⁹

Hij heeft de banden van de dood gebroken en de opstanding voor alle mensen mogelijk gemaakt. Hij heeft ons de gave van de onsterfelijkheid geschonken.

Jezus Christus heeft onze zonden gedragen, heeft voor ons geleden, en is gestorven om de eisen van de gerechtigheid te bevredigen zodat wij niet hoeven te lijden als we ons bekeren.

We laten zien dat we Jezus Christus als onze Heiland hebben aanvaard als we ons geloof in Hem stellen, ons van onze zonden bekeren, en de heilsverordeningen ontvangen die vereist zijn om in Gods tegenwoordigheid te komen. Die heilsverordeningen zijn symbolen van de verbonden die we sluiten. De verbonden van gehoorzaamheid aan zijn wetten en geboden

binden ons aan God en versterken ons geloof. Ons geloof en onze standvastigheid in Christus geven ons de moed en het vertrouwen die we nodig hebben om onze problemen aan te kunnen, die nu eenmaal deel uitmaken van het sterfelijke leven.

Kort nadat mijn echtgenoot was geroepen als president van het zendingsgebied Asunción in Paraguay bezochten wij een gemeentekonferentie in een afgelegen plaatsje in de Paraguayaanse Chaco.¹⁰ We reden vier uur over een bestrate weg en daarna nog eens zeven uur over een hobbelige weg. Het gevaar en de ongemakken van de lange reis waren snel vergeten toen we allerhartelijkst werden verwelkomd door de leden van Mistolar.

Julio Yegros was de jonge gemeentepresident, en hij en zijn vrouw, Margarita, waren een van de weinige gezinnen die in de tempel waren verzegeld. Ik vroeg hen wat meer te vertellen over hun reis naar de tempel.

Toen was de tempel in Buenos Aires in Argentinië nog de dichtstbijzijnde tempel. De reis van Mistolar naar die tempel nam 27 uur in beslag, en ze hadden hun twee kleine kinderen bij zich. Het was tijdens een strenge winter, maar met veel offers wisten zij de tempel te bereiken, waar zij tot een eeuwig gezin werden verzegeld. Op de weg terug werden de baby's erg ziek en stierven. Ze begroeven hen aan de kant van de weg en

Auckland (Nieuw-Zeeland)

kwamen met lege handen thuis. Ze waren verdrietig en eenzaam, maar voelden zich toch ook vertroost en vredig. Zij zeiden over deze ervaring: 'Onze kinderen zijn aan ons verzegeld in het huis des Heren. We weten dat we ze de hele eeuwigheid bij ons zullen hebben. Deze kennis geeft ons veel vrede en troost. We zullen de verbonden die we in de tempel hebben gesloten goed moeten naleven, dan zullen we met hen worden verenigd.'

Hoe kunnen we, net als deze trouwe leden uit Paraguay, meer geloof en hoop krijgen?

Hoe versterken we ons geloof in de zekerheden die ik zovelen van u keer op keer heb horen verwoorden, dat u in Gods liefde voor u gelooft, dat u erop vertrouwt dat Hij u zal zegenen, en dat u het verlossingsplan in en door de Heiland Jezus Christus begrijpt en welke rol u daarin speelt?

Ik wil vier dingen noemen die mij hebben geholpen: gebed, schriftstudie, gehoorzaamheid en naasten hulp.

Gebed

Bidden is communiceren met onze hemelse Vader. Door te bidden geven wij aan dat we geloof in Hem en zijn zegenrijke macht hebben.

In Alma 37:37 lezen we: 'Raadpleeg de Heer bij al uw handelingen, en Hij zal u ten goede leiden; ja, wanneer gij u des nachts neerlegt, leg u dan neer

in de hoede des Heren, opdat Hij over u zal waken in uw slaap; en wanneer gij des ochtends opstaat, laat uw hart dan vol dankbaarheid zijn jegens God; en indien gij die dingen doet, zult gij ten laatsten dage worden verhoogd.'

Schriftstudie

Kennis en begrip van het plan van onze hemelse Vader geven ons inzicht in wie we zijn en wat we behoren te worden.

De Heer heeft gezegd: 'Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen.'¹¹

Het is van groot belang dat iedere vrouw de Schrift bestudeert. De waarheden die we uit de Schrift leren, en die we leren toepassen, zullen ons meer macht geven om Gods doeleinden te verwezenlijken. Dagelijks bidden en studeren brengt de invloed en de macht van de Heilige Geest in ons leven.

Gehoorzaamheid

'Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren.'¹² Onze stipte gehoorzaamheid zal ertoe leiden dat we goddelijke eigenschappen ontwikkelen en dat ons hart een verandering ondergaat.

In de Leer en Verbonden krijgen we de raad:

'Kleef de verbonden aan die gij hebt gesloten. (...)

'Onderhoud voortdurend mijn geboden, en gij zult een kroon van gerechtigheid ontvangen.'¹³

Onze toegewijde naleving van het evangelie versterkt ons geloof en onze hoop in Jezus Christus.

Naasten hulp

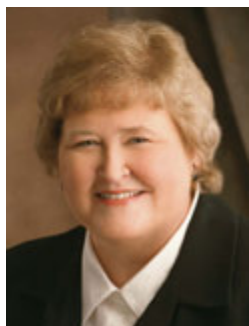
We hebben volop de gelegenheid om Hem te dienen. Iedere

zuster is gevraagd om de armen en behoeftigen onder ons en om ons heen op te zoeken en hen te helpen. 'Arm en behoeftig' slaat ook op wie geestelijke en emotionele behoeften hebben. Ook hebben wij de opdracht gekregen om onze doden te redden; dat doen we door aan onze familiegeschiedenis te werken en tempelwerk te doen. Ook is ons geboden het evangelie uit te dragen. Er zijn vele manieren waarop we zendingswerk kunnen doen. Dit zijn allemaal manieren om de Heer te dienen. Onze hemelse Vader verwacht van hen die sterk zijn om de zwakken te sterken. Uw eigen geloof zal worden gesterkt als u uw kinderen sterkt en verzorgt.

Ik weet dat onze hemelse Vader op volmaakte wijze van al zijn kinderen houdt, van ieder persoonlijk en altijd. Ik weet dat wij, vrouwen, een belangrijke rol spelen in het plan van geluk. Hij verwacht van ons niet meer of niet minder dan dat we ons best doen, want ieder van ons is nodig om het koninkrijk op te bouwen. De verzoening is een feit. Jezus Christus is onze Heiland en Verlosser. Ik getuig dat, als we getrouw blijven en tot het einde volharden, wij alle zegeningen van onze hemelse Vader zullen ontvangen, namelijk het eeuwige leven en de verhoging. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Mozes 1:39.
2. Genesis 1:27-28.
3. Mozes 5:5.
4. 2 2 Nephi 31:20.
5. Leer en Verbonden 121:7.
6. Jesaja 49:15-16.
7. Johannes 15:9.
8. Jesaja 53:4-5.
9. Leer en Verbonden 19:16.
10. Het halfdroge, schaars bevolkte westelijk deel van Paraguay.
11. Johannes 5:39.
12. Johannes 14:15.
13. Leer en Verbonden 25:13, 15.

Barbara Thompson

Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

En weest ook barmhartig jegens sommigen, die twijfelen

De schoonheid van huisbezoek zie je als mensen veranderen, tranen gedroogd worden, een getuigenis versterkt wordt, als mensen elkaar liefhebben en gezinnen versterkt worden.

Lieve zusters, ik ervaar het als een grote zegen dat ik hier ben en de kracht van uw toewijding en liefde voor de Heer voel. Dank u voor de liefde en barmhartigheid die u dagelijks aan anderen betoont.

We weten dat de zusters in de eerste dagen van het bestaan van de zustershulpvereniging van huis tot huis gingen om elkaar te helpen. Ze keken naar de behoeften, brachten eten, zorgden voor de zieken en waren begaan met iedere vrouw en haar gezin.¹ Dit doet me denken aan een tekst in Judas: 'En weest ook barmhartig jegens sommigen, die twijfelen'.² Als ik over deze tekst en zijn betekenis nadenk, gaan mijn gedachten naar de Heiland en bedenk ik hoe vaak de Schriften vermelden hoeveel liefde en erbarmen Christus voor iedereen had.

In het nieuwe testament lezen we vaak dat Christus 'met ontferming bewogen'³ was jegens de mensen toen Hij hun noden lenigde. Hij had ontferming als Hij zag dat ze honger

hadden en dan voedde Hij hen, of als ze ziek waren en dan genas Hij hen, of als ze geestelijke kracht nodig hadden en dan onderwees Hij hen.

Barmhartigheid betekent liefde en mededogen voelen jegens iemand anders. Het betekent medeleven hebben en een verlangen om andermans lijden te verlichten. Het betekent iemand vriendelijkheid en tederheid betonen.

De Heiland heeft ons gevraagd om de dingen te doen die Hij heeft gedaan⁴: elkaars lasten te dragen, hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben, te treuren met hen die treuren⁵, de hongerigen te voeden, de zieken te bezoeken⁶, de zwakken te hulp te komen, de handen die slap neerhangen te verheffen⁷, en 'elkaar in de leer van het koninkrijk (...) [te] onderwijzen'⁸. Voor mij beschrijven deze woorden en daden huisbezoeksters — zij die anderen dienen.

Huisbezoek geeft vrouwen de gelegenheid om over elkaar te waken,

elkaar te versterken en elkaar te onderrichten. Net zoals een leraar in het Aäronisch priesterschap de verantwoordelijkheid heeft om 'altijd over de kerk te waken, en bij hen te zijn en hen te versterken'⁹, zo toont een huisbezoekster haar liefde door iedere vrouw die ze dient gebedsvol in gedachte te houden.

Zuster Julie Beck heeft gezegd: 'Omdat wij het voorbeeld en de leringen van Jezus Christus volgen, hechten wij waarde aan deze heilige taak om anderen namens Hem lief te hebben, te kennen, te helpen, te begrijpen, te onderrichten en te dienen.'¹⁰

Ik wil het vanavond over twee thema's hebben:

- Hoe u anderen tot zegen bent wanneer u als huisbezoekster dient.
- En hoe u gezegend wordt door anderen te dienen.

Hoe u anderen tot zegen bent wanneer u als huisbezoekster dient

Niet lang geleden was ik op bezoek bij een groep vrouwen in Anchorage, Alaska. Er waren ongeveer twaalf vrouwen in de kamer en zes vrouwen in verschillende steden in Alaska luisterden via een telefoonlijn mee. Velen van hen woonden honderden kilometers van de kerk vandaan. Zij leerden mij iets over huisbezoek.

Om al die zusters persoonlijk te bezoeken zou je aangewezen zijn op reizen per vliegtuig, per boot of lange afstanden in de auto. Het is duidelijk dat de vereiste tijd en kosten bezoekjes thuis onmogelijk maakten. Niettemin voelden deze zusters zich sterk met elkaar verbonden doordat zij vurig voor elkaar baden en de leiding van de Heilige Geest zochten om te weten wat hun zusters nodig hadden, zelfs al waren zij niet vaak lijfelijk

bij hen. Ze hielden goed contact per telefoon, via internet en email. Ze dienden met liefde omdat ze verbonden met de Heer hadden gesloten en ernaar verlangden om hun zusters tot zegen te zijn en te versterken.

Een heel ander koppel huiszoeksters in de Democratische Republiek Kongo legde te voet een grote afstand af om een vrouw en haar baby te bezoeken. Deze zusters bereidden gebedsvol een boodschap voor en wilden weten hoe zij iets konden betekenen voor de lieve vrouw die ze bezochten. De vrouw was in de zevende hemel met hun bezoek. Voor haar was hun bezoek een boodschap uit de hemel speciaal voor haar. Dit huisbezoek in haar nederige huis was de zuster, haar gezin en de huiszoeksters tot zegen en inspiratie. De lange voettocht leek geen offer. Deze huiszoeksters hadden erbarmen en waren een zegen ten goede voor deze vrouw.

Lange afstanden, kosten en veiligheidskwesties maken persoonlijke maandelijkse contacten in sommige gebieden waar de kerk gevestigd is onmogelijk, maar door de macht van openbaring vinden zusters die elkaar echt willen liefhebben, en die over elkaar waken en elkaar versterken, zinvolle manieren om aan deze oproep van de Heer te voldoen.

Een geïnspireerde ZHV-presidente overlegt met haar bisschop, en maakt

gebedsvol keuzes over huisbezoekdrachten om hem te assisteren bij de zorg voor iedere vrouw in de wijk. Als we dit proces van overleg en openbaring beter begrijpen, dan begrijpen we ook beter hoe belangrijk onze verantwoordelijkheid hierin is en kunnen we er met meer zekerheid op vertrouwen dat de Geest onze bezigheden leidt.

Ik ben zo iemand die iedere maand verscheidene vrouwen bezocht, en dan trots en met een zucht van opluchting zei: 'Mijn huisbezoek is klaar!' Nou, het deel waarover ik rapporteer was misschien klaar, maar wat jammer als dat voor mij de enige reden was om het te doen.

De schoonheid van huisbezoek ligt niet in de 100 procent op het rapport. De schoonheid van huisbezoek zie je als mensen veranderen, tranen gedroogd worden, een getuigenis versterkt wordt, als mensen elkaar liefhebben, gezinnen versterkt worden, mensen bemoedigd worden, de hongerigen gevoed worden, de zieken bezocht en als zij die treuren getroost worden. Feitelijk is huisbezoek nooit *klaar*, want we waken over en versterken elkaar altijd.

Een andere zegen van huisbezoek is een toename van eenheid en liefde. In de Schriften staat hoe we dat kunnen bereiken: 'En hij gebood hun (...) dat zij eensgezind vooruit moesten kijken, met één geloof en één doop, en met hun hart samengevoegd in eenheid en liefde jegens elkaar.'¹¹

We hebben van veel vrouwen gehoord dat zij weer actief in de kerk zijn geworden omdat een getrouwe huiszoekster maand na maand dienstbaar bij hen kwam om hen te redden, lief te hebben, tot zegen te zijn.

Soms is de boodschap die u hebt het belangrijkste wat u te bieden hebt. Sommige vrouwen ontvangen weinig geestelijke voeding in hun leven

behalve de boodschap die u brengt. De boodschappen in de *Liahona* zijn evangelieboodschappen die iedere vrouw kunnen helpen om haar geloof te vermeerderen en haar gezin te versterken. En zij leggen de nadruk op behulpzaamheid en liefdevolle dienstbaarheid.

Soms is de grootste zegen van je bezoek dat je slechts luistert. Luisteren brengt troost, begrip, genezing. En bij andere bezoeken moet je misschien je mouwen oprollen en in het huis aan de slag gaan of een huilend kind kalmeren.

Hoe u gezegend wordt door anderen te dienen

U wordt ruimschoots gezegend door anderen te dienen. Ik zei wel eens: 'O, ik moet mijn huisbezoek nog doen!' (Toen vergat ik dat ik vrouwen bezocht en onderwees. Toen zag ik het bezoek als een last in plaats van een zegen.) Ik kan eerlijk zeggen dat ik me altijd fijner voelde als ik op huisbezoek ging. Ik werd meestal meer opgebouwd, geliefd en gezegend dan zij die ik bezocht. Mijn liefde nam toe. Mijn verlangen om te dienen nam toe. En ik kon zien hoe mooi het plan van onze hemelse Vader is dat wij over elkaar waken en voor elkaar zorgen.

Nog een zegen van huisbezoek is dat we met zusters kennis maken en bevriend raken die we anders misschien helemaal niet hadden gekend. Soms mogen wij het antwoord zijn op iemands gebed. Verder zijn persoonlijke openbaring en geestelijke ervaringen nauw verbonden met huisbezoek.

Enkele van de meest eenvoudige, vreugdevolle en geestelijke ervaringen van mijn leven heb ik opgedaan in het huis van zusters van mijn eigen wijk of ergens op de wereld. We hebben elkaar het evangelie uitgelegd.

We hebben samen gehuild, samen gelachen, samen problemen opgelost, en ik voelde me opgebouwd en gezegend.

Op zekere avond tegen het eind van de maand maakte ik me klaar om de stad uit te gaan, en ik had een van mijn zusters nog steeds niet bezocht. Het was al wat later op de avond en ik had geen afspraak met haar. Ik belde haar niet. Ik had geen partner. Maar ik besloot dat het belangrijk was om mijn vriendin, Julie, te bezoeken. Julie's dochter Ashley was geboren met een botafwijking, waardoor haar botten heel bros waren. Hoewel Ashley bijna zes jaar was, was ze heel klein en niet in staat om meer te doen dan haar armen bewegen en praten. Ze lag de hele dag op een schapevacht, elke dag. Ashley was een opgewekt, vrolijk kind en ik vond het altijd fijn om bij haar te zijn.

Op de bewuste avond liet Julie me binnen en Ashley riep dat ze me iets wilde laten zien. Ik ging de kamer in en knielde aan een kant van Ashley neer en haar moeder aan de andere kant. Ashley zei: 'Kijk eens wat ik kan!' Toen draaide Ashley zich met een beetje hulp van haar moeder op haar zij en weer terug. Het had haar bijna zes jaar gekost om dit geweldige doel te bereiken. Terwijl we bij deze bijzondere gebeurtenis samen klaptten en juichten en lachten en huilden, dankte ik mijn hemelse Vader dat ik op huisbezoek was gegaan en dit grote moment niet had gemist. Hoewel dat bezoekje jaren geleden plaats vond, en Ashley sindsdien is heengegaan, zal ik altijd dankbaar zijn dat ik die bijzondere belevenis met haar mocht meemaken.

Mijn eigen dierbare moeder was jaren lang een geweldige, toegewijde huisbezoekster. Ze dacht voortdurend na over hoe ze de gezinnen die ze

bezoekt kon helpen. Ze besteedde vooral aandacht aan de kinderen van de vrouwen die ze bezocht in de hoop die gezinnen te versterken. Ik weet nog hoe een kind van vijf jaar in de kerk naar mijn moeder toe rende en zei: 'Jij bent mijn huisbezoekster. Ik houd van jou!' Betrokken zijn bij fijne vrouwen en hun gezin was een zegen voor mijn moeder.

Niet al onze huisbezoekervaringen zijn warm en heerlijk. Soms is het moeilijk. Bij voorbeeld als u een huisbezoek waar u niet welkom bent of als het veel moeite kost om een zuster te bezoeken die een heel druk leven heeft. Met sommige zusters duurt het langer om een goede relatie op te bouwen. Maar als we echt ons best doen om van een zuster te houden, voor haar te zorgen, en we voor haar bidden, dan zal de Heilige Geest ons helpen om een manier te vinden om over haar te waken en haar te steunen.

President Thomas S. Monson is een meester in dienstbetoon naar het voorbeeld van de Heiland. Je merkt dat hij steeds mensen bezoekt en helpt. Hij heeft gezegd: 'Wij worden omringd door mensen die behoefte hebben aan onze aandacht, onze aanmoediging, onze steun, onze troost en onze vriendelijkheid. (...) Wij zijn de handen van de Heer hier op aarde, en wij hebben de opdracht om al zijn

kinderen te dienen en op te beuren. Hij is afhankelijk van ieder van ons.'¹²

'En niemand kan aan dit werk meewerken tenzij hij ootmoedig en vol liefde is, geloof, hoop en naastenliefde heeft, en beheerst is in alle dingen, wat er ook aan zijn zorg zal worden toevertrouwd.'¹³

De vrouwen aan wie wij huisbezoek brengen zijn aan onze zorg toevertrouwd. Laten wij liefde en erbarmen hebben, en op die manier iets betekenen voor hen die aan onze zorg zijn toevertrouwd.

Zusters, ik hou van u. Ik bid dat u de liefde van onze hemelse Vader en onze Heiland, Jezus Christus, zult voelen. Ik getuig tot u dat de Heiland leeft. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Jill Mulvay Derr, Janath Russell Cannon en Maureen Ursenbach Beecher, *Women of Covenant: The Story of Relief Society* (1992), 32–33.
2. Judas 1:22.
3. Matteüs 9:36; 14:14.
4. Zie Johannes 13:15.
5. Zie Mosiah 18:8–9.
6. Zie Mosiah 4:26.
7. Zie Leer en Verbonden 81:5.
8. Leer en Verbonden 88:77.
9. Leer en Verbonden 20:53.
10. Julie B. Beck, 'ZHV: een heilig werk', *Liahona*, nov. 2009, p. 113.
11. Mosiah 18:21.
12. Thomas S. Monson, 'Wat heb ik vandaag voor iemand anders gedaan?', Thomas S. Monson, *Liahona*, nov. 2009, p. 86.
13. Leer en Verbonden 12:8.

President Thomas S. Monson

De liefde vergaat nimmermeer

Mogen wij elkaar niet veroordelen en bekritisieren, maar mogen wij de reine liefde van Christus hebben voor onze medereizigers op deze levensreis.

Onze ziel heeft zich vanavond verheugd en zich hemelwaarts gekeerd. We zijn gezegend met prachtige muziek en geïnspireerde boodschappen. De Geest van de Heer is hier aanwezig. Ik bid dat ik zijn inspiratie mag ontvangen nu ik u over enkele van mijn gedachten en gevoelens ga vertellen.

Ik begin met een korte anekdote die iets illustreert dat ik duidelijk wil maken.

Een jong echtpaar, Lisa en John, verhuisde naar een andere buurt. Op een ochtend keek Lisa tijdens het ontbijt uit het raam en zag haar buurvrouw de was ophangen.

‘Die was is niet schoon!’ riep Lisa uit. ‘Onze buurvrouw weet niet hoe ze haar kleren schoon moet krijgen!’

John keek stilzwijgend toe.

Elke keer dat haar buurvrouw haar was te drogen hing, maakte Lisa dezelfde opmerkingen.

Enkele weken later was Lisa verast toen ze uit haar raam keek en mooie, schone was zag hangen in de tuin van de burens. Ze zei tegen haar man: ‘Kijk, John, ze heeft eindelijk geleerd hoe ze de was moet doen! Ik

vraag me af hoe dat zo gekomen is.’

John antwoordde: ‘Nou, schat, dat kan ik wel beantwoorden voor je. Het interesseert je misschien om te weten dat ik vanmorgen vroeg ben opgestaan en de ramen heb gezeemd!’

Ik wil u vanavond enkele denkbeelden voorleggen over hoe wij elkaar zien. Kijken wij door een raam dat schoongemaakt moet worden? Vellen we een oordeel zonder alle feiten te kennen? Wat zien we als we naar andere mensen kijken? Wat voor oordeel vellen we over ze?

De Heiland heeft gezegd: ‘Oordeel niet.’¹ Hij vervolgde: ‘En wat ziet gij de splinter, die in het oog uws broeder is, maar de balk, die in uw eigen oog is, bemerkt gij niet?’² Of met andere woorden: wat ziet gij bij het huis van uw burens iets dat gij voor vuile was houdt, maar merkt gij niet dat uw eigen huis een vuil raam heeft?

Niemand onder ons is volmaakt. Ik ken niemand die zelfs maar zou voor-geven dat te zijn. En toch, ondanks onze eigen onvolmaaktheden, hebben we om de een of andere reden de neiging om die van anderen aan te wijzen. We vellen een oordeel over

hun daden of gebrek daaraan.

We kunnen onmogelijk het hart, de bedoelingen of de omstandigheden kennen van iemand die misschien iets zegt of doet waarvan wij vinden dat we een reden hebben om het te bekritisieren. Vandaar het gebod: ‘Oordeel niet.’

Deze conferentie is het 47 jaar geleden dat ik tot het Quorum der Twaalf Apostelen geroepen werd. Ik was destijds lid van een van de priesterschapscomités van de kerk, dus toen mijn naam werd opgelezen, zat ik zoals van mij werd verwacht bij mijn medeleden van dat priesterschapscomité. Maar mijn vrouw had geen idee waar ze heen moest en niemand om bij te zitten, en in feite kon ze helemaal geen zitplaats vinden in de Tabernakel. Een lieve vriendin van ons, lid van het algemeen bestuur van een van de hulporganisaties, die een zitplaats had op een plek die voor bestuursleden bestemd was, vroeg mijn vrouw om bij haar te komen zitten. Die vrouw wist niets van mijn roeping af — die kort daarna werd aangekondigd — maar ze zag mijn vrouw en dat ze wanhopig op zoek was naar een zitplaats, en bood haar er een aan. Mijn lieve vrouw was opgelucht en dankbaar voor dit vriendelijke gebaar. Toen ze echter zat, hoorde ze luid gefluister achter haar, alsof een van de bestuursleden haar ergernis uitte tegen de zusters om haar heen over de brutaliteit van een van haar medebestuursleden om een ‘buitenstaander’ uit te nodigen plaats te nemen in de sectie die alleen voor hen was gereserveerd. Er was geen excuus voor dat onvriendelijke gedrag, ongeacht *wie* er was uitgenodigd om daar te gaan zitten. Maar ik kan me alleen maar indenken hoe die vrouw zich voelde toen ze er achter kwam dat de ‘indringer’ de vrouw van de nieuwste apostel was.

We zijn niet alleen geneigd de daden en woorden van anderen te veroordelen, maar velen van ons veroordelen ook op grond van uiterlijk: kleding, haarstijl, omvang. En de lijst is nog veel langer.

Een klassiek voorbeeld van oordelen naar uiterlijk stond vele jaren geleden in een landelijk tijdschrift. Het is een waar gebeurd verhaal, een dat u misschien eerder hebt gehoord, maar dat het herhalen waard is.

Een vrouw die Mary Bartels heette, woonde recht tegenover de ingang van een ziekenhuis. Haar gezin woonde op de begane grond en verhuurde de kamers op de bovenverdieping aan poliklinische patiënten.

Op een avond kwam er een man aan de deur die er echt verschrikkelijk uitzag. Hij vroeg naar een kamer voor de nacht. Hij liep krom en zijn gezicht was helemaal vertrokken van de zwellingen, die er rood en rauw uitzagen. Hij zei dat hij al sinds twaalf uur 's middags op zoek was naar een kamer, maar dat hij daar niet in geslaagd was. 'Ik denk dat het door mijn gezicht komt', zei hij. 'Ik weet dat het er verschrikkelijk uitziet, maar mijn dokter zegt dat het na nog meer behandelingen zou kunnen verbeteren.' Hij zei dat hij ook best in de schommelstoel op de veranda wilde slapen. Toen Mary met die kleine oude man stond te praten, besepte ze dat dat kleine mannetje een groot hart had. Hoewel al haar kamers bezet waren, liet ze hem wachten in de stoel op de veranda en ging op zoek naar een plekje waar hij kon slapen.

Toen het bedtijd was, zette Mary's man een logeerbed voor de man klaar. Toen ze 's morgens ging kijken, waren de lakens netjes opgevouwen en bevond de man zich op de veranda. Hij wilde geen ontbijt, maar vlak voordat hij de bus nam, vroeg hij of hij

voor zijn volgende behandeling mocht terugkeren. 'U zult geen last van me hebben,' beloofde hij. 'Ik kan ook heel goed slapen in een stoel.' Mary verzekerde hem dat hij gerust terug mocht komen.

In de daaropvolgende jaren van zijn behandelingen logeerde de oude man, die van beroep visser was, bij Mary, en hij nam altijd geschenken mee: zeevruchten, of groenten uit zijn tuin. Soms stuurde hij een pakje met de post.

Als Mary die attenties ontving, moest ze vaak denken aan een opmerking die haar buurvrouw had gemaakt toen de gebogen oude man die eerste ochtend Mary's huis had verlaten. 'Heb je die eng uitziende man gisteren bij je laten logeren? Ik heb hem weggestuurd. Je kunt klanten kwijtraken als je zulke mensen onderdak geeft.'

Mary wist dat ze misschien wel eens een klant of twee *was* kwijtgeraakt, maar ze dacht: o, als ze hem maar hadden leren kennen, misschien waren hun ziekten dan makkelijker te dragen geweest.

Nadat de man was overleden, bezocht Mary een vriendin die een plantenkas had. Ze keek naar de bloemen van haar vriendin, maar zag een prachtige goudgele chrysanthe die tot haar verbazing groeide in een gedeukte, roestige oude emmer. Haar vriendin legde uit: 'Ik kwam potten tekort en omdat ik wist hoe mooi deze zou worden, dacht ik dat 'ie er geen bezwaar tegen zou hebben om in deze oude emmer te beginnen. Het

is maar voor even, totdat ik hem kan uitplanten in de tuin.'

Mary glimlachte toen ze zich in de hemel net zo'n tafereel voorstelde. 'Hier is een hele mooie', had God misschien wel gezegd toen Hij bij de ziel van die kleine oude man kwam. 'Hij vindt het vast niet erg om te beginnen in dit kleine, misvormde lichaam.' Maar dat was lang geleden, en hoe mooi rechtop moest deze prachtige ziel in Gods tuin wel staan!³

Uiterlijk kan zo misleidend zijn, zo'n slechte maatstaf om iemand aan af te meten. De Heiland heeft ons deze aansporing gegeven: 'Oordeelt niet naar het aanzien.'⁴

Een lid van een vrouwenorganisatie beklagde zich eens dat een bepaalde vrouw was uitgekozen om de organisatie te vertegenwoordigen. Ze had de vrouw nooit ontmoet, maar ze had een foto van haar gezien en het uiterlijk van de vrouw beviel haar niet, ze meende dat ze te dik was. Ze merkte op: 'Uit de duizenden vrouwen in deze organisatie hadden ze toch zeker een betere vertegenwoordigster kunnen kiezen.'

Het was waar dat de gekozen vrouw niet het figuur van een fotomodel had. Maar wie haar kende en op de hoogte was van haar kwaliteiten, zag in haar veel meer dan op de foto te zien was. De foto toonde *wél* aan dat ze een vriendelijke glimlach en een blik vol zelfvertrouwen had. Wat echter *niet* te zien was op de foto, was dat ze een betrouwbare en liefdevolle vriendin was, een intelligente vrouw die de Heer liefhad en zijn kinderen

liefhad en diende. En wat ook niet te zien was, was dat ze vrijwilligerswerk deed en een attente, zorgzame buurvrouw was. Kortom, de foto liet niet zien wie ze werkelijk was.

Ik vraag u: zou het gezicht van de vrouw die kritiek leverde net zo liefalig zijn geweest als dat van de vrouw op wie ze kritiek had als mentaliteit, gedrag en geestelijke kwaliteiten af te lezen waren van *lichamelijke kenmerken*?

Geliefde zusters, ieder van u is uniek. U verschilt in veel opzichten van elkaar. Onder u bevinden zich zusters die getrouwd zijn. Sommigen onder u blijven thuis bij de kinderen terwijl anderen buitenshuis werken. Van sommigen zijn de kinderen al het huis uit. En sommigen zijn getrouwd maar hebben geen kinderen. Sommigen zijn gescheiden, anderen zijn weduwe. Velen van u staan er alleen voor. Sommigen hebben een universitaire opleidingen, anderen niet. Sommigen kunnen zich de nieuwste mode veroorloven, anderen zijn al blij als ze één geschikte kledingcombinatie voor de zondag hebben. Dergelijke verschillen zijn bijna eindeloos. Laten we ons door die verschillen verleiden om elkaar te veroordelen?

Moeder Teresa, een katholieke non die het grootste deel van haar leven onder de armen in India werkzaam was, heeft deze diepzinnige waarheid uitgesproken: 'Als je anderen oordeelt, heb je geen tijd om ze lief te hebben.'⁵ De Heiland heeft ons deze aansporing

gegeven: 'Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad.'⁶ Ik vraag u: *kunnen wij elkaar liefhebben, zoals de Heiland heeft geboden, als we elkaar veroordelen?* En — met moeder Teresa — antwoord ik: nee, dat kunnen we niet.

De apostel Jakobus heeft verklaard: 'Indien iemand (...) meent godsdienstig te zijn en daarbij zijn tong niet in toom houdt, maar zijn hart misleidt, diens godsdienst is waardeloos.'⁷

Het ZHV-motto is mij uit het hart gegrepen: 'De liefde vergaat nimmermeer.'⁸ Wat is liefde of naastenliefde? De profeet Mormon leert ons dat 'naastenliefde (...) de reine liefde van Christus is'.⁹ In zijn afscheidsboodschap aan de Lamanieten verklaarde Moroni: 'Tenzij gij naastenliefde hebt, kunt gij geenszins behouden worden in het koninkrijk Gods.'¹⁰

Ik beschouw naastenliefde — ofwel de 'reine liefde van Christus' — als het tegenovergestelde van kritiek en veroordeling. En dan denk ik bij naastenliefde nog niet eens aan liefdadigheid of lijden verlichten door geld te geven. Dat is uiteraard nodig en gepast. Nee, vanavond denk ik aan de naastenliefde die tot uiting komt als we tolerant zijn tegenover anderen en we flexibel omgaan met hun gedrag; ik denk aan de naastenliefde die vergeeft; de naastenliefde die geduldig is.

Ik denk aan de naastenliefde die ons ertoe brengt om sympathiek te zijn, mededogend en genadig, niet alleen in tijden van ziekte, bezoeking

en ellende, maar ook op momenten dat anderen blijk geven van zwakte of fouten maken.

Er bestaat een serieuze behoefte aan de naastenliefde die aandacht schenkt aan mensen die onopgemerkt blijven, hoop aan hen die ontmoedigd zijn, en hulp aan hen die bezocht zijn. Ware naastenliefde is liefde in actie. Overal bestaat behoefte aan naastenliefde.

Er bestaat behoefte aan de naastenliefde die weigert te luisteren naar verhalen over de pech van andere mensen, of die te herhalen, tenzij de ongelukkigen hier baat bij hebben. De Amerikaanse onderwijskundige en politicus Horace Mann heeft ooit gezegd: 'Medelijden hebben met ellende is slechts menselijk; ellende verlichten is goddelijk.'¹¹

Naastenliefde betekent geduld hebben met iemand die ons heeft teleurgesteld. Of de neiging weerstaan om snel beledigd te raken. Het betekent zwakheden en tekortkomingen aanvaarden. Het betekent mensen aanvaarden zoals ze werkelijk zijn. Het betekent het fysieke uiterlijk over het hoofd zien en zich concentreren op eigenschappen die door de tand des tijds niet verbleken. Het betekent de neiging weerstaan om andere mensen in vakjes te stoppen.

Naastenliefde, die reine liefde van Christus, wordt kenbaar als een groep jonge vrouwen uit een wijk voor alleenstaanden honderden kilometers reist om de uitvaartdienst van de moeder van een van hun ZHV-zusters bij te wonen. Naastenliefde komt tot uiting als toegewijde huisbezoeksters maand in maand uit, jaar in jaar uit, terugkomen bij dezelfde enigszins ongeïnteresseerde, enigszins kritische zuster. Zij komt tot uiting als men aan een oude weduwe denkt en haar naar wijkbijeenkomsten en ZHV-activiteiten

brengt. Zij wordt gevoeld als de zuster die alleen zit in de ZHV de uitnodiging krijgt: 'Kom bij ons zitten.'

Op honderd kleine manieren draagt u allemaal de mantel van naastenliefde. Het leven is voor geen van ons volmaakt. Mogen wij elkaar niet veroordelen en bekritisieren, maar mogen wij de reine liefde van Christus hebben voor onze medereizigers op deze levensreis. Mogen wij inzien dat ieder haar best doet om de moeilijkheden aan te pakken die op haar weg komen, en mogen wij ernaar streven *zelf* ons best te doen om te helpen.

Naastenliefde is wel eens omschreven als 'de grootste, edelste, sterkste soort liefde',¹² de 'reine liefde van Christus (...). En wie ook ten laatste dage in het bezit daarvan wordt bevonden, met [haar] zal het wel zijn.'¹³

'De liefde vergaat nimmermeer.' Moge dit duurzame motto van de zustershulpvereniging, deze tijdloze waarheid, uw leidraad zijn in al wat u doet. Moge het uw ziel doordringen en moge het tot uiting komen in al uw gedachten en daden.

Ik spreek mijn liefde voor u uit, zusters, en bid dat u de zegeningen des hemels mag ontvangen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Matteüs 7:1.
2. Matteüs 7:3.
3. Aangepast overgenomen uit Mary Bartels, 'The Old Fisherman', *Guideposts*, juni 1965, p. 24.
4. Johannes 7:24.
5. Moeder Teresa. In: R. M. Lala, *A Touch of Greatness: Encounters with the Eminent* (2001), p. X.
6. Johannes 15:12.
7. Jakobus 1:26.
8. 1 Korintiërs 13:8.
9. Moroni 7:47.
10. Moroni 10:21.
11. Horace Mann, *Lectures on Education*, (1845), p. 297.
12. Bible Dictionary, 'Charity'.
13. Moroni 7:47.

Register conferentieverhalen

Hieronder volgt een lijst met verhalen die in de algemene conferentie zijn verteld. Ze kunnen van pas komen bij uw studie, de gezinsavond en ander onderwijs. De nummers verwijzen naar de pagina's waarop de toespraken beginnen.

Spreker	Verhaal
Ouderling Jeffrey R. Holland	De ouders van Jeffrey R. Holland betalen voor zijn zending (6).
Rosemary M. Wixom	Kinderen bidden terwijl ze met hun moeder door een sneeuwstorm rijden (9).
Ouderling D. Todd Christofferson	De grootvader van D. Todd Christofferson scheert schapen en betaalt voor een zending (16). Een zakenpartner verdeelt de baten oneerlijk (16).
Ouderling Robert D. Hales	Robert D. Hales vernist een vloer totdat hij in een hoek vastzit (24).
Ouderling Quentin L. Cook	Een bisschop helpt een man zich van oneerlijkheid te bekeren (27).
Ouderling Russell M. Nelson	Russell M. Nelson vertelt vrienden over het Boek van Mormon (47). Een jongeman wordt lid van de kerk nadat hij mormon. org heeft bestudeerd (47).
Ouderling Patrick Kearon	Patrick Kearon wordt door een schorpioen gestoken (50).
Ouderling Juan A. Uceda	Een vader wordt tijdens de gezamenlijke schriftstudie boos op zijn dochter (53).
President Henry B. Eyring	Spencer W. Kimball bezoekt de vader van Henry B. Eyring in het ziekenhuis (59).
President Thomas S. Monson	Clayton M. Christensen weigert om op zondag te basketballen (67).
President Henry B. Eyring	Een ZHV-presidente verzamelt kleding voor de armen (70).
President Boyd K. Packer	Een berouwvolle vrouw wordt aangemoedigd om niet achterom te kijken (74).
Ouderling Jay E. Jensen	Jay E. Jensen bidt en krijgt door middel van de Heilige Geest een getuigenis (77).
President Thomas S. Monson	Een gezin leert om ook in slechte tijden dankbaar te zijn (87).
Ouderling L. Tom Perry	Een jonge priester helpt een gehandicapte man van het avondmaal nemen (91).
Ouderling Larry R. Lawrence	Ouders vragen hun zoon om thuis te blijven omdat ze een slecht gevoel over een bepaalde activiteit hebben (98).
Ouderling Mervyn B. Arnold	Een koe sterft omdat ze te veel tarwe heeft gegeten (105).
Ouderling M. Russell Ballard	Een vrouw raakt verslaafd aan medicijngebruik (108).
Silvia H. Allred	Nadat een gezin in de tempel is verzegeld, gebeurt er iets verschrikkelijks (116).
Barbara Thompson	Barbara Thompson wordt gezegend omdat ze bij de moeder van Ashley op huisbezoek gaat (119).
President Thomas S. Monson	Een echtpaar dat een pensioen heeft, laat een mismaakt man in hun huis verblijven (122).

Algemene presidiums hulporganisaties

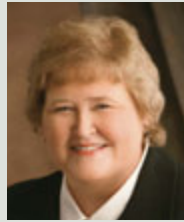
ZHV

Silvia H. Allred
Eerste raadgeefster

Julie B. Beck
President

Barbara Thompson
Tweede raadgeefster

JONGEVROUWEN

Mary N. Cook
Eerste raadgeefster

Elaine S. Dalton
President

Ann M. Dibb
Tweede raadgeefster

JEUGDWERK

Jean A. Stevens
Eerste raadgeefster

Rosemary M. Wixom
President

Cheryl A. Esplin
Tweede raadgeefster

JONGEMANNEN

Larry M. Gibson
Eerste raadgever

David L. Beck
President

Adrián Ochoa
Tweede raadgever

ZONDAGSSCHOOL

David M. McConkie
Eerste raadgever

Russell T. Osguthorpe
President

Matthew O. Richardson
Tweede raadgever

Leringen voor onze tijd

Leringen voor onze tijd' vormt het lesmateriaal voor de vierde zondag van de maand in de Melchizedekse priesterschap en de ZHV. Elke les kan worden samengesteld uit een of meer toespraken uit de recentste algemene conferentie. Het is aan de ring- of districts-president om voor elke les toespraken uit te kiezen. Ze kunnen dat ook delegeren aan de bisschop of gemeentepresident. Leidinggevenden dienen te beklemtonen hoe nuttig het is als de broeders van de Melchizedekse priesterschap en de zusters van de ZHV op dezelfde zondag dezelfde toespraken bestuderen.

Wie de les op de vierde zondag bijwonen, worden aangemoedigd de laatste conferentie-uitgave door te nemen en mee naar de les te nemen.

Tips om een les uit een toespraak voor te bereiden

Bid dat de Heilige Geest bij uw voorbereiding en les is. Wellicht bent u in de verleiding om ander materiaal te gebruiken, maar de

conferentietoespraken zijn het goedgekeurde lesmateriaal. Uw taak is anderen te leren hoe zij het evangelie kunnen naleven, zoals dat in de recentste algemene conferentie van de kerk is uitgelegd.

Neem de toespraken door en let op beginselen en leerstellingen die voorzien in de behoeften van uw klas. Let ook op verhalen, teksten en uitspraken waarmee u in deze waarheden kunt onderwijzen.

Maak een lesschema aan de hand waarvan u de beginselen en leerstellingen behandelt. U dient in uw lesschema vragen op te nemen die de deelnemers aan de les helpen om:

- Aandacht te besteden aan de beginselen en leerstellingen in de toespraken.
- Na te denken over de betekenis.
- Over eigen ervaringen, ideeën en getuigenissen te vertellen.
- Deze beginselen en leerstellingen toe te passen. ■

MAANDEN

November 2010–
april 2011

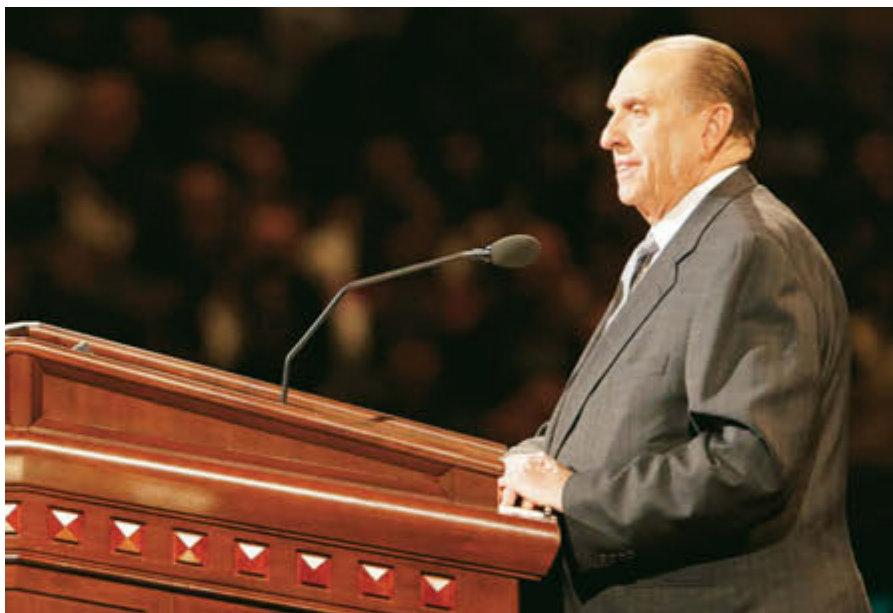
LESMATERIAAL VIERDE ZONDAG

Toespraken verschenen in de
Liahona van november 2010*

Mei 2010–
oktober 2010

Toespraken verschenen in de
Liahona van november 2010*

*Deze toespraken zijn (in veel talen) beschikbaar op conference.lds.org.

President Monson vraagt om meer zendelingen en kondigt vijf nieuwe tempels aan

In zijn openingstoespraak tijdens de 180e algemene oktoberconferentie, die op zaterdag en zondag 2 en 3 oktober werd gehouden, vroeg president Thomas S. Monson om meer zendelingen en kondigde hij vijf nieuwe tempels aan.

President Monson herhaalde de oproep dat 'iedere waardige jongeman die daartoe in staat is' zich op een zending moet voorbereiden; dat jongevrouwen van harte welkom zijn om op zending te gaan; en dat de kerk behoefte heeft 'aan veel meer zendingsechtparen'.

'Een zending is een priesterschapsplicht,' zei hij, 'een verplichting aan de Heer, die ons zo veel heeft gegeven.'

President Monson kondigde de bouw van vijf nieuwe tempels aan: in Hartford (Connecticut, VS); Indianapolis (Indiana, VS); Lissabon (Portugal); Tijuana (Mexico); en Urdaneta (Filipijnen).

Na deze aankondiging zijn er nu 23 tempels aangekondigd of in aanbouw.

Als deze 23 tempels zijn gebouwd, komt het totale aantal tempels wereldwijd op 157.

'We blijven tempels bouwen,' zei president Monson. '(...) Laten we getrouw de tempels blijven bezoeken, die steeds dichterbij onze leden gebouwd worden.' ('Nu we elkaar weerzien', *Liahona* en *Ensign*, november 2010, p. 4.)

De nieuwe tempels zijn de eerste tempels van de kerk in Portugal, Indiana en Connecticut. De Urdanetatempel wordt de derde tempel van de kerk in de Filipijnen en de Tijuana-tempel wordt de dertiende tempel in Mexico.

In de zes maanden tussen de aprilconferentie en de oktoberconferentie heeft de kerk vier nieuwe tempels ingewijd: in Gila Valley (Arizona), Vancouver (British Columbia, Canada); Cebu City (Filipijnen) en Kiev (Oekraïne). De Laietempel (Hawaiï) wordt na een ingrijpende renovatie op 21 november 2010 opnieuw ingewijd. ■

Aankondiging wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggeevenden

Op 13 november 2010 vindt er een uitzending plaats van een wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggeevenden. Deze uitzending bevat instructies over de nieuwe handboeken van de kerk (*Handboek 1: ringpresidenten en bisschoppen* en *Handboek 2: kerkbestuur*).

De volgende leden zijn uitgenodigd voor de uitzending: algemene autoriteiten; gebiedszeventigers; ring-, zending-, tempel- en districtspresidenten; ring- en districtsadministrateurs; ring- en districtssecretarissen; hogeraadsleden; ZHV-, jongemannen-, jongevrouwen-, jeugdwerk- en zondagsschoolpresidiums van ring en district; bisschappen; gemeentepresidiums; wijk- en gemeenteadministrateurs; wijk- en gemeentesecretarissen; groepsleiders hogepriesters en assistenten; quorumpresidenten ouderlingen en raadgevers; ZHV-, jongemannen-, jongevrouwen-, jeugdwerk- en zondagsschoolpresidiums van wijk en gemeente; zending sleider van wijk en gemeente.

De bijeenkomst zal in ruim dertig talen worden uitgezonden. Raadpleeg uw plaatselijke leiders voor meer informatie over de uitzending. ■

Plaats inruimen voor de conferentie

U hebt de boodschappen gehoord; u hebt de Geest gevoeld; u hebt u voorgenomen om de raad op te volgen. Maar hoe kunt u, nu de conferentie voorbij is, het komende

half jaar plaats inruimen voor de conferentie?

Leden van de kerk over de hele wereld vertellen hoe zij de boodschappen van de algemene conferentie onthouden en toepassen.

Leden gebruiken de algemene conferentie in hun dagelijks leven.

Luister naar de toespraken terwijl u aan lichaamsbeweging doet, autorijdt, karweitjes doet of zich op de dag voorbereidt.

—James, Ontario (Canada)

Laat gezinsleden om de beurt een toespraak uitkiezen om tijdens het ontbijt naar te luisteren.

—Ashlee, Washington (VS)

Kijk op zondag met het gezin naar gedeelten van de algemene conferentie.

—Grant, Californië (VS)

Gebruik de toespraken tijdens de gezinsavond.

Kies boodschappen uit die u als gezin wilt bespreken en laat gezinsleden er tijdens de gezinsavond iets over vertellen.

—Vern en Jennifer, Utah (VS)

Lees of kijk naar een toespraak en kies doelen uit waar u als gezin aan kunt werken.

—Tony, Arizona (VS)

Gebruik de toespraken bij uw schriftstudie.

Wissel af tussen het lezen van de Schriften in de ochtend en het lezen van een conferentietoespraak in de avond.

—Diane, Washington (VS)

Lees iedere avond een toespraak aan uw kinderen voor voordat ze gaan slapen.

—Heather, Utah (VS)

Als u een toespraak hebt gelezen, zoek dan de teksten op die in de toespraak zijn genoemd.

—Becky, Utah (VS)

Markeer wat de sprekers specifiek van ons vragen en probeer hun raad op te volgen.

—Helen, Australië

Studeer op onderwerp.

Maak een lijst met de onderwerpen die tijdens de algemene conferentie zijn besproken en waar u aan wilt werken. Bestudeer de onderwerpen één voor één en probeer vóór de volgende algemene conferentie verbeteringen aan te brengen.

—Rebecca, Texas (VS)

Concentreer u enkele dagen op een specifiek onderwerp tijdens uw schriftstudie, of enkele weken op de gezinsavond.

—Francis, Nigeria

Praat met anderen over de boodschappen.

Zet citaten uit de algemene conferentie in bulletins en op uitreikbladen.

—Todd, West Virginia (VS)

Organiseer of bezoek een praatgroep over de algemene conferentie, online of persoonlijk. Bestudeer iedere week een toespraak en bespreek die dan tijdens de groepsbijeenkomst.

—Stephanie, Utah (VS)

Rectificaties

Op de binnenzijde van de achteromslag van de conferentie-uitgave van mei 2010 had de derde regel in het bijschrift van *Harmony, Pennsylvania*, van Al Rounds als volgt moeten luiden: 'Hier heeft de profeet Joseph Smith een groot deel van het Boek van Mormon vertaald.'

In de *Ensign* en *Liahona*, *Tempels van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen* van oktober 2010 zijn de foto's van de Washington D.C.-tempel op pagina vier en vijf en de Portlandtempel (Oregon) op de buitenzijde van de achteromslag van het boekje door Robert A. Boyd genomen. ■

HET GEZIN

EEN PROCLAMATIE AAN DE WERELD

HET EERSTE PRESIDIUUM EN DE RAAD DER TWAALF APOSTELN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

WIJ, HET EERSTE PRESIDIUUM en de Raad der Twaalf Apostelen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, verklaren plechtig dat het huwelijk tussen man en vrouw van Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.

IEDER MENS — man of vrouw — is geschapen naar het beeld van God. Ieder is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft ieder een goddelijke aard en bestemming. Het geslacht is een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en doel.

IN HET VOORSTERFELIJKE LEVEN kenden en aanbaden geestzonen en -dochters God als hun eeuwige Vader, en aanvaardden zijn plan waardoor zijn kinderen een stoffelijk lichaam konden krijgen en aardse ervaringen konden opdoen om vooruitgang te maken op weg naar volmaking en om uiteindelijk hun goddelijke bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven te verwezenlijken. Het goddelijk plan van geluk maakt het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan. Heilige verordeningen en verbonden die in heilige tempels beschikbaar zijn, maken het mogelijk dat de mens in de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt.

HET EERSTE GEBOD dat God aan Adam en Eva gaf, had betrekking op hun vermogen om als man en vrouw kinderen te krijgen. Wij verklaren dat Gods gebod aan zijn kinderen om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen van kracht blijft. Wij verklaren ook dat God geboden heeft dat het heilige voortplantingsvermogen alleen gebruikt mag worden tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn.

WIJ VERKLAREN dat de manier waarop het sterfelijk leven tot stand komt door God is voorgeschreven. Wij bevestigen de heiligheid van het leven en het belang ervan in Gods eeuwige plan.

MAN EN VROUW hebben de plechtige taak om van elkaar en van hun kinderen te houden, en voor elkaar en hun kinderen te zorgen. Kinderen 'zijn een erfdeel des Heren' (Psalmen 127:3). Ouders hebben de heilige plicht om hun kinderen in

liefde en rechtschapenheid op te voeden, te voorzien in hun stoffelijke en geestelijke behoeften, en ze te leren dat ze elkaar moeten liefhebben en helpen, de geboden van God moeten naleven, en gezagsgetrouwe burgers behoren te zijn, waar ze zich ook bevinden. De echtelieden — de moeders en vaders — zullen door God verantwoordelijk worden gehouden voor het nakomen van deze verplichtingen.

HET GEZIN is door God ingesteld. Het huwelijk van man en vrouw is van essentieel belang in zijn eeuwige plan. Kinderen hebben er recht op om binnen het huwelijk geboren te worden, en te worden opgevoed door een vader en een moeder die de huwelijksgeefte met volledige trouw eren. De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen. Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op, en in stand gehouden met, de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning. Volgens het goddelijk plan behoort de vader zijn gezin met liefde en in rechtschapenheid te presidieren. Hij heeft tot taak te voorzien in de levensbehoeften en de bescherming van zijn gezin. De taak van de moeder is op de eerste plaats de zorg voor de kinderen. Vader en moeder hebben de plicht om elkaar als gelijkwaardige partners met deze heilige taken te helpen. Invaliditeit, overlijden of andere omstandigheden kunnen individuele aanpassing noodzakelijk maken. Andere familieleden behoren zo nodig steun te verlenen.

WIJ WAARSCHUWEN degenen die het verbond van huwelijks-trouw schenden, hun partner of kinderen mishandelen, of hun taken in het gezin niet nakomen, dat zij op een dag aan God rekenschap moeten afleggen. Verder waarschuwen wij ervoor dat het verval van het gezin de rampen voor personen, gemeenschappen en volken tot gevolg zal hebben die de profeten van vroeger en nu voorzeggd hebben.

WIJ DOEN EEN BEROEP OP burgers en overheidsdienaren met verantwoordelijkheidsbesef overal ter wereld om maatregelen te bevorderen die erop gericht zijn het gezin als de fundamentele eenheid van de maatschappij te handhaven en te versterken.

Deze proclamatie heeft president Gordon B. Hinckley op 23 september 1995 in de algemene bijeenkomst van de zustershulpvereniging in Salt Lake City (Utah) voorgelezen.

Jongemannen, ik spoor jullie aan om je op een zending voor te bereiden. Blijf rein en zuiver en waardig om de Heer te vertegenwoordigen. Zorg dat je gezond en sterk blijft. (...)', zo sprak president Thomas S. Monson in de openingsbijeenkomst van de 180ste algemene oktoberconferentie. 'Nu enkele woorden tot de jonge zusters. Hoewel jullie niet dezelfde priesterschapsplicht hebben als de jongemannen om een vol-tijdzending te vervullen, is jullie bijdrage in het zendingsveld waardevol en van harte welkom. En nu richt ik mij tot de oudere broeders en zusters: we hebben behoefte aan heel veel meer zendingsechtparen. (...) U krijgt niet zo vaak de kans in uw leven om de fijne geest en voldoening te ervaren door samen al uw tijd in dienst van de Meester werkzaam te zijn.'